

A

POETICAL VERSION IN TAMIL OF THE
HOLY SCRIPTURES.

PART, I.

GENESIS AND EXODUS XX

EDITED BY THE

REV. C. C. MACARTHUR C. M. S.

திருவாக்குப்பூராணம்.

இஃது

கிறிஸ்துசமய வித்தியாசாலை மாணுக்கரும் பிறரும்
சத்தியவேதநூலைக் கற்றுக்கொள்வதற்குபயோகமாக

மேக்காதர்ஐயரால்

புராணநடையாகச் செய்விக்கப்பட்டது.

முதலாம்பங்கு

J A F F N A .

PRINTED FOR THE EDITOR BY RIPLEY & STRONG.

1866.

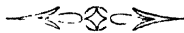
(Copyright Secured.)

Should any profit arise from the sale of this Work it will be applied in aid of the Native Pastorate Endowment Fund of the Jaffna Church Missionary Society.

திருவாக்குப் புராணம்.

துள்ளு தெண்டிரைத் தொல்கடற் பாரினூட்
கள்ள மற்ற கருத்துமெய்ஞ் ஞானிகள்
வள்ள லென்று வழத்து மொருபெருள்
உள்ள முற்றென் னுணர்வினு ணிற்பதே.

கடவுள் வாழ்த்து.

பிதாவுக்குத்துதி.

மன்னுயிர்ச் தொகுதி பாவ வழியினை யொருவித்துய்ய
நன்னெறிப் படருமாறு ஞானசிபா தகத்தை நல்கத்
தன்னொரு மகவை மேனாட் சற்குரு வாகத்தத்து
பன்னருங் கருணை பூத்த பரமனைப் பணிதல் செய்வாம்.

குமாரனுக்குத்துதி.

யாவருந் தெளித்தற் கெட்டா வியல்பினே இள்ளத்தன்பு
மேவலாற் புலியின் மாந்தர் வேடமாய்ப் பாவம் போக்கற்
காவதோர் பலியாய் நன்மோட் சானந்த வழியாய் நின்ற
தேவசிந்ருண ன்பொற்பாதஞ் சித்தையாற்றொழுதுவாழ்வாம்.

பரிசுத்தாலிக்குத்துதி.

மாயமாம் பிரபஞ்சத்துண் மயக்கறுத் தன்பர் தம்மைத்
தூயதா முணர்வோ ராக்கித் தன்றிய கருணை யோடும்
மேயபே ரின்பமுத்தி வீடுறு நெறிய ராதற்
காயவாங் குணங்கணல்கு மாலியைத் துதித்தல் செய்வாம்.

திரியேகழார்த்திக்குத்துதி.

தர்னையென நின்றலகில் மகவைத் தந்துந்
தனயனென வீடேற்ற மூலகோர்த் தீய்த்தும்
கோதகனுஞ் சீர்ப்பரிசுத் தாவி யெண்ணக்
குலவுதொண்ட ராண்மாவைப் புனிதஞ் செய்தும்

கி.நவாக்கப்பராணம்.

மேசகுபே ரின்பமுத்தி வாழ்வு நல்கும்
மெய்ஞ்ஞான திரியேக விமல னாகும்
நாதனுறு திருப்புழை யென்று மே தி
காவாலும் பாவாலும் நலிற்று வாழே.

அவையடக்கம்.

முற்பர னுளால்மோசே முதற்பலர் மொழிந்த ஞானச
சொற்பயில் சரிசந் தனனுட் டின்றிய பொருளை யோர்த்து
நற்றமிழ்ப் பாவியுலே நானுரைத் திடுதல் பன்னூற்
பொற்புறு பறிஞருக்குப் புன்னகை விளைக்கு மாதோ.

எப்பெரும்பொருட் குமேலாம் இறையவன்செயல்+டம்மைச்
செப்பிய வாற்றினிலே சிறியனென் சவிச்சுக் குற்ற
மொப்பறு கலைஞரோதா ருட்பொரு ளொர்வராமால்
இப்பியிற் பிறந்து மொண்டூத் திசும்ந்கிடற் பாலதாமோ.

பதிகம்.

ஆதியிலே யெப்பெருமான் விண்ணும் மண்ணு
மவற்றிலுள்ள சராசரங்க ளனைத்திடுஞந்
திதிலரா யதமேவை தமையுமாறு
தின்க்ளருக்குட் படைத்ததுவு மேழாநானே
மேறினியோர் சனைநினைத்தற் கோய்வுகாளா
விதித்ததுவும் நரனையெவற் றினுக்குமேலாய்
போதிலகு சினைவிடவி யேதேன்காவுட்
பூவையொடும் வாழ்தியெனப் புசன்றிட் டாங்கே.

நின்றவொரு தாருவினிற் கணியை யுண்ணு
நெறியவர்க்குப் பணிதததுவும் நெடுநா ளன்னோர்
அன்றமல னுரைத்தமொழி கடவா ரரய்ப்பின்
அப்பணியை யலகையின்வஞ் சனையால்மீறித்
துன்றுபெரும் பாவிகளா யுலகிலின்றிந்
தொலையாத கொடுஞ்சாபந் தொடரக் கீழ்பாற்
சென்றுதாய ரொடும்பரவி யெம்பிரான்றன்
திருவாக்குத் தத்தமுட னருன்பெற் றுய்தே.

அசமேவை யொடுங் கூடிக் காயினுபே
லாதியாம் பிள்ளைகள்பெற்றதது மன்போ
டிதமாகற் பல்கடவுட் கீத்தவாற்றா
வினையோனைக் காயின்செற் றதுவும்பாரிற்
கதமேவு நரர்பெருகிப் பாவஞ்செய்த
காரணத்தால் நோவாவோ டெண்மர்மாந்தர்
விதமாமற் றுயிர்வகையிற் சிலவு மல்லால்
மேவனைத்தும் பிரளயத்தால் வீயச் செய்து.

பதிகம்.

ஊவாவின் புத்திரருக் கெக்டோ னுகி
 துவன்றதுவு மவர்மரபோர் தனமுத்துப் போந்து
 பாவேலின் கோபுரத்தைச் சமைத்த காலே
 பாடை தடுமாறி யெண்ணம் பாழா யோர்பால்
 மேவாது புவியிலெககுஞ் சிதறி வாழ்து
 மிகுதிமை விளைத்தசனல் விமல மூர்ச்சி
 ஓவாகற் குணத்தினனா பிரகாமெனனும்
 உத்தமனைக் காணலூ ருறு வித்திந்த.

வரமு முலோத் தின்வாழ்வு ிகம வேலின்
 வரலாமும் வந்தியாய் முதிர்ந்த சாராள்
 உரமருவு மீசாக்காவ் குமரன் றன்னை
 யுதவியது மாபிரகா மோர்தன் சேயைப்
 பரனுக்கப் பலியீதற் கிமைந்த தாநி
 பல்வுமச்சன் பால்வரங்க ளீசாக் கெய்கித்
 திரமுறமே சாயாக்சோப் பெனுமிரண் டி
 சிறுவரையின் றதுமேசா செய்த யாவும்.

ஏசாவின் முதற்பிறப்பி னுரிமை வெளவி
 இறையருளபெத் தேவ்லடைந் தியாக்கோப் பெருத்
 தேசாரும் வனிதையரையிலாபான் பாலிற்
 சென்றுமணம் புரிந்திருந்து மாதுலற்குப்
 பேசாது தனதூர் போம் நெறியில் மீண்டும்
 பெம்மானைத் துரிசித்தோ ரிரவு முற்றுங்
 கூசாது மல்லாடி வரங்கன் பெற்றுக்
 கொண்டிசிர வேலெனுமபேர் குலவு மாறும்.

உருபன்முதற் புத்திரர்தஞ் செயலு மன்றோர்
 யோசேப்பை விற்றதுவு மவென்கித்தின்
 நீருபன்விறற் பிரதானிக் கடிமை யாகி
 நிறைகடந்தாங் சுவன்றேவி நிகழ்த்தும் பொய்யால்
 டருவுசிறைச் சாலையிட நெடுகாள் கைகி
 மனைவற்குக் கனாஉருத்தம் வகுத்த தாலெம்
 பெருமனருள் பெற்றுயர்ந்தந் நாட்டை யாளும்
 பேறுடைய வ்திகரம் பெற்ற நாளிள்.

பஞ்சமிகக் காணலிலாகி வெய்ய
 பசியதனா லவன்றுணைவர் தாமுன் செய்த
 வஞ்சனையின் முடிபறியார் வருத லோடும்
 மற்றவர்க டனைத்தெரிய வகுத்துக் காட்டி
 அஞ்சமவ ருளந்தெளியத் தயைகள் செய்திட்
 டவ்வீடத்திற் றுதையையு மடையப் பண்ணி
 விஞ்சபுக முந்நாட்டில் வளங்கள் சான்று
 விளங்கியகோ சேனகரில் மிகுவாழ் வீந்து.

திருவாக்குப்புராணம்.

மகிழ்வீனுட ணந்நகர்க்கண் வாழ்ந்த காளில்
மக்களுக்கும் யோசேப்பின் மைதே ருக்குந்
துகூறமா சிகன்சொல்லி யாக்கோப் பாங்கே
துஞ்சியதும் யோசேப்பு துணைவ ரோடும்
இகழ்வரிய நண்பினுடன் வைகிப் பின்ன
ரிறைவனருள் மொழிப்படியே காண னுட்டிற்
புழ்ப்பெறவீ சிரவேலர் போகும் உண்ணம்
புகன்றன்னோன் புவிவாழ்வை யகன்ற வாறும்.

அன்னகரில் யோசேப்பை யறியா வேந்தன்
அரசுபுரிந் தீசிரவேல் மரபி னோருக்
கின்னல்புரிந் தாண்குழவி பிறக்குங் காறு
மெறிதிரைநீ ரிடைபுதைப்பித் திட்ட நாளில்
தன்னிகரில் மோசேயாந் தகயன் றோன்றத்
தாயவனை மூன்றுநிங்கள் மறைத்துக் காத்துப்
பின்னரசன் நனதானைக் கஞ்சி நாணற்
பேழையில்கைத் தாழ்நினிடை பேணி யுய்த்தே.

மறைந்தனனோர் சாரிருப்ப மன்ன னீன்ற
வனிதைநதி குடைநசையால் மருவகி னேகி
அறைந்ததிரைப் பேராற்றங் கரையி னாண
லகத்தினிலக் குமரனைக்கண் டவன்றே கத்தின்
நிறைந்தவெழிற் குளமகிழ்ந்து கொடுபோய்த தன்னின்
னையமுடன் வளர்த்ததுவு நெடுநா ளாங்கே
உறைந்தபின்றன் குலத்தொருவன் தனக்காய் கவ்வு
குளனொருவ னுறுவருத்தம் புரிதல் காணு.

செயிர்த்தவனைத் தடிந்ததுவு மவ்வா றந்தத்
தேயத்தோர் பலரறிந்தா ரெனத்தன் னுள்ளத்
தயிர்த்தசனல் மீதியா னகருக் கோடி
அணிகினருஞ் சிப்போரா ளென்னு மின்னை
உயிர்க்குநிகர் மனையவளாக் கொண்டே யங்கு
னுறைந்ததுவு முட்புதரி னொளிர்சூசர் தீயுட்
பயிர்ப்பில்குணத் தவனுக்குக் காட்சி யாகிப்
பரணுவந்து யேகொவா வெணுந் தன் நாமம்.*

உரைத்ததுவுந் தனதுசனஞ் சிறையில் வைசி
யுழக்கின்ற தயர்க்கோவா னுளங்கொண் டையன்
வரைத்தடந்தோள் மோசேயை யெகிப்து நாட்டி ன்
மன்னனிடந் தூதனுப்ப மற்றத் தூதன்
கரைக்கடங்கா வுவகையெனுங் கடலு ளாழ்ந்து
கடிதேகி யாரோனாந் துணைவ னோடும்
நிரைக்கதிர்மா முடிப்பார்வோண் பாற்போய்த் தேவன்
கிழ்த்தியசொற் டடி சிறையை வீடுந் தென்ன.

பதிகம்.

வெய்யநய லாறடைசொன வடாமையால்
மிக்கவொரு பதுவாதை விளைத்தந் நாட்டை
ஐயனனி வருத்தவவ னஞ்சி யந்த
அருஞ்சிறையை விட்டதுவுந் நாணற் சிந்து
மையமுற நீர்பிளந்து வழியாய் நிற்க
மாமேகத் தறிபகலிற் கவகுற் போரநிற்
செய்யவன்னித் தம்பமுமாய்ச் துணையா யத்தன்
செலவிசிர வேற்சனங்கள் சென்ற காலே.

கச

மீண்டுமவர் தமைச்சிறையு ளமைப்பா னெண்ணி
விறல்வேந்தன் மனக்கடின முடன் நருக்கத்
தாண்டொரித் தேரிவுளி மிதுப தாதி
தற்கூழத் தொடர்ந்து செய்ய நடலுட் சார
நீண்டபுனல்பரன்செயவி னெறியை முடி
நின்றதினற் சேனையுடன் கிருபன்றானும்
மாண்டதுவு மீசிரவேல் மரபோ ரந்த
வாரிதியின் க ிறி மகிழ்ச்சி யோடும்.

கரு

சீனவனந் தனிலடைந்து நன்னீர் ம் னு
சிறைக்குறும்புள் தேவருளா லடைந்த துங்கார்
வாணணவுஞ் சீனாமால் வரை யிலேகன்
மகிமையுடன் நரிசனையா யருளிச் செய்த
ஞானமுறுக் சற்பனையீ ரைந்தும் வேறு
நவின்றருளும் பிரமாணம் நானு பேத
மானவைபெற் நதுமோசே யேகோ வாவால்
அழைக்கப்பட்ட ச்சிமயத் தணுகி யாங்கே.

கசு

புரிந்தவையும் நாற்பதுநா ளவன்மற் றந்தப்
பொருப்பினிட மிருந்ததுவு மீசி ராவேல்
தெரிந்துபரன் றனைத்தொழநற் கூடா ருத்தைச்
செய்விதியும் பணிமுட்டும் பலிக ளாதி
பரிந்திடுபு சனோமுறையுஞ் சாட்சி யின்கற்
பலகைகளும் பெற்றதுவு மையெண் னாளும்
விரிந்தவெற்பி லுவனிருப்பச் சனம்பொன் னாலே
வீழைந்துகன்றுக் குட்டியின் விக்கிரகஞ் செய்து.

கசு

பணிந்ததுவும் பருப்பதநின் றிழிந்து மோசே
பாளயத்தி லணுகியவர் செயல்மே லையந்
துணிந்திருகற் பலகையைந் தகர வீசிச்
சுளித்ததுவு மவன்செபத்தாற் றேவன் கோபம்
தணிந்ததுவு மவனமலன் மகிமை கண்டு
தருக்கியது மாரோனு மகாரும் பட்ட
மணிந்துருரு வபிடேகம் பெற்ற துந்தே
வண்கிமை கூடாரத் தமர்ந்த வாறும்.

கசு

திருவாக்குப்பராணம்.

பலிவகைகாணிக்கைகளின் முறையஞ் செய்யும்
 பாலத்தி னிவீர்த்திகளு முணவுக் காகும்
 பொலிவுறமா யிசமாகு சங்க டம்மைப்
 போக்குவிதி விவாகம்பண் டுகைகள் பொல்லார்
 மெலிவடையுந் தண்டனைவித் திரக கீக்கல்
 மெய்மார்க்க வழிபாடு நெறிகின் றோர்க்கு
 நலிவறமா சியு மொழிந்தோர் தமக்குச் சரபம்
 நாடுதலும் பிறவுமங்கே நலின்ற வாரும்.

கக

கணக்கிடப்பட்ட டவ்வணத்தை யிட்டு பாறான்
 கானகத்தி சிரவேலர் படர்ந்த தும்பின்
 பிணக்கமுற முறையீடு செய்து சில்லோர்
 பேரழலான் மடிந்ததுவு மோசே தேவ
 வணக்கமிகப் புரிந்தொழிந்தோர் தமையந் காளில்
 மாயாமற் காத்ததுவு மீரைந் தொற்றர்
 இணக்கமறக் காணுநிற் செய்தி சொல்லி
 செய்த்தியதோர் கலகமுமற் றிருவ ருண்மை.

உ0

வகுத்தனா லவ்விரு வருடனைந் நான்கு
 வயதின்மீ ழானோர்க டாமு மல்லால்
 மிகுத்தவர்க ளிறுதிபெறு மளவும் யாரும்
 வெங்கானத் துழலவையன் வித்த துங்கோன்
 வெகுத்தகல் கம்புரிந்த கோரா கைப்பார்
 விழுங்கியுதம் வேறிருவர் தம்மைச் செத்தி
 செகுத்ததுவு மோசேக்கு மாரோ னுக்குஞ்
 செய்ததொரு ல் ரோதத்தா லந்த காளில்.

உக

பதினாலா யிரத்தெழுநூ றாட்கள் வாழைப்
 பட்டழிய வொழிந்தோர்கள் ஆரோன் றாப
 மதினலயந் ததுமோசே தன்கைத் தண்டால்
 அதிர்வுறக்கற் பாறையினை யடித்துக் காளில்
 நதியாதி நீர்க்கிடனின் மேரி பாவி
 னறம்புனலீந் ததுமாரோன் தேவ பூசை
 விதியாயுந் குருப்பட்டஞ் சுதனுக் கீந்து
 மேதினிவாழ் வொருவியது மாராத் தின்கண்.

உஉ

உற்றிடென்கா னானியரை வசைத்த துங்கா
 னாடிசிர வேலர்குறை கூறி யோர்கோட்
 பற்பலர்வெந் தழல்வாய்ப்பாம் பதனால் வாழைப்
 பட்டதுவு மனத்தாப மடைந்து கோக்கி
 மற்றவருய்த் திமோரோர் கஞ்சப் பார்தன்
 வைத்திடப்பட்ட டதுமரினும் பரலு மிக்குத்
 தற்றிடென கைத்தவர்பல் பிரயா ணங்க
 டொலைத்ததுவுஞ் சீகோனு மோகு மென்னும்.

உக

பதிகம்.

வேந்தர்தமைச் செருத்தலும் பாலாக் கென்போன்
 விரைந்திர வேலர்தம்பாற் பீலே யாகைப்
 போந்துசபித் திடுதியெணப் போச்சுத் தேவன்
 புசுன்றமொழி கடந்தவன்செல் தெறியி லத்தன்
 ஈந்தவதி சயக்காட்சி யதனா லன்றோன்
 வகியவர்க் காசிபுகன் றதஞ்சித் தீமிற்
 சாந்தமறப் புரிதபவந் தன்னா லெண்மு
 வாயிரவர் தமநாவி வாழை யாலே.

௨௪

இறந்தலும் யோசுவா காலேப் பெண்ணு
 மிருவரல்லால் மேனாள் லெகிப்து காடு
 தறந்துவணம் புருந்தமுதி யோர்கள் வீடத்
 தொலைந்தபினீ சிரவேலர் தொகையுந் தீரா
 மறந்திசும் தியானமுடி வதும்பின் சென்ற
 வழிநடையுந் காணார் முடிவு மிக்குச்
 சிறந்திடுசீ ரிலேவியர்கள் புரங்க ளோடு
 சேருமடைக் கலிப்புரமுந் தெரித்த வாறும்.

௨௫

இறையவறைண பணயதனா லகபது காட்டுக்
 கிறைவனிடந் தூதுசென்றோ ளிராவேல்
 சிறையசுன்ற பின்னிகழ்ந்த பலவுந் தேவன்
 தெரித்தபிர மாணமுடன் மீட்டுங் கூறி
 பொறையினிரட் சகன்வரவும் பிறவு மாந்,கே
 புசுன்றவருக் கந்நாளிற் றிடனுஞ் செப்பி
 அறைநிகழும் கேபோவெற் படைந்து காளு
 னணிகாடுங் கண்டிகவாழ் வசுன்ற வாறும்.

௨௬

தான்முதல்வ னெப்பொருட்டு மானோன் மோசே
 சகதலவாழ் வொருவியின் னவனுக் காந
 தூன்புதல்வன் யோசுவா வென்போன் றன்னோ
 ளோனாக ளுளம்பெருவத் தெரிந்த தும்வின்
 மீன்பொருவுந் தொகுதிக்கொளி சிரவேற்சேனை
 மிகவுமவற் கமைத்ததுவு மிருவ ரொற்றர்
 வான்மருவு மணிமாடக் காணன் மூதூர்
 வயினேகி மீண்டுமறு செய்தி கொண்டு.

௨௭

வந்து புசுன் றதஞ்சனங்கால் னீனையா வண்ணம்
 வழிகடந்து காணார் மருவு மாறு
 சிந்துபுணல் வகிர்ந்து தெறியோர் தானென்னுஞ்
 செழுநகி யீத்திடச் சேரா ரெவருமுன்னம்
 கொந்துடப்புக்கதமன்னா வுணவிலேவும்
 தூன்புதல்வனெனிகோவின் வெளியிற்றன்முன்
 முத்ததெய்வச்சேனையதிபதிதனைக்கு
 மொழிந்தபடி மொய்த்தபெருஞ்சேனையோடும்.

௨௮

திருவாக்குப்பராணம்.

(வேறு.) மதிப்புதலம்டைபட்ட வெரிகோவை வணைத்தார்த்துவரவலங்கம்
 அளிப்புறவக சேழாநாளதிரசயமா வீழ்த்ததுவு மங்குனோரைச்
 சதிப்புறக்கொன்றழித்ததுவு மிராசாப்பைத்தவிர்ந்ததுவுந் தக்கவாயிப் [உக
 பதிப்புறஞ்சேர்ச் சப்புரமும் பார்த்திபனும் படப்பொருது பசையுத்தீர்த்து

வலிபெற்றுவிளங்குமவ ருடண்மலையப் பலவேந்தர் மணக்கொன்போழ்தில்
 மெலியுள்ளமுட ன்கீப யோனியரீ சிரவேல்பால் மேவலோரா

கொலிதற்ற சமர்க்கவரோடுருத்தாச ரைவரெழு யோசவாடெம் [ல். ௩௦
 புலியிற்பொங்குகளம்புசு கடைந்தவரைப் புரந்துபகை பொன்றப்போரி

உழக்கிவர கொருபாவில் ஒருபாவீற் பரன்செயலா லுயர்வானின்று
 முழக்கினெடுங்கண்மழையும பொழிந்ததனூல்மொய்யனிக் முடிவுகாணத்
 தழச்சுசெருமுடிவளவுந் சபனையுஞ்சசியையும்விண டனினிந் பித்துச்
 சமுக்கிராமுடிநிருப ரைவரையும்நூன் குமான் தடிந்தவாறும். ௩௧

அதிர்ந்துவரும்படையரசர் பலர்கெட்டுமுரிந்தோட வடுபோராற்றி
 எதிர்த்துபொருந்திறல்செழுமே னாக்கிபருக்கிறுதிவிளைத் ததமங்கெங்கும்
 முதிர்ந்தவலி யுடன்முடுகி யவன்கவ ர்ந்தகாடுகளும் மூண்னாள்மோசே
 வெதிர்ந்தபகை தொலைத்துவென்றநாடுகளும் விதிதமாப் பகருசெய்து. ௩௨

எத்திசையும்புசுழிவிளங்க யேகோவாவாகன்பெற்றுய்ந் தீசிராவேற்
 புத்திரரினுடன்கெழுமிப் பொரு ளுவாக்குப் பொருந்திகெஞ்சிற்
 குத்திரமினான்சதனைச்சரித்தவர்க்குப் போதனைகள் கொடுத்தபின்னர்
 இத்தரையிங்கிதமொருவி யெய்பெருமான்பதமருவியிருந்தாறும். ௩௩

சிறந்தவியா யாதிபரீ சிரவேலையாண்டெதிர்ந்த தெவ்வாம் வாரி
 வறந்திடப்போர்புரிந்ததுவும் உலிகெழுமெப்பிரயீமர் பலர்வன்ளுட்பில்
 இறந்ததுவுந் தம்மனோ ரிழுக்கடையக் கொடும்பாவ மியற்றியிக்க
 ஁றந்தவ நித்தமர்களினூற்பென்யயீ ல்குலத்தவர்க ளழிந்தவாறும். ௩௪

உருத்தெனுமின் வரலாறுஞ் சாமுடேல் சரிதமு மிக்குரைசாலேவி
 திருத்தசுபுத் திரரிவர்கள் செய்கைகளுஞ் செகமுதலாவணைத்துமீன்ற
 சருத்தரை சாள்வதுவே. பெருமைதமக்கென வளத்திற் கருதார்தம்முள்
 ஒருத்தனைத்தக்காவலனா வுதவுகெனவீசிரவேலொருங்குவேண்ட. ௩௫

தற்பரண்கீ சுகள் மகவைத் தராபதியா வீந்ததுமச் சவுலாநீதிய
 கொற்றவன்வீற் ததுப்பின்பு கோவியாத் தைக்கடிந்தோன் கோமானாகி
 மற்றவற்சா மணிமகுடம் புனைந்திறையோனுவக்குநெறி வழுவாதோனாய்
 பற்றலர்களுயிர்பருகிப் பார்புரந்து பரலேர்கம் படர்ந்தவாறும். ௩௬

ஈசாயின் றருன்சதனின் பின்பவன்சேய் சாலோமோனென்னுமேந்தல்
 தேசார்மா முடிபுனைந்து தவிதிறைவனேர்ந்துபடி தேவன்றன்னை
 ஐசாகா முறைதொழுதற் காலயமொன்றாக்கியது மவற்கக்காளில்
 மாசாகாத்திரியேகன் காட்சிகொடுத்தருன்மாரி வழங்குமாறும். ௩௭

விலக்கப்பட்டிருந்தசூலக் கன்னியரைத் தவிதிறைசேய் வேட்டம்மாநர்
 கலக்கப்பட்டவருவப்பத் தனக்குறுவான் னுணையாரும் காநன்மேலன்

பதிகம்.

புலக்கப்பொய்த்தேவரின்பின்னுள்ளஞ்சாய்த்தபோதமலனுருப்பானெஞ்சுக்
கலக்கப்பட்ட தமவன்றன் காலத்தின் பின்புகத னிரோகாபேயாம். ௩௮

திருமருடம் புணைந்தரச செலுத்துகையிற் பெய்யமீன் யூதாவென்னு
மிருமரபோ ரல்லாத வீசிரவேற் புத்திரருக் கேரோ பேயாம்
கிருபதியாய் கின்றதும்பின் பக்குலங்க டமையாண்ட கிருபத்தத்தம்
பொருவரிய சரிதமுடன் புங்கவன்பா வருளடைந்தவெவியாவாதி. ௩௯

திர்க்கதரி சிகன்செயலுந் தீத்தொழிலா வீசிரவேல் சிதறுமாறும்
மூர்க்கமுடன் தீமைசெய்த யூதரையெம் பெருமான்றன் முனிவுதூண்டப்
பேயர்க்குலவிகெழுநேபு காநநேசரெனும்நாமப் பொருவில்வேந்தன் [௪௦
ஆர்க்குமனீகினியுடன்சென் றடிமைகளாக்கொண்டேன தணிகளெனாட்டில்

அடையவீளைத் தொழிந்தவருக் கதிபதியாச் சீதேக்கி யாவாகாம
முடையவனை யுதவியது மவன்கடவு ளுளம் வெறுப்ப வுலப்பீறீய
நடையவனாய் வாழ்ந்ததுமக் கரபாலன் றனக்கரசு கல்கிநின்ற [ந்தகால.
மிடையதிமாண்டமுடப்பாபேல் வேந்தனைமேற் கொண்டெறையூர்வியை

அப்பாபே னகர்க்கிறைவ னெருசலேம் புரத்தைத்தன் னனிகமோடுந்
றெப்பாலும் வளைந்தரச னிருவீழியுங் குருடாக்கி மகாரகொன்றேது
மொப்பாகாநகரையழித் திழிஞர்சிலர்தீமையொழித்தங் கொழிந்துளோரை
தப்பாமற் சிறைப்படுத்தி நிதிசுவர்த்து பிரபுக்க ளானோர் தம்மை. ௪௨

வீட்டிக்கே தலியாவை மீதியா னவந்தலைவ னாக்கியீண்டும்
காட்டிற்கே கியதும்ந்த நலிசிறையி லாண்டெழுபா னண்ணியூதர்
கட்டிற்கேதம்பொருந்தியிருந்ததுவும் பேர்சியர்கோன்கோரேசென்போன்
மீட்டுந்தே வாலயத்தை யியற்றுமெனத் தேவருளால் விளமபலோடும். ௪௩

அந்தமொழிப்படிபழைய ஆலயத்தின் பணிமுட்டு அனைத்தும்பெற்றுப்
பந்தமுற யூதசன மெருசலேம் பதியணுகிப் பரனின்கோட்டம்
முந்துமுறைப்படியியற்றப் பகைவர்பொருதெழுதுதிரு முகத்தைக்கண்டு
விந்தசெறி அர்த்தசடாயெனுங்கொற்ற வேந்து தகைந் ததுவுமீண்டும். ௪௪

தேவனருள் பெறுத்தீர்க்க தரிசிகன்சொற் படிதொடங்கச் சேரலார்கள்
காவலஞ் தரியுவுக்குக் கடிதனுப்ப கிருபத்தைக் கண்டவ்வன்னல்
ஒவவற வாராய்ந்து கோரேசு மேனாளி லுதவானிற்றே
தாஹைகட் டனைகண்டாங் குத்தரவு தந்ததனூற்றடைவேறின்றி.

ஆலயத்தை யாக்கியது மதிகாரப் பத்திரம்பெற் றெருசலேமிற்
சீவமுற்ற வெஸ்ரூப்போய்த் தேவனையேத் தியதும்பின் செய்தவாறுபு
ஞாலமுற்று புகழுடையுந் கசரினிடை கேகேயி யூவு ளண்ணிக்
கோலமிக்க மதிவெழுப்பிக் கொண்டதுவு மனந்தரமாவ் ஞற்றயாவும். ௪௬

எர்கினரு மதிவதனைத் தெஸ்தரென்பா ளகாகவே ரிறையில் லானாய்ப்
பார்புகழ வுழந்ததுமப் பார்த்திபனுக் கமச்சனும் பழிசே ராமான்
கேந்திகழு மொத்தேகாய் தனைப்பணியா நியாயத்தாற் சலஞ்சாதித்தங்
ஶ்ரம்மிழ விறந்ததுவும் மொத்தேகா யரசன லுயர்ந்த வாரும். ௪௭

திருவாக்குப்புராணம்.

மேனாளில் யேகோவா மேலன்ப னாயோபை வெம்பிச்சாசந்
தானை லுடன்சோதித் ததும்யாவுந் தான்றோற்றுஞ் சலிப்பிலாது
வானாதி தந்தபரன் மலரடியை மற்திலனாய் மற்றத தேவந்
சானாத நண்புபடைத் தருஞ்செல்வ மிகப்பெற்றால் கமர்ந்த வாரும். சஅ

பத்தர்களா யுயர்ந்தமுன்னோர் பரம்பொருட்டுக் கீர்த்தனையாப்பாடலுற்ற
துதரியமாஞ் சங்கீதத் தொகுதியுந் னீதிமொழித் தொகையு மிக்க
உத்தமமாம் பிரசங்கி யின்முறையு முந்நாமாம் பாட்டும் பல்கால்
அத்தனடி யகர்வாக்கால் அறைவித்த தீர்க்கதரி சனங்களோடு. சக

தலம்புகழ்தம் குலச்சிறுமைக் கேரேமி யாவுள்ளந் தாங்கானுகிப்
புலம்புவதும் பாபேலார் பூபாலன மறந்தசுரூப் புகலககேட்ப
லம்புனையுந் தானியே லுரைத்தருத்தம் நயன்றவுந் நண்பா ய்த
உலம்புரைதிண் புயவேந்த னுதவுதயை மிகவும்பெற்றுயர்ந்தவாரும். சூ

தலங்குசுவர்ப் புறத்துவிர ரேன்றிவரைந் ததற்கருத்தந் தானியெல்முன்
நலம்பெறச்சொற் றதும்வினியே நகரத்தார் பாவத்தால் நந்தாதொண்மை
பலம்பெறச்சொற் றியென்பகர்ந்தபிரான்பணிகடந்துயோனானுந் [அ
கலம்பெருங் கார்றினிலைய கடவுள்செயலதுவென்னக்கண்டங்கனளே

தான்மயற்சிக் தனையாற்செய் சவறதன லத்தயாந் சார்ந்துநிற்க [டோர்
வன்றுயக்கம் பலர்க்குமென னுசைத்தெறிநீரிடைத தன்னை யிடுவித்தான்
மீன்வயிற்றில் மூன்றுதின யிருந்துபிழைத் ததுவுகினி வேயிற்போதந்
தேன்புயல்பெய்தெனப்பொழி டுததேவமுனி வவற்ககலச்செய்தவாரும்.

கற்சிலையிற் புயநெடு காந்நேச ரெனுமரசன் றுன்கற் பித்த
பொற்சிலையைத்தொழாமையினாற்பொங்கழலினிடைசினந்துபோடுவித்த
சின்சிலநுந் தேவனடி தொழுததனாற் சிங்கதன் கெபியுட் சேர்த்த
நற்சிலைய துதிநாவான் றுளியெலு முய்ந்துநல நண்ணுமாரும். சூ

யேகோவா பலவாற்ற லீந்ததிரு வாக்கதுபோல் யேசநாதன்
பூசோவாழ் பவரேத்தப் புன்மணவி னுருவெடுத்தப் புலியைப்போற்றச்
சேகோவா மனத்தலகை திகைத்தேவகப் பெத்திலகேம் நகிற்சென்ற
மாகோவா மதிவதனி மரியம்மை திருவயின்வந்தடைந்து தோணி. சூ

புல்லணையிற் கிடந்ததுகிப் புதுமையையெம் பிரான்றுநர் புகலமேய்ப்பார்
வல்லசவி சேடமதாந் கேட்டணுகி வணங்கியதும் குணபானின்று
நல்லவுகெக் குறிகண்டு நாடிவரு மறிஞர்களா லோர்த்தே ரோது [சூ
கொல்லவுளக் கொண்டதுணர்ந் தியூதர்குலப் பதியாமக் குமரன்நனை.

வணங்கியெழுஞ் சாஸ்திரிகள்வன்னுறையிடந்தனக்கு வகுக்கக்கேட்ட
நிணங்கமழும் வாள்நீந்தற் கோதாரக் கண்கியதும் கிருபனஞ்சித்
தனத்தருளான் பூதேயா தனிற்சாரீ ராண்டினுளாந் தநயர்தம்மைச்
சுணங்கலறக் கொலப்பணிப்பத் தாயவளும் யோசேப்பு தேவனாதன். சூ

சொன்னபடி யெழுந்தந்தப் பதியதனை யொருவித்தன் றுணையியான
அன்னமரியுடன்ந்த மகவையுக்கொண்டன்மெகிப்பினடைந்துவாழ்ந்தம்

பதிகம்.

மன்னனிற் ததன்பின்பு கவிலேயா வளநாட்டில் நசரேத்தாமர்
கன்னகரி னிடையாழ்வு கண்ணிவளர்ந் தெவகிறிஸ்துகாதலோங்கி. இள

பன்னிரண்டாம் வயதாகிப் பலகாவை யாசரிக்க யெருசலேயில்
அன்னைதந்தை யுடனணுகி யறிஞர்குழாத் திருப்பவவ ரியார்போய்மீன்
டின்னலுறத் தேடியுற்ற போதிசைத்த வாசகமு மெவிசபேத்தாம்
மின்னிடையான் வயிள்ளேன்றி விமலனுக்கு முற்றாத னுகிமேய. இடி

யோவானென் றுரைசெழுபே ருடையான்மா னிடவடிவ முவந்ததாங்கி
பூவானெல் லாம்புரக்கும் புங்கவன்வந் தனனென்றப் புரிவினோடும்
நாவானற் சவிசேட நவின்றதவும் யோர்தான்மா நதிநீ ரத்தில்
தேவானென் றுனுமன்று. சேர்ந்தங்கு செறிந்தகரர் செய்கைபோல. இக

சகரியா வின்குமரன் றன்கரத்தாற் சலத்தினு விஸநானத்தைப்
புகரற்பெற் றதுமாவி புறவம்போல் விண்ணின்று பொருவிவான்மேல்
தகவினுட னிறங்கிவந்து தங்கியது மிவனமக்குத் தகுமன்பான
மகவிவனி லன்பினம்யா மெனவானிலசீரி வழுத்தமாறும். ௯0

ஆவியினு விரட்சகனா ராரணிய மடைந்ததாந்தி யலகையென்றும்
பாவியினுற் சோதிக்கப் பட்டுநாற் பதுகாளாப் பசியினோடும்
மேவியவன் றன்னைவென்று மேலவன்றன் றாதர்பணி வடைகன்செய்யக்
கோவியன்பார்மதிக்கவைகிக்கவிலேயாவளநாட்டிற்குறுகிப்பினர். ௯1

சென்றுசென்றாக் காலயங்க டம்மினுப தேசித்தச் செழுநன்னாட்டி
லொன்றுகின்ற கானாவு ருற்றுநரர் பலர்குழுமு மொருகல்யாண
மன்றினன்று முந்திரிகை யிரசமதா வைத்திடுமூ வீருசாடிவனத்தையாக்கி
என்றுகின்ற தன்றேவ தத்துவத்தை வெளியாக்கி யெருசலேயில். ௯௨

மன்னுதிரு வாலயத்தில் வாணிகஞ்செய் வதைமாற்று மாறுந் தன்பாற்
சென்றிரவில் வருகீக்கோ தேழுவினுக் குபதேசஞ் செயத துஞ்சீர்
துன்றுசலி லேயாவின் றொல்கடலில் மீன்வேட்டைத் தொழிலராக
அன்றுகண்ட பேதுருவோ டந்திரே யாவாகு மறுசன்றனை. ௯௩

அடிமைக்கொண் டகலுதையில் யாக்கோபு யோவானு மவரோடத்தின்
வடிமைத்தெண் டிரைக்கடலில் வலைநிருத்திவதிந்தவரா மவரைப்பாவ
மிடிமைக்கண்டாதழைத்தங்காட்டுகொள்ளுமாறுமொருவியன்கோவிற்கண்
செடிமெத்துண் னொருராற் றீண்டப்பட்டனுகினற்கத் தீமை தீர. ௯௪

[நின்று]

செய்ததுவுஞ்சனநெருக்காற் றிருமுன்னெவொணுமையினுற்செயல்வே
வெய்தினிறப் பைப்பிரித்து வீட்டுளய்த்த திமிர்வாத வியாதி யானன்
உய்திடடேயம் தீர்த்ததுவு முன்பவமும் பொறுத்த றுரைத்தகாலே
மொய்திரளுட் பரிசெயரும் சேதபாரகருமந்த மொழியைக் கேட்டு. ௯௫

தேவநிந்தை யிதுவென்னச் சிந்தித்த தோர்ந்தையன் செப்பலுற்ற
தாவதந்த வுரையும்தே யுகையடிமை யாக்கியது மெருசலேயில்
கூவமண்டை முப்பத்தெட் டரண்டிழந்த கொடுகோயன்ருணமதாசி [௯௬
மேவவன்று புரிந்ததுந்தன் பின்சென்ற யாவரையும் விழித்தன்னோருள்.

திருவாக்குப்பராணம்.

பன்னிருவர்தமைத்தெரிந்துபரிவொடப்போஸ்தலராம்பேர்பகர்ந்துகீலிர்
துன்னியுல கெங்கணும்போய்ச் சவிசேட போதனைசெய் தொழிலராதி
ரென்னவுரைத் தெய்தியகோய் தீர்க்கவும்பே யோட்டிலவு மீறெற்றெய்த
மன்னவதி காரமீந் ததமலையிற் பிரசங்க மறைந்த வாரும். ௧௭

கப்பருணை கூம்பதியிற் கருணையினு லேகியதங் கடவுள்சென்ற
தப்புரம்வாழ் துற்றுவுருக் கதிகாரி யறிந்துதன தடிமுகஞ்ஞற்
செப்பரிய நியிர்வாதத் தியபிணி தீர்க்கவெனச் சென்றுவேண்டும்
ஒப்பரிய விசுவாச முவந்தக்கோ யொழியவரமுதவுமாரும். ௧௮

பிறறையகான் காய்ணும் பெரும்பதிசென் றங்கிறந்தோன் பரிந்தவாவி
பெற்றிடவீந் ததுமிந்தப் பிரபலமாம் பெரும்புதுமை யோகாணுக்காங்
ஞற்றுணர்ந்தச் சீடரவ னெற்றரைநம் மிறைபாலுய்த் தறுவானீயோ
மற்றொருவன்வரவினைக்காத்திருக்குவமோவெனக்கேட்டீக வள்ளலோதும்.

உத்தரமுஞ் சீமோனென் றோதமொரு பரிசெயன்சா ருணவுகொள்ளும்
அத்தருணை மோர்பூவை யண்ணலைப்பூ சித்தாங்க ணடைந்தபேறும்
பித்தலகைபிடித்தருருட் மேனுக்குச் சுகமருளப் பேல்சேபூலால் [றும். ௭0
இத்தொழில்செய் தனனென்ன இயம்பினருக் கெதிர்மாற்றமிசைத்தவா

தாயுந் தன் றுணைவருமித் தகையாவா ரென்றெடுத்துச் சாற்றாமாரும்
மேயன்று துணைகணுக்குந் தனக்குமுள்ள நிதிபகிர வேண்டலுற்ற
காய்நின்றகற்பனைகேட் டவனுக்காங் கருன்மொழியு மமாமூர்த்தி
சேய்துன்று பலகீலத்திற் றெளித்தலித்தி னுவமையினுட் சிறந்ததான. ௭௧

அருத்தமதைச் சீடர்களுக் கருளிச்செய் ததுமுவுமையாகவாகக்கே [ற
பொருத்தமுற மோக்கத்தினியல்புகளை யெடுத்துரைத்துட் பொருந்தாதிந்
திருத்தமுறும் பொருள்களையுந் தெரித்ததுவும் கேதபு ரகளுக் குள்ளோ
னெருத்தன்கண்டெங்கணுந்சென்றவு முணைப்பிரியெனெனக்கேட்டோ
தும். ௭௨

எதிர்மொழியுமீண் றோணைப்புரைத்துப் பின்சென்றிடுகேனென்றானுக்கும்
பதியழிச்சென் றுணர்த்திவந்து பின்செல்வே னெனத்தனக்குப்பகர்ந்தோ
னுக்கும்

துதிபொழியச் சொற்றவையும் நாவாயிற் றுயிலமயந் துன்று முக்கீர்
கதிவளியா லலைபுரன் விழித்தெழுந்து நாவினாற் றித்த வாரும். ௭௩

வத்திரந்தொட் டாறிரண்டு உருடமுமற் றென்னுணு மாறூப் பூப்பின்
அத்திரம்போல் விழியொருத்தி அன்றுசுகம்பெற்றதுவு மாலிபொன்றுஞ்
சித்திரஞ்சேர் மதிமுசுத்துச்சிறுமியுயிர்மீண்டுமுறச் சென்றுதேவ [வே. ௭௪
புத்திரன்செய் திட்டமும் பொதுவளில்லா வாடுகன்போற் குலைவுற்றும்
பலவிடத்து மீசிரவேன் கையெய்தற் குளமுருகிப் பரிந்தன்னோர்க்கு
லைமுறப்போ தனைகஞ்செயப் பன்னிருவர்க்குபதேசம் கவிசுறுகாளும்
தலயிசையற் புதங்கன்செயத் தக்கவதி காரமீந் தணுப்புமாரும்
வலமுறமேரோதிறைதன் றுணைவன்மனை வெனவியதால் மற்றச்செய்கை.

பதிகம்.

கீதியலா ததுவென்ற கிசும்ந்தியதற் றுளம்பெருண்டு சிருபனாகே
கோதியலாயோகாணக் கொடுஞ்சிறையில்லைத்திருந்தாகே. ரோதேயாள்
ஞதியலா ஹதவுகென கடித்தமக ளுரைப்பகொருப் பட்டன்ணைக்
கீதியலா தனபுரிந்து சிரப்பரிசில் களிக்கவீர் திட்ட காறும். ௧௧

அங்கதகேட் டவ்விடம்விட் டட வியிடம்யேசுவெழுப் தருளியன்ற
பங்குறவைக் தப்பமிரு மீனுடனை யாயிரர்க்கும் பால கர்க்கும்
மங்கையர்க்கும் பசியறவீர் தீரறுகூ டையிற்சேட மலியச் செய்த
துங்கமுற மதிசயமும் தொண்டர்களை நாவாயிற் றரிதமாக. ௧௨

ஏறிமறு கரையடைதி ரெனப்பணிப்ப வவரவ்வா நேருக் காலை.
மாறியதிர் பெருங்காற்றால் மரக்கலமக் குலையமன மறகும் போழ்தில்
வீறியல்வெற்படைந்துசெய்புஞ்செய்ததன்பின் மீண்டராவில்நாலாஞ்சாமம்
ஊறியகீர்க் கடலில்லகடற் துததமனார் தம்முன்ன ருறுகைகாணு. ௧௩

ஆவேச மிதுவென்ன வஞ்சதலு மவர்க்கபயம் கொடுத்த காறும்
கோவேசின் சீடர்களா செளசவீதி கடந்துணவு கொளல் மோசேயின்
மாவேத முறைக்குவழு வாருமென வழுததினர்கள் மனத்தில் வெங்கத்
தேவேசி வெதீர்மாற்றஞ் செய்பியதஞ் சின்மீனோ டேழப்பத்தால். ௧௪

சேர்ந்தினகா லாயிரர்க்கும் மகளிருக்கஞ் சிறுவருக்கும் பசியை யையன்
தீர்ந்திடச்செய் தோரேழு கூடைகளிற் றின்றகழித் திட்ட சேடம்
ஆர்ந்திடச்செய் யதிசயமும் வானினரோ ரடையானக் காட்டுகென்றோ
தேர்ந்திடச்சொன்மாற்றமுந்தான் மரித்துயிர்த்தல்சீடருக்குச்செப்புமாறும்

ஆறுதினஞ் சென்றதன்பின் பையன்பே துறயாக்கோப் யோகானோமும்
வீறுபெறு மொருவெற்பி லணுகியவர் விம்மிதத்த ராசிக் காண
மாறுருவ மாணதவும் மோசேயு மெலியாவும் மருவிப் பேச
ஈறுமுத வில்லாதோளிருந்தபொழு தொளியுள்ள வெழிலியொன்று. ௧௫

தோற்றியது மசரீரி யிவனன்பாஞ் சுதனமக்கா மிவன்மே லேயாம்
மாற்றியகண்புளமால் மற்றிவன்சொற் கேண்மினென வங்கனின்று
சாற்றியதுமதகேட்டுச் சோர்ந்தவியூந் தாசரைத்தன் கையாலண்ணல்
தேற்றியெழுந்திருமினெனச் செப்புதலுமவர்க்கோகந் தெளிந்தவாறும். ௧௬

மரிப்பதுந்தான் மூன்றாகா ளுயிர்ப்பதுவும் மறுபடியஞ் சீடருக்குத்
தெரிப்பதுவுமதிசெயமாத்திறைக்கடலுட்பிடித்தகொரு செழுமீன்வாயிள்
வரிப்பணங்கொண் டிறுத்ததுவும் காணுலகிற் பெரியவன்யாரெனக்கேட்
டாற்குத்

தரிப்பறச்சொற்றிடுமொழியும் வேறுமெழுபதுபேர்கடமையக்காளில். ௧௭
அருடனையுற்றறவழைத்திட டாக்ப்போஸ்தலிணக்கி யணையாருள்ளம்
தெருடனைப்பெற்றதிசயங்கள் செயலும்வர மீந்ததுவுஞ்செககத்தொட்ட
குருடனைக்கண்டவனுக்குப் பாரகைவினைக்கொடுத்ததுவுங்கொஞ்சப்பே
ரோ

மருடனைத்தீர்த்திரட்சிக்கப்படுபவரென்றானுக்கு வருத்துச்சொன்ன. ௧௮

திருவாக்குப்புராணம்.

மாற்றமுந்தன் உழியொன்றால் வீடடைத லுவமையினால் வகுத்தவாறும்
தோற்றமுறும் பயனுதவா வத்திமரத் தின்னிவேமை சொற் றதுஞ்சீ
ரேற்றமிகு நிதியினனு மிலாசருவா மிரவலனு மிறந்து பெற்ற [அடு
பேற்றையுரைத் திட்டதுவுங் கெட்டகுமா ரண்கதையைப் பேசுமாறும்.

தாங்களேநெறியினரென்றெ ண்ணினர்க்குச்சாற்றியதோருவமையுஞ்சீ [ம்
ரோங்குமாசிகளடையச் சீரூரைக்கொண்டுறவொட்டார்க்கோதும்பேச்சு
பாங்கிற்போய் நித்தியசீ உனையடையத் தான்செய்யும் பரிசே சென்றும்
காங்கத்தன் றுயர்விளைக்க வறைந்தவெதிர் மாற்றமும்பெத் தானியாவல்.

மரியாட்கும் மாத்தாட்குந் துணைவனுமாய் மாண்குபிற் றனையெந்நாளும்
பிரியாத விலாசருவாம் பேரினன்மாய்ந் திரிருநா ளானபின்பு
தரியாதுட் கவல்பவர்கள் மகிழ்ச்சிபெறக் கூஉயவனைச் சரீரத்தாவி
யுரியானாக்கியதுமோ ரேழைப்பெண் ணிடுதரும முவந்த வாறும். அள

தீதியங்கா வொருபெரியோன் செழுநிதியஞ் சிலர்க்களித்துச்சின் னாளின்
பின் [னென்

வனதியங்கொண் டவர்க்குதவும் பயனுநய னுறலறமண் ணுள்வைத்தே
ரேதியங்கு நின்றானுக் குய்த்தபெருந் தண்டமுமா முவமை தன்னைச்
சூதியங்கா வுளத்தொண்டர்க்கிம் மானுகேலருளாற் சொற்றவாறும். அஅ

ஐயிரண்டு கன்னிகளி னுவமையுமோர் பிரபுதன தாந்தோட் டத்தூட்
செய்யபயன் கொள்த்துது செலுத்தியதா முவமையுஞ்செப் பியதும்யேசு
துய்யதெய்வ தூதுவர்க்குப் வரமகிமை யாசனத்திற் றேன்றி யிந்த
வையசத்தோர் யாவரையும் கியாயந்தீர்த் துடுமுறைமை வகுத்தவாறும். அக

பெத்தானி யாவிலொரு பேதைவிலே யுயர்சுகந்த தைலத்தனை
மெத்தாவ லுடனிறைவன் சிரத்தாற்ற வடைவெறுத்தூ விளம்புஞ் சீடர்க்
கத்தாற்றான் மரித்தடக்கப் படுவதெனுக் கடையாளங் காட்டு மாறும்
தொத்தாகும் பன்னிருவ ரொடும்பசுக்கா வாசரிக்கத் தொடங்கலுற்ற. கூ0

போதங்கு வாதுசெய்தார் பெரியனென்றப் போத்தலர்உன் புகலவன்றார்
பாதங்க ணறுமபுனலாற் றுன்விளக்கித் தாழ்மையினைப் பயிற்றிப்பின்பவ்
ஏதங்க ளகலுளத்தாரக் கெனைக்காட்டிக் கொடுப்பவளின்குளனென்றைய
தோதங்கன் யானேவென் றியூதாச வுசாவவா மென்ன லோடும். கூக

பாதகளு மவனெழுந்து நீங்கியதும் பசுக்காவின் பின்பத் தெய்வப்
போதகளுல் கப்பத்தை யெடுத்தன்றூ சீர்வதித்துப் பொருயிலுங்கட்
காதரவாம் பவியாகு மென்னவக மாகுமிது நீவிர் றெஞ்சின்
மீதகலா தெனைக்கினைக்குமடையாள மென்றருத்து வித்து மீண்டு. கூஉ

பாத்திரத்தையக்காச்சிர் திரத்தவுடம் படிக்கையென்றாப் பருகச்செய்து
நேத்திரத்தை யேறெடுத்துச் செபஞ்செய்து கெதுசமனை நீன்காவுட்டான்
மாத்திரத்தன் சீடரில்மு வரையொருசா ரிருத்திப்போய் வான்பி தாவைத்
தோத்திரஞ்செய் ததுந்தேவ தூதனண்ணித் தேற்றியதுந் தொண்டராங்கே.

பதிகம்.

மிஞ்சுதலில் கொளக்கண்டு விழிப்பித்துத் திரும்பவும் கிருகால் மேவி விஞ்சுகிர வேர்வையுடன் செபஞ்செய்து மீண்டுமவர் தயிலைமாற்றி வஞ்சுகளில் செனைக்காட்டிக் கொடுப்பதற்குவருகின்றான் ருதியாரால் தஞ்சைக்குக் காலமணித் தானைதழுஞ் செலந்தெண்ணச் சொற்ற வாரும்.

ஓதாசை யெட்டுமெட்டிப்புய்துக்குருவைக் காட்டுவென்றற்றன்எத்தின் மீதாசை யொடுமூப்ப ராசாரி மாரிவர்க்கு வளம்பி யன்று யூதாசை யாறுவெள்ளிப் பணமும்பெற்றவரஹுப்ப வுடனாக்செய்தல் காதாசை யுடையவர்க்குத் தாயவனை முத்தரதாம் காட்டக் கூட்டி. ௧௫

அன்னமுன்னவரிடுப்புவவன்காப்பாவிட்டகொர் க்வவன்மூப்பர்சுரு முன்னவாய்த் ததமவர்கள் சங்கத்தா ருடன்கூடி முடிவி லானமேல் அன்னாளிற் கொலைபுரிதற் காங்குற்றந காணாமற் றீறவர்க்குத் [௧௬] சொன்னானென் றெருகுற்றஞ் சூட்டிவெகு ந்தனைக் கணந்துசெய்து.

பின்னைகாள் வைகலின்பி யிலாத் தின்றுன் சொண்டந்தப்பித்தரித்தகன் தன்னையாக ருய்தர் வனைச் சிலுவையி ிலறைகவெனச் சாற்றுகேட்டு என்னை நீ ரிககிவன்மே லோதுகுற்ற மென்னவவர் யாதும் பேசார் மன்னை நீ யின்றிவனைச் சிலுவையினிலாததெயென வருந்திக் கேட்க. ௧௭

ஓவ்விரத்தப்பழியென்மே வில்லையெனக் கைசமுவி யிறைவன் றேவை துவ்விரக்க மற்றவர்கைக்களித்தறையின் சிலுவையிலென்ற தமப்போது செவ்விரத்த நிறவர்கி யுடுசதியொரு முண்முடியைச்சிரசிற்குட்டித் [௧௮] தெவ்விரத்ததன்மன்னையன் னுசெய்யவொண்ணாந்தனைக் கள்பலவுஞ்செய்து.

செய்யவங்கி தனைக்களைந்து சிலுவைநில மீதுவைத்துக் கொல்கொதாவிற் றுய்யவனைச் செறித்தவனைச் சமத்திவந்த சிலுவையினிற் சேரரோடும் வெய்யவர்க ளறைந்ததுவும் விமலஹுக்குப் புரிந்தபழி விரைந்துதுண்ட உய்யவின்றி யூதாசென் றோதுகுருத் துரோகிகாள் றொழியுமாரும். ௧௯

கொள்ளை புரிபரபாவைக்கொடியோர்கள் விலக்கியதுக்கொலையுண்மற்றை கள்வனின்மே லெக்கோமாண்கருணையுளம்வைத்ததுவு மாயைக்கண்டாங் குள்ளமிகு மன்புடைய யோவானகைக் கொப்புவித்திவ் வுலகீடேற வள்ளல்பல வதிசயங்கள் சிறந்தோங்க மணுவுருவ மொருவுமாரும். ௨௦

அத்தமனமானபொழு தறிமத்தி யாககர்வாழ் யோசேப்பந்த வித்தகரை திருவுடலை மேயவொரு புதுக்குழியி னுட்சேயித்து வைத்ததுவுக் கொடியோர்கள் காவலிட்டும் மனந்திகைக்க மூன்றாநாளில் உத்தமனஞ் குயிர்த்தெழுந்து பற்பலருங் காணவங்கக் குற்றவாரும். ௨௧

பாடுபட்ட காள்முதலா நாற்பதுநாட் பரலோகத் தியல்பை யுள்ளத் துடுபட்டு மகிழ்சிறப்பத் தொண்டர்களுக் கோதியதி சயங்கள் காட்டி ஈடுபட்ட சவிசேட முலகிலெங்கும் போதியுமென் றியம்பியெங்கோன் பீடுபட்ட சீடர்களுக்காவியருள் பெருவாக்குக்கொடுத்தப்பின்னர். ௨௨

ஆங்கிவர்கள் கண்காண அந்தரத்தில் மேகத்தில் மறைந்தோ னாகி கீங்கியது மத்தனை கின்றற்றுப் பார்க்கும்ந்த ஓசுறியா ளர்க்குப்

திருவாக்குப்பராணம்.

பாங்கினில்வென் னுடையிருவர்படர்ந்துகவி லையரேரீர் பார்த்தவண்ணம்
ஒங்கியமே லவன்மீண்டுமூலகத்தில் வருவனென் லுண்டித்தவாறும். ௧0௬

குருபரன்வரனடைந்ததன் பின்கோதிலாநெறியினராய்க்குலாவும்பன் [ப்
பெருவரங்கும்த்தியாவென்போன்றன்னை யூதாசுக்காகச்சேரித்ததுவுமாவி
பெருவரம்பெற்றதமவரீபல் பாடைகளிற் பேசியதும்பின்புகாரும் [௧0௭
பொருவருமற்புதங்கள்செய்தபல்லோர்சும்புரிவுடனஞ்ஞானமடோக்கி

வெய்யகொடு மைகன்பலகம் வினைத்தாலும் விடாராகி விழைவினோடுஞ்
செய்யசுவி சேடநெறியுபதேசீஞ் செய்ததுவும் ஸ்தேவான்றன்னைக்
கையர்பலா கோரமுடன்கல்லெறிந்து கொன்றதுவுங்கடவுட் டொண்டர்
கையவிடர் புரியவதி காரம்பெற் நெழூந்துசவுல் கடந்த போழ்தில். ௧0௮

உலகத்தை மீட்கவந்த வுத்தமனண் பகலி லநிசயமா வுற்றுக்
கலகத்தை விளைச்ச்சென் றவனுக்குக் காட்சியாய்க் கடியசெய்கை
விலகத்துய்யவ னுக்கியடிமைக்கொண்டதுமி னறவன்விண்டசொற்போற்
பலகத்துப் பரசமய விருளியுய மெய்க்கெறியைப் பகர்ந்தவாறும். ௧0௯

அடிபட்டுஞ் சிறையிருந்து மரசரிடத் தகப்பட்டுந் தவிரா ராவி
முடிபட்ட திருத்தொண்டர் போதனையால் மூதலகை வஞ்சுத் தாலே
படிபட்ட தீதகல வந்தபிரா னடியவராய்ப் பாவப்பாரம் [௧0௭
பொடிபட்டுப்புவியினர்கள்சைப்பலவாய்ப்பொலிந்துசிறத்திருந்தவாறும்

யேசுவெணூந் திருகாமத் தனையேத்துஞ் சபைகளுக்கேற் றிமொசாரம்
பேசுகின்ற நீருபங்க ளுடனுலக முடிவினிகழ் பெற்றி யாதி
மாசுதவிர் மேசியா வெளிப்படுத்து விசேடமுமற் றகையுமாவி [௧0௮
வீசுதிரு வருள்கொண்டு மோசேயை முதலாய்மெய் யுணர்வோர்மேளுள்.

[உலந்துபோக

தொழுதருமெய்ந் தெறிதுலங்கச் சூழ்த்திடும்பொய்ந் தெறியினத்தந் தோ
எழுதினரில் கிதப்பல் பாடைகளினிருந்துதமி ழினுமீண் டெற்றுங்
கெழுதருந் பாமுறையினின்மையினற் புராணமதாய்க் கிளருமாறு
பழுதறமிக்கவர்முன்னென் னறியாமவெளியாக்கிப்பாடினேனே. ௧0௯

செருவாக்கும் பரசமயத் திமிரமறுத் திலகுதிவா கரனாய் மற்றிங்
கொருவாக்கும்கிஈறநின்றுலவிதன்பேரெவனென்னிலொருதன்சேயைக்
குருவாக்கி மாந்தர்களுக் கீடேற்றல் கொடுத்தவருட் கோமானந்த [௧௧0
திருவாக்குப் புராணமெனத் திரைக்கடல்சூழ் மாநிலத்திற் சிறந்ததாமே.

(வேறு.) எள்ளருந்தமிழ்ப் பாவினி லிந்ததங்
கௌளவேலை யுலகினர் கேண்டவே
யுள்ளமெய்க்கெறி யோதுமெய்க் காதராம்
வள்ளுவின்ன மகிழ்த்திட வாய்த்ததே.

௧௧௧

பதிகம் முற்றும்.

திருவாக்குப் புராணம்.

GENESIS

ஜநநகாண்டம்

க. உற்பத்திப்படலம்.

Genesis Chap. 1.

The creation.

அணைத்துலகுந் திருவாக்கால் அளித்தகில சராசரமும் அருட்சித் தத்தே
கீணைத்துளவப் படியமைத்துக் காத்தழிக்குந் தனிமுதலாம் நிகரிலாதான்
றனைத்துதிசெய் தெண்ணுகின்ற தருங்கருமஞ்சித்திபெறத் தருகவென்றே
இணைத்தெனவொப் போதரிய இணைமலர்ந்தான் சிரத்தேந்தி இறைஞ்சுகா
மே.

(வேறு.) ஆதி யந்தமற் றற்புத் ழூர்த்தியாம்
நீதி யன்பொடு நித்தியமேமுதல்
ஒதி நின்ற உயர்குண னாதியம்
போகில் வானமும் பூமியு கல்வினான்.

(வேறு.) ஆயதோர் தன்மைத் தாகி அமைந்தவிய் வகில மேளுள்
மேயசீர் வடிவ மின்றி வெறுமையாய் வகிந்த தாழ்ந்த
தோயமே விருந்த தாங்கே துணங்கறல் புனலின் மீது
தாயமா தேவஆவி உலவியே தொக்க தம்மா.

அன்னதோர் காலந் தன்னில் அளப்பருங் குணத்து ழூர்த்தி
துன்னரு மொளியுண் டாகச் சொற்றன னாய தம்மா
மின்னிய ஒளிக்கு மற்றை இருளுக்கும் விகற்பஞ் செய்து
பண்ணுமல் வொளியை மேலோன் பகவெனப் பகர்ந்திட டானே.

இருளினை இரவா மென்ன இயம்பின னிவற் றியக்கால்
மருளுறு மாலைப் போதும் மல்கிருந் பருகித் தோன்றந்
தெருளுறு காலைப் போதுஞ் செறிந்தன செயலி னாலே
உருளுறு வைகல் வட்டத் துதித்தது முதலா கானே.

விரிபுனல் கெவா காய விரிவுண்டாய் கீர்க்கும் கீர்க்கும்
பிரிவினை யாக்கு கென்றெம் பிரானருள் செய்யலோடுந்
தெரிவுறு ககன வீதி சிறந்ததால் அதன்மேல் சீழந்
திரிநெடுஞ் சலத்தி னுப்பட் பருதியுஞ் சேர்ந்த தன்றே.

அப்படி இடையே தோன்றும் ஆகாயத் தனக்கு வானென் றொப்பற மமல மூர்த்தி ஒருபெயர் சூட்டி னானல் மைப்பொழு தணுகு மாலிக் காலமும் வைகற் போதுந் தப்பற வுதித்த வாலே சார்ந்ததல் கிரண்டா கானே.

அன்னது நிகழ்ந்த பின்னர் அந்தவான் கீழ்கீ ரோர்பாற் றுன்னவு முலர்ந்த வைப்புத் தோன்றவுல் கடவ வென்றச் சொன்னன ஞாய வம்மா துலங்கிய வைப்பைப் பூமி என்னவுஞ் சலத்தை முநீர் னீனவும்பே ரியம்பி னானே.

எத்தகைப் புல்லும் வித்தை ஈந்திடு பூண்டும் வித்துள் வைத்திடு கனியைத் தத்தம் வகைகளுக் கேற்க ளலகும் அத்தகை மரங்கள் யாவும் அகலிடத் தெய்து கென்றா நித்தனை றுரைத்த லோடும் நிலத்தவை உதித்த மன்றே.

அந்தியோ டெய மாசி ஆயது மூன்றும் வைகல் வந்திடும் பகற்போ துக்கும் வருமிர வினுக்கும் பேதற் தந்திடு வதற்கா காயத் தன்னில்வான் சுடர்கள் யாவும் முந்துக வென்ன மேலோன் மொழிந்தமற் றவைக டாமே.

அறிகுறி பருவ கால மடர்தினம் வருட மின்ன பொறியுறக் குறிக்கு மாறிப் புவனமீ தொளியை நல்கிச் செறிவுற விளங்கு மவ்வான் சுடர்களாய்ச் சிறக்க வென்றான் நெறியுற அனைத்தும் மேலோன் நிருபம்போல் நிகழ்ந்த மாதோ.

எல்லினை ஆளு மாறோர் இருஞ்சுட ரிரவை யாளப் புல்லிய சுடர்மற் றென்றும் பொவிந்தமீன் குழாமு மாகச் சொல்லிய சுடரை யெல்லாந் தொகுத்தநுள் செய்தா னையன் வல்லமை எம்ம னோரால் வகுத்திடு மளகிற் றாமோ.*

*கண்ணிருள் பரந்து னாவு ரத்தமாம் பொழுதிற் றேன்று தொண்ணிறம் பகலிற் காண ஒளிபெற மலர்ந்து மேலாம் விண்ணிடை உலவி முநீர் விரிகட றுகுக் கெல்லாப் கண்ணென விளங்குஞ் செய்ய கதிரவ னுதித்த தன்றே.

நபக்குல் வின்புந் தன்பும் நங்கியிக் கொளிருஞ் சோதி பயக்கும்ந் ரீர தாகிப் பகரமற் றவமை யின்றும் மயக்கிருள் சீத்துத் தேவன் மகிமையா சனபாமென்ன வியக்குதன் கதிர்கொள் பாணு கிகம்பிடை விளங்கிற் றம்மா.

வெய்யவன் றன்றி விந்த மேதினிக் குற்ற வெய்கை செய்பதன் கீரங்க னாலே திர்த்திருள் கதைத்தி றில்லாத் தய்யவெம் பெருமான் றுன்றுல் இருபையா சனபாம்பாற் றேன்றி மையவான் முகத்தி னுடு மாமதி எழுந்த தன்றே.

இந்த நட்சத்திரக்குறியவைத்த கவிகள் வர்ணனைகளைன்றிக்.

மற்கொரு பெருகு மொவ்வா உணவன் குழல மீதே
உற்றவா நிருணைபாட்டி ஒளிதரத் தானை நீந்த
அற்புகச் சுடர்ச டம்மை மகிழ்ந்தன னந்தி கால
பொற்புற வருத லாலே போந்தது காங்கா கானே.

க௬

(வேறு) சிந்துவினீர்தும்பிராணிகடம்மைத் திரன்களாப்பாய்திரைகெடுகீர்
தந்திடக் கடவதென்றுயித்தரைமேல் விண்ணிடைத்தழைசிறைக்ககங்கள்
வந்துசஞ் சரிக்கக் கடவன வென்றும் வழங்கின னிறைவனவ் வாறே
தந்தம மரபுக் தேற்றிடச் சலத்தும் விசும்பினுஞ் சார்ந்தனவவையே. க௭

மீனமே முதலாஞ் சலசரக் குலங்கள் விரிதிரைப் பரவையி னிடத்தும்
ஏனபூஞ் சிறைய பறவையின் குலங்கள் இருகில மதனிலு மாகி
தூனமற் றெங்கும் பெருகுச வென்னு துவன்றன னுசியெம் பெருமான்
ஆனதாவ் கைந்தார் தினமது கால மாலவந் தடைத்தற லாலே. க௮

காட்டில்வாள் விலங்கின் குலமுமற் றிந்த கானிலத் தூர்வன வெலையுங்
காட்டில்வாழ் பிருக வகையுமென் றிவற்றைக் காசினி இனயின மாச
கீட்டுக வென்ன நின்மல மூர்த்தி சிகழ்த்தின னம்மொழிப் படியே [க௯
சேட்டுகீர்ப் புவியில் அன்னவையனைத்துஞ் சிறப்புறச்செறிந்தனவன்றே.

ஆயது சிகழ்த்த யின்னரா டவனை அமலனாங் கிணையறதனது
சாயலிற் படைக்க கினைத்துமற் றவனே சலத்தில்வாழ்செந்துவிண் னாகத்
திற்

பேயபூஞ் சிறைய புள்ளினம் விலங்கு பூதல முழுதமங் கதன் மேல் [க௧
மேயவூர் உனவென் றிவற்றினை யாண்டு மேவிடக் கடவனென் றனனே.

என்றலகளித்தோன்கிருவுளங்கொண்டா னிமந்தராதலத்தினின்முசுத்தே
தன்றியெவ் வயினும் கனைத்ததொப் பரிய தூயவன் மனிதனை மண்ணுல்
அன்றுரு வாக்கிச் சீலுனின் சுவாசம் அவன்றனை காசியி னகத்துச்
சென்றிடவூதிலி ட்டனன் செஞ்சீ வாத்துமா வாய்நரன் சிறந்தான். க௧௨

கிலையுல் விளங்கிப் பற்பல் கிரைகளாய் நின்ற கோல
மலையுல் விளங்குந் தூண வைபக மாடத் துச்சி
கிலையுல் விளங்குஞ் சோதி வெவ்விவெண் கும்ப மென்னைக்
கலையுல் விளங்கு கின்ற மாமதி கவினீற் றமமா. க௧௩

அகல்விசும் பேட தாக ஆதியோ டந்த மின்றித்
துகன்ற விளங்கு மெவ்வேண் றெல்புகழ் தலக்கத் திட்டி
நகல்செயு மெண்ணில் கோடி எழுத்தென நண்ணி யுமடர்
புகலருந் தொகைய வாய தாரகை பொலிந்த மாதோ. க௧௪

தண்ணவ னடுவ தாகத் தாரகா கிணைகள் குந்தே
எண்ணருந் தொகைய வாகி யும்பாநின் நிலகருத்தோறழம்
பண்ணவன் பீடந் தண்ணத் தூயவர் பரவிச் சூழ்ந்து
நண்ணிய வாரு மென்ன நவையற விளங்கிற் குமால் க௧௫

கண்ணினை வதனல் கரதல யிணைத்தான் கமலமா மலரெனக் கவினத்
திண்ணிய புயகன் மருமமென் நிவைகள் கிரவான் கிரியெனத் திகழ
நண்ணிய வேளை அகவய மனைத்தும் கவிலருஞ் சிறப்புற காணப்
புண்ணிய சூட்சி இறையவற் கல்லாற் பவிக்குமோ பிறர்க்குமற்றம்மா.

அன்னாநிகழ்ந்த பின்னரத் தினத்தி லற்புத மூர்த்திகிழைத் திசையில்
மன்னிய எதே னெனுந்தல மதனில் வயங்கிழைப் பரிமள நறும்பூ
துன்னிய கந்த வனத்தையக் காக்கிச் சோர்வறு சுகானி துய்த்து
கன்னலமுறுமிக் காவில்வைகுதியென்றுய்த்தனனரணைமற்றவனே. ௨௦

காண்பதற் கிரிய கனிகளு மதராக் கனிந்தபூக் கனிகளு நிறைந்த
மாண்புறுதருக்கள் அனைத்தையுமன்றி வயங்கெழிள்மலர்குடைந்தனி கள்
பாண்டெயுச் துடவை நடுவணிந் சீவ விருக்கமும் படைத்த னுடனே
என்பெறுநன்மை திமைகளுணர்ந்தும் மரத்தையு யியற்றினனன்றே.* ௨௧

(வேறு) கணைமலர் கின்ற சோலை கலம்பெறு மேதே னென்னும்
அணையபொன் னிலத்தில் நின்றோ ராறுநா லாக வோடும்
புனைகவின் விளக்கு மாக்கோர் பூம்புனல் கதியில் மேலாக்
கனகமு முத்தும் கோமே தகங்களுக் கவினு மாலோ. ௨௨

தத்துபூந் திரைகுலாவூந் தணப்பில்சீர்ப் பீசோ னென்னும்
அத்தடந் திரைநீ ருந்தி ஆவிலா வெணும்பேர் பெற்ற
மெத்திய கவின்கொ ணுடி வினக்குற முழுதுஞ் சுற்றி
வத்திசையு லுக்கும் போற்ற இசையொடு பரந்த தன்றே. ௨௩

*கோளரைந் தூண நிரைநிரை போக்கிக் கொழுகவ டுத்திரம் பரப்பி
நீளருஞ் சினைப்பாச் சிட்டுமே லாக நெடுங்கிள் சலாகைக கனிரைதகக்
கானமா நிறஞ்சேர் வல்லிகள் விசெத்துக் கவினினைத் தகட்டினால் வேய்ந்து
தானடல் ஈரனுக் கிறைபவன் மாடஞ் சமைத்தென விளங்குமத் தடக்கா. ௧

பத்தியின் வழிபட் டிணையடி போற்றிப் பரவிய மானவற் கிறைவன்
மெத்திய சுகஞ்சேர் பேரின்ப போகம் விழைவுட னருத்தநீற் காக
முத்தியாந் தலத்தை அவனிய லழைத்த முன்னுறத் தானுமீற் றிருக்கச்
சித்திரப்படத்தார் சமைத்தபா னாய்போற் சிறந்தபப் பூதுணர்ச் சினைக்கா. ௨

மருவிழி யந்தண் மலர்ப்புகஞ் சினைகள் னானுறப் பரப்புமப் பூக்கா
ஒருவிழி வெனிது மின்றியிக் குயர்ந்த ஒப்பிலான் படைப்பினின் கீக்கம்
இருவிழி கொண்டு பார்ப்பதற் கமையா தெனத்தலை எண்ணில பரப்பித்
திருவிழி அளர்தல் கோண்டுமே னியிர்ந்து திசைதொறும் பார்ப்பதொத் துனதே. ௩

செய்யபன் னிறஞ்சேர் மதமலத் தொகுதி சினைதொறு மணிபெறத் திகழ
பையணி நிறஞ்சா லிலக்குழாம் பற்பல் சினைதொறும் பரந்துகார் காலத்
தயய பன் னிறமீன் இனமுதற் கடர்கள் தலக்கமம் முநிந்துழாந் தொகுத்து
வையமும் வானக் காட்டிய தென்ன வயங்குமம் மட்டவீழ் மலர்க்கா. ௪

கீழியின் மலர்த்தேன் மரையாழ் நயம்பு விரிசிறைத் தும்பிகை வந்தே
ஏழிசை தெரிக்கக் குய்வினம் நறும்பா இசைநா இசைநா கவிற்றக்
கேழுறும் பசிய தோகையகு சூட்டுக் கேய நட்டுசெயச் செய்வி
குழும்ச் சோலை தூயவன் செல்லிச் பாடியா டரங்கமொத் துனதே. ௫

மற்றொரு குடிசைகூடே வளங்கி உடம்பம் காட்டைச்
சுற்றிமும் பிறிதம் கொண்டு துறைகெழு மிதேக்க லாறு
பற்றியா ரூரி யாகைக் குடநிசை விருத்திப் பாயுஞ்
சொற்பெறு மைபிருத்தாக் தொன்னதி பிறிதொன் றுமே.*

உ.௪

சிந்துகீர் வளஞ்சா லந்தன் செழுமலர்க் காலிற் றேவன்
தந்தமா னவனை வைத்தெத் தருக்களின் பயனுக் துய்த்து
வெத்துயர்ணுகா வாழ்வு மேவுதி கன்று தீதொர்
அந்தவொர் மரத்த துண்ணில் மாணம்வந் தடையு மன்றே.

உ.௫

என்றவந் கறுதி கூறி யிறையவன் றுளன் நீர்த்
துன்றிய சேவசெந்துக் கெவன்பெயர் குட்டு மென்ற
அன்றவை நான்முன் செய்த அழைத்தன னனைத்த மாக்கே
சென்றன அவன்சொல் பேரே பெயர்களாய்ச் சிறந்த வாமே.

உ.௬

மாளில வரைப்பி னன்று மண்ணினால் வகுத்த வெவ்வே
ருளபல் விலங்குகட்கு மடர்சிறைப் பறவை கட்கும்
மானவ னேற்ற சாமம் வகுக்கவாக் கழைத்த காலை
வானவன் மகிழ வன்னான் உழங்கின னொரு மன்றே.

உ.௭

ஆனவை நிகழ்ந்த பின்னர் அளப்பருக் கருணை மூர்த்தி
மானவன் றனக்காங் கேற்ற துணையையும் வகுப்ப வென்னு†

* குறைவற மனுட னுப்பக் குவலையுந் சிறக்க வோங்கி
நிறைவுறப் பெருகி யிக்க தண்ணெனு நீர தாடி
இறைவன் கருணை வாரி இம்பரிற் பரந்தா லென்ன
அறைநிறை கருட்டுந் தெண்ணீ ராமறமுந் தவாய தன்றே

௬

ஒன்றென வெழுந்த வாறு மேல்வெவ்வே ருக் வோங்கி
துன்றிய கிண்க ண்கிச் சசவலஞ் சுடர்த்தண் முத்தம்
பொன்றிரன் மணிக வின்ன இலைமலர் கணியிற் பொங்கச்
சென்றுயி ருப்பச் சேவ விருக்கம்போற் சிறந்த தம்மா.

௭

கால்கொடு டடந்து போந்து கறங்குதேண் டுரைக்கை வீசி
சால்புற அனசந்து லாவித் தலைநியிற் தடர்ந்து சுற்றி
பேல்வனர் செழுந்தன் பைக்கா விழுப்பங்க ளோக்கி நோக்கி
ஆல்வரு மவரா மென்ன அடைந்தது டடந்த வாரே.

௮

வெண்ணிறப் புனிதத் தம்பர் வெங்கீர்வா னிலவு காணும்
ஒண்ணிற மதிய பாச ஒளிர்மணி யாதி சோதி
நண்ணிய வுந்க்கணைகாரமா முகிலு பேய்ப்ப
மண்ணிகட விண்ணு மென்ன வாயத்ததவ் வளங்கொ னாரே.

௯

† மற்புய மணிகன் தேக மத்தியி் சென்பை பாய்ந்து
பொற்புய ரினிய சாயந் பூவையாய்ப் பொலியு மாறன்
நற்புத மூர்த்தி செய்தான் அவன் செயல் விண்ணு னோரிற்
பொற்புவி பவரிற் பாவன் அளவிடும் புத்தி வல்லார்.

௧௦

மோனமார் துயிலை மூட்டி முழுவிலா வென்பை யாய்த்தவ்
வூனமா ரிடத்தைஊனுய்த் தொப்புர வாங்கி னானே. ௨௮

வாங்கிய என் பினாலே வனிதையை வகுத்தந் காளில்
ஒங்கிய வுணர்வி னான்முன் உய்ப்பவென் னென்பி னென்புந்
தாங்குமென் உடலி னுற்ற தசையினிற் தசையு மாளுள்
ஈங்கிவள் நரனிற் றேன்றி எய்தலால் நாரி யாமே. ௨௯

எனமொழிந் திருந்தா னங்கன் இவ்வண நிகழ்ந்த வாற்றூந்
கணைகடற் புலியி லீன்றோர் காலை ஒருவி மைந்தர்
மனைவியர் தம்பால் நேயம் வளருவித் தொருமை யெய்தி
கினைவொடு செயலு மொன்றி நேர்பெற வாழ்வார் மாதோ. ௩௦

மிக்குயர் நீர்மை சான்ற விடலையு மவன்றன் பாங்கிற்
றொக்கமென் குதலைத் தீஞ்சொற் றோகையு மொருப்பா டெய்தி
தக்கபே ரன்பினோடு சார்ந்தனர் வாழுகாளில்
நக்கரா யிருந்தா ரேனும் காணமென்றறிந்தி லாரே. ௩௧

மற்றவர் தம்மை மேலோன் வைப்பினிற் பெருகி நீவிர்
உற்றதை வசம தாக்கி உவரியிற் புலியில் வானில்
துற்றவெவ் வுயிரின் வர்க்கத் தொகையை மாள்வீ ரென்று
சொற்றன னவர்கள் வாழ ஆசியுந் தொகுத்தா னன்றே. ௩௨

கனிதரு வித்தின் வர்க்கம் கண்ணிய பூண்டும் பற்பல்
கனிதரு மரங்கள் யாவும் கருணையா லுணவாத் தந்தேன்
குனிதரு விலக்கு புள்ளோ றீர்வன குலக்க ளுண்ணப்
பனிதரு பசம்பூண் டெல்லாம் ஊணெனப் பரிந்தீந் தேனல். ௩௩

என்றரை செய்தான் மேலோன் யாவும் படியே யெய்திற்
நன்றவன் ருனல் குற்ற அனைத்தையு மகிழ்த்து ளானால்
ஒன்றிரு ளணுகு மந்தி உதயமென் றிவைகள் சார்ந்து
நின்றவச் செயலா லாரும் வைகலும் நிகழ்த்த தன்றே. ௩௪

*நேர்மலி பொருள்பற் தில்லா நனபல னருளி னாலே
ஆகலி யுலகத் துள்ளோர் அனைவர்க்குந் தாயே யாவான்
சீர்மலி வதன யாதி உறுப்புடன் சிறந்து தோன்றக்
கார்மலி யின்னு நாணு மென்பொளி கவின சின்றுள். ௨

ஒவிய ரமைக்க வெண்ணு உருவமக் குயி்பெற் றோக்கத்
தேவியன் ஈரத்தி னாலே செய்தன னாகு மென்றூந்
பாவிபல் தாலோர் சொல்லு முறைமைகள் பயிற்றி யிந்தப்
பூவையி னழகு நம்மாந் புகலலாந் தகைமைத் தாமோ. ௩

பூத்தரா தலத்தில் அன்னை பொன்னடிக்கி னின்பென் றேதத்
காத்தரு பொருளின் மென்னில் அவனவ யவங்கட் கொப்பு
மாந்தனீர் முதல வாய பொருள்கண் வகுப்பு தன்னுள்
ஏந்தெழிற் பெருமைக் கீனம் இசைத்தல்பே தமைப்பா லாமே. ௪

இவ்வகை இயற்றி ஆன்மற் றியற்றிய கிரியை எல்லாங்
கைவகை யாய பின்னர் கடவுளாக் கோழா காளை
எவ்வகைச் செயலுஞ் செய்யா இருத்தின மாக்கி னானால்
அவ்வகை தாய நானா வளைவரு மதனைக் கொள்வார்.

கூடு

உற்பத்திப்படலம் மூற்றும்.

உ. வினாகுழ்படலம்.

Gen Chap. III.

The full

ஆகிநாளில் அண்டபிண்ட மாதியான யாவையும்
தீதிலாத முதல்வனீந்த செய்திசெப்ப லுற்றனம
குசினால் மயக்கிமாய துத்திகாக மெய்தியே
மாதிரேடு கேள்வனுக்கு வஞ்சமுய்த்தல் கூறுவாம்.

க

ஒதுகின்ற வையகத்தில் ஒப்பிலான் படைப்பினுட்
போதுகின்ற சீவபேதம் யாவினும் புயகமே
சூதுமிக்க தாகுமன்ன துட்டநாகம் அலகில்வெந்
தீதுமிக்க உள்ளமோடு தெரிவைமுன்ன ரானதே.

உ

கண்ணிமாய சர்ப்பமிந்த நந்தனப் பயன்கணீர்
உண்ணலீர்க ளென்றுதே வுரைத்ததுண்மை கொல்லெ னப்
பெண்ணியா முணற்கெலாம் பெரிதுவந்து தந்தனன்
கண்ணிலாவு சோலைகாப்ப ணின்றதாரு காட்டியே.

கூ

வீவொழிந்து நீவிரும்ப வேண்டுமென்னி வித்தரு
மேவுகின்ற கனியுணல் விழைந்துதீண்ட லொழிதிரென்
றேவிலா விலக்கெமக் குரைத்தனன் பிரானெனத்
துவிமஞ்சுரு யெனவினங்கு தோகைசொல்லி னானரோ.

ச

என்றபோது சர்ப்பமாதை கோக்கிமாய்வ தில்லைநீர்
தின்றபோது துமதுகண் டிறந்துநன்மை தீமைதேர்
கின்றபோத மெய்திநீவிர் தன்னையொத்தல் கேடிலா
கின்றபோத வெஞ்சிலோர்வ னெனகிகழ்த்த லுற்றதே.

கூ

சண்ணுகின்ற சீர்மைசாலு நந்தனத்து மத்தியின்
கண்ணிருந்த தருவினான கனிகளுண்ண வினியவாய்
எண்ணுகின்ற தோற்றமிக்க எழிலுமொண்மை தெளிவுறப்
பண்ணுகின்ற பான்மையும் படைத்தவாகு மென்னவே.

கூ

கண்டெடுஞ்ச கவரவல்ல காட்சியின் மயக்கமீக்
கொண்டெசென்று தானுமன்ன கோலமேவு கனிகளைக்
துண்டதன்னை டிடான்பிகாழு மனிதனுக்கு முதலினுள்
மண்டிமன்பொ டவனுமன்று வாய்கியுண்ண லாயினான்.

எ

உண்டுவந்து நின்றகாலே ஒக்லையின்ச ணவர்கடங்
கண்டறத்து கக்கரா யிருந்தவாறு கண்டொத்
தண்டுராண மிக்கபோழ்தில் அங்கணத்தி யிலைகளைக்
கொண்டுதைத்த ரைக்குவல்ல கூறையாக்கி வைகினார்.

பகற்கணே குளிர்ந்தகால் பார்தலாவு பொழுதணே
மிச்சிறந்த காவினாடு லாவிநின்ற மேலவன்
தகப்பெறும் பயன்சுலாவு சத்தமோர்ந்த சோலையின்
அத்தவன் முகத்தைநீங்கி அங்கொளித்து வைகினார்.

(வேறு.) ஏதாமே எமக்கினியென் றுணரா ரிவ்வா யிருந்துழியெய்ம்பெரு
மானந் தரணைக் கூவி

ஆதாமே எங்குளானீ யென்ன வன்னோன் றையனேஇக்காவில்நினது சத்தம்
போதாமே வரக்கேட்டு கக்களுன புன்மையினால் அஞ்சுவென்றும் ரெ
ளித்தே நென்றான் [வாயே. 30

தீதாமே தெனினுமிலான் கக்கனென்று தெரிவித்தார் யாருணக்குச் செப்பு
உண்ணாது தவிர்ந்தமரப் பயனுண்டாய்கொல் ஒதுகெனத் துணையானீ யெ
னக்குத் தந்த

பெண்ணாளு ளுதவிவதால் உண்டே நென்றான் பேதைநீ இதுபுரிந்த வா
றென் நென்றே

மண்ணாதி படைத்தபிரான்சேட்ப அந்தமானையதிருகோக்க மடமானைய
பண்ணாது வஞ்சமெல்லாம் வல்லநாகம் பண்ணியவஞ் சனைக்குள்ளாய் உ
ண்டேநென்றான். கக

மனக்கபடம் புரிந்தகொடும் பணியைசயம் மாநிலத்தி லுயிர்களுக்குட்ச
யிக்கப் பட்டாய்

எனக்களறி நீவயிற்றா ளூர்ந்து மண்ணை ஈண்டுளநின் னாயுணு ளெல்லா
முண்க

நினக்குமடப் பாவைக்கும் நின்வித்துக்கும் கேரிழையாள் சந்ததிக்கும்
பகையை யுய்ப்பேன்

சினத்தொடுனைத் தலைநசக்கு மவனவன்காற் சிறந்தகுதி தீண்டுவைநீயெ
னவுஞ் செப்பி. கஉ

மையலார் பஹ்புரிந்தா டனையுன்பாற்குல் வருங்காலம் வருத்தகனி வரு
விப் பேனூல் [வென்றான்

தையலாய் வயாகொடிளங் குழவியீன்க தலைவனுக்கா ளாவையவ னுள்க
உய்யலா ரெறிசுடந்த கரணீயிங் குன்மனையாள் சொற்குடைந்தென்னு
ரையை மீறிச்

செய்யலா ததுபுரிந்தாய் அதனூலித்தச் செக்கதலத்தை உன்னியித்தஞ் சயித்
தே நென்றான். கக

என்றமொழிந் தனன்பின்னும் கோக்கிவையத் திரும்பயனீ யுள்ளமட்டுங்
கிலேசத் தோடே

தின்றுபசி தணிழேட்டூண் டுடனேமுள்ளார் செடிக்கையு நிலமுனைக்க
ச்செய்வதாக

தன்றுபயிர் வர்க்கழுணக் குணவாம் மண்ணிற் றேன்றியகீ மீனவுமம் ம
ண்ணின் பாலிற்

சென்றிடுக அதுகாறும் முகவெர்வோடு சேவியஞ்செய் திடுகெவென்றுஞ்
செப்பினுனே. கச

ஒவாத கொடுஞ்சாப மலரிவ்வாறல் குழந்தற்றார் ஆதார்தன் மணியாளி
ந்தப்

பூவாழு முயிருடையோர் எவர்க்குந் தாயாய்ப் பொலிந்தொரு பொற்ப
தனற் பொருத்து நாமம்

ஏவானென் றுரைத்தவனோ டிசைந்துவாழ்வுந் திருந்தனனும் கவர்நாணம்
மறைக்கு மாறு

தேவானு னதனங்கி அவருக் கங்காட் செய்தருளா லுடையாகச் சேர்த்தி
னானே. கடு

ஈங்கிவைமற் றிவ்வாறு கிகழ்ந்த பின்னர் எம்பெருமான் மாண்ட னிந்
காளில் கனறு

நீங்குணரப் பெற்றுமீயில் ஒருவர்போலச் சிறந்தனனா மெனவவனிச்
செழுங்கா லுடே

ஒங்கியநற் சேவதருக் கணியைக் கொண்டாந் குண்டசுதா காலமும்பும்
வாழ்வை நீக்கத்

தேங்கமழு மலர்ச்சினைக்கை ஏதேனென்னுஞ் செழுங்காவி னின்றகலத்
தூர்த்தினானே. கச

நித்தமுறும் அவன்வாழ்வை ஒழிக்கு மாறும் நீணிலத்திற் பயன்வீனாவித்
துண்ணு மாறும் [சத்

அத்தனவ னின்றகத்தி விட்டபின்னர் அக்காவில் மீண்டுமவ னணுகானு
தொத்தவரு நறுஞ்சினைக்கைச் சேவதாரு துன்றகத்தை யுறுமார்க்கத் துறை
யினால்கே

கொத்தழல்பொவ் கணற்கட்கவ் கெருபினுமெந் குணநிசையிற் காவலு
றக் குறித்தா னன்றே. கள

வீணைஆழ்படலம் முற்றும்.

ஈ. மகப்பேற்றுப்படலம்.

Gen. chap. IV..

Cain and Abel.

கஞ்சவா னரவினாகி கண்ணிய பிசாசுமாதி
வஞ்சியை மருட்டித் திமை வருவித்த வாறு சொற்கும்
விஞ்சுதெண் டுரைகீர் வைப் மீதினி வணையன் மேனூன்
மஞ்சரைப் பயந்த வாரும் மற்றவர் செயலுஞ் சொல்வாம்.

மணியெழு வளைய திண்டோள் மானவ னெவா னென்னும்
அணியிழை யுடனே கைகி அளப்பில்பே ரன்பினோடுக்
தணிவறு ஈலனுண்டெண்டு தருக்கியால் கிருக்கு காளிற்
கணிதலில் வனப்பி னுன்பாற் கருப்பம் வந்தற்ற தன்றே.

உற்றிடு வயாவி னோடு முழந்திடுந் காலமுற்றிப்
பெற்றனள் காயினென்னும் பேருடைக் குமரன் தன்னை
பற்றிய வுணர்வுக் கெட்டாப் பண்ணவ னருளிணவிப்
பொற்புறு மகவை யின்றே னென்றுள் மகிழ்ச்சி பூத்தான்.

பின்னையுஞ் சூற்கொண் டன்னுள் பெருந்தகை ஆபெலென்பான்
தன்னையும் பயந்தா ளந்தத் தனயனாச் காட்டு மேய்ப்பன்
என்னுமத் தொழிலோனாகி யிருந்தனன் காயின் பாரிற்
றுன்னிய பைக்கூழாற்றிப் பயன்பெறுந் தொழிலே பூண்டான்.

இன்னகன் னிலைமை யோரா யிருந்துகின் றாட்கள் சென்ற
பின்னரிந் திலத்திற் றுன்செய் பெரும்பயிர்ப் பயன்முன் வைத்து
முன்னவன் வணங்க ஆட்டு முதற்குட்டி நிணமும் வைத்துப்
பின்னவன் பரவத் தேவன் இவனையே பெரிது வந்தான்.

அம்முறை காண்டலோடும் அநுசன்மேல் முகமு மாறாய்த்
தெம்முறை யாதல் நோக்கித் தேவனித் தீமை நிற்கேன்
செம்முறை றிறம்பா யென்னில் மேன்மைநீ தினையாய் கொல்லோ
இம்முறை பிறழிற் பாவம் வாயினிநூக்கு மாசோ.

மற்புனை புயத்தி னாய்கேள் மற்றுள் திளவல் கிள்சொற்
சுற்பனை கடவாத் தொண்டு பூண்டிடுந் கடமை யோளும்
பொற்பனை நெறியினுனை ஆண்டுநீ பொலிக வென்றான்
முற்பனை யொலிநீர் வைய முழுதருள் குதல்வறாமல்.

அளவற்றுக் கொடிய காயின் அன்னது நிகழ்ந்த பின்னர்
உளமுறு கோபவெந்தீ யுடன்றெழு இனியபேசி
இளவலோ டணுகி யாங்கோர் வெளியினி விருந்தகாலே
அளமர லுழக்க வன்னா னொருயிர் தொலைத்தா னந்தோ.

மாமையின் விளக்குமேனி வள்ளலைக் காய்ந்து சென்ற
தீமையின் வடிவான சேட்டனை விளித்தப் போது
மேமய லற்றவும்பி எங்குளான் விளம்பென் றெங்கு
மாமைய னனைய காலே வினாவுகா னாயினுனே.

அங்கது கேட்டுக் காயினையனை நோக்கி யன்னுள்
எங்குள் னென்ப தோரேன் காவலான் யானோ வென்றான்
புந்கவழினைச்செய்தாய்நீ புவியினின் றென்னை கோக்கி
உங்கிய அவன்றன் செக்கீர் ஒலமிட் டலறு மாசோ.

கேட்டினை கொடிய காயின் கேடிலான் தன்னை யின்றே
வீட்டினை யுனது கையால் உதிரத்தை விழுக்க வாயைக்

காட்டிய புவிவினாலே சாபீ கடிது பெற்றாய்
காட்டியெய் படிச்செய்தாலும் கானிலம் பயன்றாநால். ௧௧

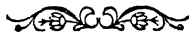
அன்றியு நிலையற்றோனாய் அலைவொடுந் திரிவோ னாகை
என்றன னமலன் காயின் இறைவரீ யின்னே இவ்வன்
கின்றெனைத் தூத்து கின்றாய் நின்றிருச் சமுத நீங்கி
என்றுகான் நிலையற் றோனாய் அலைவுற வெய்து டேனல். ௧௨

கல்லிசை உவரி வைப்பிற் கண்டவ னெவனு மென்னைக்
கொல்லுவ னாகுமந்தோ கொடியனென் றனக்கின் னேரீ
சொல்லிய தண்ட மென்றும் சகிக்கொணாத் தயரதாகும்
புல்லிய வினையே மென்னே புரிவென் றிரங்கி னானே. ௧௩

மாண்புறு பரணப் போது மனதினி லிரங்கி நின்னைக்
காண்பவ னெவனென் றுலுக் காய்ந்திடிற் பழிக ளேழு
பூண்பனென் றோதி யாருவ் கொலைத்தொழில் புரியா வண்ணம
வண்பெற அவனுக் கன்றோர் இலாஞ்சனை அருளி னானே. ௧௪

தாக்கருஞ் சாபந் தாங்கித் தற்பரன் சமூகந் தன்னை
நீங்கின னேதேன் காவின் குணக்கினில் நின்ற கோத்தென்
றோக்கிய பெயர்பெற் றுள்ள ஒருபெரு காட்டி மெய்தி
ஆங்குவெந் துயரினோடு மமர்ந்தனன் காய் னன்றே. ௧௫

மகப்பேற்றுப்படலம் முற்றும்.

ஈ. குலமுறையுரைத்தபடலம்.

Chap. IV. 17.

The first city.

கானோதிசை அளியுண்பொழிற் கடிநோத்தமர் காயின்
மானோதெழில் விழிசேர்மட மனையாளொடு மருவி
வனோகெனு மொருமைந்தனை ஈன்றேயவன் பேரால்
தானோதரு மொருமாநகர் தந்தானிசை பெருக.

அம்மைந்தனு மீராத்தெனு மருமைந்தனை யீந்தான்
இம்மைந்தனு மெழில்மேருய வேலைத்தனி யின்றான்
உம்மைந்தனு மடல்மெத்துச வேலென்றுரை யொக்குஞ்
செம்மைந்தனைத் தந்தான்குலந் திகழ்ச்சக மிசையே.

மிகவார்மகிழ் வொடுமித்தரை மினைமெத்துச வேலுந்
தகவார்தர லாமெக்கினைத் தந்தான் அனதையன்
திகழ்வார்முற லாதானொடு சில்லானெனு மடவார்
சகவாழ்வுறு துணையாயுறத் தருமாமணம் புரிந்தான்.

யாபாலொடு யூபாலிவர் ஆதாளிரு மைந்தர்
யாபால்படங் குறையண்ட ரினத்தின்குல முதலாம்
யூபாலிசை கிளர்கிணைர மொடுகாக சுரந்தேர்
மாபாலர்க னனைவர்க்குமொர் வழிமாமுத லாமால்.

தொல்லார்புகழ் பெறுமைந்தயர் தூபாங்கா யீனும்
பல்லார்தொழில் கஞ்சக்கருந் தாதிற் பயின்றோனும்
கல்லானெழில் நாமானெனு கறைமென்குழல் மகன்குஞ்
சில்லாள்வயி னுற்றேகடற் செகத்தேயவ தரித்தார்.

மல்லார்புய லாமேக்கெழின் மனையார்முக் கோக்கி
புல்லாவடு வெனக்கேயுறப் பொருதோரினா ளுனையான்
கொல்லாப்பழி பூண்டேனடற் கரியின்றனைக் கொன்றற்
கெல்லாம்பழி யெழெற்கொலி னெழுபத்தே ழென்றான்.

(வேறு) கோத்தமா காட்டி னாக்கே துவலரும் வாழ்வு பூண்ட
முத்தவ னை காயின் மரபினை மொழிந்தே மிப்பால்
தீத்தொழில் புரியா னாகிச் சிந்தையிற் றாய னை
சேத்தமா மரபின் வீக்கற் தெளிதரச் செப்ப லுற்றும்.

ஆதிமா னவன்பின் சின்னான் அணைந்தபி னேவா னென்றும்
ஓதிமா னவனி மீதே உயிரிழந் திடுமைந் தற்காச்
சோதிமா னவனெனக்குச் சுதனையீந் தனெனன் றீன்றோர்
நீதிமா னவனை நாமஞ் சேத்தென றிகழ்த்தி னானே. ●

அந்தான் மைந்த னாக்கோர் அரும்பெறல் மகவை அன்பாற்
றந்தன னேனோ சென்னுந் தருபெய ரவற்குச் சாற்றி
இந்தகன் னிலத்தோ ரேத்த இருந்தன னிறைபேர் மண்ணோர்
சிந்தனை மகிழ்வாற் சாற்றல் அதுமுதற் சிறந்த தன்றே.

முன்புக லாதாம் தாற்று முப்பதா மகவை சென்ற
பின்புதன் சாய லாகச் சேத்தெனும் பேரி னானை
அன்புறத் தந்த பின்னும் ஆன்பெண்மா மகாரை யின்றாங்
கின்புற மேலு மெண்ணா றுண்டொவாழ்ந் திறந்தா னன்றே.

அகவைதாற் றைந்திற் சேத்தாக் கரும்பெற லேனோ சென்னும்
மகவையின் றதனின் மேலும் பற்பல மகாரைத் தந்து
இகவையி னெண்ணுற்றேழு வந்தர மின்னும் வாழ்த்து
சகவயின் வாழ்வை நீக்கித் தற்பான் சமுகஞ் சார்த்தான்.

தாற்றிடு மகவை யாக்கே தொண்ணூறாய்க் கேளுனென்றும்
மற்றிர டோளி னானை வழங்கின னேனோ சென்போன்
பெற்றனன் பலமகாரைப் பினுமெண்ணுற் றொருபத் தைத்தான்
ஹ்றகல் வாழ்வு மேவி உலகவாழ் கொருவி னானே.

எழுபது உயிற் கேளு னெழில்மக லனை யேவாக்
தொழுதரு மகவைத் தந்து தெல்லவை யகத்திற் பின்னும்

பழுதது குமார ரோடு குமாகின் பலரைத் தந்து
விழுமிய வாழ்வெண் ணூற்று காற்பது வருடம் வாழ்ந்தான். ௧௩

அம்மக லான யேலாக் கறுபத்தைத் தகவை யின்மேற்
செம்மகன் யாரேத் தென்னு மொருவனைச் சிறக்க கல்கி
இம்மகி தலத்திற் பின்னு யினமகார் பலரை யீன்று
செம்மையி னுண்டெண் ணூற்று முப்பது சிறக்க வாழ்ந்தான். ௧௪

(வேறு) பாரேத்த தூற்றறுபத் திரண்டுவய தானதின்மேற் பரிவினோடும்
யாரேத்தத் கேளோக்கை யுதவியபின் எண்ணூறு வருட மேவிச்
சீரேத்த வுறந் தகைய சிறுவர்பலர் தமை மகிழ்வு சிறக்க கல்கி
ேரேத்த வரியபெரு வாழ்வெய்தி நிலவுலக கீங்கி னானே. ௧௫

ஏனோக்கு வயதறுபத் தைந்தாகி மெத்துச லாகை யீன்று
மேளோக்கு மகிழ்வினோடு மைந்தரையும் மகளிரையும் மீட்டு கல்கி.
காளோக்கு கடையினனாய் முந்தாறு வருடமதன் மேலும் வாழ்ந்து
யானோக்கும் பரனழைக்க இவ்வுருவோ டங்கவன்பா லேகினானே. ௧௬

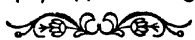
இத்தலத்தின் மீதகவை தூற்றெண்பத் தேழாகி இலாமேக் சென்னும்
புத்திரனைப் பயத்துமெத்து சலாகின்னு மகிழ்வினோடும் புதல்வரோடும்
சித்திரஞ்சேர்புதல்வியர் கடங்கனாயுஞ்செனிப் பித்தாக்கெழுதானோடுடன்
பத்திரண்டு வருடயின்னும் பாருலக கல்காழ்வு படைத்தற்றானே. ௧௭

ஓவாத மகிழ்வினோடு தூற்றெண்பத் திரண்டுவய தூற்ற பின்னர்
மேவாரும் புசுழ்படைத்த ஒருமகவீக் திலாமேக்கு விரிகீர் வைப்பைப்
தேவானேன் சபித்ததினால் கமக்குற்ற தொழில்வருத்தந் தீர்ப்ப னென்னு
கோவாவென்றொருநாமதவன்றுபெரு கல்லொழுக்கோன்புண்டான்.

அன்னதகையினன்மேலுமைஞ்ஞாற்றுத்தொண்ணூற்றைந்தாண்டுவாழ்ந்து
கன்னரிள மக்களையு கல்கியபின் காளிலவாழ் வொருவி னானால்.
பன்னருகன் னெறிகோவா ஐந்தாறு வயதின்மேற் பரிவி னோடும்
இன்னிலும்வாழ்வுறச்சேமுக்காமொடியாப்பேத்துமெனுமிவரையீன்றான்.

பனிதருகீர் கெடும்பரவைப் பாருலகி ல்வவண்ணம் பல்சிப் பல்சி
மனிதருரை தகவோங்கி வைகினரால் அப்பொழுது தேவ மைந்தர்
கனிதருமத் தபுமனித மகளிரெழில் மிக்கோராய் கண்ணல்கண்டு
குனிதருகீர் கெடாதவரை விழைந்தபடி மணம்புரிந்து குழுமி வாழ்ந்தார்.

குலமுறைமுறைத்த படலம் முற்றும்.

௫. சலப்பிரளயப் படலம்.

Gen. Chap. VI. The Deluge.
இல்குமிரு சராசரமுக் தழைத்தோங்கி யிருத்திமொ நிறைவனீத்த
உலகமதில் மாந்தர்குலம் வீருத்திபெற்ற வாதனை யுரைத்தேமிப்பார்
கலகமிரு கரர்பவந்தார் கடவுளென்மற் முதற்சிலவாக் கனறஞ் சேவன்
விலகமற்றையு யிரிணத்தும் பிரளயத்தால் வீத்தசெயல் வினம்பலுற்றும்.

சற்பனைசெய்தொழிலினராய் மானவர்கள் நீதியற்றித்தாங்கைக்கொன்றும்
சற்பனையைக்கடந்தனரா லெம்பெருமா னவையனைத்துக்கண்டொடுஞ்சில்
அற்பனைத்தும் விட்கிரரர் மாமிசரென் னாலியவ ருடன்போராடி
நிற்பனவின் ருயினுமீ ரறுபானுண் டிவர்க்கினும் நிற்பதென்றான். ௨

அன்னதொரு காலமநிற் றுட்டர்களாம் வீரர்களு மகேசராசித்
துன்னியுறைந் தனர்தேவ புத்திரர்மா னுடமடவார் தம்மைத் தோய்த்து
பின்னமுற வுதவியவம் மைந்தர்சளும் பேர்படைத்த வீரராசிப்
பன்னரிய வனங்கன்பல நிறைந்தனெடும் பாரகத்திற் பயின்றாரன்றே. ௩

அகலிடத்தில் மனிதர்புரி நீமைநிறைந் திருப்பதுவு மவருள்ளத்திற்
புகலுடையஎண்ணமெல்லாமெப்பொழுதுந் தீயனவாய்ப்பொருந்துமாறும்
துகளுறமெய்ப் பரஞ்சோதி கண்டிந்தத் தொல்புவியி னிடத்தே தானிவ்
விகலுடைய நரர் குலத்தைப் படைத்ததற்சா வறுதாபமெய்தினானே. ௪

மிடல்படைத்தமானவர்செய்தீமையிவ்வாறிறைவனெஞ்சில்விசனமூட்ட
உடல்சினங்கொண் டையனிந்த மானிடரை யுதவியதால்விசனமுற்றேன்
கெடலுறுமீம் மாந்தரொடு விலக்கினங்களுர்வனபுட்கிளையையெல்லாங்
கடல்புடைசூழ் பார்முகத்தில் நின்றதுடைத்திடெவலெனக் களறினானே.

சேமொடுகாம் யாப்பேத்தார் திருமைந்தர் மூவரையும் பெற்ற தாதை
ஆமுறைநல் லொழுக்கநெறி வழுவானாய்த் தேவனுக்கே அன்பனாகிப்
பூமிசைமற் றெவர்களினு முத்தமனாய்ப் பொலிந்ததொரு பொற்பினாலே
ஏமுறவங் கன்னவனுக் கெம்பெருமான் விழிக்கருணை யெய்திற்றம்மா.

(வேறு) பூவாழ் வற்றோர் யாரினு மங்கப் பொழுதத்தே

ஓவா நன்மைச் சேமுதலோரை உதவுற்ற

கோவா வென்போன் சற்குணநீதி துவல்மேன்மை

மேவா நின்றே வானவனன்பின் வினாவற்றான். ௫

மண்ணினர் யாருங் கேடுநிறைந்தே வளர்தீமை

நண்ணினர் நண்ணும் நெறியையிகந்து நாதன்பேர்

எண்ணின ரல்லர் இன்னவையாவும் இதயத்தே

விண்ணின ரெண்ணும் பண்ணவ னுன்னி வெருளுற்றான். ௬

மேலவனப்போ துத்தமகோவா வெனுமெய்மைக்

மேலவனப்போன் றன்னொடு கூறங் கொடுமைக்கா

ஏவவனத்த மெய்திட மாமிச முனவெல்லாஞ்

சாலவனத்தா லாருயிர் மானத் தடிவேனல். ௭

இப்பேரண்டத் தின்கீழாக இருந்திட்ட

எப்பேர் கொண்ட சீவனெடும்வீ வெய்தாமே

கொப்பேர்தாருத் திண்பலகங்கள் கொடுகாவா

யொப்பேருற்ற பேழையை நீசெய் துள்ளாவாய். ௮

என்னுடையெண்ணப் படியியலுற்றா யிதனாலே

உன்னுடனென்றன் சொன்னிறைவேற லுறுவிப்பேன்

நின்னுடைபுத்திரர் அன்னகூர் தேவியர் நின்னன்பாம்
மின்னுடனேயும் பேழையி னுன்றற மேலாவாய்.

௧௧

புள்ளின மிக்க விலங்கின மூர்வன பூலோகத்
துள்ளின மெவ்வெவை தம்முளு முய்வை யுறற்குன்பாற்
கொள்ளின மவ்வவை யானொடு பெண்ணுங் குறுகுக்காண்
எள்ளின சித்தையிலாதவை தம்மையு மேற்றுக்கவே.

௧௨

பொற்புறு பேழையி னின்னுடனேயுட் புருதந்தே
நிற்புறு மெவ்வுயிர் ஊர்க்கமூ நீயும் நெடிதுண்ணப்
பற்பல வுண்டுக னாயுறவேண்டு பவையையு மென்
சொற்படி யீட்டிச் சோர்வறவங்கே தொகுவிப்பாய்.

௧௩

என்றிவை யாவு மிவற்றருச் செய்தே யெம்பெருமான்
சென்றிவ னோடே யுய்வன வுய்யச் செய்பேழைக்
கொன்றிய செய்கை விதிப்பிர மாணமு மோதினனூல்
அன்றிறை சொற்றன போல வியற்றின னவையெல்லாம்.

௧௪

(வேறு) தப்பருந் கருணைசான்ற தனிமுத லுரைத்த வாறே
அப்பெரும் பேழைநீள மாறைம்பான் முழமதாக்கி
ஒப்பற வகலமைம்ப தாகவு மோங்குயர்ச்சி
முப்பது முழுமுமாகச் சமைத்தனன் முயற்சிவல்லான்.

௧௫

ஆக்கிய பேழைக்குள்ளே அறைகளை வகுத்தான் மேலாய்ப்
போக்கிய முழுமொன் றின்கீழ்ச் சாளரம் பொருந்த கைத்தான்
வீக்கிய கபாடம் பாங்கர்ச் செறித்தனன் விமல னன்பாம்
பாக்கிய மிவனே யல்லாம் பாரில்யார் பிறப்பெற் றாரே.

௧௬

மரவினை முடிந்த பின்னர் வருணமுட் பொசியா வண்ணம்
புரவினைப் புறத்து முள்ளும் பூசியு முடித்தான் சற்றுங்
கரவினை விளையான் வையங் கடியுநீர்ப் பிரளயத்தின்
வரவினை நோக்கி யையன் மலரடி நோக்கி வாழ்ந்தான்.

௧௭

வாக்கினு லகில மேனாள் வகுத்தவெம் பெருமான் றன்கண்
நோக்கினு லுயர்ந்த நோவா துவலரு வனப்பிற் பேழை
ஆக்கினு னென்றபோதே ஆரரு ளவன்பா லன்பாற்
றேக்கினுள் விளித்தன் னானுக் கினையன செப்பலுற்றான்.

௧௮

கையமீ துன்னைநீதி மானெனக் கண்டே யுன்மேற்
செய்யபே ரருளைவைத்தேன் தீயவருடனே வீயா
துய்யகின் மனைவி மைந்த ரொடுமரு மக்களோடும்
மையறு பேழை தன்னுள் வருக நீபுகுகமாதோ.

௧௯

பெளவநீ ருலகில் வித்தைப் பாதுகாத்திடுதற்காக-
எவ்வித சுத்தமுள்ள விலங்கினு மெவ்வேழ் சோடும்
ஒவ்வொரு சுத்தமற்ற விலங்குக்கோர்சோடுமாகச்
செவ்விதி னின்னோடந்தப் பேழையுட் சேர்த்துவாயே.

௨௦

வானகத் தியங்குகின்ற வளர்சிறைப் பறவை வர்க்கம்
 ஆனவல் வகற்றி னெவ்வேழ் சோடுமா வனைத்து மீட்டி.
 ஈனமல் கடையா தய்வுற் றிடுகீ யெழுநா ளின்னும்
 போனபின் வாரியாலிப் புலியினத் துடைப்பலன்றே. ௨௧

(வேறு) என்றெம திறையவன் மொழிதரலும் இணையறு முயர்குண மு
 டையவனும்

அன்றுள மகிழ்வொடு தனதயிராம் அரிவையு மவளருள் புதல்வர்களும்
 ஒன்றிய செறிபெறு மருகியரா யுற்றிடும வரொரு மூவர்களுஞ்
 சென்றுட னருகுற வந்தெடுஞ் சீர்கெழு மேழையி லேறினனே. ௨௨

மண்ணிடைபுலவிய மிருககுலம் வகைவகை சுசியுளவிலவெகையும்
 விண்ணிடைகுலவியபலவகையாம் விரிசிறையுடையன பறவைகளும்
 நண்ணிய திலமிசை யூர்வனவா நவிலுறு செந்துவு மினமினமாப்
 புண்ணியமுதல்வன துரையதுபோற் புக்கனபோயவனுடனம்மா. ௨௩

(வேறு) மிக்கவுத்தம செறிகொ ளெண்மரும் வீவொழிந்தயி ருய்வுறத்
 தக்கபல்லுயிர் வகையுமன்றுயர் தனதுகற்பனை போலவே
 புக்கிருந்தபி னக்கலத்தறு புதவடைத்தன னன்பர்மேல்
 மிக்கபேருள் மாரிபெய்திடு விமலனாகிய முதல்வனே. ௨௪

அன்னதாயபி னேழுவைக லகன்றின்பிர எயமிறை
 சொன்னவாறு தொடக்கலுற்றது சோர்விலுத்தம நீதியோ
 ளென்னுமானவ னுற்பலித்தறு துறதாம்வய துபயமாம்
 மன்னுமாமதி பத்தொடேழுணும் வைகலன்றவானதே.* ௨௫

(வேறு) மீனவாரிதிக ளெங்குமெங்குசனி வீரவுமுற்றுக டிறந்தன
 வானவீதியு முடைந்ததாகுநெடு வாரிநாற்பது தினங்களா
 வானவாறிரவு பகலுமோவற வடர்ந்ததம்மபிர வாகமே
 பீனமேவுமுயர் வரைகன்மீதுபதி ழினம்முழும்பெருகி ளின்றதே. ௨௬

* மூதல ஞினிறுயிர் மற்றவையும் முற்றழிதரமிசை முட்டிபெழும்
 மோதறுபிரளய மிசையுபரும் மொய்யெழில் நல்வினிணுள் புகுவோர்
 தீவறு பெருநர கிடையுலகிற் றீமைகன் புரிபவர் வீழ்சரவே
 ஐதறுமெய்யுணர் வொழுமுத்தி ஒன்றிடுமுத்தம் ரொத்தனரே. ௧

(வேறு) பொறுத்திடநீ கரியவாய திக்குணம் பொருநதி நாளும்
 வெறுத்திடற் குரியசெய்த வெய்பரை மண்ணி னின்றே
 அறுத்திடற் குன்னியைப னுக்கவர் மீது நெஞ்சிற்
 கறுத்திட விசம்பி னின்ற முகிலெலாவ் கறுத்த மாதே. ௨

மேயபே ரன்பினேரை மிக்கருள் கரந்து காக்குக்
 தூயவெம் பரண்பெண்ணுர் தர்க்குணம் விடாது பற்றி
 மாயவே பன்றியுய்ப வகையினை நோக்கி லாத
 தீயவ ருளமா மென்னத் திசையென மிருண்ட வன்றே. ௩

இன்னவாறுயர் புணர்பெருக்கினிடை இறையவன்றதை முனிவினால்
பின்னவாறுபடு மன்குலம்பெரிது பீழையுற்றயிர் மடிந்தன
அன்னவாறுபல புன்விவக்குகளு மன்றமாய்ந்துயி ரழிந்தன
சொன்னவாறுகெழு பேழையாழமிரு தோயமேலுலவி நின்றதே.* ௨௪

தான்வரு மீனைமற்றில்லான் சகத்தினிற் தீய வாய
என்வரு முயர்சொல்லா பெழிந்திட வுறப்ப வஞ்சி
கோன்வரு முணர்வற்றோடு நொடிவரை யொளிப்பா ரென்ன
வான்வரு சடர்கள் பாவுந் தெரிந்தில யறைதவம்மா. ௪

மண்ணிடைமேய தீய மாந்தர்கள் மயங்கு மாறு
விண்ணிடை யீண்டுட காள மேகக்க ளொடுவராதம்
எண்ணிடை யளக்க வெட்டா இறையவன கோப வெந்தி
மண்ணிடை கிடைகான் தென்ன மினகுழாவ கான்ற மன்றோ. ௫

அண்ணினர்க் கருட்பா ஊட்டி அணைபோற் புரக்கு மண்ணர்
பண்ணினர் தீமையன்றிப் பயின்றில் னன்மை பென்றே
பண்ணினர் தப்பைச் சீழி வனசொற்கள் வகுத்தா லென்ன
விண்ணிடை முழங்கிக் காள மேகக்க ளிடித்த மாடோ. ௬

ஓவலில் கொடிய தீமை புலந்துசெய் தொன்ன லாராய்
பேவலி னுலகின்மாந்தர் அணையர்மேல் விமலன கோபந்
தாவலி னவரை முற்றுந் தடிந்திடப் பகழி மாரி
தூவலன் முகில்கள் யாவுந் சொரிந்தன தூவல் மாரி. ௭

சாலவன் பிபற்றியிந்தத் தரணியில் மேலும் மேலும்
ஏலவன் ரெழிலோ ராகி எண்ணிநீ துருப்பெற் றன்ன
கோலவன் மாந்தர் யாருந் கொழையுறு மாறு கொண்ட
பேலவன் சலத்தி னாலே மிகுசலம் வீணந்த தம்மா. ௮

* தோற்றமும் முடிவு மற்ற பெய்க்கடவுள் சொல்லி னாளிதுல குதவுமுன்
எறறமிக்க புனல் மீதலாயசெய லென்ன வப்பெரிப பேழையன்
முற்றருக்கொடுமை செய்த வெவ்வுயி ரணத்தமாயமிசை பொங்கியே
ஊற்றெழுந்தநெடு வாரிமீதினுயர் வுற்றசைந்துலவி நின்றதே. ௯

மகரவாரிநிக னாறுநாடுநகர் ஊந்தருக்கள் செறிகானகந்
கிரமால்வரை திதங்களுந் தொகைகொள் சீவராசிகளு மாமெனப்
பகரலாபெவையு யறையவேயிசை பரந்தவெள்ள முலகத்தினை
கிசரிலானுதவ முண்ணிருந்தநிலை நிகருமாதுமென நின்றதே. ௧௦

கரையிலாதுகிறை வாரிமீதினுயர் கருணையங்கடவு ளருவினால்
தரையில் வாழ்வுபெற வுய்யுமவ்யுயிர்கள் தனனுள்மேவவரு நிண்கலம்
உரையில் மிக்கதன தன்பர்யாரையு மொருங்குமீட்கவரு மொருவனைப்
புரையிலாதுணரு விக்குமுற்றுகிய தானபொற்பொடு பொலிந்ததே. 11

ஒப்பிலற்புதம தாதியாகுயிறை புததமச்செயல்க ளுறுதலால்
தப்பிஹுததமர்கள் மேலிவன்பினோடு தாவிலாதவதிதன்மையால்
செப்பருந்தகைகொள் முதல்வன்மீதுதுதி செப்புமோதைகளு யிஞ்சலால்
அப்பெருந்திரு விணக்கின்றகல மரியமுத்திபை கிசர்த்ததே. ௧௨

மோதசேர மெறித்திகாறுவரு மொய்த்தவாழ்மிரு வாரிகீர்
 தினோர்மடிய நூரெடைம்பது தினங்களிற் பெரிதகின்றதால்
 மீதலாவிவரு நவ்விலுண்மருய் மேவுமவ்வயிர்க ளன்றியே
 ஒதுமாமிச யிராணிமற்றவை ஒருங்கழிந்தயி ரொழிந்தவே. ௨௮

வீறளப்பரிய தேவனையிற் மி சத்திவ்வாறுவரு வாரிகீர்
 நூரெடைம்பது தினங்களும்புவியில் நோதகப்பெரிது நிற்கவே
 வேறெவன்புகல்வ தையனப்பொழுது மிக்கபேழையிலுண் மேவிவாழ்
 கூறருந்தகையவயிர்கடம்மையருள் கொண்டெடுஞ்சினினினைந்தனன். ௨௯

(வேறு) சுருத்தினன்புறு சத்தப் பணியினால்
 மருத்தவீசிட வாரி வடிந்ததால்
 பெருத்தசிந்துப் பெருகுந் துவாரமும்
 உருத்தமேகத் துவாரமு மொய்ந்தவே. ௩௦

துளங்கவான்பொழி துவலுநின்றது
 கினர்ந்த வெள்ளங் கிரமங் கிரமமாந்
 தளர்ந்துநூற்றைம் பதுதினந் தம்மிலே
 விளங்கமேதினி மீது குறைந்ததே. ௩௧

*சுரமாமதி யேழுபன் னேழ்தாஞ்
 சீரதாந்தினந் தன்னிற் சிறந்தகன்
 நீராத்திகழ் வோரூய் டெடுங்கலம்
 ஆராத்து வரையினி லானதே. ௩௨

ஆயபத்தாமதியள வாகவே
 தோயநானஞ் சுருக்கச் சுருக்கவம்
 மேயபத்தா மதிமுன் விளங்குநாட்
 சேயவெற்புச் சிகரந் தெரிந்தவே. ௩௩

காலுபத்துத் தினஞ்சென்று நன்னெறி
 சாலுமுத்தமன் றுன்புரி பேழையின்
 பாலதானபலகணி நீக்கியோர்
 கோலமார்மைக் கொடிவெளி விட்டனன். ௩௪

பொன்னம்பேழையி னின்று புறப்பட்ட
 அன்னகாக மவனியி லெங்கணும்
 தன்னுநீரஞ் சுருங்கு மளவுமே
 மன்னுறது மருண்டு திரிந்ததே. ௩௫

வையமேற்சலம் வற்றிய தோவெனும்
 ஐயகீங்கிட வன்றொர் புறவையும்
 செய்யபேழையு ணின்று திருத்தகும்.
 மெய்யதாமுணர் வோன்வெளி விட்டனன். ௩௬

* சலப்பிரயய மாதமென்பது சுருதி ஐரமாமதியென்னப்பட்டது.

சேறலுற்ற புறவந் திரிந்தினோப்
பாறவுள்ளடி கைப்பசற் காமிடந்
சேறலினறித் திரும்பிற் றவன்கையாற்
கூறலுற்ற வதனையுட் கூட்டினான்.

க௭

பின் னுமேழு தினங்களின் பின்னரும்
முன்னர்விட்ட புறவினை முந்துற
அன்னபேழை யகத்தினின் றேகென
மின்னுமம்புயத் தோன்வெளி விட்டனன்.

க௮

ஒதுமந்த வொருபுற வந்தியம்
பொதுமீண்டு புருந்த தடர்சினைச்
சீதநல்லலை வாயிற் றெரிந்ததால்
ஒசநீர்துறை வுற்றுள தோர்வதனன்.

க௯

திரும்பவேழு தினங்களின் பின்னரும்
பொருந்துமந்தப புறவினை விட்டனன்
திருந்தநல்லுணர் வோன்விடச் சென்றபுள்
சூருந்தவன்புடை மீண்டுள தில்லையே.

௪௦

(வேறு) புகலரு முணர்வுக் கெட்டாப் புங்கவ னருள்பெற் றேனுக்
ககவையோ ராறுநூறு யதன்பின்முன் மதியி னுதிப்
பகலிடை வறந்த தநீர் பஃறிமேற் பலக கீக்கிச்
சகதல முலர்ந்த காட்சி தனையவன் கண்டா னன்றே

௪௧

திருத்தக இரண்டா மாதந் தினங்கள்மு வொன்பான் மட்டில்
உருசதநீர் வறந்துபார்வூற் றுலர்ந்தது நோவா தன்னைக்
கருச்சனப் பொழுது கோக்கிக் கலத்தினின் றிழிக கீயும்
அருத்திகொள் மனைவி மைந்தர் அவர்மனை விகளு மன்றே.

௪௨

அன்றியு நின்றபால்வையு மனைத்துமா மிசசெந் தாகுந்
துன்றிய பறவை வர்க்கந் தொக்கபல் விலங்கு வர்க்கம்
ஒன்றிய தரையின்மீதே யூர்பவு மினறன் னேடு
நின்றிடு கலத்தினின்று புறப்பட நிகழ்த்து வாயே.

௪௩

அன்னவச் சீவசெந்து அவனியிற் கிளைக ளாக
மன்னுதக் குலத்தை கல்கி மல்கவுங் கடவ வென்றான்
நன்னெறி யவனு மற்றை யுயிர்களு நாத னன்றிட்
பன்னிய படியே யந்தப் பஃறிநின் றிழிந்தார் மாதோ.

௪௪

மையறு சீர்மை சான்ற மரக்கல மிழிந்து நோவா
வையச வரைப்பில் வந்த பின்னர்வா னவனுக் காக்கே
செய்யவே திகையொன் றுக்கிச் செறிந்தபுள் விலங்கிற் சுத்த
மெய்சிய சிலவற்றீட்டி இரும்பலி யிசைவித் தானே.

௪௫

தோமகல் கருணை மூர்த்தி சுகந்தத்தை மோந்து சொல்வான்
தீமையே யினமை தொட்டுச் செலுகர ருளத்தி லேனும்
பூயியை யவர்கிமித்தஞ் சபிப்பதின் றினிமுன் போல
ஆழியி ரனைத்து மவ்வா றழித்தலும் புரியே னன்றே.

௪௬

மேதிரி நிலைக்கு மட்டும் விதநிட வறுத்த லோடு சீதள வட்டணங்கள் செறிந்திடு கூதி ரோடு மேதகு கோடைக் காலம் விளங்கிய பகலிராவென் ரோதிவை யோவா வென்று முளத்தொடும் புகன்றூன் மன்னை.	சௌ
இன்னவை நிகழ்ந்த பின்ன ரெம்பெருங் கடவுள் கோவா தன்னொடும் புதல்வ ரானோர் தமக்கு மங்காசி நல்கித் துன்னு சந்தான மல்கித் தோயில்பன் மகாரை யீந்திப் பொன்னில வனாக மீது பொல்தரப் புரிசு வீரே.	சௌ
மண்ணினெவ் விலங்கும் விண்ணில் மருவிய பறவை யாவும் நண்ணுமிப் புவியிற் செந்து வனைத்துநீ ணாலே தன்னி ணுண்ணிறை மச்ச மெல்லா முங்களுக் கஞ்சி வைகப் பண்ணினே னவற்றை நீயீ ருணவெனப் படைக்க லாமே.	சக
இங்கிவை யனைத்தும் பூண்டி னினமென வுங்கைக் கீந்தேன் தங்கிய வுதிரமோடு தசைகளைப் புசிசுகொ ணதால் உங்கள் மெய்ச் சீவ னான உதிரத்தாற் பழியே கொள்வேன் பங்கமில் சீவ ராசி அனைத்தினும் பழிகொள் வேனே.	சௌ
மானவ னுயிருக்காக மானவ னிடத்தி லன்றி ஆனவன் றுணைவன பாலும் பழிகொள்வேன் ஈரணை யந்தாள் வானவ னுமென் சாயல் மானவீந் தேறாற் கொன்றால் மானவ னுதிரற் தன்னை மானவன் சிதைக்க மாதோ.	சௌ
சந்ததி விருத்தி யெய்தித் தரணியிற் கிளைத்து வாழ்தீர் உந்தமக் கும்பினாமும் மரபிற்குங் கலத்தி னின்று வந்த வெவ் வுயிர்க்கு மன்றி வருமுயி ரெவற் றினுக்கும் தந்தவென் னுடன்படிக்கை தனைநிலைப் படுத்தலுற்றேன்.	சௌ
மானில வீளாகந் தன்னில் மல்குநீர்ப் பிரளயத்தால் ஊனிடையுயிர்க ளெல்லா மொருங்குற வினிமே வில்லை ஈனமா யுலகை மாய்க்கும் பிரளய மினியின் நென்றென் ஊனமி லுடன்படிக்கை தன்னை யேற்படுத்த லுற்றேன்.	சௌ
அன்றியு மெனக்கு முங்க ளனைவர்ச்சு முங்கன் மாட்டே துன்றுமெச் சீவராசித் தொகுதிக்கும் மரபு தோளும் என்றுமென் னுடன்படிக்கைக் கிலாஞ்சனை யாக வானில் நின்றிடு மாநென் வில்லை நேருவித் திட்டே னன்றே.	சௌ
குவலயவகைப்பின் மேல்யான் கொண்டலை விடுக்கு மாங்கே தவலறு மன்ன சாபம் விசுப்பினிற் சார்ந்து தோன்றும் இவணுமர் தமக்கு மற்றை யெவ்வுயிர்ச் தொகைக்கு மின்னே துவலிதை நினைக்க விண்ணில் கோக்குவ லதனை யென்றான்.	சௌ
ஏதமில் பேழை நின்று புறப்புட்ட கோவா வீன்ற காதலர் சேமுங் காழும் யாப்பேத்து மாகுங் காமே தீதமர் காணன்றூத தெண்டிரை யுலகமெங்கும் பொதரு மாந்தரெல்லா மிவர்குலப் புதல்வராமே.	சௌ

பன்னிய நோவா வென்போன் பயிர்புரி தொழிலோ னுள்
இன்னியற் திராட்சத் தோட்ட மியற்றியவ் விரசர் துயர்துத்
தன்னிய வெறிய னாலே சுற்றிப் கூறையின்றி
மன்னிய கூடா ரத்துன் மயக்குற்றுக் கிடந்தான் மாரோ.

மற்றது கண்ட காமாம் மைத்தன்போய் வெளியி லாக்வே
யுற்றதன் றுணைவர்க் சுப்போ தோதின னவர்தக் தோன்மேற்
பற்றியோர் தூசு போர்த்தப் படர்ந்தபின் முடிமேயாக
நிற்புறீஇ மானங்காத்து நின்றனர் நோக்கி லார்.

௫௮

வெறு மயக்க நீங்கி யெழுந்தளி நோவா வந்தாட்
காமுதற் புரிந்த வாறு கருதினி லுணர்ந்து காணன்
சேமுதற் சேட்டர் தாசர்க் கடிமையாய்ச் சேர்க வென்றே
நோமுறை கொடிய சாபம் துவன்றனன் பின்னுஞ் சொல்வான்.

௫௯

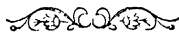
திருத்தகு சேமென் போன்றன் தேவனைத் துதிப்பாங் காணன்
அருத்திசொள் துணைவ ரானோர்க் கடிமையாம் யாப்பேத் துய்ந்து
விருத்திபெற் றிருக்க மேலோன் விதித்திடு மன்றோன். சேமின்
பெருத்தபா சறையில் வைகு மென்னவும் பேசி னானே.

• ௬௦

மாண்டநீர்ப் பிரளயத்தின் பின்னரும் வளங்கொ ணோவா
ஆண்டொரு முன்னூற் றைம்பா னளவும் வாழ்ந்திறந்தா னன்னாள்
காண்டகு புவியற் றோன்றி மரணத்தின் காறும் வாழ்வு
பூண்டது தொளாயிரத்தைப் பதுசமை புகலுவ் காலே.

௬௧

சலப்பிரளயப்படலம் முற்றும்

௬. நோவாவின் வமிசப்படலம்.

Chap. X.

Generations of Noah.

மற்றிவை கிகழ்ந்த பின்னர் வானவ னருளால் நோவா
பெற்றுள மைந்தர் தம்பாற் பிறந்தனர் சிறுர்சன் பல்லோர்
சொற்றுள வவர்கட்குற்ற பெயரையுந் தொல்லை வைப்பி
னுற்றுள வவர்க டத்தம் மரபையு மொருங்கு சொல்லாம்.

பொற்புயர் யாப்பேத் தீன்ற புத்திரர் கோமர் மாகோக்
கற்புத னருள்சேர் மாதாய் அணிகெழு யாவான் துபால்

மற்புய மே?சக் தீரா சென்பவர் கோமர் மைந்தர்
சொற்பெறு மஸ்தீன் ரீபாத் தொகற்மர் வென்போ ராமே. ௨

இசைபுனை யாவான் மைந்தர் வலீசா தருசீ சித்தீம்
ஓசையறு தோத்தா னிம்மாம் மற்றிவர் மரபிற் ரோன்றி
இசைவுறு மிதர தேயர் தீவுக ளேற்ற பாடை
அசைவறு மரபுக் கேற்ப அகனிலம் பகுப்புற் ரொன்றும். ௩

(வேறு.) காமளித்தோர் கூசுமிசி ருயிம்பூற்று கானானென் றிவராகுங் கூ
சின் மைந்தர்
ஐமவர்கே பாவலிலா சப்தாராமா அணிகெழுசப் தேகாவா மிராமாவீன்ற
ஐமமுறும் புத்திரர்கள் சேபா தேதான் என்பவர்கள் கூசுமி ரோத்தையீ
ன்றான்
காமருசீர் நிமிரோத்து வீர னாகிக் கடவுள்கண்முன் வேட்டமதிற் கைவ
ந்தற்றான். ௪

மற்றதஹ் கடவுள் கண்முன் வேட்டந் தன்னில் வல்லநிமி ரோத்தைப்
போ லெனவே மண்ணில்
நிற்புறுசொல் வழக்கமுற்ற தாகு முன்னான் நீள்வனஞ்சேர் சினியார் மா
காட்டி னங்கன் [ரன்
மற்புனைபா பேலேரேக் கசுதல் நேயாம் வயங்குதிரு மாகநர்க ளன்னவீ
சொற்றவனா யரசுபுரிந் திருந்து வாழ்ந்த குலவுமுதற் தலங்களால் குறிச்
சுங்காலே. ௫

அன்னதிரு காட்டினின்று புறப்பட்டேகி அருவென்போன் நிணிவேநல்
லிரேகோ போத்து [௬
பொன்மருவு காலாகாம் புரங்குளோடு போற்றநிணி வேகாலா கிவற்றினூ
துன்னுபெரு மிதரசேன்மா புரமுந் தந்தான் சொற்றமிசி ராயீமாந் சொல்
லோனீன்ற [௭
நன்னரிளம் புதல்வருலூத் தீமனாயிம் கப்துகீம்விசாயீம் பத்துருசீமின்னும்.

காண்டகுதிண் பெலிஸ்தார்வழி முதலாய் நின்ற கசிலுகீம் கத்தோரி மிவ
ரேயாகும் [மோரி
பூண்டதிறற் கானாற்றன் புதல்வர் சீதோன் பொற்புறுகேத் தேபூசி புகழே
மாண்டகுசீர்க் கிரகாசி யரகீயீவி வண்ணீனி அரவாதி வருசேமாரி
மூண்டவிறற் காமாத்தியிவர்வெவ் வேறும் மொழிசானா னியர்பிரிந்துபர
ந்து வாழ்த்தார். ௮

சீதோனே முதற்கேரார் மார்க்கமாகச் செநிகாசா நகர்காறு மதுமுன் னாக
சோதோமுங் கொமோராவு மற்றாவோடு துன்றியசே போயீமு மெனவே
சொல்லும்

மூதார்தின் புரங்களுறு மார்க்கமாக முத்தமெழி லாசாமா நகரமட்டும்
தீதாருக் திறற்கானான் மரபினோர்கள் சேர்ந்திருந்த திருகாட்டி னெவ்லு
சேரும். ௯

இவ்வீரர்கள் காமென்போன் மரபினோராம் இனையவர்தத் தமக்குண்டாக்
 குடும்பம் பாடை [ழந்தார்
 தக்கியதே யஞ்சாசி யிவைகளாவே தாம்பிரிச்சப் பட்டுவெவ்வே ரூக வா
 பொங்குபுகழ் யாப்பேத்துக் கிளையசேமும் புதல்வர்களை யுதவினனல் அ
 உணையேபேர்
 அங்குதவும் பெருங்குலத்தோ ராகிவாழ்ந்த அனைவருக்கு மாதிருவத் த
 தையாமே. க

சேம்புதல்வ ரொலாமரூர் அருபச்சாத்து சிறந்த வுலூத் அராமென்போர்
 அராமென் போனாக்
 காம்புதல்வ ருச்சூகூல் கேத்தேர் மாஷாம் அருபச்சாத் தருன்மைந்தன் சா
 லா கண்ணன் [னீன்றான்
 ஏம்பலொடுத் தந்தமக வேபே ரன்னேன் இளங்குமர ரிருவோரை யினிதி
 மேம்படுபே லேக்கொரு வனைவன்வாழ் காளில் வியனுலகம் பாருபா டெ
 ய்திற் றன்றே. ௧0

யோத்தான்மற் றவன்றுணைவ னல்மேதாத்தி னேடுசலேப் பாசருமா வே
 த்து யாராக் [லும்
 கேத்துபுக ழாதோரா மூசால்மிக்க எழிற்றிகலா வுடனோபால் அபிமாவே
 மாத்தகைய சேபாவு மொப்பீர் தானும் மற்றவிலா யோபாபு மெனவேமண்
 ணிற்
 கோத்தபெய ருடைய விவர் யோத்தானென்போன் குன்றுவன் புடனுதவு
 க் குமாரராமே. ௧௧

மற்றிவர்வாழ் விடமேசா முதலாக் கீழ்பால் மன்னியசேப் பார்வரையின்
 வரைக்குமாகும்
 உற்றதத்தம் நாடுசனக் குடும்பம்பாடை யுடனிவற்றால் வேறுபட்ட சே
 மாம் நாமம்
 பெற்றவன்சந் ததியினர்க ளிவராயின்கன் பேசுவர்தஞ் சாதிருலப் படி
 வெவ் வேறுய்த்
 தற்றிடுநோ வாவீன்ற தகய ரானோர் தொன்மரபிற் றோன்றுசெழுங் கிளை
 களாமே. ௧௨

வந்தநெடும் பிரளயத்தின் பின்னிந்த மானிலத்தில் வெவ்வேறு வகுக்கப்
 பட்ட
 எந்தநிலத் தவருமிவர் மரபினோராம் எவர்க்குமங்காட் பாடைமொழி யா
 வமொன்றாம்
 அந்தநெடுங் காலமகிற் குணக்கில் நின்றே அடைந்துசினி யார்காட்டோ
 ர் சமமாம் பூமி [ல். ௧௩
 உத்தடுகண் டாக்ஊகி அனையமாந்தர் வைணொரா லவ்வாறு வைகுகாளி
 உய்மினியா மிட்டிகைசெய் ததனைச்செவ்வே வைக்குவஞ்சன் னையி
 வென்னு கவர்களாக்
 தம்மிலிசைச் தொருவருட னொருவர் பேசித் தந்தனராற் கல்லுக்காச செ
 வ்கற்றன்னே

வெம்மையுறுஞ் சுகைக்குநிலப் பயினுக்கொண்டார் மேதினியில் யாம்பி
ரியா தொருக்கு வாழ்ச்

செம்மையுறும் புரமொன்றும் வானனாவஞ் சிகரமுள கோபுரமுஞ் செய்
வோமென்றார். கச

அச்செயலாற புகழுகமக் குண்டாமென்றோ அனைவோரு மொருங்கிசைந்
தா ராங்கப் போதே

இச்சகத்தில் மாந்தர்களில் வாறுசெய்யும் இரும்புரமுங் கோபுரமுங் கா
ண்டு மென்றோ

மெச்சுகை யெம்பெருமா னிறங்கியிந்த மேதினியோ, ரனைவருமொன்ற
வர்தன் யார்க்கும்

உச்சிதமாம் பாடையுமொன் றொத்துமூண்டார் உன்னுசெயலனைத்துமொ
று தொருங்குசெய்வார். கடு

ஆதலினால் யானணுகி ஒருவர் பேசும் அம்மாற்றம் மற்றொருவ ரறியாவண்
ணம்

பேதமுறப் பாடவெவ்வே றுருமாறு பிரிப்பலென நிகரில்லான் பேசி
யாங்கே

பேரிதலுற்றல் வாரியுற்றி யவரையன்று பூயியெங்குஞ் சிதறடித்தான் புர
முமொய்ந்த

தோதலுற்ற பாடைதடு மாறலால் வயர்தலத்தைப் பாபெலென்று ரைப்
பர்மாதோ. கசு

செப்பியவான் பிரையந்தீர்ந் தீராண்டின்பின் சேமென்பான் நூறுகுமக
கைதன்னில்

ஒப்பிலருபச்சாத்தாம் புதல்வன்றன்னை உதவியபினை ஞ்னூறு வருடமேவி
இப்புலியிற் புதல்வர்புதல் விடர்கடம்மை இனிதளித்தான் அருபச்சாத்தெ
னும்பேர்பெற்ற

அப்புதல்வ னேழைந்தாம் வயதிற்காலா காங்குமரன் றனைமகிழ்வோ டரு
ளிப்பின்னும் கச

காலாகு நூற்றுமூன் றுண்டுநண்ணி நற்சுதரைச் சுகைகடமை நல்கிவா
ழ்ந்தான்

சாலாகு முப்பதாம் வயதிலேபேர் சனையுதலிப் பின்சமைநா னூற்றுமூன்று
மேலாக வாழ்துமைந்தர் மகளிர்ந்தம்மை மேதினியி வினிதளித்தா னே

பேரென்போன்

பேலேகாம் புதல்வனைமுப் பத்துநான்காப் பேசுவய தினிலுவந்து பெற்
றானன்றே. கஅ

பெற்றபின்னும் ஊனூற்று முப்பானுண்டு பேருலகிற் புதல்வர்களைப் புத
ல்விமாரை

உற்றமகிழ் வுடனுதவி வாழ்தலுற்றான் ஒக்குமுப்பா னகவையினிற் பே
லேகென்போன்

மற்புயரே கூவென்னும் மகவையின்று மற்றுமிருநூற்றொன்பான் வருட
மேவிப்

பொற்புயருஞ் சிறுவர்களைச் சிறுமிமாரைப் புரிந்துதலிப் புலிவாழ்வு போ
க்கினுனே கக

வருந் திருமுசுத்தா னிரேக வென்போன் எண்ணுண்காம் வயதாகி இ
னிமை கூரச்

சேருசைத் தந்துபின்னுஞ் சிறுவரோடு சிறுமினைப் பெற்றிருநூற் தேழா
ண்டுநூன்

பாருடாண் டையாறிற் சேரு கென்போன் பரிவினொடு நாகோரைப் ப
யந்தான் பின்னுங்

காருநுங் குழல்மகவீர் மைந்தர்ப்பேறு கதித்திருநூ ருண்டுமிகக் களிந்து
வாழ்ந்தான். ௨0

செல்லாண்டங் கிருபத்தொன் பதனில் நாகோர் தேராக்கை யின்றுபின்
னுற் றொருபத் தொண்பான்

பல்லாண்டு வாழ்வுபெற்று மைந்தரோடு பாலகிக டமையுதவிப் பாரை நீ
த்தான்

மல்லாண்ட புயத்தேராக் கேழுபத்தாம் வயதின்மேல் நாகோர் கல்லாரா
ன் மன்னுஞ்

சொல்லாண்ட புசுழாயி ராமென்றோதுஞ் சதர்களையின் றனனூலகந் துல
ங்குமாறே. ௨௧

ஆரானென் றிடுமைந்த னுலோத்தை யின்றூங் கவன்சநந நாடாகுங் கல்
தேயாவின்

ஊராகு நகரினிடை தந்தைசாமுன் உயிரிழந்தான் மில்க்காளோடிஸ்க்கா
ளென்னும்

பேராகு மிருவோரும் ஆரானீன்ற பேதையராமவர்க டம்முன் மில்க்காட
ன்னைச்

சீராகு நாகோரென் றுரைக்கு யைந்தன் செப்பமுட னில்வாழ்வு சிறக்க
வேட்டான். ௨௨

சாராயென் றுயர்பெயரி னுளையாங்கே தக்கபுக ழாயிரார் தயங்க வேட்
டான்

சீராய மழலைமொழிச் சிறுரைநலகுளு செயவலளத டதாவை வந்தியாகி
ச் சேர்ந்தான்.

தேராகு புதல்வனையு மாரானீன்ற சிறுவனையுந் தன்மருகி தனையுங்கொ
ண்டே

ஊராகுங் கல்தேய நகரீங்கி உயர்காளு னடைந்துறைய வுன்னினுனே.

அங்கிருந்திவ் வனையோரும் புறப்பட்டேகி அகன்காரா னுடுமட்டு மணு
கியாங்கே

தங்கினரா விருநூற்றைந் தாண்டுவாழ்ந்து சகவாழ்வு தனைத்தணந்தான் தே
ராக்கங்ஙன்

பொக்குபுக ழாயிரா மென்போன்றன்னைப் புங்கவன்மே னுளழைத்துப்பு
ரத்தவாறும்

மங்குதவல் பெருகூரக்க ளீயந்தவாறும் மற்றவையு முற்றபடி வழுத்து
வாமே. ௨௩

கோவாவின் வமிசப்படலம் முற்றும்.

எ. தேவன் ஆபிரகாமை அழைத்த படலம்.

அனனபொழு தெம்பெருமா னபிரார் தனைநோக்கி
உன்னருந்தந் தையினததை ஒன்றுமினத் தார்கடமை
மன்னுதிரு நாட்டைவிட்டு மற்றுனக்கு யான்காட்டும்
பொன்னகருக் கின்னேநீ போத்தங்கு வையுதியால்.

மாற்றமொன்று கேளுன்னில் மகத்தான சாதியொன்று
தோற்றுவித்தா சீர்வழித்துத் தூலங்கவுன்றன் பேரதனை
வற்றமுறத் துவலாசீர் வாதமா யிருப்பாயீ
ஆற்றவுனக் காசொசொல்லு மவர்க்காசி யானருள்வேன்.

வெஞ்சாப முனக்குரைக்கும் வெய்யவரைச் சபித்திடுவேன்
மஞ்சாரும் வையசத்தில் மன்னுமெந்தக் குலத்தினரும்
விஞ்சாசி பெறுவருன்றால் எனவிண்டான் வ்மலனுரைக்
கெஞ்சாத பத்தியொடு மாபிரா மிசைந்தெழுந்தான்.

பேரினன்றன் மனைவியொடு முலோத்தினொடும் போந்துதம்பா
லானாக னனைவரொடு மச்சாரா னுட்டிடும்
வானருஞ் செல்வமொடும் மற்றந்த நாடொருவிக்
கானுனென் றுரைபெறுஞ்சீர்க் கவினாட்டி னிடையடைந்தான்.

தொழுபத்தர்க் கருள்சுரக்குந் தாயவன்சொற் படிக்காரான்
வழுமத்திண்ணைதனை விட்டகன்றக் காபிராம்
பழுதற்ற செழுக்கானுன் பதியணுகப் புறப்படும்போ
தெழுபத்தைந் தாம்வயதா யிருந்தனனன் னவனேகி.

திரிந்துசுற்றி அந்நாட்டிற் சீகேமென் றுளபதிபாற்
சரிந்தசெழு மோரேயாஞ் சமபூமி தனைச்சார்த்தான்
தெரிந்துள்ள மகிழ்ச்சியொடு மன்றனையான் சேர்த்தவந்த
விரிந்ததலத் திடையானுன் மரபினர்கள் மேயிருந்தார்.

அத்தலத்தி லெம்பெருமா னவனுக் கூத் தரிசனையாய்
இத்தலத்தைப் பெற்றிடவுன் சத்தியார்க் கினிதளிப்பேன்
உத்தமரீ கேட்டியென்ற னுவந்துதரி சனையான
அத்தனுக்காங் காபிராம் வேதிகையொன் றன்றமைத்தான்.

அங்கிருந்து பெயர்ந்தேகி அவன்பெத்தே லின்கீழ்பாற்
பொங்குவெற்பொன் றுளதந்தப் பொருப்பினிற்போய்ப் பெத்தேலாந்
துங்கககர்க் கீழாய்த் தொல்பதியின் மேற்றிசையிற்
றங்குதிருப் பதியகத்தே பானயமுஞ் சமைத்தானே.

அவ்விடத்தும் வேதிகையொன் றுக்கியம லனுக்குரிய
திவ்வியமாந் திருகாமஞ் செப்பித்தோத் திரமொழிந்தே

ஒளவியமற் றுயருளத்தவ் வாபிரா மென்றுரைசால்
செவ்வியனன் நெங்கோமான் திருவருள்பெற் றுயந்தானே. ௬

தன்றிசைகள் போற்றியவன் தாயவனைத் தொழுதெழுந்து
தென்றிசையை நோக்கிவழி சென்றனன னு லந்நாளில்
நன்றிசையு மந்நாடடில் நனிபஞ்ச முற்றதனூற்
சென்றிசையத் தானெகிப்தில் வைகுதற் குச் சிந்தித்தான். ௧0

சிந்தித்த படியேயச் செழும்தியி னணித்தாக
வந்தற்ற பொழுதத்தில் மனைக்கிழத்தி முகனோக்கித்
தத்தற்று னொருமாற்றந் தையல்நீ கொக்கினூரகு
முத்தற்ற சுந்தரஞ்சேர் மொய்குழலென் றியானுணர்வேன். ௧௧

நின்னையிந்நாட் டவர்காணில் நின்னெழிலின் சாரணமா
வெனனைவசைத துனைவைப்ப ரெனக்குநின்றால் நயங்கிடைத்தே
டுன்னுயிர்பெற் றியானுய்ய யானிவற்குக் துனைவியென்றே
மின்னையா யவர்களுக்கு வினம்புகநீ யென்றுரைத்தான். ௧௨

என்றினைய மாற்றமிசைத் தெகிப்துவளம் பதியுத்தே
சென்றனையான் உதிபொழுதத் திருநகர்ச்சுண் வாழ்வோர்கள்
அன்றனையா னுடனணுகி யாங்குவைகுஞ் சாராயம
மிவறனையார் விசித்திரஞ்சேர் மெல்லியலென் றுவந்துகண்டார். ௧௩

பார்வோனென் றந்நகர்வாழ் பார்த்திபனுக் கவன்மாட்டே
சேர்வேராமப் பிரபுக்க டாமுமந்தச் சேயிழையை
கேர்வோர்மற் றெழிற்கரிது நீணிலத்திலெனப் புழந்தாள்
கார்போன்மைக் குழலானைக் காவலன்றன் னைகதழைத்தான். ௧௪

சுட்டழகுக் காரிகைதன் காரணமா வாளவேந்தன்
ஐட்டமுற்றுவ் காபிரா மென்போனை யுபசரித்தான்
தொட்டபணி புரியாண்பெண் டொழும்பர்களு மாடாமும்
ஒட்டகமும் பெண்கரமு முடையவனா யவனிநுத்தான். ௧௫

மானனையா டன்னிமித்தம் மன்னவனைக் கிளையுடனே
வானவனாக் சதிதயரம் உருவித்து வாசித்தான்
கோனனையான் றனைக்கூஉயிக் குறையெனக்கே னீபுரிந்தாய்
தேனனையாள் நினக்கிளைய தெரிவையென்றேன் செப்பினையே. ௧௬

இக்கிவனோ நின்மொழியா வினியமனைக் கிழத்தியென்றென்
பங்கிருத்து மாநெண்ணிப் பரிவுற்றே னறியாதே
மங்கையிவ னுன்மனையாள் மற்றிவனைக் கொண்ட கலென்
றங்கரசன் சிங்கிரக்கூஉ யவரையகற் றுகினென்றான். ௧௭

காவலன்றன் பணிகேட்டுக் கடிதேகிப் பணிசெய்வோர்
சாவறசீ ரவன்றனையுந் தையலையு மன்னவன்சார்
மேவலுறு மெவற்றினையும் மிக்கவந்த நாடசன்று
போவதுதவ் கடனென்று புகன்றவரைப் போக்கினரே. ௧௮

(வேறு) அணிமேவு சாராய னுடனாயி ராமுகனி யாங்குள்ள பொருளொ
டரசன்

யணியால் நகரத்தை யொருவற்று லோத்திலெடுபடர்த்து உழிகொண்டி
போய்

நணிநூர்க டென்றிக்கி னிடையாடு மாடுகளு நடுவென்னி பொன்னு மு
ளாய்த்

திணிமேவு புயனாயி ராமங்கு பெரிதான செல்வத்த னாகியுளனே. சக

பின்பந்த விடநின்று பெயர்வுற்று நடைகொண்டி பெத்தேவி னன்னுகி ம
கிழ்வாய்

முன்பந்த நகருக்கு மாயீயினுக்குமிடை முடுகிமி து பத்தியுடனே
பொன்பெற்ற கூடார மொடுமேடை செய்துதொழு புனிதமிகு பதியில
பிராம்

அன்புற்று மேலான திருகாம மதையோதி யமலந்பணித்தனனரோ. ௨௦.

அவனுமு லோத்துக்கு மாடாடுபாளயமு மாங்கணுள வாயிருவருந்
தவமேவு செல்வத்தரசனுவல் வணிகாடு சகவாசமாக மருவி

அவர்வாழ்வு பெறதற்கு மமையாதவர்ச்குள்ள வாங்கன்றுகாலநிரையைச்
கவலோடு மேய்க்கின்ற பேருந் தமிற்பகைகள் காட்டியொழு குற்றனர்
களே. ௨௧

கானானின் மரபோர்க ளுடனேபெ ரீசியர்கள்சளறந்த நாட்டினுறைவோ
ரானாக ளந்காளி லாங்காபி ராமன்று லோத்தைமுடி கோக்கியளியால்
நானாக நீயாக நம்மேய்ப்பந்தாமாக நண்ணுபகை கொள்ளல் விழையென்
ஆனாத நண்பிற் குரித்தான துணைவோர்க ளானார்கள் நாங்களவலோ. ௨௨

இத்தேசமெல்லாமுன் முன்னேயிருக்கின்ற வெணீங்கி வாழ்வுபெறலாம்
ஒத்தே யிடத்திக்கில் நீபோகில் யான்வலது திசைமருவி வாழ்த லுறுவேன்.
உத்தேச மேல்வலது பாலுற்று நீயுறையில் யானிடது திசையையொன்றிக்
கொத்தோடுவாழ்வெய்துவேனென்ன அவனன்னகூற்றுக்கிசைந்தனனே.

உளமொத்து நோக்குற்று யோர்தா னணித்தாக வுற்றசம பார்ப்புற்று நீர்
வளமொத்த நாடென்று லோத்தங்கறிந்துதன துள்ளதிலெண்ணி மகிழ்வந்
றளவொத்து மருவுற்ற சோவாரின்மட்டாமல் வணிபெற்றநாடுகறைசேர்
தளமொத்தமலர்மேவுமேதேனெகிப்திவைகள் சரியென்ன விர்வுற்றதே. ௨௩

நானு வளம்பெற்ற சமபூமி யாமதனில் நண்ணினி வாழ்வுபெறவே
போனு னுலோத்தன்று கீழ்பாலேநோக்கியணி பொங்குசம பூரிதனிலாந்
வானுரு நகரங்கண் மருவுற்ற கண்பாடி சோதோயின் முன்னர்-மருவத்
தானாக வய்த்தக் கிரந்தான நகரோர்கள் சண்டாளந்துன்மார்க்கரே. ௨௪

கானு னெனுஞ்செல்வ நாட்டாபி ராம்வாழ்வு சண்டானுலோத்து விலகிப்
போனு னதன்பின்ன ரிறையாபி சாமினெழில் முகநோக்கி யங்குபுரிவால்
ஆன லுதிக்குமுற நீபார் நினக்குநின தாம்பின் குலத்தர்க்குமிவ்
வானுருமணிகாடுமுழுதுங்கொடுத்தருள்வல் மருவுற்றவாழ்வுபெறவே. ௨௫

உன்பின்ருலந்தன்னைமண்ணினியனவாசுகிறையெய்தமாறுபுரவேன்
 இன்பத்தருஞ்செல்வநாடிதனைநினைதாயானியுமாறதனிஞல்
 பொன்பெற்றநாடெங்கு கீன்கூலமுழுதக்டோய்ச்சுற்றிலருதன்புரியென்
 றனபுற்றபேர்ச்சன்பொடருள்மாரிபொழியையனன்றேழுற்றனரே.

ஒப்போதயாதூமினையற்றதொருமெய்யண்ணலோதற்றவாறதனிஞல்
 அப்போதுதன்பாடிதனையும்பெயர்த்தேகி அப்பசியையொருவியிராம்
 தப்பாதுபோயெப் பிரோனில்மம ரேமினிச் சமபூமி மருவிவதியா
 எப்போதுமுடிவற்றவிறைவற்குமணிமேடைசெய்தேஇறைஞ்சினனரே.

(வேறு) ஆர்புசுழ் பெறுசினியார்க் கரசெனு மமராபேல்
 வந்திகழேலாசார்ச் சிறையெனு மரியோசு
 பார்புகழேலாமின் பதிசெதர் லாகோமேர்
 சீர்கிளர் கோயீமாள் திறலுறு தீதாலும்.

௨௧

புகழ்பெறு கோதோமின் புரவலனும்பேரா
 திகழ்வுறு கொமொராவின் திறல்சர பதிபிரசா
 தசவுறு மம்மாவான் சக்கிரி சீனையா
 சகமதி சேபோயீம் சயபதி சேமேபர்.

௩௦

பிரபலசோவாராம் பெயர்பெறு யேலாவின்
 புரவல னெனவுஞ்சொல் பொருதி லகருடனே
 விரவிய படைசெழுதிண் வெகுகள மிடையெய்தி
 அரவம துறமோதி அம்பொர லுற்றரே.

௩௧

கெடிப்புறு மிவர்பாருங் கேதரு லாகோமேர்க்
 கடிப்படுகெறிபோரா யாறி நுவருடமுறு
 முடிப்பினில் மறுவருடம் முனிவுசொ டுவர்ச்சித்தாய்ப்
 படித்தல முறுசித்திமபுகரி னிடையெய்த்தார்.

௩௨

கெடலுறு வலிமருவுங் கேதரு லாகோமேர்
 அடல்கெழு துணைநிருப ரருகுற மறுவருடம்
 திடவுள மொடுபோயஸ்த் தெரேக்கற னாயீமின்
 இடமுறை தருரெப்பா லினரெனு மவர் சம்மை.

௩௩

(வேறு) காரினில்வதிதரு குசியரைச் சன்னுறுசாவே கிறியத்தா
 யீமினிலுறைதரு மேமியரை இசைபெறு சேயீர்மலைகளிலே
 தாமினிதுறைதரு மேரியரைத் தடவவைவருறு மெல்பாறு
 னாமிடனனவீனு முடைதரவே அடுசமரத்திடை மோதினரே.

௩௪

இன்னணமீனையரை யிகல்வென்றே எறளொடு கா தே செனகோதும்
 என்மிசபாத்தினி லமவேக்கர் எய்தியகாடுச ளெவைகளையும்
 வன்மையொ டத்தச் சோன்தாமார் வைகிய ஏமோரியர்தமையும்
 அன்னவர் வன்சமர் பெரிதாற்றி அஞ்சற அழிவித்தனரன்றே.

௩௫

அன்னதாகாலையி லெழலுற்றே அடல்கெழு சோதோ மெறுகாரின்
 மன்னவன்முதலிய ஐவரெனும் வலிகெழு படையுடை மகிபர்களும்

பன்னிபவமர்புரி சித்தீமாம் படுகரி னினை யெதிர் முடுதியநிக்
துன்னவர் நனியுள மஞ்சுறவே தொத்தமொ டடுசமர் தொட்டனரே. ௩௧

மண்புரூறிய பலவேணி மலிதருசித்தீ மெனவோதும்
ண்ணுறு படுகரி னிடை யப்போ தெலாக்கரிற்றைமுத லானவராம்
நின்னியவரசர்கள் நால்வருமே செருவினை வென்றனர் சோதோமின்
அண்ணலுமவனெடு கோமோரா அந்நபனுமிரிதந்தவண் வீழ்ந்தார். ௩௨

மற்றுளகனைவரு முரிதந்தே வரைகளினே டு மறைத்துற்றார்
பற்றலா சோதோவ கோமோராப் பதிசுளிலுள்ளன பொருளெல்லாம்
உற்றுளவுண்டிசு னோடுகவர் வற்றன ராரான்மகவென்றே
சொற்றுளலோத்தையுமன்னவனிற் றுன்றியநிதியையும்வெளவீனரே. ௩௩

அப்பொழுதெஸ்கோ லானேரா மமோரியர்தக்கன் சகோதரனும்
ஒப்புரவுடனுறை மமரேயி னடைசமபூமிவி லபிராமென்
றிப்புய்யோர்புக முப்ரேயன்ஹுன்பொடுகைகின னவனுக்குத்
தப்பினனோடிய வொருதுதன் சம்பவமுற்றையுமோதினனே. ௩௪

தன்றுணைவன்மக னப்பொழுதே தரியலர்க்கப்படு செய்துசெவி
சென்றலுமேதன தில்லின்முனாட் செனித்து வளர்த்துரை வகதவரா
யொன்றியவீரர்க ளாமுத்தூற் றொருமூவறுவ ருடன்படைகொண்
டன்றெழுலுற்று கடந்திட்டா னடையலர் மீதமர் பொருமாறே. ௩௫

உடன்றெழுவேக முடன்தானு மூரனலாகவ வொன்னலரைத்
தொடர்ந்தனனல்லிடை தன்படையைத் துன்றியகூறுகளாக வகுத்
தடந்தெதிர்மோதின னுடைவுற்ற ருறமலேக்கெனு மணிகாட்டின்
லுடந்திகழ் கேபா காரமட்டும் இறைஞ்சலரைத் தொடர்வுற்றனனே. ௩௬

பற்றலராமகர் வெளவியபற் பலபொருடம்மையு மீட்டவர்கை
யுற்றுளலோத்தையு மானவனுக் குடையனநிதியையு மொல்குமிடைச்
சிற்றடிமசுள்ளை மற்றுமவண் சிறைப்படலுற்ற சனததையுமீட்
டற்புதவலிகொடு மீளவுற்றா னபிராமென்றுசொ லுரவோனே. ௩௭

(வேறு) தம்பெரு வலிகொண்டன்று சமர்க்களத் துடன்றுநின்ற
ஐம்பெரும் படைக்கைவேந்த ரமரழிந் துடைந்தன் றோட
வெம்புய வலிமைசாட்டி வென்றனன் யாவும்வல்ல
ஈம்பர னருள்பெற்றோனுக் கெச்செய லரியதம்மா. ௩௮

வெந்திறற்கெதருலாகோ மேர்முதல் வேந்தர் வன்மை
சித்திடப் பொருதவீரன் திரும்புளிச் சோதோம் வேந்தன்
முந்தினன் சாவேயென்ன மொழிசம பூரியாகும்
அந்தகல் விராச பன்ன மதனிடை யெதிர்கொள் வானே. ௩௯

தருந்திறற்சாலேவ்வேந்தன் சருவவல்லவனைப்போற்றும்
மிகும்புகழ் மெல்கிசேதேக் காசாரி யனுமவ் வீரன்
புகுந்திடுநெறியிலப்பம் இரசமுங்கொண்டிபோந்து
தொகுஞ்செழுமாசியண்ணை மகிழ்வுறச் சொல்லினனே. ௪௦

திருவரு மாசெப்பிச் செய்யவனோட்கித் தெவவந்
வெருவரு மாபிராமே விண்மண்முற்றுடையனான
சருவவஸ்தினுக்குமேலாந் தற்பரன்ற ஊலேவீந்
மருவரு மாசீர்வாதம் மருவிடக் கடவையென்றும்.

சக

மருவலர் தமையுண்டையில் வழங்கிய அனைத்தின்மேலாம்
ஒருவனற்றுதியேகொள்க வென்னவுமோதினானால்
அருவலியதனற்கொண்ட அனைத்தினுந் தசமபாகம்
திருவரு மாபிராமந்தச் செய்யவன்றனக்கீட்கானே.

சஎ

துன்னல நடந்றவஞ்சித் தோற்றோடி விழுந்த சோதோம்
மன்னவனாபிராமென்னும் வள்ளல்முன் மருவியய
ஒன்னலர் கையில்மீட்ட பொருளெலா மொருவகுசொள்க
என்னது சனத்தையென்கைக் கீகவென் நிரதூநின்றான.

சச

மற்றது கேட்ட வள்ளல் மன்னனை நோக்கிவெந்தே
துற்றுள வீரருண்ட செலவுநற்றுணையாயென்சார்
சுற்றிய வானேரெஸ்கோல் மமரேயுமென்னுஞ்சூரர்க்
குற்றுள கூறும்ரீக்கி யொழிந்தவை யொருங்கு கொள்வாய்.

சக

செம்மலே அபிராந்தனைச் செல்வத்தான்கினைனென்
றம்மலீ கூறத்தக்க தானவோர் சரடேயேனும்
உம்மலர்ப் பதத்திற்சேர்த்து மொருகழல் வாரேயேனும்
இம்மிருபொருளிலுள்ள எதனையு மெடுக்கி லேனே.

ச௦

எனவுனக் குறுதிகூறி இருவிசும் பவனிமுற்றுந்
தனதென வுடையனான சருவமாம் பொருட்கு மேலாம்
அனகனற் சமுகநேரென் அங்கையே நெடுததெனென்றிற்
மனதிலி லழுக்கிலாதான் வழங்கின னென்பமன்னே.

ச௧

இன்னவைநிகழ்ந்தபின்ன ரிருத்தரி சனையிலாங்கே
பன்னுசீ ரபிராமேரீ பயப்படேல் நானுன்னையில்
மன்னுகே டகமுமுன்பால் மலியுமுப் பலமுமாகும்
என்னவுந் தேவவாக்கொன்றினையவற் கெய்திற்றமமா.

ச௨

அப்பொழுது தபிராந் தேவே அடியனெற் கெதனையீவை
ஒப்பறு மழலைமைந்த ருளனலென் தமஸ்கூ ரானும்
இப்புக் தேவியேச ரல்லவோ என்வீட்டிற்சுத்
தப்பறுதலைவனாகச் சார்ந்துளானுகமன்றே.

ச௩

சந்ததி பென்னுஞ்செல்வந் தந்திலை யெனதிற்ரோன்றி
வந்த அன்னியனெயென்கை மலிபொருட் குரியா நென்றான்
எந்தையக் கண்ணோக்கி இவனன்றான் னுதரத்தெய்தும்
மைந்தனா மவனையுன்பின் வருசதந் தரத்தனாவான்.

ச௪

என்னவன் கியம்பிப்பின்ன ரிறையவன் வெளிவிற்கூலி
அன்னவன் நன்னோக்கி அண்டத்தை கிமிர்ந்துபாரீ

துன்னுதா ரஸாய யெண்ண முடியுமேற் ரொகுத்துப்பராய்
நின்னிரு மரபினோடு யிப்படி கிறைவ ரென்றான். ௫௫

அன்றதை விசுவாசித்தா னவனும் தற்கு நீதி
யென்றுணித் தேவனோக்கி யபிராமே யிர்க்கன்னுட்டை
உன்றனக் குதவவுன்னிக் கல்தேயர் நாட்டி னூரின்
நின்றுணையழைத்த தேவன் யானென நிகழ்த்தினானே. ௫௬

அறைநின்று மோழியைக்கேட்டல் காபிராமென்னுமண்ணல்
இறைவனை நோக்கியய டுப்பெருஞ் செழுநன் னுட்டைக்
குறைவறு காணியாக் கொள்ளுவே னென்னு மாற்றம்
நிறைவுற வெவ்வாரோர்வல் நிகழ்த்துக மேலோயென்றான். ௫௭

சுருணையங் கடவுளோக்கிக் கடாரியு மோர்வென்னாடுந்
துருகையி னேறுமும்மூ வாட்டைய தொகுத்த வற்றோ
டொருதிரு மருவுந் காட்டுப் புறவமும் புறக்குஞ் சொன்றும்
மருவுற வென்றுன்னுகக் கொண்டுநீ வருகவென்றான். ௫௮

ஐயனன் றுரைத்தவாரே அவன்முன மனைத்து மீட்டி
மையமாப் பிளந்துதுண்டந் தமைமெதி ராகவைத்தான்
கொய்யபக் கிகளையன்னுந் பிளந்திலன நோக்கினின்ற
வெய்யகான் பறவையந்த உடல்கன்மேல் வீழ்ந்தமாதோ. ௫௯

ஒச்சின னபிராமன்ன புட்களை யொளிநுஞ் சோதி
வீச்சினில் விளங்குஞ்செய்ய நிவாகரன் மேலேத்திக்கில்
மாச்சிறைப் பட்டாலென்ன மறைந்தது தேவற்போற்றுட
நாச்செறி கீர்த்தியாற்கு நனிதுயில் கண்ணிற் றன்றே. ௬௦

அஞ்சுறத் தக்கதான காரிரு னவனைமூடிற்
றெஞ்சுவில் மகிமைமூர்த்தி யனையனை யினிதுநோக்கி
வஞ்சமுன் மரபோர்நானூ றுண்டள வாசுவேற்றார்
தஞ்சிறை உயந்நாட்டிற் பணிசெய்து தளர்வரன்றே. ௬௧

நிச்சய மிதுவென்றோர்தி நின்குலத் தவரையாளும்
அச்செழு நாட்டினோரைத் தண்டிப்பே னதன்பின்செல்வ
மிச்சமுற் றத்தேயத்தை விட்டவ ரிங்குளுவார்
மெச்சமுன் முன்னோர்பால் சீ சாந்தமா மேவுவாயே. ௬௨

செகத்தினிற் தீர்க்கவாயுள் சிறந்திறத் துன்மெய்யிம்மண்
ணகத்தினிற் சேமமாகு மண்கின ரிந்நாட்டின்கண்
தகப்பெறு திரளாய் நான்காந் தலைமுறை யவரேமீள்வார்
இசுத்தமோ ரியர்செய்தீமை யின்னமு கிறைவின்றென்றான். ௬௩

மலிசெழுங் கிரணபாணு மறைந்திருள் புகுந்தபின்னர்
பொலியழற் சுன்னானேரும் புகையுஞ்செஞ் சிகையுமோங்குஞ்
சோலிதழற் சவாலையாக்கே தேற்றியன்ற பிராமிட்ட
பலிகளி னூடுபுக்குப் படர்ந்தற கடந்ததம்மா. ௬௪

அத்தகு தினத்தில்தேவையோ னுயிரா மென்னும் பேர்சால்
உத்தம னுடனேதக்க கோருடன் படிக்கைபண்ணி
மெத்தெழி வெகிப்துகாட்டின் கதிமுதல் விரிதீர்த்தில்
கத்தெழி திரைநீ ரைப்பி ராத்தெனூ கதிமட்டாக.

86

மெத்தகே னியர்கன்வன்கே னிசியர்கத் மோனியோர்கள்
எத்தியர் பெர்சர்மிக்க விரெப்பாவ ரெமோரியோர்கள்
ஒத்தகா னுனர்நங்க னுடன்கிர கசரே பூசர்
ஐந்தகை யவர்வாழ்நாடுள் மரபுக்கே யீந்தேனென்றான்.

87

இன்னன விறைவன்சுறக் கேட்டலு மிதயத்துடே
பன்னரு மகிழ்ச்சியெய்திப் பரனடி மறவானாகி
மன்னிய விசுவாசத்தோ டிருந்தனன் மண்ணினென்குந்
துன்னிய நரர்க்குள்மேலாய்ச் சொலத்தருந் தாய்கையோடே.

88

இன்னவை நிகழ்ந்தநாளில் இன்மக வில்லாவன்னுள்
பன்னியாஞ் சாராயென்பான் பாங்கரி னுக்கனாகார்
என்னுமந் நாமம்பெற்ற எகிப்திய மடந்தையன்னுள்
சொன்னன பணிகளாற்றி யடிமையாய்த் தொக்கானன்றே.

89

அண்ணலைச் சாராய்நோக்கி அரும்பெறன் மகவுச்செல்வ
நண்ணவெம் பெருமொனென்பால் நல்கில னுகாரென்னும்
பெண்ணினை மருவுவாயேல் அணையளாற் பிறங்குசீர்சால்
மண்ணினென் மரபுதோன்றி வளரவுக் கூடுமென்றான்.

90

வளமவி காளுடைடில் உந்துபத் தாண்டின்பின்னர்
உளமகிழ்ந் திவ்வாறன்னுள் ஒதலுமிசைந்தா னன்னுள்
கிளருள முடனச்சாராய் கிளத்துசீ ராகாரென்னும்
மளமக டணியில்லாளர் வழுங்கின னென்பமாதோ.

91

மல்லலத் திணிதோள்வள்ளல் மணமிசைந் தாகார்தன்னைப்
புல்லினன் வாழ்நாளில் அணையவன் கருப்பம்பூத்தான்
வல்லியக் கவடன்பாற்குல் வாய்த்ததால் முதல்வியாகும்
மெல்லிய லானையற்ப மாவெண்ணி மேவினாளே.

92

ஆங்குமற் றதனூற்சாராய் அயிராமைப் பார்த்தென்மேலாந்
நில்குகின் மேலுமாகுஞ் சேடியை நீதோய்தற்குன்
பாங்குறத் தரலுற்றேன்குல் படைத்தன எதலுளன்னுள்
ஈக்கெனை மதித்திலாளர் யற்பமா வெண்ணுகின்றான்.

93

கின்மல னெனக்கும்நிற்கும் நியாயந்தீர்த் திகெவென்றான்
அன்னது கேட்டக்கண்ணுள் அணையயோ நோக்கியாகார்
கின்னுடை யடிமையாகும் கினக்குக்கீ ழானுள்ளுட்
குன்னுளப் படிசெய்ய லாமென வுரைத்திட்டானே.

94

அணையத் கேட்டுச்சாரா யவனையாஃ கொடுக்கலுற்றான்
புணையிழை யவண்விட்டோடிப் போயினன் வனத்தினுடே

கலையெழிற் குருக்கேசுவ் கதிமருவ் கூற்றுக்கவந்
தலையரு குற்றானாகே தற்பரன் தாதன்கண்டான். ௭௪

கண்டெதிர் நின்றதாதன் காரிகை தன்னைநோக்கி
ஓண்டொடி யெவ்வளின்றிவ் குற்றனை கீபோழாரே
தெண்டக மொழிகவென்றான் எனதுநா யகியாஞ்சாராய்
கண்டனக் கொளித்தீண் டெற்றே நெனவவன்களறினாளே. ௭௫

இறையவன் தாதன்த ஏத்திழை யானேநோக்கிப்
பிறைததல் மடந்தாய் கீரின் பெருமாட்டி பான்மீண்டெய்தி
முறைதவ ருதவாய்க் மொழியுமுன் மரபைச்சால
நிறைவுறப் புரிவேன்னன் தளவற நெடிதமல்கும். ௭௬

மாதுகீ கேட்டிதேவன் மல்குநின் புலம்பறன்னைக்
காதறக் கேட்டவாற்றாற் கழிமகிழ் தூவ்சப்பாரின்
மீதுகீ யுதவுமந்த வியன்மகற் கிசமவேலென்
ரேதுகீர் பெறவேநின்ற ஒருபெய ருதவுவாயே. ௭௭

அம்மகன் நீதுளோலு யமர்ந்திடு மவன்கையார்க்குந்
தெம்முறை யாமயார்கையுந் அவற்குத்தெம் முறையேயாகும்
செம்முறைத் துணைவாயார்க்கும் எதிர்ப்புறஞ் செறியும்வாழ்வென்
றும்முறை யிறைவன்றுத னையவட கிசைத்தானன்றே. ௭௮

என்னைக்கண் டவரைப்பின்னே யானுக்கண் டுளேனன்றேவென்
றன்னவ னுரைத்தத்தன்னே டவ்வுழி பேசுந்தேவற்
கென்னைக்கண் டெற்றதேவ நெனுமொரு திருநாமத்தை
யின்னைக்கண் டனையபாவை யன்பினால் விளம்பிரின்றான். ௭௯

ஆதலாற் சுயம்புவாகி எனைக்காண்கின் நவருமாகுந்
திதறு தேவன்கூப மெனும்பொருள் சிறந்துதோன்ற
மேதரு காதேசோடு பேரேத்தின் நடுவண்மேவுந்
ரேதிடும் பேயர் லாகாய் ரோயியென் றுறுமக்கூவம். ௮௦

மற்றிவை நிகழ்ந்தபின்னர் மடந்தையும் கருப்பமுற்றிப்
பெற்றனள் குமரன்றனைப் பிதாவுமல் கிசமவேலென்
றுற்றுள நாமமீந்தா னுகன்மக வுதித்தபோது
தற்றுள வகவையெண்பத் தாறெனத் துலக்கினாளே. ௮௧

சொற்பெறு மகவைதொண்ணூற் றென்பதி 'லபிராமுக்காங்
கற்புதன் தோன்றியானே அனைத்துக்கும் வல்ல தேவன்
பொற்புதத் திடன்கொண் டென்முன் ஒருகிச்சற் குணமேபூண்ட
நிற்குமென் னுடன்படிக்கை நமக்கிடை நேரவைப்பேன். ௮௨

பெருந்திர ளாகவுன்னைப் பெருகச்செய் திடுவெலன்றான்
வருந்திற லபிராக்கேட்டு வணக்கமாத் திருமுன வீழ்ந்தான்
நிழும்பவும் பலசாதிக்குப் பிதாவெனத் திகழ்வையென்றே
பொருந்திய வுடன்படிக்கை கினக்கியான் பொருத்தவைத்தேன். ௮௩

மிகும்பல சாதித்தந்தை யாவுளை விதித்தவாற்றாற்
றகும்பெய ரினியுணக்கிற் காபிர காமாத்தக்க
கருத்திரு விளங்கும்வைப்பில் கணியுனை விருத்தியாக்கித்
தொகும்பல சாதியுன்பாற் றோன்றவும் புரிவவன்றே. அச

மன்னவர் தாமுமுனைன் மரபினி லுதயமாவார்
நின்னுட னின்பினொகு நின்குலத்தவர்க்குந் தேவாய்
மன்னுவ லென்னும்வாக்கை யெனக்குமுன் றனக்குமற்றுண்
பின்னரெத் தலைமுறைக்கும் நித்தலை பெறச்செய்வேனே. அடு

இதரனே யாய்நீ தக்கு மிக்கானுன் முழுதமேயுன
னுதரமு மிதித்துத்தோன்று முனதுசந் ததியார்க்கெல்லாம்
நிதமுறு காணியாக கேர்விப்பே னவாடிக்கெல்லாம்
இதமுறு தேவனாக யென்றுய்யா னிருப்பன்மாதோ. அக

நிகழ்த்துடன் படிக்கைநீயும் வழிவழி நின்றிற்றோன்றும்
தகப்பெறு மரபினோருந் தவறறக் கைக்கொள்வீரால்
இகத்தூறும் பாலதாரு மெத்தவாண் மகவென்றாலுஞ்
செகத்திலக் கிரமாஞ்சார்ம மாமிசஞ் சிதைத்தல்வேண்டும். அஎ

இன்னதே யெனக்குமீண்டு துமக்குமெய் துடன்படிக்கை
தன்னதா மடையாளந்தான தலைமுறை தோறுதும்மில்
மன்னிய சிறுருங்கையில் வான்பொருள் கொடுத்துக்கொள்ளும்
அன்னிய மகாருமாகு மனைவர்க்கும் விதியிதாமே. அஅ

திருத்தகு மைந்தன்பாரிற் செநகமா யெட்டாநாளில்
விருத்தசே தனத்தையெய்த றவறற வேண்டற்பாற்றும்
கருத்தற வெய்துறானேற் சுற்பனை கூடக்குமாற்றும்
பெருத்ததன் குலத்தினின்றும் பிரிப்புறக் கடவனன்றே. அக

(வேறு) உரைக்குஞ்சொ லி ன்முங்கே ளுன்றேவி நாமயிந்நான்
வரைக்குஞ்சா ராயென்று வழங்கியதா லினியவட்டுத்
தரைக்கண்பேர் சாரானத் தையலையா சீர்வதித்தே
இரைக்குஞ்சொன் மழிலைமகன் யானவளா லுணக்கருள்வேன். கூ

சாயாத சீருடைய தையலவன் சாதிகட்டுத்
தாயாக மேவவுமித் தரைவேந்த ரவள்வழியா
யேயாங்கு தோன்றவுமா சீர்வதிப்பே னெனவிளங்கும்
மாயாத பெருமகிமை மன்னுபரன் வகுத்தானே. கூஉ

உரைத்தமொழி கேட்டன்னை ளைக்குபெரு வணக்கமுடன்
தரைக்கணிறை முன்வீழ்ந்து தானகைத்து நூற்றாண்டு
வரைக்குமுதிந் தோனபெறுமோ மகவகவை தொண்ணூறாய்
கரைக்குமுது சாராய்சேய் நல்குவனோ வெனநினைத்தான். கூஉ

எண்ணிவிவ்வா ரூபிரகாமெம்பெருமான்றனைகோக்கி
அண்ணலே யீண்டிசம வேலென்ன அறைதரும்பேர்

கண்ணியுறு கின்றவொரு கன்மைந்த னுளனேயிம்
மண்ணிலவன் வாழ்வெய்த வேண்டமே யெனவருத்தான். ௧௩

இன்னமொழி யாபிரகா மிசைத்தபொழுது திறைநோக்கி
நின்னுயர்கா தவிசாரான நினக்குமக கொன்றீயான்
அன்னவனை யிசாக்கென் றழைப்பையென துடன்படிக்கை
தன்னையன வரதமவன் றனக்கும் சந்ததிக்குமுய்ப்பேன். ௧௪

ஈண்டுதரும் பத்தியுட னிசமவே லினைக்குறித்து
வேண்டெதல்செய் தனைகேட்டேன் விளம்பக்கே ளன்னவனை
மாண்டகவா சீர்வதித்து மற்றன்னை மிசத்தழைத்து
நீண்டபுவி யினிந்பெருகி வாழ்வெய்த நேருவிப்பேன். ௧௫

நேராய குணமுடையோய் நிகழ்த்தவிண்ணுங் கேட்பாய்நீ
ஈராறு பிரபுக்க டம்மையவ னினிதளிப்பான்
ஓராயன் வைவழியா யொருபெரிய சாதியினைச்
சீராரம் புவியிடத்தே சிறத்திருக்கச் செய்தருள்வேன். ௧௬

மன்னுமுடன் படிக்கைதனை வருகின்ற வர்ச்சரத்தில்
இன்னதொரு காவத்தன் னில்வவளீன றிமீசாக்
கென்னுமக னிடத்தினில்யா னேற்படுத்து வேனென்ற
அன்னவன்றன் பாலினின்றே அமலனெழுந் தருளினனே. ௧௭

இன்னதன்பி னாபிரகா மிசமவே லுடன்றன்னிற்
றன்னிலுதித் துள்ளசிறார் தமக்குள்ளும் விவைக்குக்கொண்
டன்னவர்க டமக்குள்ளும் ஆண்மக்க ளெவர்க்குமையன்
பன்னியசொற் படிவிருத்த சேதனத்தைப் பண்ணினனே. ௧௮

மேதகவல் காபிரகாம் வீருத்தசே தனம்பெறும்போ
தோதகவை தொண்ணூறே டொன்படுகால் கவளீன்ற
காதலற்குப் பதின்மூன்றால் கடவுளருள் மொழிப்படியே
பேதமற விருவோரு மொருகினத்திற் பெற்றனரே. ௧௯

சமமேவு வலிபடைத்துக் காவலரோ டாகவத்தில்
அமரேறி யிகல்கடிந்த ஆபிரகா முய்வுபெறச்
சமமேது மற்றபெருந் தற்பரண்மீ ளவுமவற்கு
மமரேயின் சம்பூமி தனிற்காட்சி வழங்கினனே. ௨௦

ஆங்கொருநாட் டான்வதியு மகன்பாடி வாசலிலே
ஒங்குபுக ழாபிரகா முட்டணமாம் போகிருத்து
தேவ்கமல மனையவிழி திறந்தெகிரே கோக்குதலும்
பாக்குறவா டவர்பூவர் கிற்கவெதிந் பார்த்தானே. ௨௧

காடியபே ரன்பொடுமுன் கண்ணினரைக் காண்டலுமே
பாடியசன் வாயினின்று பத்தியுட னாபிரகாம்
தீயநில னுறவணங்கி யுயர்வுடையீ ரெனக்கருள
நீடியஅன் புறிலென்னை நீக்கற்க வென்றிரக்தான் ௨௨

வருமளியேன் புனல்கொண்டு வருவலடி மலர்வ்னக்கித
தருநிழலி வினைப்பறித்த தங்குலீ ரிங்கடையி
கொருதுணியும் பசுதணிய வுண்டதன்பின் போதருவீர்
பொருவரியீ ரிதற்காவே போந்திரென் பாவென்றான் 406

கன்றெனவன் னவரிசைந்து கவின்றபடி செய்கென
ஒன்றியவன் புடனவனு மேடித்தன் பானபத்தில்
யின்றனையக் கெட்கின்றோக்கி மெல்விடிமுந் நாழிகொண்டு
சென்றதனைப் பிசைந்தடைகன் செய்திடுக விரைவிலென்றான் 407

இருநிரையு ளோடிநல்ல இனங்கன்றென் நினைப்பிடித்து
வருபணிகேட் பவன்சையி லடுதியென வகுத்தீர்தான்
விரைவினிஸ்ட் டவனீர்தான் வெண்ணெய்பா லத்தடிபூண்
தருநிழலி லவரமுனிட்டுத் தான்மருங்கி னின்றானே. 408

உண்டனராக் கவர்களவ்வா றுண்ணுகின்ற போதத்தே
திண்டிறலா பிரகாமாஞ் செய்வவனை கோக்கிரிசுளரில்
லொண்டொடியான் டையளென்றார் பானயத்தினுள்வென்றான்
மண்டருளா லிறைவனவரீ மகிழ்வுறவாய் மலர்ந்தானே. 409

கின்மலன்வாய் மலர்ந்தருளி நினைமனைக் கிழத்தியெனும்
பொன்மருவு சந்நுள்பாற் புதல்வனுதித் திடும்பேர்தில்
உன்மருங்கி னிச்சயமா வுறுவவென்றான் வாயிலிலே
பின்மருவி கின்றவந்தப் பெண்ணரசுக் கேட்டுகின்றான். 410

செய்வவர்க ளிருவோருந் தீர்க்காயு ளுடையவராய்
வையகத்தில் முதுமைபெற்று வைகினர்கள் சாராளர்
தையலுக்கில் விலக்கமுமே தணந்தாயிற் றன்னதினால்
ஸபயநகைத் துளத்திடுகெடுகி னின்மாற்றம் பகர்ந்தனளே. 411

வீருத்தையா யுறைவேற்கு மேவுமின்பம் வினைந்திடுமோ
வீருத்தனே யெக்கொளுந் நென்றனளால் விமலனப்போ
தருத்திபெறு மவன்மகிணற் கரிவைதான் முதியவனா
யிருத்தலினால் மகப்பெறுவ தெங்கனென நகைப்பதென்றே. 412

சிற்பரளு வியற்றுவதற் கரிதான செயலுமுண்டோ
பொற்பமரு முன்மனையாள் பூங்கருப்பத் தினிற்குமரன்
உற்பவமாம் போதளவில் உரைத்தபடி யீன்றறுவல்
நற்புதல்வன் றனைச்சாரான் நங்குவளப் பொழுதென்றான். 413

மெச்சபெருந் தகைசான்ற மேலவன்சொற் கேட்டலுமே
அச்சமுற்று யானகைத்த தில்லையென்ற ளாயிழையான்
கைச்சதவ றுரைக்கின்றாய் காரிகைகீ நகைத்தனையென்
றுச்சமுறும் பெருஞான முடையபிரா னுரைத்தகன்றான். 414

மூதோர்க ளாகியவம் மூவர்களு மெழுந்தியின்பு
சோதோமின் திசைகோக்கத் தொடர்ந்துவழி விட்டனுப்பத்

தீதோருஞ் சிந்தையில்லாச் செவ்வியனுஞ் சென்றனைப்
போதோவில் பெருங்கருணைப் புக்கவனல் வருன்கூர்த்தே. ௧௧௨

யானியற்றுங் காரியத்தை யிவர்க்குமறைத் திடலாமோ
மானிலதில் மஃதான உலகெழுமோர் பெருஞ்சாதி
கோளியனபா னின்றவரு மிவன்வழியாக் குவலயத்தின்
மேனிலவு சாதியெல்லாம் மிகுமாசி மேவுவவே. ௧௧௩

தனக்குதவு வாக்கையையன் தவறாது நிறைவேற்ற
மனக்கொடுபின் சந்ததிக்கும் மனையினர்க்கு மாபிரகாம்
நினைத்தபடி பணிப்பவவர் நீதிநியா யம்புரிந்து
தனிப்பரன்றன் வழிகாத்து நடப்பரெனல் தனையறிவேன். ௧௧௪

என்றுரைத்து மீனவுமங் கிறைசோதோங் கோமோரா
நின்றவரு மோலயிக் கெடிதாசு மவற்றினுள்ள
துன்றுபெரும் பாவயிகக் கொடித்தனாற் றெடர்ந்தக்கு
சென்றுபுகுந் தனையசெயல் பார்ப்பலென்றுஞ் செப்பினே. ௧௧௫

சொன்னபொழு தப்புருடர் சோதோமின் றிசைநோக்கி
முன்னடந்தா ராபிரகாம் முழுமுதலின் முன்புநின்றான்
அன்னபரனருகருண்ணி யையனே தீயருடன்
மன்னியநல் லோர்க்கையு மழிப்பையோ வகுப்பாயே. ௧௧௬

ஐம்பதுபேர் சன்மார்க்கர் அங்குளரே லவர்க்காவல்
வெம்பதியை யழியாமல் விட்டுவிட லாகாதோ
வம்புபுரி தீயருக்காத் துயரையும் உதைத்திடுதல்
எம்பெருமாண் தூரமதா யிருக்குமது நினக்காமே. ௧௧௭

சன்மார்க்க ரானோரன் தங்களுக்குச் சமமாகத்
துன்மார்க்கர் தமையடத்தல் தூரமுனக் கையாகும்
சென்மார்க்க முழுப்புவிக்குஞ் சிறந்தநியா யாதிபதி
தன்மார்க்க முழுந்தி தவறாக விடுவகொலென்றான். ௧௧௮

செய்யவனப் படிவேண்டத் தேவனவன் றினநோக்கித்
துய்யவர்க ளைப்பதின்மர் துலக்கமுறக் காணிலந்த
வெய்யதலத் தவறையெல்லாம் மேவுமவர் தமக்காக
சையவழி யாதய்ய விடுவலென நவ்ன்றானே. ௧௧௯

ஐயவளி யேன்துகளுஞ் சாப்பருமொப் பாமெனிணுந்
துய்யவனே சினனுடனே பேசுதற்குத் துணித்தற்றேன்
செய்யவரைம் பதின்மர்தொகைக் கைவர்குன்றிற் செப்பியவந்
கொய்யகுறைக் கனைவரையும் தூறுதனுங் கருத்தாமோ. ௧௨௦

சாற்றுக்கவென் தவன்வினவத் தற்பரணு மெதிர்நோக்கி
காற்பதின்ம ருடனைவர் நல்லோரை யந்ககரின்
பாற்பொருந்தக் கண்டக்காற் பற்றுவனவன் னவர்பொருட்டாச்
சீற்றமுட னனைவரையுஞ் சிதையாதே விடுவலென்றான். ௧௨௧

ஐயெண்மர் கல்லவர்க ளங்கிருக்கக் காண்பதண்டேல்
 வெய்யவர்க்கா வவர்களையும் வீப்பையோ வெனவினவ
 ஐயெண்மர் கல்லவரை யங்குகண்டால் அனைவரையும்
 கையச்செற் றிமொறு காண்செய்வ தில்லையென்றான். ௧௨௨

ஒப்பறமெய் யப்புதனா மொருவனே கோபமுறேல்
 முப்பதபே ரங்கிருக்கக் கண்டாலோ மொழிகென
 அப்பதியில் முப்பதகல் லவரிருக்கக் காண்பதண்டேல்
 தப்பிலர்க்கா வனைவரையுஞ்-சங்கரியே னென்றாரத்தான். ௧௨௩

ஒநபொருளே யினுமடியே னுன்னுடன்பே சத்தனிந்தேன்
 இருபதகல் லோரையங்கே கண்டாலோ வெனவினவத்
 திருமுடி யிருபதபேர் திகழினவர் முகத்துக்காப்
 பெருககரைத் தொலைப்பதில்லை யென்றனெனம் பெருமானே. ௧௨௪

எக்கோமான் கோபமுறேல் இன்னுமொருக் கால்வினவ்
 அக்கேசல் லவர்பதின்மர் அமர்ந்தாலோ வறைதியென
 கக்காத லுடையபத்து கல்லோரை யங்குகண்டால்
 உக்காருந் தயாமுற ஒருக்கழியே னென்றானே. ௧௨௫

ஆசில்பெருத் தனிமுதல்வ னப்பொழுதக் கவ்வாறு
 பேசுமுடிந் ததன்பின்பத் தலத்தைவிட்டுப் பெயர்ந்தகன்றான்
 மாசில்பரன் திருக்கருணை வாரிபடிந் தாபிரகாம்
 தேசிலகு தன்பாடி மருவுதற்குத் திரும்பினனே. ௧௨௬

(வேறு) மாஸ்யுறுக் காலையினில் வானவன்றன் றூதர் வந்திருவர் சோ
 தோயில் மருவினர்க ளந்த
 வேலையினி லந்நகர வாயிலடை லோத்து மேவியிருத் தனன்கண்டு தாவி
 யெதர் கொண்டு

காலையெதி ருறகோக்கித் தரைமட்டுக் குளித்து களிதூங்கப் பணிந்தெழு
 ந்து பெரியீரென் சிற்றிற்
 பாலையடைந் தடிவினக்கி யிராத்தக்கி காளைப் படர்ந்தருக வுதயமதி லென
 ப்பரவி கின்றான். ௧௨௭

அங்கவர்க ணின்மனையி லணுகுதற்கு விழையோம் அன்முழுதம் யாங்க
 ளிர்த வீதியினி னகத்தே
 தங்குவமென் றேதினர்கள் சாலவகன் வருடித் தாழ்ந்திரந்து வேண்டக
 வர் சம்மதித்துப் புருந்தார்

பொங்குபுளிப் பற்றவப்பம் புசித்தனர்க டியில்கண் பொருந்துமுன டி
 னோளுர்முதல் முதியோர்கள் வரைக்கும்
 எங்குமந்த நகரிலுள்ள யாருமெந்தத் திக்கும் இருந்துவந்து லோத்துறையு
 யில்லைவனை வற்றார். ௧௨௮

இவ்வாறு வளைந்தவர்க ளிலோத்தையெதிர் கூவி இன்றிரவி னின்னிவில்
 வக் திமெனித ரெங்கே
 அவ்வோர்க டமையாங்க ளறிந்தகொள கம்பால் அழைத்துவெளி யினிற்
 கொண்டு வருகவேன வறைந்தார்

ஒவ்வாத வாறவர்க ளோடுவதை யுணர்ந்தே உத்தமனங் கவர்பாலில் வெ
ளியில்வா லுற்றுச்

செவ்வோர்க டமைப்புரக்குஞ் சிந்தையின னதனூற் செறியுமனைக் கதவ
மதைச் சிக்கவடைத் திட்டான. ககக

அடைத்துநின்று துணைவீர்தன் ஆ! அன்ன செய்கை அவர்களுக்குப் புரி
யற்க சணவாமுக மறிபாப்

படைக்கணினங் கன்னியிரு பாலகிக ளீண்டென் பாலிலுள ரவர்களைது
ம் பால்வெளியில் விடுவேன்

கிடைத்தவுட னவர்களுக்கு விழைந்தபடி செய்வீர் கேண்மினிந்த மனித
ரென்னிற் றுழ்வாரக் கீழென

புடைக்கணடை வழற்றவர்கன் அதனூன் னவர்க்குப் புரியற்க வொருதி
வ்கு மெனப்போற்றி நின்றான். ககக

போற்றியசொற் கேட்டவுட னவர்க்குண்டு போரீ புக்கொதுங்கு மந்தி
யனூ போந்தெமக்கு கீதி

சாற்றுமதிபதியாகு மவர்களிலுந் தீமை சாலவுண் க் கேவாங்க டருவமெ
ன நெருக்கித்

தோற்றுக்கின்ற வேகமொடு தொடர்ந்துகத வுடைக்கத் தொடங்கினர்க ளு
ள்ளிருந்த தூயர்கையை கீட்டி

ஆற்றுபுக முடையவனை யகத்தியுத்துக் கதவம் அடைத்தனைவ ரம்பகமு
வ் குருடாக்கினரே. ககக

ஈங்கிவர்கண் மணப்போலக் குருடாயில்வாயி வினைத்தேடி யினீத்தார்க
ளுலோத்தினுக்கிம் மேலோர்

தீங்குமிகு மித்தலத்தி னூலமிறை திருமுன் சென்றுறவி னழிக்கவென
ச் செய்யெமை விடுத்தான்

பாங்குறவிவ் குனக்குரியர் யாருமுளர் கொல்லோ பகருமரு மக்களொடு
பாலகிகள் மைந்தர்

ஒங்குபொருள் மற்றுளவு மொருங்குகொண்டிப் பொழுதே ஓடியகன் றி
டுகவென உரைத்தனர் க ளன்றே. ககக

பகருமொழி கேட்டவுட னவனெழுந்து போய்த்தன் பாலகிகட் குரியோ
ரைப் பார்த்தமலன் முனிந்திந்

ககரமதை யழிக்குமிங்கு ண்ணூது பிறிதோர் காட்டினிடை கண்ணியுய்
ய காடியெழு மென்றான்

புகாறுமுத் தமண்ணு புகன்றமொழி யவாகருப புனமையுறு பரிசாசம்
போற்றேன்று மாற்றல்

கிகாறுமெம் பெருமான்றன் முனிவ்தனி னீரும் கெடியவர்கள் போல்மு
டிய நின்றனர் நம்பாதே. ககக

ஒங்குபக லுதிப்பனவி லிறையவன்றன் னூதர் உலோத்தைமுக கோக்கியி
ந்த உறுகர்க்கு வருமித்

தீங்குமிகு தண்டனைக்குத் தப்பியுய்யு மாறுன் தேவியையும் புத்திரிக ளி
ருவரையுஞ் சேரப்

பாக்கில்வரு மாறழைத்துப் படர்கவென்று தரிதப் படுத்தினர்க ளவனாக்
கு பாணித்து கின்றான்

தேங்குபர ஞானுனி ஞாலவர்கடம்மைச் செங்கையிடித் தத்தனநர் கார்ப்புற
ம்பர் சேர்த்தார். க௭௪

முன்னிட்டு வெளியிலவர் முடுகுதலும் லோத்தின் முகமனை னோக்கி
யையன் அகமருவுமளியால்

உன்னிட்ட முறுமனைவி யொமெக்க னோடும் உயிர்பிழைக்கு மாறுவிரை
ந் தோடியுய்வு பெறுநீ

பின்னிட்டு கோக்கலிந்தச் சமபூமி தனிவெல் பேரிடத்துந் தங்கல்மலைக்
கோடியங்கு பிழைநீ

பன்னிட்ட மொழிகடந்து நிற்பையெனில் காசப் படுகவையென வப்பொ
முது பற்றினொடு பகர்ந்தான். க௭௫

பகருமொழி கேட்டவனொப் பற்றபெருந் தகைசால் பண்ணவனைப்பார்
த்தாவப் படியல்ல விறையே

புகரில்விழி யருளுதவி யென்னாவி புரந்து போற்றுதிருக் கருணையெ
ன் மேற்பெருகப் புரிந்தாய்

சிகரகிரி தனக்கோட்டஞ் செலற்கரிது காசஞ் சிலவுறவு மெனதாவி சிறை
தரவுக் கூடும்

ககரமொரு சிறியதயல் கண்ணுகின்ற தங்கே னானோடிப் பிழைத்திருக்க
ல்குவிடை யென்றான். க௭௬

இங்கவனில் வாறுரைக்க இறைகோக்கி யவனை இன்றிந்தக்காரியத்து மு
ன் முகத்தைப் பார்த்தேன்

அங்கணுகி நீசெரு மளவுமொன்றுஞ் செய்யேன் அவ்விடத்துக் கோடியு
யி ருய்கவென வறைந்தான்

துங்கமுறு காரணமற் றிதனாலத் தொல்லூர் சோவாரென் றொருநாமஞ் கு
டியது லோத்து

புங்கவன்சொற் படியோடிப் புருந்திடுமவ் வளவிற் பூருவதிக் கினிற்கிர
ண சூரியனும் பொலிந்தான். க௭௭

குதாரு முளத்தினொடு தீதாருஞ்செயலே தொடங்கிநிதம் புரிந்துதனக் க
டங்கிலவர் மேலே

மாதோயில் பெருந்தகைநின் மலமூர்ந்தி கோபம் மருவமிசச் சிவந்தபெ
ருந் திருய்யன மெனவுஞ்

சோதோமை முதலான துன்னகர்கள் முழுதூஞ் சுடுவதற்கு வானினின்று
தோன்றுதழ லெனவும்

மீதோவி லிருள்கடந்த வெங்கிரண சோதி விண்ணின்மணி மண்ணொளிர்
மேவியதமன்னோ. க௭௮

வந்துசதி ரெழுந்ததன்பின் வல்லபரன் சோதோம் வயங்குகொம ராவெ
ன்ன வழங்குபதி களின்மேற் .

கந்தகமு மக்கினியும் வானினின்று பொழியக் கற்பித்தந் காரணத்துஞ்
சமபூமி முழுதும்

அந்தக ரத்தவர்கள் அனைவோரு நிலமேல் அங்குள்ள பயினைத்து மழிக்
தொழியக் கவிழ்த்தான்
முத்துபரம் பொருளை நெஞ்சில் முன்னாநன்னவற்கு முடுகலர்களாகியவர்க்
யாவர்முடியாதார். ௧௬௬

பின்னாக நோக்கலெனப் பெருமுதல்வன் றனக்குப் பேசியசொன் மதி
யாமற் பொருளாசை பெரிதே
முன்னாக நின்றதன்ன லோத்தின்பின் முடுகுட் மொய்த்தகுழன் முகிலரி
கொள் மைத்தவிழி மனையான்
நன்னாக முறப்புக்கையு மணர்சிக்கையு நண்ணி நகரழியு மதைத்திரும்பி நா
டியெதிர்பார்ந்துத்
தன்னாக முழுதுமுப்புத் தறியாகிமேலாந் தக்கபரன் வல்லமையைத் தான்
விளக்கி னானே. ௧௬௭

செய்யபக லுதித்ததன்பின் ஆபிரகாந் தேவின் திருமுன்பு தானின்ற இட
மதனிற் சேர்த்து
வெய்யநக ரக்கையு மேயசமனான வியன்பூயி முழுவதையும் மேல்கோக்
கிப் பார்த்தே
மொய்யமுல்கொள் சுள்ளையொத்து. மூடுபுகை கண்டான் முதல்வனவன்
றனைநினைந்து லோத்தைமுது நகர்கள்
கையவழித் திமொக்க ணழியாது விலக்கி நவையறவுய்க் திடவனுப்பி
நனிகருணை செய்தான். ௧௬௮

(வேறு) புகரறலோத்து புகுந்தடைவுற்ற
நகரடைதற்குள நண்ணுபயத்தால்
பகரிருபாலகி மாரொடுபாழிச்
சிகரநெடுக்கிரி சேர்ந்தனனன்றே. ௧௬௯

மால்வரைதன்னில் மரீஇயொருமுளையி
பாலவர்வாழ்வு பயின்றிடுபோழ்கில்
சால்புறமேவிய லோத்தருடெளவை
வேல்விழிமேவளை யானைவிளித்தே. ௧௭௦

எந்தையுமோமுதி யானிகமீதே
முந்துமுறைப்படி யெம்மைமுயங்க
வந்திமொறொரு மகிணருமில்லை
எந்தவித்தற்று மெம்மரபினியே. ௧௭௧

இதமுறநகர்குல மெய்திதேற்கே
மதுவினையெந்தை மயக்குறவூட்டிப்
புதுமணமெய்துபு புவனியிலவனாள்
திதமுறமோர்வகை செய்குவமென்றே. ௧௭௨

அன்றிரவின்கண் ணதிதிராட்சந்
தன்றியவம்மது துய்த்திட லூட்டிச்
சென்றனைவுற்றனன் சேர்ந்ததுமுதலா
வொன்றுமுணர்ந்தில னுண்மறவில்வான். ௧௭௩

பிற்பையகானவன் பின்னையையீயும்
இற்றையகக்குவி னின்மதிலுட்டி
மற்றிவனெந்தையை மருவுவென்றே
சொற்றனன்னவன் சொற்குளமொத்தே.

க௪௪

தாதையொடன்றவன் சயனமணந்தான்
பேதையணந்தது மற்றுளபிறவும்
மூதுணர்வோணுணர் வுற்றிலன்மொழியும்
கோதையர்நற்கரு வயினிடைகொண்டார்.

க௪௫

மூத்தவளீன்றிடு மாமகன்மோவாய்
ஏத்துறுமோவா பியர்மரபுக்கு
மாத்தருசீர்முத லாமவன்மரபோர்
கோத்திரைமீது குலாவுகரினும்

க௪௬

பின்னவளாக்கொரு பின்னையையநல்கிப்
பென்மயியென்றொரு பேரினைவிட்டான்
அன்னவனம்மோ னியர்குலமுதலாம்
இன்னமுமக்குல மெய்துறமுன்றே.

க௪௭

(வேறு) அன்றது போனபி னாபிர காமல் வகனின்றே
தென்றிசை போய்விரி காதே சுடனெதிர் செறிசூராம்
பொன்றிக னாடுக டம்மிடை வைகல் புரிந்தானால்
சென்றயர் கோரர் ககரினு மாக்கு செறிந்தற்றான்.

க௪௮

ஆதர வோடுறை தன்மனை யாடனை யங்கனவன்
மேதரு பின்னவ னென்றதனால் வியனாட்டார்
ஆதிப னாகிய போர்கெழு வன்றிற லபிமேலேக்
கோதுயர் மின்னர சைத்தன தில்லிடை யுறுவித்தான்.

க௪௯

அன்றுறு கக்கு லிடைக்கன வீற்பர னபிமேலேக்
கென்றுள பூபதி யின்பதி யெய்தியி வேந்திழைநிற்
கொன்றிடு மேதொரு உற்கிவ னூற்ற குடும்பினியா
மென்றன னாதவி னன்னவளைத்தொட வெண்ணிலனாய்.

க௫௦

ஆதிப னாமவ னப்பொழு தையனை யவனோக்கி
நீதியி னாதுயர் சாதியை மாய்க்க நினைப்பாயோ
போதிவ டக்கையெ னாவிவ னிகக்கு டுகன்றிலனோ
ஒதில னோவிவன் முன்னவ னென்ன வுவுன்றனையே

க௫௧

துய்ய மனக்கொடு சுத்தமுறுங்கர மதனோடும்
செய்துள தென்றன னவனிற்றையோனித தேர்வலியான்
வெய்ய பவத்தை யெனக்கு விரோத மிகச்செய்யா
துய்ய விடத்தடை செய்தவ னைத்தொட வொட்டிலனே.

க௫௨

(வேறு) கேருமானுடன் தேவியையீவிடு
சேருலாமவன் தீர்க்கதரிசியே

பேருலாமுனக் காசுப்பிரார்த்திப்பான்
பாருணீடு பரிவொடுமுய்கையே.

கடுக

மின்னைவின்று விடாயெனில் கீயுமற்
றுன்னையுற்றுள யாருமொருக்குறத்
துன்னுமாவி தொலைந்திடுவீரறி
என்னுமாறு மிசைத்தனனென்பவே.

கடுஎ

விடியற்போதயி மேலெக்கெழுந்துசொற்
படிசெயெந்தப் பணிவிடைகாரரும்
கடிதினெய்த வழைத்துக்களறினான்
அடியராமவ் வனைவருமஞ்சினார்.

கடுஅ

அன்னபோதவ னாபிரகாமைக்கூடய்
என்னிதிங்க நெனக்குமரசக்கும்
துன்னுபாவந் துடரச்செயவுனக்
குன்னுதிமை யெதனை யுஞற்றினேன்.

கடுக

செய்த்தகாதன செய்தனை யிப்படி
இயற்றுதற்குறு காரணம் யாதெனப்
பயக்குந்தெய்வ பயமின்றிக் கென்னீலாள்
மயக்கிலென்னை வதைப்பரென்றஞ்சினேன்

கக௦

தையலானென் சகோதரியென்றல்மெய்
ஐயனென்றிரு வோருக்குமன்னைவே
றுய்யுமாறு மணஞ்செய்துவந்துளேன்
செய்யநாயகி யாயெனைச் சேர்ந்துளான்.

கக௧

அக்கணெந்தை யகநின்றழைத்தெனை
இக்குமக்கு மெழுந்தணுகென்னவே
புங்கவன்முன் புக்கன்றனேகுழி
யெக்குமேயிவ னேகினனாதலால்

கக௨

வகுமெந்த இடத்துஞ்சகோதரி
யாகுநீயெனக் கென்ன அறைவுறூப்
பாகுபோன்மொழிப் பாவையன்னாயெனக்
காகுநன்மை யளித்தியென்றேனென்றான்.

கக௩

அன்னகாலையி லாபிரகாமுக்கு
மன்னுமாடுகள் மாடுகளேவலிற்
றுன்னுமாண்மென் டொழும்பருமன்பினால்
மன்னனக்கு வழங்கலுற்றானரோ.

கக௪

தேவியாகிய சேயிழைத்தெனையுப்
கூலியன்னவன் கையிற்கொடுத்துன்முன்
ஹலீஸூடு முழுதாமமைந்ததால்
மேவிவைகுச வேண்டிழியென்றான்.

கக௫

பாவைதன் முகம் பார்த்துன்கொழுநற்கு
மேவுமாயிரம் வெள்ளிகொடுத்துளேன்
பூவைநின்னிற் பொருந்துமெவர்முனும்
யாவர்முன்னு யிவனுன் முக்காடென்றான்.

ககக

செய்யவாபிரகாயிற் றெரிவைக்கா
வேய்யமன்னவ னில்விடைமேவிய
தையலார்க்குக் கருப்பந்தடைசெய்தான்
உய்யஅன்பர்க் குதவுமொருவனே.

ககஐ

அன்னதண்ட மகன்றிடமேலவன்
ரன்னையாபிர காயிரந்தானன்று
நன்னுதேவருள் பெற்றந்தத் தோகைமார்
நன்னர்மக்களை நல்கினரென்பவே.

ககஅ

(வேறு) வாக்கினால் மனத்தாலெட்ட மட்டிலான் சாரான்மீது
நோக்கினுற் கிருபைசெய்து துவன்றசொற் படியேயன்பு
தேக்கினு னினையகாலை செய்யவா பிரகாமுக்குப்
போக்கினு லுயர்ந்தகோலப் பூவையுங் கருக்கொண்டானே.

ககஔ

தையலர்க் கரசியென்னத் தரும்புகழ்ச் சாரானென்னும்
ஐயதுண் ணிடையாள் கேள்வன் முதிர்ந்துனோ ளுமப்போதிந்
துய்யவெம் பெருமாண்சொன்ன காலத்தே சுதனையின்றான்
புயனம் மகனுக்கீசாக் கெனப்பெய ரறைந்திட்டானே.

ககஓ

சந்ததி யென்னுஞ்செல்வந் தகவுறப் படைத்தி லாராய்ச்
சிந்தையி லுவகையின்றித் தினந்தொறுங் கவல்கொண்டுற்றோர்
உந்திய முதுமைதன்னி லொருமகப் பெறிலன்றார்க்கு
வந்திடு மகிழ்ச்சிக்கெல்லை வகுக்கலா மளவிற்குமோ.

ககஐ

செப்பும் குமரன்பாரிற் செனனமா யெட்டாகாளில்
அப்பெருந் தாதைதேவ னமைத்தகற் பனைபோலாங்கே
கப்பறத் தரும்விருத்த சேதனச் சடங்குந் தந்தான்
ஔப்பிலன் வயதுதூறு யுளன்மக னுதித்தபோதே.

ககஉ

அன்பினில் முதிர்ந்தகேள்வ னாயுளில் முதிர்ந்தகாலை
நன்பெருந் குமரன்றன்னை நல்கினேன் யானிவ்வாறே
இன்பொடு கைக்கத்தேவ னியற்றின னிதனைக்கேட்ட
மன்பதைத் தொகுதியாவு மென்னொடு கைகப்பமாதோ.

ககஃ

ஆரிதன் முன்னரும்ரா ராபிர காமைநோக்கி
கேரிழைச் சாராளிந்த நீணிலத் தோர்தன் சேய்க்குப்
பரினை யூட்டுமென்று பேசிய வவர்களைன்றே
காரினை மருட்டுங்கூந்தல் களினை னென்பமன்தோ.

ககௌ

நாதியர் மருங்குந்தாதை தடவரைப் புயமுடீன்ற
மாதினொண் கமலமன்ன வான்கையு நீக்கானுகி

மேதினி களிக்குமாறு விழுத்தக வுதித்தகம்பி *
 தீதில்வின் பிறையாமென்னத் திருத்தக வளர்த்தா னன்றே. க௭௮

* இம்மகி தலமீடேற்ற மெய்துவித் தறவேதோன்றும்
 அம்மகன் வளர்வுற்றோங்கி யாய்முலை மறந்தளானால்
 செம்மனச் சிறப்பால் மிக்க தாதையத் தினத்திலாவகே
 விம்மிய மகிழ்ச்சியோடும் மிகுவிருந் துதவினானே. க௭௯

எகிப்தவ ளாகுமாகா ரீன்றவக் குமரனாக்
 கைத்ததைச் சாராங்கண்டு நாயகன் தன்னைநோக்கி
 அசத்தநம் மடிமையாகு மவளொடு மகவை நீக்காய்
 இகத்திலென் மகனோடொக்கச் சதந்தர மேலாதென்றான். க௭௯

வடிவிழி மாற்றங்கேட்டு மகவன்பா, லனையசெய்கை
 கொடிதென நினைந்தம்மைந்தற் குறித்துளவ் கவன்றுநின்றன்
 படிமுத லனைத்தழிந்த பண்ணவ னவனைநோக்கி
 ஆடிமையா மவட்டுஞ் செய்க்கு மாகநீ துயரங்கொள்ளேல். க௭௯

மிக்கநின் குலமீசாக்கால் வினக்கமா மதனாற் சாராள்
 தக்கசொல் லனைத்துங்கொள்க வடிமையாந் தையலீன்ற
 இக்கவின் மகவுமுன்சே யாதலி னிவனினின்றும்
 புக்கொரு சாதிலைப்பிற் பெரலிந்திடப் புரிவலென்றான். க௭௯

திருத்தகு மிறைசொற் கேட்டுச் செய்யவன் வைகற்போதில்
 அருத்திகொ ண்ணவுக்காகு மப்பொரு டொகுத்திட் டாங்கோர்
 துருத்திய னீரோடாகார் தோளிவிட் டவடன்கையிற்
 கருத்துறு மகவை நல்கி யேகெனக் களறிவிட்டான். க௮௦

மங்கையு மவன்பானின்று புறப்பட்டு வழிக்கொண் டேகிப்
 பொங்கிய பேர்சேபாவின் வனத்திடைப் புகுந்தே யங்கன்
 எங்கணு மலைந்து சுற்றித்திரிந்தன ளெய்துந் தாகம்
 அங்கறப் பருகுநீரு மவன்கையிற் றொலைந்த தன்றே. க௮௧

கொம்பினுண் ணிடையாணீரங் குறைந்தபின் செடியொன்றின் கீழ்
 கம்பியை நிறுத்தியென்சேய் மரிப்பதை நான் பாரேனென்
 றம்புபாய் தூரமட்டு மகன்றவ ணிருந்துகொண்டு
 வெம்பியே சத்தமிட்டுப் புலம்பினள் வேற்கண் சேப்ப. க௮௨

மேதரு மைந்தன்சத்தம் விண்ணவன் கேட்டான் தேவ
 துதுவன் விசம்பி னின்று தோகையைக் கூடியாகாரே
 நீதுய ருறலென்னஞ்சேல் நின்மகன் புலம்புகின்ற
 ஓதையைக் கருணைமேவு மொப்பிலா முதல்வன் கேட்டான். க௮௩

எழுந்துநீ மகவைக்கையிலேந்துக விவனி னின்றுங்
 கெழும்பெருஞ் சாநீயொன்று கிளரச்செய் திடுவலென்னு

* இம்மகிதலமீடேற்ற மெய்துவித் தறவேதோன்றும் என்பது இவன் குலத்தில்
 இரட்சசர் அவதரிப்பாரென்பது கருதிக் கூறப்பட்டது.

செழும்புநற கிணறென்றப்போ தனையவ டெரியக் கண்டான். கஅச

கண்டன னெழுந்தக்கேகிக் காரிகை துருத்தி யின்னீர்
மொண்டன ணிறைந்து மைந்தற்கூட்டினள் முதலீயில்லா
எண்டருயிறையச் சேயோடிருந்தனன் வளர்ந்தக் கானிற்
றிண்டிழால் வில்வலோனா யம்மகன் சிறந்து வாழ்ந்தான்.

கஅடு

வன்மைபெற் றன்னை பாறான் வனத்தினில் வாழுகளில்
அன்னையவ கெகிப்துநாட்டி னாயிழையொருத்தி தன்னை
நன்மனைக்கிழத்தி யாககல்கின ளவளை தேட்டுத்
தன்னுள மகிழ்ச்சிபொக்கத் தங்கினனென்ப மாதோ.

கஅசு

(வேறு) கல்லினைய திண்புயத்தா னபிமேலேக் கென்றுரைக்குங் காவல்
வேந்தன்

வெல்லுமடற் பீகோளாம் விறற்சேனா பதிதன்னை விழித்து கோக்கி
அல்லலறும் புகழ்ப்படைத்த ஆபிரகா மெனாமண்ண லகத்தா ிபோய்ச்
சொல்லுஉதறகேயுரியசின்மாற்றமெனக்குளதுதுலவ்கக்கேண்மோ. கஅவ
மனக்கினியா யவன்பாற்போய் வள்ளலே நின்முயற்சி யாவும் வாய்க்க
உனக்கிறைவான் றுணையெனக்கும் புத்திரர்க்கும் பெளத்திரர்க்கு முஞர்
றேல் வஞ்சம்

நினக்களியேன் புரிந்தபடி யெனக்குமிக்கு நீதக்கு நெடியதேசந்
தனக்குயிசு தையபுரியத் தற்பரன்மீ தாணெசெய்து தருகவென்னே

கஅஅ

என்றுரைத்தா னவனேகி இசைத்திடலு மாபிரகா மிசைந்துளானால்
அன்றுபுனர் கூடமொன்றை அவ்வேந்தன் றெழும்பரப கரித்த வாற்றாற்
றுன்றுகுறை யாபிரகாஞ் சொலவேந்தன் யானறியேன் சொற்றாயில்லை
இன்றிதனைக் கேட்டதல்லால் இதற்குமுன்யா னிறையறிந்த தில்லையென்
றான்.

கஅக

அன்னதினத் தாபிரகாம் ஆடுகளும் மாடுகளும் அபிமேலேக்காம்
மன்னவனுக் கீந்தனனில் வாறவர்கள் இசைந்திணக்கம் மருவினாரால்
பின்னரிள மறியாதே மொருபுடையா பிரகாமாம் பெரியோ னுய்த்தான்
மின்னுமுடிவேந்திவனீ விடுத்தவியையெதற்கென்றுவினவினானே. கக0

இக்கூபந்தொட்டவதற்கெனக்கொருசான்றெனவிவற்றை என்சையாலே
தக்கோய்கீ பெறுகவெனத் தராபதிக்கன் றுபிரகாஞ் சாற்றலுற்றான்
யிக்கோர்க ளிருவோரும் மேயாணெ செய்தவந்த விசேடந்தன்னால்
அக்காமர்பெற்றதலம் பேர்சேபாவாப்பெயர்பெற்றமர்ந்ததன்றே. ககக

இசையுமுடன் படிக்கையின்பின் இறையோனும் பீகோளும் பெலிஸ்
தர்காட்டின்

நிசையணுக வெழுந்துசென்றார் செழுந்தோப்பொண்ணுபிரகாஞ்செய்தே
யங்கன்

இசைமருவு சித்தியனா மெக்கோமா னாமகிசைத் திறைஞ்சியேத்திட்டு
வசையறுசி ரொடுப்பெலிஸ்தர் வனகாட்டில் நெடுக்காலம் வதிந்தான்மன்

தனக்குவமை யில்லாதா னுக்கதன்பி னாயிரகாந் தண்ணைக்கூவி
உனக்கினிய ஏசுமைந்த னீசாக்கை யுன்னுடனே கூட்டியோங்கும்
வனக்குலஞ்சூழ் மோரியந்தம் வனகாட்டில் மரீஇயவனை யங்கனேயான்
நினக்குரைக்கு நெடுங்கிரியிற் சருவாக்க தகனபலி நீதாவென்றான். ௧௬௬

பலிதாவென் றெங்கோமான் பரிசோதித்திடலுமனம் பதையானாகிச்
சொலிசோதி நெடுங்கிரண சூரிபன்பூ ருவநிசையிற் றுலங்காமுன்னர்
பொலிசேணல் கத்தவத்திற் பூட்டியிரண் டினைரூரொடும் புதல்வனேடுஞ்
சவீயாதா விறகுகொடு தனிமுதல்வன் குறித்ததலஞ்சாரப்போனான். ௧௬௭

முந்திவழி செல்லுகையி லாயிரகா மூன்றாணியிர்ந்துநோக்கி
அந்தவயர் தலமதனைத் தூரத்தேகண்டினைரூ ரானோர்தம்மை
இந்தவிடந் தனிந்கரத்தை நிறுவிநின்யின் யான்கதனே டேகியங்கன்
எந்தைபர னிணைமலர்த்தா ளிறைஞ்சியிங்கு மீள்வலெனவியம்பியூங்கே.

இடுத்தகனந் தனக்காகு மிந்தனத்தை யீசாக்கின் சிரமேலேற்றிச்
சுடுத்தழலு மாயுதமுங்கொண்டுசென்றான் தொடர்ந்தேகுஞ்சதனப்போது
நெடுத்தகைகொடந்தைமுக்கோக் தியங்கியுடன்விறகுநீக்கைக்கொண்டாய்
அடுத்தகனந் தனக்குரிய ஆட்டினிளங்குட்டியெங்குண்டறைகவென்றான்.

மைந்தனிவ்வா றவண்வினவக் கேட்டலுமேயாயிரகாம் மகனேயிங்கன்
எந்தைபிரான் றனக்கேற்ற இளமாட்டுக் குட்டிதெரிந் திடுவெனன்றான்
அந்தவயர் தலத்தவர்க ளனுகியபின் ஆபிரகாமமலற்காங்கே [நே.
செந்தழல்வான்பலியதனைச்செலுத்துதற்கோர் வேதிகைவயச்செய்தானன்

தந்தவொரு வேதிகையிற் றகுமீமமீதெக்கித் தனதோர்பேறும்
மைந்தனையுங் கட்டியதன்மேலாக வைத்தந்த மதலையாவி
சிந்தியுயர் பலிசெலுத்துஞ் சிந்தையுடனாயுதத்தைச் செங்கைசேர்த்தான்
அந்தரநின் றிறைதூத னப்பொழுதாங்கவன்றன்னைக் கூவினானே. ௧௬௮

கூவியவன் றன்னையிவன் மீதுகையை வையேலிக்குமறற்கொன்றும்
நீவீனையே னீணிலத்தி லுத்தமர்க்குளுத்தமனும் நெறியினேனே [ற்கா
தேவினுக்குப்பயந்தொழுகுஞ்செவ்வியனி யென்பகின்னேதெளிந்தேனெ
மேவியநின் னோர்மகவாம்விழைவையும்பார்த்திலையென்றுவிளம்பினானே.

சுதனுயிரைத்தொலையேவென்றெங்கோமான்சொலவவனுஞ்சூழநோக்கிப்
பொதுஞ்செடியிற்கோடுசுக்கும்புருவையைப்பின்சுண்பெலிபொற்பவீந்து
இதமுறவத் தலத்தின்பேர் யேசோவாயிரென்ற னிதனல்வெற்பின்
முதல்வனங்கு தான்பார்த்துக்கொள்வனென இதுகாறும்மொழிவார்மாதோ.

செய்யபரன்றிருத்தூதன்மறுபடியுந்தெரிசினையாய்ச் சேணின்றந்தத்
தய்யவனைக்கூவிநின்றோர் சுதனெனவும்பாராமம் நெடூடர்ந்திவ்வாறு
செய்தனைநீ யாதவினால் நனிவிருத்தி சிறக்கவுணைச் செய்தருவேனால் [னே.
ஐமயகல்விண் மீள்கடற்சார் மணலிவைபோல் நின்சூலத்தைமலிவிப்பே

தரணியில்நின் சூலத்தவர்தஞ் சந்தருக்கன்வாயில்களைத் தமதாக்கொள்வர்
பரவுநின் சந்ததியாற் பாருலகிற் பயில்சாதி அனைத்தாமாசி

விரவுமென்றென் மேலானை யிட்டெனென் றுனக்கையன் விண்டானெ
 ன்ருன் [ன். ௨0௧
 உரமுடையேன் மகிழ்த்தனைவ ரொடுமிண்டும் பேர்சேபாவுற்றுவாழ்த்தா

ஆங்கவற்றின் பின்பொருவ னாபிரகா மிடம்போய்கின் னனுசனாகோர்
 பாக்ருறுமில்க் கானென்பா னுத்தினுடன் பூசென்னும் பாலரோடு
 தீக்கிலரார் தனையுதவுக் கேமுமேல் கேசேது திறலசோவு [௨0௪
 ஒங்குபில்தா சிதிலாபு பெத்தவே லெனுஞ்சுதரை யுயிர்த்தானென்றான்.

இப்பால ரெண்மருக்குட் பெத்தவே லிரேபேக்கா னெனும்பேர்பெற்ற
 ஆப்பானல் விழிமகனை யருளிண னிரேயுமா னாகுமன்னான் [சாம
 துப்பார்செவ் விதன்மனைவே ரெருந்திதேபாக் சொற்பெறுகர சாந்தா கா
 உப்பாலுரொடுமொகாவினையுமகிழ்த் துவகையுடனுயிர்த்தானென்றான். ௨0௫

(வேறு) பாராதி யாலுமருள் பண்ணவனல் லருள்பட்டத்த
 சாரானென் றுரைகெழுபேர்த் தையலிந்த வையகத்திற்
 சீராரு நல்லொழுக்கஞ் சேர்ந்தொழுக்கிச் சீர்த்திபெற்றே
 வராகச் செல்வயது தூற்றிருபத் தேழுடைந்தான். ௨0௬

தப்பிலா நல்லொழுக்கத் தையலவ ளவ்வயதில்
 ஒப்பிலாக் காணென் றுரைகெழுசீர் வளநாட்டில்
 எப்பிரோ னெனுங்கீரி யாத் தர்பா வெனும் பதியில்
 வைப்பிலாம் வாழ்வொருவி வானுலகம் படர்ந்தாளே. ௨0௭

தனக்குயிர்போ லில்வாழ்வு சார்ந்தொழுக்கு் சாராளாம்
 வனக்குயிலின் மொழிப்பூவ வையகவாழ் வொருவுதலும்
 மனக்கெழுமெவ் துயரின்னெடும் வருந்தியிக வாபிரகாம்
 புனக்கொடியை நீனைந்துநீனைத் தவணிமித்தம் புலம்பினனே. ௨0௮

மணமகடன் னுயிர்பிரிய மனக்கலக்கம் பெரிதழந்து
 னவனெனு மாபிரகாம் கவன்றுபுலம் புற்றதன்பின்
 குணவமதை விட்டெழுந்து குறுகியெத்தின் புத்திரர்பால்
 அண்வினைநல் கவரிடத்தே குறையிரக்கு மாற்றே. ௨0௯

ஆங்கனுகி யும்பாலி லங்கியனே யாகிவந்தற்
 நீக்குபுற நகர்வாசி யாயுள்ளெனெனக்காகீர்
 தீக்ககலக் குணவமதைச் சேர்த்தடக்கம் பண்ணிடதும்
 பால்கரெனக் காகவொரு படுகாடு தருதிரென்றான். ௨10

இவ்வாறு வேண்டதல்கேட் டெத்தினது புத்திரர்கள்
 செவ்வாறு பயிலொழுக்கஞ் சிறத்தவனை முககோக்கி
 எவ்வாழ்வு மிகப்பெருகி இவ்செமக்குள் மற்றொருவர்
 ஒவ்வாத பெரும்பிரபு உன்னையன்றி வேறுளரோ. ௨11

எமக்குரிய பிரேதவறை எவற்றினுள்ளுஞ் சிறத்ததின்சண்
 னுமக்குரிய குணவமதை உற்றடக்கம் பண்ணுகவே

ஊமக்கினியாய் சவச்சேமம் ஔந்துசெவி வெதிராய்க்
தமக்குவெவெ னென்றாலுந் தடைசெய்வ தில்லையென்றார். ௨௧௨

அந்தவுரை கேட்டவரை ஆபிரகா மெழுந்திறைஞ்சி
இந்தவென்பா லுறுபிணத்தை யான்சேமஞ் செய்யவிடந்
தந்தருள வும்முளத்திற் றையயுளதே யாமாகில்
சின்தையரு ளுடையீர் யான்செப்புதற்குச் செவிதருவீர். ௨௧௩

இசைபெருகுஞ் சோகார்சேய் எப்பிரோன் மன்னிலத்தின்
திசையிலுறும் மக்பேலா வெணுங்குகையைத் தெரிந்துகொள்ள
ஈசையுடையேன் பெறும்விலைக்கந் ஈற்குகையைத் தரவெனக்கா
வசையறுசீ ரவனிடத்தில் வேண்டிமென வழத்தினின்றான். ௨௧௪

இத்தகுசொற் கூறுபொழு தெப்பிரோ னெத்தினது
புத்திரருட் புக்கிருந்தோன் எழுந்துதம்மூர் வாயில்புகும்
எத்தமகா ரெல்லோருங் கேட்டுறநின் றெம்மடிகேள்
அத்தகைய நிலமதனை யளித்திடுவ னினக்கன்றே. ௨௧௫

ஆன்றோயங் குளகுகையு மளிக்கின்றே னெம்மரபோர்
சான்றாக வெனவாங்கு சாற்றினு னாபிரகாந்
தான்றழ்வொ டனைவார்முனுந் தலைகுனிந்து வணங்கியந்த
ளுன்றற்கு ணவர்கேட்டப ணன்பொடுமெப் பிரோன்றன்னை. ௨௧௬

கோக்கியெனக் கருளுதியேல் துவன்றவிலை தருவென்றான்
மேக்குயரும் புகழுடையேய் நானூறு வெள்ளிவிலை
யாக்குவவு மந்தநில மஃதெனக்கு முனக்குமென்றும்
போக்குறும் குணவமதைப் புதைத்திடுக வங்கெனவே. ௨௧௭

எப்பிரோன் மொழிந்திடலு மெத்தியர்கள் சான்றாகத்
தப்பிலா னிறுத்துவெள்ளி சாற்றியசொற் படியிந்தான்
இப்படியே மமரேயி னெதிராமந் நிலமுமதில்
எப்பயனு மிவனதென ஈங்குறுதி யாகியதே. ௨௧௮

வரங்கள்பல மேலவனல் மன்னியிசை பெற்றோனம்
மரங்குலவு மெப்பிரோனின் மக்பேலா வெணுங்குகையில்
இரங்குமனத் துயரமொடு மேகியநந் திடுமனைபாள்
திரங்கொளெழின் மேனியினை யதற்சேமஞ் செய்தானே. ௨௧௯

(வேறு) ஆபிரகாம்செடி தாயுன்முதிர்ந்தான்
சோபிதம் யாலினு மாங்கு துலங்க
வேபிரபாகி யிருத்திடு மாறே
மாபிர போதன் வழங்கினன் மன்றே. ௨௨௦

அல்லலி லத்தகை ஆபிரகாந் தன்
இல்லக மேவு மெவர்க்கு முதிர்ந்தே
மல்கிய வெவ்வெ வளவ்ச்னிண் மீதம்
செல்லும் விசாரனை செய்பவனைக் கூஉய். ௨௨௧

யானுறை கின்றவி காட்டிடை பெய்தும்
மானிகர் வான்வீழி மங்கையருக்குள்
வானவ நெற்கருள் மாமகன் வேட்கத்
தேனிகர் வல்லி தெரிந்திட லன்றே. ௨௨௩

என்பெரு காட்டி னிடைப்படர் வழற்றென்
நன்குல மீதுள நங்கையர் தம்முட்
பொன்கொடி போலொரு பூவையை யன்றாற்
கன்புறு மாமண மாற்றிட ந்கொள். ௨௨௪

மெய்யுற நீயென் வியன்றொடையின் கீழ்க்
கையினை வைத்துயர் கசன மொடிப்பார்க்
கையனின் மீதுய ராணையை யின்னே
செய்திடு சென்றுரை செய்தன னன்றே. ௨௨௫

அம்மொழி கேட்டவ னந்ககர் நங்கை
இம்மவி பொன்னக ரெய்தில மென்றால்
உம்மகன் மீண்டு மொரீஇய நகர்ப்போய்ச்
செம்மினை வேட்டல் செயச்செய லாமோ. ௨௨௬

சொல்லுக வென்றெதிர் சொற்றலு மிக்க
நல்லுணர் யோனு நவின்றிடு மீண்டுஞ்
செல்லுவ தின்றுயர் சிறுவனை யங்கே
புல்லுற வேகொடு போகலை யெண்ணாய். ௨௨௭

எந்தையி னில்லிடை யென்குல நடுநின்
றிந்த நிலத்தெனை யெய்த வழைத்துன்
சந்ததி யார்க்கிது தந்தன னென்றே
முந்தற வாணசெய் முதறுனை யுண்டே.* ௨௨௮

வானவ னீயென் மகங்கவண் மன்னுந்
தேனனை யானொரு சேயிழை தன்னை
ஈன முறாதிவ னெய்த வழைக்க
ஊனமி றாதனை யுன்முன் விடுக்கும். ௨௨௯

மாணிழை யுன்பின் வரற்குவ வாளேல்
ஆணையை நீவில குற்றிட லாவாய்
யாணர்கொள் மைந்தனை யாதலின் மீண்டுஞ்
சேணுறு மந்ககர் சேர்த்திட லென்றான். ௨௩௦

கேருற வாக்கு நிகழ்த்திய தோர்ந்தே
சீருறு நற்பணி செய்பவ னனையகன்
ஊருவ தன்புடை கைதொட லுற்றே
கருக ளாணை கொடுத்தன னன்றே. ௨௩௧

அப்படி யச்செய லாகியபின்னர்
ஒப்பில னன்பை யுறந்தகையண்ணல்
இப்புசுழ் மேவெவி யேச ரெனும்பேர்ச்
செப்பமு னோன்வழி செலவிடை யீந்தான்.

(வேற) வரவணஞ்சே ராபிரகாம் மகிழ்வாரீண வழுக்கியவன் மணத்துத
இவ யன்னை
னிரவணத்து ளீரைந்து தெரிந்தன் னோன்றன் இரும்பொருளிற்ற நனதுகை
யினிடத்தாக
வீரவலுறு நவற்றினுக்குட் கொள்ளுமாறு வேண்டுகொண் டெழுந்துவ
ழி படர்ந்து மேவி
அரமகச ரீமென்னுந் தேயந்தன்னில் அடல்காகோ ரமர்ந்தலத் தண்ணினு
னே. ௨௬௨

ஆங்கணுகி மாலையாம் போதுதன்னில் அரிவையார்தன் னீர்கொள்ள அணு
கும்போதில்
ஒங்குகார்ப் புறத்தினிலாண் டெற்றதெண்ணீ ருற்றுகறங் கூபமதை யுவந்
துகண்டே
பாங்கருநீஇ யந்தமணத் தூதனன்று பாதைதொழும் நெடுந்தூரம் படர்ந்த
சோகம்
நீங்கவதிந் துடன்கொடுபோ மெவற்றினோடும் செடுங்கழுத்த வினத்தி
னையும் கிறுத்தினின்றான். ௨௬௩

நின்றனையான் தற்பரண யிறைஞ்சியேத்தி நின்மலனே யாபிரகாந் தன
துதேவே
இன்றடியே னெண்ணிவந்த கருமம்வாய்க்க இனிதுதவி யென்றலைந் க
ருளையீவாய்
துன்றுபுனர் செழுங்கூப மருக்கினின்றேன் தோயமொண்டு கொடுபோ
கத் தொடர்ந்திந்ஜாட்டில்
ஒன்றுபல கயலெனநின் துலவுக்கண்ணார் ஒருக்குழீஇ இம்மாட்டே
யுறுகின்றாரால். ௨௬௪

கறைகெழுவேற் கண்ணியருள் யான்போய்க்கண்டு கடுந்தாக நெனக்குள
து கழியுமாறு
கிறைபுனல்வான் குடஞ்சாய்த்துத் தருகவென்ன நீயுமுனதொட்டைக்கு
முண்மினென்றே
இறையவனீ திருவருளா லீசாக்கென்று யினொணுக்கு வரித்தவிள மயி
லேயன்னை
அறையவரு னீபுரிவா யதனையென் னாண்டவனுக் குதவுதயை யறிவே
னென்றான். ௨௬௫

சேகோருஞ் சிங்கையிலா னிவ்வாடுசூழித் திருமுறை பிராயின் துணைவனு
ஞ்சீர்
சேகோரு மில்க்கானாம் கங்கைதானும் கக்குபெத்து வேறுதவு மிரேபேக்
காளாம்

பாகோரு மதரமொழிக் கன்னியாகே பானியக் கொள்கும்பக் தோன்
மேற்கொண்டு

வாகோரு மடல்வவியோன் பணியாற்சென்ற மணத்தூதன் விழிவுளிக்
மருவினானே. உகக

(வேற) இத்தைய வித்திரஞ்சேர் கன்னியெய்தி இக்கபமநிவிறக்கித்
தெண்ணீர் மொண்டு

கைத்தலத்திற் றுங்கிவரக்கண்டத்தூதன் காரிகைதன் னெதிரோடிக் கன்
னியின்னே

வைத்தகுடத் தினியுனல் சிறிதின்னேகீ வழங்குவாய் யான்பருகுமாறெ
ன்றேத

அத்தபருகென விரைவிற் குடத்தைக் கையால் அவளிநக்கிப் பருகவவற்
களித்தாளன்றே. உகக

மனமுவந்தல் கவன்றாகந்தணியுமாறு வழங்கியபின் மானையானேக்கி
மற்றுன்

கனகைக்க டமக்குமுண்ணுமளவும் யானே கனவிரதத்தருவெனக் கள
நிவல்லே

தனதுகுடவ கொண்டுசென்று சாலுமட்டுத் தான்முகந்து முகந்துபத்தர் த
ன்னில் வார்த்தான்

அனதுவியந் தவளிற்றைதன் னெண்ணம்வாய்க்க அருளுமதோவென உறி
ய மெனனியானான். உகஅ

அத்திரிக ணீர்குடித்த பின்பத்தூதன் அரைச்சேக்கல் நிறைப்பசம்பொன்
னதறற் செய்த

சுத்திரஞ்சேர் தொங்கணியுஞ் செங்கைக்கீரைஞ் சேக்கல்நிறைச் செம்
பொன்னின் சரியின்சோடும்

பத்திரஞ்சேர் கன்னியினம் பாலைக்கீத்து பான்மொழியாயார்மகனீ பக
ர்க யாங்கன்

இத்திரஞ்சேர் பொருளொடுக்கைமனையெனய்தி இராத்தங்கவேண்டியிட
முளதோவென்றான். உகக

தத்துவே லனையகண்ணான் காகோரென்னுத் தக்கோன்மில்க் காங்கயிற்றி
ந் தந்தசீர்கால்

பெத்துவே லுதவுமகன் யாண்வைக் கோலும் பிறவுணவும் பெரிதுளகம்பா
ல் கின்னுள்ளம்

கத்துமே விராத்தங்க இடமுண்டென்று வின்றனக்கேட் டவளிற்றைஞ்
சி டேபுச் சிந்தை

வைத்துமே லவனெண்ணம் வாய்க்கவெங்கோன் மனைசேர்த்தா னென
விற்றைய வணங்கினானே. உச௦

வணங்கிவின்று கின்மலனெக் கோமானுக்கு மல்கருளுஞ் சத்தியமுங் கா
ட்டு மாற்றிற்

நண்கிடுவ தில்லெயக்கோன் தனதுதேவன் றுன்றுதிபெற் திடுகவெண
ச் சாற்றினான்

அணங்குயருஞ் செழுஞ்சாயல் மயிலுநாணு மனையகன்னி மனையகத்தி
ஒக்கனோடி

மணங்குருதி வருதாதன் மாட்டாக்குற்ற மாற்றமெல்லாம் மனமகிழ்ந்து
பூத்தினோனே. ௨௪௧

தொக்கணியுங் கைச்சரியுங் காட்டியந்தத் தோகையன மயலணயான்
சொற்றமாற்றம்

அக்கணுறுந் திருத்தணைவ னிலாபாண்கேட்டே அக்கணத்தி லக்கூபத்
தயலினாககே

தங்கலுறு மணத்தாதன் நன்பாலோடித் தற்பரளு லாசிபெற்றோ யகத்துவ
ம்பின்

இக்ககல நிற்பதென்றோ உணக்கு வேண்டும் இடமுளதிக் கெழுகவென
வேகினோனே. ௨௪௨

(வேறு.) இட்டமெய்தி மனையினங்க் னேகலுற்ற போதினே

ஒட்டகங்க டமையநீல வுண்கணன் சகோதரன்

கட்டலிழ்த்து வையொடுண்டி கடிதுகல்கி யவெனாடுந்

றிட்டயாரு மடிவிளக்க நீருமீயலுற்றனன். ௨௪௩

நண்ணியுண்டி கொள்ளவம்மி னம்மொடென்ன வனையனும்

எண்ணிவந்த செய்திசொல்ல வின்றியுண்ண வேனென்றான்

கண்ணிரின்ற யாவுயிக்கு களறுகென்ன நெஞ்சகத்

துண்ணிஊறந்து நின்றவெண்ண மோதவே தொடங்கினான். ௨௪௪

ஒப்பிலுந்தை துணைவனில்லி லுற்றதொண்டி னேனியான்

தப்பில்செம்மல் கடவுணல்கு சாலுமாசி தாங்கியிவ்

வைப்பிலண்ண லாகியாடு மாடுவெள்ளி செய்யபொன்

செப்புமேவல் செய்தொறுக்கள் கத்தபங்கன் சேர்ந்துளான். ௨௪௫

அந்தவண்ணல் பன்னிநீடு மாயுள்பெற்ற காலையோர்

மைந்தனல்கி னாளுவந்து வள்ளறன்கை மன்னிய

எந்தமல்கு நிதியுமன்ன இளமகன் றனக்கெனத்

தந்துநெஞ்ச மகிழ்வினோடு தக்கவாழ்வு பெற்றுளான். ௨௪௬

மாசகன்ற சிந்தையண்ணல் வருகவென் றழைத்தெனை

நேசமிக்க மாமகற்கி னீண்கர்க்க ணல்லவென்

தேசமெய்தி யெனதுதந்தை செல்வநூதி யானமைக்

கேசகங்கை யீகெனக் கிளத்தியானே கேட்டனன். ௨௪௭

உந்தையாய மங்கையில்கெ னுடனெழுந்து தொடர்வுறத்

சிந்தையின்றி நிற்கிலென்ன செய்வென்ன வள்ளல்யான்

எந்தையாக வுனியிறைஞ்ச மெனதுதேவ னுன்னுடன்

முந்தியங்கோர் தாதனேக முன்னனுப்பி யருள்செய்வான். ௨௪௮

எம்மனோர்கள் கன்னிதன்னை யீவதில்லை யென்பரேல்

அம்மவானை துண்ணீங்க லாவையேரு வாபெனச்

செம்மலோத வெய்தியன்ன சீதீர்கொள் கூவல்மாட்

டிம்மருங்கி னின்றுதேவை யென்னுளத் திறைஞ்சினேன். ௨௪௯

எம்பிராணே கோக்கின்று யான்விழைந்து கேட்டவா
றம்பொரு வியன்றபாவை யனையநகை யணுகியே
கும்பமோடு நீரமொண்டு கொண்டயானு மொட்டையும்
வெம்புதாக மாறவுண்ண விரவியிய லுற்றனன். ௨௫௦

அநீனகன்னி தன்னேகோக்கி யானுமார்கொ னீயென
யின்னனாளு மனையபோது தனையெனக்கு விண்டனன்
பொன்னினுய பணிகள்செய்ய பூவைகொள்ள நல்கியான்
இன்னவாறு கருணைசெய்த எம்பிராணே ஏத்தினேன். ௨௫௧

நீருமெங்க எண்ணலுக்கு நேயமிக்க தயவையுஞ்
சேருமுண்மை தனையுமுய்க்கு மாறுவந்து செய்திரோ
ஒருமாறு செய்கிலீர்கொ லோகிகழ்த்து யிடம்வலஞ்
சாருமெத்திசைக்கணேனும் யானெழுந்து சாருவேன். ௨௫௨

(வேறு.) என்றவன்கூறக்கேட்டே யிலாபானுந் தந்தைதானும்
இன்றிது தேவனாலே யியன்றநற் கருமமாமால்
ஒன்றுகா முரையோக்கன்னி உன்முனிக்குளன் கொண்டே கு
நின்றகு முதல்வன் செய்க்கிந் நேரிழைமனையா னென்றார். ௨௫௩

அம்மொழி கேட்டலோடு மனவறு மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
செம்மணத் தூதன்றழந்து தேவனைத் தொழுது பின்னர்
கைம்மலி வெள்ளி பைம்பொற் கலன்களுந் தூசுமந்த
மைம்மலி குழலினாட்டு வழுங்கினனென்ப மன்றே. ௨௫௪

பிணையினை நிகர்க்குமங்கட் பிறைறுதற் கனிவாய்ப்பேதை
துணைவனு மாயுக்கொள்ளத் தூதுவன் விசேடமான
துணையறு சிலவற்றீந்தாக் கிட்டநல்லுணவை வாங்கித்
துணைவரு மவர்களோடு முண்டுகண் டியிலுற்றான். ௨௫௫

விடியலி லினையதூதன் விழித்தெழுந் தெங்கோன்றன்பால்
அடியனே னணுகவின்னே விடையெனக் கருள்கவென்றான்
கொடியிடை துணைவன் றுயோடையிரு தினமிக்கோதை
கடிமனை யகத்தவைகிப் பின்செலக் கடவனென்றார். ௨௫௬

உண்ணிக ணசையாலன்றே ரோதுசொற் கேட்டுத் தூதன்
நண்ணிய கருமம்வாய்க்க நாதனின்றதுதவு மாற்றார்
பண்ணியல் மொழியாளின்னே படர்வதைத் தடைசெய்யற்க
தண்ணிய தலைவனபால்யான் சார்தர வேண்டிமென்றான். ௨௫௭

சுகத்தினை நிகருமஞ்சொற் றேகையை யவர்கள்கூவிச்
சுகத்திரயுதர் தாயாய்ச் சார்கநின் மரபோரொன்றார்
அசுத்தினில் வாயில்காணி யாக்கொங்க வெனவேவாழ்த்தித்
தகப்பெறு மயிலையன்றே தாடியோடவன்பினுய்த்தார். ௨௫௮

மனமுவந் தேவல்செய்யும் மகளிரோ டனையகன்னி
கனகத யிவர்த்தத்தூதன் முன்செலக் கறிகொண்டானால்
அனகை தருளினாலே யவாசிராட் டமர்த்தவீசாக்
கெணுவனிலகாய் ரோயா மசம்பருசெய்தினுனே. ௨௫௯

உந்தநற் நினைத்தில்மால யதனிடெ வெளியிலாக்சே
சின்தைய னுணர்வாற்றேவை வழிபடு தியானஞ்செய்ய
வகிறறு மீசாக்கம்பொன் மலர்விழி திறந்துநோக்கி
முந்துமொட் டகங்கடன்முன் முடுகுறக் கண்டாணன்றே. ௨௧0

நற்கையும் வீழித்துநோக்கி நம்பியை யினிது கண்டான்
அங்குறங் குமரன்யாரென் றனையவள் வினவத் தூதன்
எவசனா யசனையென்றான் செய்திய வாகம்நீக்கி
மங்கையும்படாங்கொண்டம்பொன்வதனமேல் முக்காடிட்டான். *

காவன வெழின்மைக்கூந்தற் கணிகை கரீரமெந்திச்
சீவனங் கொள்வாண்கூப மருங்குறுஞ் செய்தியாதி
ஏவனவிழியாள்வந்த செயல்வரை யியன்ற யாவுந்
தேவன தருன்பேற்றேற்குத் தூதுவன் தெரியச்சொன்னான். ௨௧௨

கேட்டலு மகிழ்ச்சி பூத்துக் கெழுதகைக் குமரனந்த
வாட்டடங் கண்ணினுளை யன்னைமுன் வதிபடங்கிற்
கூட்டினன் மணஞ்செய்தன்பு கொண்டொழ் வெய்தி யாய்மேல்
நீட்டிய துயரநீக்கி யாறுதல் நெஞ்சத்தற்றான். ௨௧௩

நல்விசு வாசிகட்டுப் பிதாவென நவிலுந் தந்தை
மெல்லியற் கேத்தூராளாம் விளங்கிழை தன்னைமேனான்
இல்லவ னெண்ணக்கொண்டே யின்பமுற் றனையாளே
கல்லிசை யுவரிவைப்பிற் காதலர் பலரையின்றான். ௨௧௪

திதிலானளித்த மைந்தர் சிம்மிரா னியக்கான் மேதான்
மீதியா னிஸப்பாக் சூசா வெணும்பெயர் மேவுவோராம்
ஒதியயச்சான் சேபா வுடன்றேதான் றனையுமோங்கி
மீதினி யசத்துமல்கி விளங்குற விழைவி னீன்றான். ௨௧௫

அப்புசுழ்த் தேதான்மைந்தர் அருரிமலேத் தாசிலேயும்
செப்பிய மீதியான்றை சிறுவர்கள் எப்பாவெப்பேர்
அப்பெயர் மருவுமாளைக் காபிதா வெல்தாவாகும்
மைப்புய லனையகூந்தற் கேத்தூரான் மரபிதாமே.

இறைவனுக் கன்பனானே செய்திய நிதியமெல்லாங்
குறைவற வீசாக்கீன்னுங் குலமகன் றனக்கேதநீதான்

* தன்பிலா வொழக்கமிக்க தோன்றலந் நங்கைதன்னை
இன்பினுலங்கன்காண இறைபருள் புரிந்தானம்மா
முன்பினுயர்வெப்பில்லா முழுமுதல் கருணையன்பக்
கன்பினும் காட்டுமவண்ண மதிசாரீரமைததாமே.

அரியட லேறன்னுறு மமுதகு சூதிகச்செவ்வாய்ச்
சுரிசுழல் நங்கைதானுஞ் சொலச்சொணு வுலகை கூர்ந்தார்
பரிவுறு பணயர்தம்மேற் பண்ணவ னருளுஞ் சேரத்
தெரிவுறக் காணிக்கானு மூலகையார் தெரிக்கவல்லார்.

அறைதருங் குமரரேனோர்க் கருள்வன வரூளிக் கீழ்பால்
உறைபதியடைந்துவாழ்வாக் குறுகவென்றுத்தானமன்றே. ௨௭௮

தாரணி மதிக்கவாண்டு தலத்தின்தூற் றெழுபத்தைந்தாய்ப்
பூரண வாயுள்பெற்றுப் பொருவிலா பிரகாமென்னும்
பேரணி குருசிவீந்தப் பெருநில வாழ்வு கீக்கிச்
சீரணி முன்னோர்பாலிற் சேர்த்திடப் பட்டானன்றே. ௨௭௯

அத்தகு தாதையாவி யகன்றபின் னுடலையன் னான்
எத்தருள் மகன்பாற்கொண்ட இருங்குடை யகத்திலாங்கே
புத்திர ராகுமீசாக் கிசமவே வென்போர்பொற்ப
வைத்தன ரன்னைதேகம் மருவிட மருங்கில்மாதோ. ௨௮௦

வசையறு நோவாவன்னான் வானுல கடைந்தகாலே
தீசையுறும் புசுழ்சேர்மைந்தர் சிந்தனை கலங்கிகொஞ்
மிசையறு துயரத்தோடு மிகுபிர லாபமெய்தி
அசையறு கருத்தினோடு மவரவ ரிருக்கை சேர்ந்தார். ௨௮௧

அளவறு கருணையை யுபிரகாமென்றோதும்
உளமுறு மன்பன்வைய மொரீஇயபி னீசாக்கென்னும்
மளமகன் றன்னையாசீர் வதித்தனன் லாகாய் ரோயென்
றுளசெழுங் கூபச்சாரி னம்மக னுறைந்தானன்றே. ௨௮௨

ஈடுவ ணிகழ்ந்ததப்பா விசமவேல் நேபாயோத்து
சேதரத்துபியேல் மிப்சா கிளத்துசீர் மிசுமா தூமா
ஒதுறு மாசாவாதாத் துடன்தேமா வெத்துர் நாபீஸ
மேதகு கேத்மாவென்ன விளம்புமம் மகாரை யின்றான். ௨௮௩

அவ்வவர் கிராமந்தோறு மரணங்க டோறுமெய்து
மீவ்வவை வழங்குநாம மிவர்களை ருமகாராஞ்
செவ்விய தத்தமக்காங் குலங்களின் சிரங்களாடி
இவ்விய னுலகில் கல்வாழ் வெய்தியாங் கிருந்தாரன்றே. ௨௮௪

அதிகசீ ரவிலாநாடு முதலெகிப் தெனாமர் நாட்டின்
எதிரகூர் வழியிற் சூர்நாட் டிடம்வரை யினிதின் வாழ்ந்த
அதிரசிலை யிசமவேவங் காண்டிதூ ரெடுமுப் பானேழ்
முதிர்வய ததளில் முநீர் மூதுலகொருவினானே. ௨௮௫

ஆபிரகாமை அழைத்த படலம் முற்றும்.

அ. ஈசாக்குப் படலம்.

சீரிய வீசாக்கென்னுஞ் செவ்வியோன் வயதெண்ணைந்திற் பாரினிற் சிறந்த செல்வப் பதானராம் நாடுதன்னில் எரியல் சூரியாவி னிரோபேக்கா னெஹம்பேர் பெற்ற நேரிழைதன்னை வேட்டு நீணில மதிக்க வாழ்த்தான்.

தகவினா லுயர்ந்தவண்ணல் தன்மனைக் கிழத்தியான துகளிலா வுளத்துநங்கை மைமையாய்த் தொக்கவாற்றால் மகவிலா வறுமைமோக் கி மனந்தளர்ந் திறைமு னண்ணப் பகவிலா வுளத்தினோடு மிரந்தனை பரவிநின்றான்.

தண்ணளி யுடையமேலாந் தற்பர வீசாக்கநாட் பண்ணிய வணக்கமோக்கிப் பரிந்தருந் புரிந்துளானூற் பெண்ணியல் உழாதசெவ்வப் பெருந்நகை மடமாநோக் கி மண்ணகஞ் சிறகருமாறு வயினிடைக் கருக்கொண்டாளே.

இதமிக்க கருணைசாலு மிறைதிரு வருளாற்றோன்றி உதரத்துட் சிசுக்களொன்றை யொன்றுற நெருக்கும்போழ்தில் மதர்மைக்கண் மடமானஞ்சி வானவற் பணிந்தசேட்க நிதமுற்ற மகிமைபூண்ட நின்மலனுரைக்குமன்றே.

இருவகைச் சாதியீண்டுன் கருப்பத்து னிருப்பவாகும் மருவியுன் னுதரநின்று வருஞ்சனம் வகையிரண்டாய் ஒருவகைச் சனமேற்றை யதனிலும் பலக்கொண்டோக்கும் திருவரு மினையசேய்க்கு மூத்தவ னேகல்செய்வான்.

விண்ணக மதியமான மிளிர்முக வனிதை தன்பால் நண்ணிய கருப்பமிக்க நலம்பெற முதிர்ந்த ஞான்றில் அண்ணினர் தமக்கெந்நாளும் அருள்செய்தே வருளினாலே மண்ணக மதிக்க மைந்த ரிருவரை உழங்கினாளே.

மூத்தவ னிறஞ்செய்யோளாய் முழுதுட லுரோமமிக்க தாத்திக ழாடைபோல்வா னுகிவந் துதித்தவாற்றால் எத்துறு மேசாவென்று மிவன்குதி பந்துமாற்றால் மாத்தகு மிளவல் யாககோப் பெனவுமாய் வகுத்தாள்பேரே.

மைந்தரிங் கிவர்களிந்த மாணிலத் துதித்தபோதிற் றந்தைமூ விருபானண்டு சார்ந்துளோ னாயினால் வந்தவக் குமாரோங்கி வளர்ந்தன ரவருளேசா வெந்திறல் வேட்டஞ்செய்து வனவாசம் விழைந்தற்றானே.

இனாயவன் சாதுவாகு மிருங்குணங் கொடுகூடர வளமுறு வாசத்தோளாய் வைகினன் மூத்தோன் வேட்ட விளைவினால் அவன்மேற் றுதை விழைவுளோ னாயினன்கா * ரிளபொரு மளகவன்னை யிளவல்மேற் றயைவைத்தாளே.

* இஊ. முகில்.

அன்னநன் ன் லெனமயோரா யமர் துளி வெளியினின்றே
முன்னவ னினைப்பா யோர்காள் முடுகின னினையபோதிற்
பின்னவன் சமைத்தகூழ்கண் டிசோப்பியான் பெரிதுற்றேனூல்
இன்னநின் சிவந்தவூணற் சிறிநெனக்கீகவென்றான்.

80

இங்கித னுலேயேதோ மெனும்பெய ரேசாவற்றான்
அங்கவ னுணவுகேட்க உதுசனூன் முசற்பிறப்பிற்
றங்கிய வதிகாரத்தைத் தாவென மரிக்கின்றேனூக்
குக்குள் வதிகாரத்தா னுறுபயன் யாதோவென்றான்.

85

தந்தன னென்னவானை தாவெனத் தரலுற்றன்றே
முந்துதன் னதிகாரத்தை வற்றனன் முடுகியப்போ
தந்தமுன் னவற்குப் பின்னோன் அப்பமும் பயற்றக்கூழும்
உந்திய விளைப்புமாற உதவவுண் டவனுடபோனான்.

82

(வேறு) காணுனெங்கும் ஆபிரகாமின் காலத்தே
மேனாற்ற வாரெரு பஞ்சம் மேவிற்குல்
வானூர்செல்வச் சீசாககண்ணல் மருவுண்டி
தானூடற்கங் கேதுவி லாமே தளர்வுற்றே.

88

வெம்பசி தீரும் மாறு பெலிஸதர் வியன்கேரார்
அம்பதி யாளும் மன்னபி மேலேக் ககமுற்றான்
வம்பதி லானவ நெய்தியபோதின் மட்டில்லா
கம்பர னன்று காட்சிகொடுத்தான் நண்புற்றே.

89

வந்துயர் காட்சி வழங்கியெகிப்தாம் வளநாட்டில்
முந்துறவேக லுனக்கிவனையான் மொழியுஞ்சீர்
இந்தநிலத்தே வைஞ்சியென்ன வியப்பியவற
கெந்தைபிரானவ னன்முருமீண்டு மெதிர்நோக்கி.

89

மன்னுறு செல்வ மலிந்திடு மிம்முழு வளநாடும்
நின்னுடனின்பின் மரபினருக்கும் நிலையாகத
துன்னுறு வித்துன் றந்தையுடனயான் சொல்லானை
என்னும வெல்லாந் தப்பறவேகிறை வேற்றுவலே.

88

இங்ஙனமாதவி னீயகலாதுறை யானுனது
பங்கினில் மிக்கரு ணின்குரந்து பரிந்துறவேன்
மங்குதலின்றி வியப்புற யாவினு மல்கிடவே
பொங்கியவாசி புரிந்துணையீண்டு புரப்பேனே.

89

உந்தையெனக்கமை வுற்றிடு சற்பனை யோடுமியான்
தந்தனவெப்பிர மாணமு மாதிக டவருதே
வந்தொழு குற்றகி னுலுடுவிற்குல மல்கிடவும்
இந்தநிலம்முழு தன்னவ ரெய்தவு மீவேனூல்.

89

உற்றிடு நின்னுயர் சந்ததியாலில் வுலகெங்கும்
துற்றிடு சாதியர் யாவருமாசி துலக்கமுறப்

பெற்றிதி வாரென வோதினனெங்கள் பிரசுனீசாக்
சற்பொடு வைகின னங்குயர்கேரோ ரணிகாட்டில்.

(வேறு.) அவ்வீடை யாடவர் அனையன் நேவியாம்
கவ்வீபோ னோக்கிதன் னியிலநாடினர்
செவ்விய னழகினூற் சீவநாசமும்
இவ்வீடை கேருமென் றெண்ணியஞ்சினான்.

௨௦

அஞ்சினன் நந்தையே யனைய னவ்வெழில்
வஞ்சியைத் தன்னுயர் மனைவி யென்றிடான்
செஞ்சொலி தகையா மென்னச் சீர்கெழும்
விஞ்சிய செல்வநாட் டவர்க்கு விண்டனன்.

௨௧

அன்னநன் னாட்டிடை யநேக நாட்களின்
பின்னரோர் வைகலிற் பெலிஸ்தர் கோமகன்
உன்னத சாளரத் தூடு நோக்கியே
அன்னவன் மனைவியோ டாடல் கண்டனன்.

௨௨

ஆதலின் மன்னவ னவனைக் கூவியிவ்
வோதரி நெடுங்கனூர் உண்மையாகநின்
காதலி யென்றொற கண்டிப் பொய்ம்மொழி
சீதரலுற்றனை நிகழ்த்து வாயென்றான்.

௨௩

வஞ்சியின் காரண மாவென் மன்னுயிர்
எஞ்சிட வருமென எனது நெஞ்சகத்
தஞ்சலி னப்படி யறைந்திட் டேடெனனூ
வெஞ்சுடர் வாளினூற் கனையன் விண்டனன்.

௨௪

எப்பழு தெமிற்பெரிந் தினையசெய்தனை
இப்பெரு நகரில்யா ரெனினு நொய்தினில்
ஒப்பறு வஞ்சியை யுவக்கவும் நமிற்
றப்புறு மாறும்நீ யேதுத் தந்தனை.

௨௫

எனலிசைத் திங்கன மிவனை யேனுமிய்
மனைவியை யேனுமிய் வைப்பிற் நீண்டினூர்
அனைவருங் கொலையுண னுண்மை யாமெனச்
சினவுவேல் மன்னவன் செப்பி னானரோ.

௨௬

(வேறு.) ஈக்கிதன்பின் ரிப்பெரு நாட்டினி லீசாக்
காங்குவித்திடு தொழிலினால் வினைவுநா நதிகம்
ஒங்குமவ்வரு டத்தினி லுற்றனன் கடவுள்
பாங்குகொண்டவர் காசியும் புரிந்தனன் பரிவால்

௨௭

தக்கமேன்மையங் காதலாலனையவன் சார்த்து
மிக்கசெல்வனா யுயர்ந்தவன் மேன்மகனானான்
தொக்கவாடுகள் பசுநிரை தொழும்பரின் தொகையும்
ஒக்கவெய்துதல் பெலிஸ்தருள் வெறுப்புடனூர்ந்தார்

௨௮

ஒளவியங்கொடு பெலிஸ்தர்க ளாபிரகாமாந்
செவ்வியன்பணிச் சேவுகர் தொட்டனவாகும்
அவ்விரும்புனற் கூபங்கள் ஆனந்தையு மண்ணூல்
எவ்வமெய்திடத் தூர்த்திட ரியற்றினரன்றே.

௨௧

அதுவுமன்றியே பெலிஸ்தர்க ளதிபனீசாக்கை
நீதிபடைத்துமிக் கெம்மிறும் நீபலவாளுப்
அதிகனையினை யாதவி ளிக்குறு சேழுந்திப்
பதியகன்றுபோய்ப் பிறககர் வைவெனப் டணித்தான்.

௧0

அன்னகாலையில் அவ்விடமொருவியவ் வண்ணல்
துன்னு பல்பெரு வளங்களுந் துலங்கிய சேரார்
என்னவோதிய தாய்வுறும் பூமியி னிடையே
மன்னுபாளயம் நிறுத்திமற் றவ்விடை வதித்தான்.

௩௧

ஆண்டு தந்தையி னூட்களி னாகியங் கிருந்து
மீண்டு வெந்திறற் பெலிஸ்தர்கள் தூர்த்தனர் விட்ட
வேண்டுகீர்ச்செழுந் கூபங்கள் மீளவுந் தோண்டி
மாண்ட தாதைசொல் பேரையே அவைக்கவன் வகுத்தான்.

௩௨

வேறுமன்னவ னடியர்கள் தோண்டியே விரிகீர்
ஊறுமுற்றினைக் கண்டனர் அத்தரு ளுரின்
மாறுபட்டிடு மேய்ப்பர்கள் தமதென வகுத்தார்
கூறுபேரதற் காதவி னெசேக்கெனக குறித்தான்.

௩௩

பின்னுமோர் கிணறக்கின னதுவுமப் பெற்றித்
தென்னவாதலிற் சித்தினுவெனப் பெய ரிசைத்தான்
மன்னுமவ்வுழி யகன்றுபோய் மற்றொரு கூபம்
அன்னபோதுதொட் டனர்வழக் கவருரைத் திலரால்.

௩௪

ஆயபோதினி லாபிர காமரு ளண்ணல்
மேயநல்வள நாட்டினை மேவிவாழ் வெய்தத்
தூயவன்றர லுற்றனன் தொக்கிவண் பெருகி
யேயிருத்துமென் றிதன்பெய ரிரேகொபோத் தென்றான்.

௩௫

அவ்விடத்தினி லிருந்தவன் போசெபா வடைந்தான்
செவ்வியன்முனத் தினத்தியா மினியினிற் சேர்ந்தே
திவ்வியன்றரி சனத்தினிற் றெரியலுற் றியானே
ஒளவியந்தவி ராபிர காம்பர னுமால்.

௩௬

அஞ்சல் நின்னது பங்கில்லா னமர்ந்தென தடியான்
மிஞ்சுசீர்திக முாபிரகாமெனு மிருகன்
கெஞ்சி னுத்தம னியித்தமா சீர்வதித் துன்னை
விஞ்ச வுன்குலம் பெருகவும் வினைப்பலென் றுரைத்தான்.

௩௭

ஆனபோதினி லவனொரு வேதிகை யாக்கி
ஞானகாயக னுமத்தை கவின்று தோத்திரித்தத்

தானும்வெகுற வவ்விடை பாளயஞ் சமைத்தான்
பானநீர்க்கிணறமைத்தனர் பணிவிடைக்காரர்.

௬௮

அனையகாலையிற் பெவ்விதர்க ளாதிபனு மனையான்
றனது நண்பரு னொருவனாய்ச் சாரகோ சாத்தும்
கனையுநீன் கடற் சேனையின் காவலன் றானும்
புனையு கல்விசை யுத்தமன் றன்னுளை போனார்.

௬௯

யாதுகாரணம் கருதிநீ ரென்னுளை வந்தீர்
போதுவாயெனப் பகைத்தெனைப் போக்கினீ ரென்றான்
ஔதுவாசகம் கேட்டவ றுணக்கிறை துணையே
ஆதலால்நனி விருத்திநீ யடைந்தமையறிந்தோம்.

௭௦

நீண்டலாதுனைச் சாந்தமாச் செலுத்துநஞ் செயல்போற்
பூண்டசீரினாய் எமக்குவெந் தீவ்னை புரியா
நீண்டு நீதரு மாணைக்கு மிசைந்துடன் படிக்கை
மாண்டகப்புரி தற்குமா வந்தனமென்றார்.

௭௧

அன்ற வாசகம் கேட்டலு மாயிர காஞ்சேய்
துன்று மன்புடன் விருந்திடத் தயத்தனர் துயின்றார்
ஔன்றுவைகலில் மற்றைநா ளாணையிட் டுவந்தார்
சென்றுபோயினர் வந்தவர் செல்வனு மிருந்தான்.

௭௨

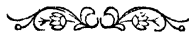
அந்தநாளினிற் றுந்தொடு கிணற்றினி லூற்று
வந்ததென்றுசண் டோதினர் வள்ளலுஞ் சேபா
உந்துநாமமற் றிதற்கென வோதின எவ்வூர்
முந்து டேர் ல்சபா வாமென வாதலின் மொழிவார்.

௭௩

(வேறு) எண்ணந்தாம்வய தினிலேசா எத்தியர்தங்கள் குலத்தினிலே
சண்ணுஞ் சீர்செழு பேயோர்முன் கல்கியவுத்தீ துடனேலோன்
மண்ணிற் றந்திடு பஸ்மாத்தாம் மாதையுமவேட்டு மகிழ்ந்தானால்
எண்ணும்பேர்பெறு ரேபேக்கா ளிவரானெஞ்சு கசப்புற்றார்.

௭௪

ஈசாக்குப்படலம் முற்றும்

௯. யாக்கோப்புப்படலம்.

ஆயுனின்முதிர்ந்த ஈசாக் கம்பக மிருண்டுளோன
யேயுள சாலத்தோர்நான் இனியதன் மகனேசாவை
ஆயிடைக் கூஉய்விருத்த னாயினே ளினியென்றாய்
சாயுநா னெந்நாளென்று தகவுற வுணர்ந்திலேனே.

ஆதவி நெழுந்துகீகின். னாயதங் கணைபெய் துணி
மோதுறு சிலைகைக்கொண்டு முடுகிகீள் பழனந்தன்னிற்
போதரலுற்று வேட்டஞ் செய்தியாண புசித்தற் றாகக்
கோதறு முணவையின்னே கொண்டிநீ வருளுவாயே.

உ.

கொடுவரு மவற்றுள் வேட்டை கொள் ளுநர்சுவைய ளுணை
ஆடுமுறை யட்டின்னையா னருந்தவு மென்மெய்யாவி
விடுமுனென் னான்மாவாசி மிசவுனக் கீயுமாறும்
இடுகதீ யென் முன்னென்றன் இம்மொழி யாயுப் கேட்டார்.

க.

தந்தை சொற்படியே வேட்டந் தனக்கவன் படரமற்றை
மைந்தனை யன்னைகூவி மாற்றங்க ளினைத்துக்கூறி
மந்தையி னிரையு னீபோய் வாய்ந்தவோர் வெள்ளைக்குட்டி
தந்தவென் னுரைகழாமற் றருகநீ வல்லமாதோ.

ச.

யானதை யுந்தைக்கேற்ற சுவைபெற அட்டே யீவேன்
போனவன் மீளமுன்னீ புந்ந்ததைப் புசிக்க வீந்தால்
தானுல கொருவுமுன்னை தக்கநல் லாசீரவாதம்
மானமெய்திட வுனக்கே வழங்கிடு மவனென்றானே.

ஞ.

அம்மனை யுரைத்தமாற்றங் கேட்ட லுஞ் சிறுவ னன்றாய்
எம்முன துடல்போற கேச மென்மெயிலில்லை யெந்தை
வம்மெனத் தைவந்தக்கென் வஞ்சனை யுணரு மென்றால்
அம்மநல் லாசிக்காகச் சாபமே யடைவேனென்றான்.

சு.

அன்னையங் கவனை நோக்கி அந்தவெஞ் சாப மைந்தா
என்மிசை வருவதாக எனதுசொன் மறம னீச்பாய்
நன்மைபெற் றுய்யுமாறு நல்கென நல்கினுனால்
மின்னுமங்கதனை மிக்கசுவையுற விரும்பி யட்டார்.

எ.

அட்டயின் னன்னையில்லத் தக்கிர சதனதாக
இட்டநல் லுடையை யன்னுற் கியையுற வுதித்தி யாட்டுக்
குட்டியின் சரமப்போர்வை கொண்டுகை கழுத்துக்கிட்டி
நட்டநற் சுவையுண்ப்பம் நல்கென நல்கிவிட்டார்

அ.

சொர்வற வாய்செரற் கேட்டுச் சுதன்கொடு தந்தை தன்முன்
சேர்தலும் யாரென்றானுன் சேட்டபுத் திரன்யா னைய்யா
வர்பெறு நின்சொற்போல வியற்றினே வெனக்குன் னான்மா
ஆர்தரு மாசினல்க அமுதுசெய் தருள்க வென்றான்.

க.

தந்தையெவ் வாறுமைந்த சடுதியிற் கிடைத்ததென்ன
மைந்தனு நினதேவ னருளினால் வாய்த்த தென்றான்
அந்தநன் மகனே அன்றே வெனத்தைவந் தைய நீக்க
வந்தரு கணுகிங்கென்ன முன்னுற மருவி நின்றான்.

சு 0

தைவரும் போதுசத்த மினையவன் றனதேயாகும்
கைவலி மருவுமுத்தோன் றனதெனக் களறினாலும்

மெய்யரு முரோமம் மூத்தோன் மேனிபோல் விளங்குமாற்றால்
வைவரு முதியோனாகிய வவனென நம்பியீந்தான். கக

ஈசரும் பொழுதிற் றுகையுண்மையா வேசா நீயோ
ஓடுதென வவனு மால்மன் றரைத்தன னனையகாலே
தீசறப் படர்ந்து வேட்டஞ் செய்துவந்தட்ட வுணை
நீசருடன் மைந்த னீட்டலும் வாங்கியுண்டான். கஉ

மற்றசன் பின்றிராட்ச மதுவையும் வாங்கியுண்டே
துற்றிடு மகிழ்ச்சி பூத்தத் தோமிலான் சுதனை மைந்தா
உற்றுகீ முத்தந்தாலவன் றரைக்க வவ்வாறு செய்தான்
சுற்றிய உடையி.ச கந்தந் தொன்மையோன் மொந்தா னன்றே. கங

ஆயின துரையாற்சுற்று மம்முளே னுடையைத் தந்தை
மோயின னனையகாலே முழுதுள மகிழ்ந்தா வென்றன்
சேயினற் கந்தந் தேவின் நிருத்தகு மாசீர்வாத
மேயின பழனைவப்பின் இனியவாசனையே போன்மால். கச

இறையவன் வானின்றெய்து மிமத்துடன் செழுந்தண்பாருங்
குறைவிறு னியந்திராட்ச விரசமுங் கொடுப்பானாக
நிறைபல வகைச்சனங்க ணின்னைச்சே விப்பாராக
அறைதரு மநேகசாதி வணங்குக வுண்மையன்றே ௧௩

மிக்கவுன் றுணைவருக்கும் மேலவனாயிருப்பாய்
தக்கநின் னன்னைநல்குந் தனயரும் நின்னைத்தாழ்க
புக்குணைச் சயிப்போர் சாபம் பொருத்துக வாசினின்மேல்
வைக்குமவ் வவர்களாசி மருவுகவென்றான் மன்றே. கச

இம்முறை தந்தையாசி யியம்பியங் சானபோதே
ஆம்முசு மொருவிமைந்த னகன்றிடு மமயந்தன்னிற்
சொம்மென வேட்டஞ் செய்து கொணர்ந்தநற் சவையவூணைச்
செம்மனத் தாதைதன்முன் சேட்டபுத் திரன்கொண் டெறான். க௪

சொண்டிவந் தளியேனாகி கொண்டுய்ய வினையவூணை
உண்டெவ் தருள்கவெந்தா யெனப்பணிந் துரைத்துநின்றான்
எண்டரு மீசாக்கப்போ தியார்கொனீ யென்றகேட்கத்
திண்டிறு லவனுமயானுன் சேட்டபுத் திரனே யென்றான் ௧௫

சுதனுரை கேட்டலோடுந் துண்ணென நடுங்கித்தாதை
பதைபதைத் தொருவனீண்டென் பாலினீ வறற்குமுன்னே
இதமுறு முணவை யீந்தா னெவற்றினு முண்டேனன்ன
புதல்வனைங் சுவனையாசி பொருந்தினே னாவனென்றான். ௧௬

ஈன்றவ னுரைத்தமாற்ற மிருசெவி யூடுமெய்தச்
சான்றவெந் துயரான் மிக்க சத்தமிட் டலறியெந்தாய்
வன்றநல் லாசியின்னே யெனக்குகீ தருகவென்றான்
ஆன்றவ னும்பிருதாற் சவர்த்தன னொருமென்றான். ௧௭

வருமுறை கேட்டபோதே மைத்தனு கோச்சியன்னான்
 இருமுறை படிநேசெய்தான் என்முதற் பிறப்பின்மேன்மை
 ஒருமுறை கொண்டாளிப்போ துறுமென தாசிகொண்டான்
 தருபெயர் யாக்கோப்பென்ப திவனுக்கே தக்கதம்மா. ௨௧

எனக்குமிங் காசிசல்க இடமினி யிலையோவென்று
 மனக்கவல் கூர்ந்துகேட்டான் மைத்தனைத் தந்தைநோக்கி
 உனக்கவன் றிலவனாக உறம்படி வைத்தேனன்னான்
 றனக்கனை வோருமேவ றனைச்செய ரியமித்தேனல். ௨௨

எய்துதா னியந்திராட்ச விரசமுமிவனே கொள்ளச்
 செய்தியா னாதரித்தே னாதவிற் சேயேயென்னே
 மைதப ஷனக்குச் செய்வே னினியென்றான் மகனிவ்வொன்றே
 உய்தரு மாசியுள்ள தெனக்குமின் டெவுகென்றான். ௨௩

அத்தரு தாதை முன்னின் றப்படி யுரைத்தே யேசா
 சத்தமிட் டழு விரங்கித் தாதையும் மகனே கேணின்
 சித்திர வாசத்தானஞ் செழும்புவி யொடுமேல் ஊனின்
 ரித்தலத் திழிவதாகு மிமத்தொடும் பொலியுமன்றே. ௨௪

செங்கையிற் கட்டக்கொண்டே சீவனஞ்செய்து பின்னோற்
 கக்குறு மேவல்செய்வாய் அனையனை மேற்கொள் காலத்
 திக்குநின் கழுத்தின் மீதற் றிடுமெவன் றன்னுகத்தைப்
 பக்குமச் சேதிப்பாய்கீ யென்றிவை பகர்தான் மாதோ. ௨௫

இன்னதன் பின்ன ரேசா இனையவற் கீன்றோனாசி
 பன்னிய வாற்றினாலே பகையுனத் தமைத்துவெய்ய
 தன்னல னாகித்தாதை தஞ்சுபின் றுணைவனாகும்
 அன்னவன் றனைக்கொல்வேனென் றெளவிய மதித்துளானே. ௨௬

கொடுமனக் காயின்னான் கூறுசொல் லீன்றான் காதிற்
 சுடுதழுவென்ன வெய்தச் சொற்றனர் கேட்டோ ரன்னை
 படுதய ருழந்துசெய்ய பாலகற் கூவியுன்னை
 அடுவதற் குன்னியும்மு னாறுதல் மனத்துற்றானல். ௨௭

ஆதலால் மகனே தாளா தரியவென் றுணைவன் பானீ
 மேதரு காரா னென்னும் வியனக ரணுகியாகவே
 தீதறு மாறுவைகிச் சிலபகல் கழியேசாடின்
 மீதுறு பகைதீர் பின்னான் விட்டுனை யழைப்ப லன்றே. ௨௮

இன்புறு மகனே கேணும் மிருவீர்க டமையு கெஞ்சற்
 தன்புற வொருதினத்தே தொலைவுற விழக்க வந்தால்
 என்பிற தயாமல்லர லென்றன னினைய சேயும்
 அன்புறு தாய்சொன்மாற்ற மகத்தினில் மதித்துளானே. ௨௯

பெத்துவே லீன்றகங்கை பின்புதன் கொழுகன்பாற்போய்
 எத்தமா மரபிலேசா வேட்டவேக் திழைமாரால்யான்

மெத்துமா துயருந் நேளுங் கிழகனும் வேட்டா னென்னில்
இத்தரா தலத்தென்னாயி யிருந்துமென் பயனாமென்றான். ௬௦

(வேறு) ஈசாக்கவ் சவளுரைகேட் டினையோனை வரவழைத்து
மாசாகா வாசினொற்று மகனேகானு னியர்தந்
தேசாருங் குழல்மடவார் தங்களுக்குட் சேருமணம்
நீசாரப் புரிவதற்கு கின்னுனத்தி வெண்ணமுறேல். ௬௧

பன்னுதல்கே ணீயேகிப் பதானராம் நன்னாட்டில்
உன்னவையோ டென்பிறந்த ஒங்கியசீர் கெழுலாபான்
கன்னலஞ்சேர் தரவுதவு நங்கையரி னுனக்கினிய
மின்னினையா னொருத்தியைநீ வேட்டொய்வாய் வெய்துகவே. ௬௨

அனைத்தினுக்கும் வல்லபர னாகியுனக் கீர்துபல
சனத்திரளாய் நீபெருகத் தயைபுரிசு வாபிரகா
மினுக்குதவு மாசியின யிறையுணக்குஞ் சந்திக்கும்
மனத்தினனி மகிழ்ச்சிபொங்க வழங்கியருள் புரிசுவன்றே. ௬௩

என்றுமொழிந் தினங்குமரற் கீசாக்கு விடைகொடுத்தான்
அன்றவனுந் தந்தையன்னை யறைந்தமொழி தலைக்கொண்டு
துன்றுபல வளங்கணனி துலக்கமுற்ற பதானராம்
என்றுரைக்குந் திருநாட்டுக் கிலாபான்பா லுறநடந்தான். ௬௪

ஆண்டிபிதா விளையோனுக் காசிபுகன் ததுவுமணம்
பூண்டவெழிந் காணாநிற் புரியற்க வென்பு புகன்று
மூண்டதிருப் பதானராம் மூதூருக் கனுப்பியதுந்
தூண்டிகணைச் சிலைத்தடக்கை யேசாவுந் தொகுத்துணர்ந்தான். ௬௫

காணானிள் மடந்தையரைக் கடிமணஞ்செய் செயலின்றே
னானுக் குளம்பெறுப்பென் றறிந்தேசா விசமாவேல்
மேனாளின் றிடுகேபே யோத்தினுக்கு வியன்றுணைவி
தேனாரசொன் மகலாத்தார் தெரிவையையும் வேட்டானே. ௬௬

பேர்சேபா நகரீங்கிப் பின்னவனன் றராலும்
ஊர்சேர வழிநடந்தே ஒங்குசுடர் சாய்த்தந்தி
நேர்போதி லோரிடத்தே யிராத்தங்க நீனைத்தல்கே
சேரோர்தந் தலைக்கணையாச் சேர்த்துவிழி துயின்றானே. ௬௭

புணினிய கித்திரையிற் பொற்புடையோன் சொப்பனத்தோ
ரேணிதரை மேனிறுத்தி யிருப்பதுவு மதனுனிநீள
சேணினளா விடமேலோன் றிருத்தாத ரதளிடையே
ஏனுறவல் கேறுவது மிறங்குவதுங் கண்டானே. ௬௮

அன்றுதெரி திருவேணி யதன்மிகையே யெம்பெருமான்
நின்றுனது மூதாதை தாதையெனு கீன்புகழோர்க்
கென்றுமருள் புரிதேவன் யானுனக்கும் மசபினுக்கும்
இன்றுவணீ துயில்காட்டை யினிதுதவு வேனன்றே. ௬௯

வரஞ்சுவவு நின்குலம்பார் மணவின்மிக மல்கலுதும்
நீரஞ்சுவவு நாற்றிசையுஞ் சிறந்துணது திருமரபு
பரம்புரித்தப் பாரிவெந்தப் பயில்குலமு முன்னலும்
உரம்பெறுமுன் குலத்தாலு முயராசி மருவிடுமே. ௪0

உன்பால்யா னிருந்தேநீ யுற்றழியெல் லாம்புரத்தே
அன்பாக மீண்டுமிந்நா டடையவுனக் கருன்புரிவேன்
கின்பால்யான் புகலுமிவை யெவற்றினையும் நீனைப்பகலா
தின்பாக வருள்வலென இசைப்பதுவுங் கேட்டானே. ௪௧

ஆனதுயி லகன்றெழுந்தே யவன்மெய்யா வித்தலத்தே
வானவன்வை கினனறித்தேன் யானென்று மனத்தஞ்சி
ஈனமறு மினையதலம் எங்கோமா னுறைபதியாம்
வானமநின் வாசல்து வாமென்ன வகுத்தானே. ௪௨

தக்கபுசழ் யாக்கோபு தலைக்கணையா வைத்தவந்த
மிக்கபெருங் கல்லதனை விடியவிலே தானெழுந்து
அக்கலின்சேர் தலமதிற்று ணாநிறுத்தி யெண்ணெய்சொரிந்
திக்கடிக்கொ ளுலூசெனுகா டினிப்பெத்தே லென்றிசைத்தான். ௪௩

என்றுமொழிந் திறையென்னே டிருந்துவழி தோறுமிசத்
துன்றருளாற் புரந்துணவுந் துகிலுமருள் வதமன்றி
என்றனது தாதையுழைக் கியான்சாந்த மொலிமிண்டுஞ்
சென்றிடநல் லருள்புரியிற் தேவனவ னெனக்கென்றும். ௪௪

நின்மலனே யான்றானு நிறுத்துகன்னின் ஞலயமாம்
இன்னருளா னீயெனக்கீ யெவற்றினிலும் பத்திலொன்று
நன்மனதநா னல்குவல்யா னென்றமங்கு நவின்றெழுந்து
துன்னு குண திசையார்தக் தொன்னுடி விரைந்தடைந்தான். ௪௫

ஆன்றோன்போய்ப் பழனத்து டாங்கேயோர் கிணறமயல்
மூன்றாடு மருங்குகண்ணி முடுகுறவே துயில்வதுவும்
தான்றோன்றக் கண்டானத் தண்கூபந் தனில் மேய்ப்பார்
கான்றாரும் புனல்மங்கைக் குண்ணுதற்குந் காட்டுவரால். ௪௬

(வேறு.) பீடுறுக்குழி பெரியதோர் கலால்
மூடுறப்படும் முடுகி மந்தைகள்
கூடுமக்கெலாக் குழுமு போதுகன்
யாடுபேர்த்துண வழங்கி மூடுவார். ௪௭

அந்த மேய்ப்பரை யண்ண னேக்கிகீர்
எந்த .நாட்டினீ ரென்ன நாற்றிரு
உந்தி யிக்ககா ரானி னேமெனாத்
தந்த வாசகந் தன்னை யோர்த்தவன். ௪௮

குலவு செல்வகா கோரளித்த பொற்
புலவுசிரிலா பானை யோர்திரோ

சொலுதி ரென்னவா மென்று சொற்றனர்
வலிய னேகொனீர் வழுத்துமென்னவே. ௪௧

தீங்கி லானவன் றந்த செவ்வீசேர்
மாங்குயிற்குநேர் செஞ்சொல் வஞ்சியா
டாங்கு சேர்த்திவண் அடைதல் பாரெனாப்
பாங்கி னீன்றவம் மேய்ப்பர் பன்னினார். ௫௦

அன்னபோதிவன் ஆடு கூடுதற்
கின்னமும்பொழு தேற வில்லையே
துன்னு மின்னகை தோயமுண்ணுராப்
பின்னுமேயலாம் பெரும்பு லென்றனன். ௫௧

ஆட்டுமந்தைகள் அனைத்துஞ் சேருமுன்
ஊட்டலோமகை ஒருங்கு வந்துழி
மாட்டினிக்கலைப் புரட்டி வைத்துநீர்
காட்டுகொமெனக் சமுற லுற்றனர். ௫௨

(வேறு.) இன்ன வாறிவன் பேசிடமெல்லையி விராகேல்
துன்னுமாடுக றுத்தின ளவ்விடை தொக்கார்
அன்னமென்னடை மலரடித் துடியிடை யயிற்கண்
மின்னைமுன்னுற விழியினை களித்திடக் கண்டான். ௫௩

கண்டபோதவ னெழுந்தபோய்க் கிணற்றின்வாய்க் கற்போர்த்
தண்மென்புடை மாதுலளுடுக ளமுதம்
உண்டு வெவ்விடாய் தீர்தர வுதவிய பின்னர்
மண்டுகாதலால் முத்தமிட் டமுதனன் மன்றே. ௫௪

அழுதுதன்னையின் னானென வளையவ னாரியக்
செழுதகுந்திற லுடையவன் கிளத்தின னவன்போய்ப்
பழுதிலன்புடைத் தாதைமுன் பகர்தலு மனையான்
தொழுதகும்புகழ்க் குமரனைத் தொடர்ந்துபொய்க் கண்டான். ௫௫

உருகுமன்பொடு தழுவியே முத்தமிட் டிவந்து
மருகனைக்கொடு மாமனை மருவிடப் புருந்தான்
பொருவில் டொற்பினுன் பொருந்துமெக் கருமும் விரிவாப்
பெருகு சீருடை மாதுலற்குரைத்தனன் பெட்பாய். ௫௬

தண்மைகூர்ந்துள றெஞ்சொடு சாற்றுசொற் கேட்டே
உண்மையாகவென் னென்புமென் றசையுமென் றுவப்பாற்
றிண்மை கூர்புய மாதுலன் செப்பின னவன்பால்
ஒண்மையாருள முடையவ னொருமதி யுறைந்தான். ௫௭

இல்லில் வைகிய பொழுதழைத் தினையனை யிலாபான்
மல்குமன்புடை மருகனே யாதலின் ஊனாச்
சொல்லுமென்பணி தொடர்ந்துகீ செயனெறி யன்று
நல்கு சம்பளம் வேட்டதை கவில்லென கவின்றான். ௫௮

எண்ணுசாரா மகலெனு மினைபலினை மகட்கா
கண்ணுமேழுவர்ச் சரம்பணி கான்புரிவே நென்
றண்ணலொதின னந்நியற் கருளலி லுனக்குப்
பெண்ணையீவதே நலமெனப் பேசினன் மாமன்.

௫௬

கூசுகண்ணினன் மூத்தவ ளிலையவக் குமரி
தேசுவாய்த்தவ ளாதலி னிவனிடை செய்யோன்
ஆசைகூர்ந்தவற் கவவிடை பணிவிடை யபர்ந்தான்
மூசமன்பினேழ் வருடமு முடிந்தன சிறிதாய்.

௬௦

பொறித்த வாண்டுகள் போனபின் மாமனைக் குறுகிச்
செறித்த வன்புடைத் தெரிவையைத் தருகெனச் செப்பக்
குறித்தநாளையிற் பலரையுங் கூட்டியே விருந்திட்
டெறித்த பொன்னிழை முன்னையை யிரவீளி லீந்தான்.

௬௧

சொன்ன நற்பணி சோர்வற வாற்றிடுஞ் சிலப்பான்
என்னு மின்னினை யம்மகட்கீந்தன னிலாபான் *
ஆன் னயாமினி யகன்றபி னளையவ ளிலேயான்
பின்னையன்றெனக் கண்டன னபீறும் பெரியோன்.

௬௨

தெரிந்தகாலையில் மாமனை ளோக்கியச் செம்மல்
விரிந்த பொற்புடை யினையவ டன்னையே விழைந்து
புரிந்துளேன்பணி யினையிளைப் பொருந்தறத் தராடே
பரிந்த வஞ்சகீ பண்ணிய தென்னெனப் பசர்ந்தான்.

௬௩

மூத்தமாமக ளிருக்கவே யினையவள் மூத்த
வத்துமாமணம் புரிவழக் கிவ்வுழியின்றால்
மாத்தடந்கணிக் காகவும் வருபணியவ்வா
ரூத்தகச்செயி லவனையுமருளு வலென்றான்.

௬௪

எழுவர்ச்சர மினையவட்காகவு மியற்றத்
தாமுமக்குழ லவனையுமருளினன் றுதை
குழுநற்பணித் தொண்டினுக்கிசைந்த பில்க்காளே
யாமும்வெள்ளுசொ லிம்மகடனக்கென வீந்தான்.

௬௫

பூத்தபைங்கொடி போலுமெய்ப் புணைமுழல் மலர்க்கை
மாத்தடவ்கணிக் வஞ்சிமேல் மூத்தமங்கையிலும்
வத்துமன்புனைவத் திருந்தனன் பின்னுமேழ் வருடம்
கொத்தசேருடன் பணிசெய்தா னவனிடைக் குரிசில்

௬௬

விருப்பயின்றியே மூத்தநாயகியினே மிக்க
திருப்பொருந்தினே னலட்சயஞ்செய்தலிற் றேவன்
சுருப்பமன்னவ னெய்திடக் கருணை கூர்ந்தனனால்
மருக்கருக்குழ வினையவன் மைமையாய் வுநிந்தான்.

௬௭

வர்த்தருஞ்சை னொருவனையருளின ளிலேயான்
சீர்த்தகண்பினி நாயகென்மிசை சிறக்கச்

சேர்த்துவானவ னெனக்குள சிறுமையையின்னே
பார்த்துநல்லருள் புரிந்தனனாமெனப் பன்னி. ௬௮

உருபனென்றுபே ரம்மசற்குதவினன் மீண்டுங்
சருவீனாந்தொரு கான்றுளை பயந்து சாதலனாற்
திருவிலற்பமாயா னெண்ப்பட்டது தெரிந்தே
பொருவிறேஉனென் வேண்டிதல் கேட்டருள் புரிந்தே. ௬௯

இந்தமாமசன் றன்னையுமீந்தன னெனக்கென்
றந்தமைந்தனைச் சீமெயோ னென்றவ ளழைத்தாள்
சந்துவேறுமோர் சதனைமும் புகல்வரைத் தரலால்
உந்துமன்பினி யறுவலென் றிலேவியென் றுரைத்தாள். ௭௦

சாற்றுமற்றொரு மதலையைத் தத்தினியிறையைப்
போற்றுவேனெனச் சொல்லியூ தாவெனப் புகன்றான்
ஏற்றமெய்தவிம் மைந்தரை யீசுறபின் மக்கட்
பெற்றைநீகினிள் பெறும்பய னடைந்துயர்பேதை. ௭௧

(வேறு) மைந்தரைப்பெறுத லின்மையாலினைய மாதுமிக்கினிய மக்களைத்
தந்ததெளவையை வெறுத்துநண்புடைய தலைமகன்வதனகோக்கியே
சுந்தரப்புதல்வர் யானுநல்கவரு டின்னுராயவதெ னின்னுயிர்
உந்தமானில மகன்றுபோகுமென எவ்வமோடெதி ரியம்பினான். ௭௨

தேவியிவ்வுரை நவின்றபோதுபுகழ் சேருமண்ணல்மிசு சினமுனம்
மேவியுன்வயி னிருக்கருப்பமதின் வினாவுவாய்க்கவருள் செய்யயான்
தேவினுக்குவதி னோவெனச்சிறுவ றென்மடிக்குதவல் செய்யவே
மேவியென்பணி மசுட்புணர்ந்திடி விதத்தினெனுமர புய்யவே. ௭௩

அன்றுதேவிமொழி யாலிசைந்தவனொ டவனுமி ற்பொடு கலந்தனன்
மன்றலங்குழலி சருவீனாத்தினிய மசுறொநுத்தனை வழங்கினான்
இன்றுதேவெனது வேண்ட ல்கேட்டுமக வீந்துநீதியை யியற்றினான்
என்றுநற்றலைவி தாணிகன்பெய ரெனுவீளம்பி மகிழ்வெய்தினான். ௭௪

வேறுமோர்மகவை யவளுயிர்த்தனன் மிகுத்தஅன்பினொடு முதல்வியும்
மீறுவன்பினொடு வாதிலின்றவலி மேவுதெளவைதனை வென்றுளத்
தூறுமின்பமடை வற்றினேனென உரைத்திவற்குரவு தலியெனக்
கூறுநாமமிசை வித்துநாளமகிழ் கூர்சுருத்தினொடு வைகினான். ௭௫

முத்ததேவியு மகப்பெறுஞ்செய றனக்கொழிந்தமையிற் மொழிபணி
காத்துகின்றபுரி யடிமமாதையுயர் கணவனுக்கினிது கல்கினான்
மாத்தகுஞ்சுதனை யவளுமக்குதவ மருவிவந்ததொரு படையெனக்
காத்தெனும்பெய ரவற்களித்தனன் களிப்பின்மிக்கபெரு முதல்வியே. ௭௬

மீண்டுமவ் வடிமை யானமல்கையொரு மேதகுஞ்சுதனை யுதவினான்
காண்டலுத்தலைவி கெஞ்சமவ்விடை களித்துவாழ்வுடைய னென்றெனை
மாண்டகுந்தரையில் வாழ்மடந்தையர் வழுத்துவார்எனனி வாழ்விபான்
பூண்டினேனென நவீற்றியாசெரெனு நாமமும்புகவ லுற்றனன். ௭௭

மேயகோதுமையின் வினாவுகோட்டுரிய காட்சளிப்பழன மீது
தாயின் கணிகள் சண்டுகொண்டுருப ஹதயினுறுதவு தாய்கையில்
ஆயவிச்சனியி லீயெனக்குமென அக்குதவகையுரை செய்வென்
நாயகம் கவர ஹற்றுளைய்கனியி னசையுமுண்டுகொ னவற்றென. அ

முனியுநெஞ்சினொடு தெனகைசொற்றிடஹ மொய்த்தசீரினைய வல்லியிச்
கனிநிமித்தமுனை மருவுமின்றிரவில் அனையனென்றுகளுற்றனள் [நீள்
குளிதரும்மொழியின் மகிழ்வுகொண்டனைய கோதைமாயிடையெட கொழு
பனிதரும்பழன நின்றுமீன்பொழுது பரிவுகொண்டெந்நர் படர்ந்தளாள்.

அடைந்துகண்டினையகனிசளாஹுனை அடைந்துளே னனைக வெனையென
மடந்தையோடவனு மந்தகல்லிரவில் மருவஹற்றுமகிழ் வெய்தினுள்
அடங்கலாதபுகழ் மேலவன்சருனை யாலடைந்துதரு வனையவன்
இடங்கொளித்தரையி னிற்சிறக்ககொரு மகவையின்றபரி வெய்தினுள்.

அடிமையின்னையென தன்பஹுக்கருளி னெனெனக்கிறைவஹைலாற்
படியினல்லநீள் புரிந்ததென்றுரை பகர்ந்துவந்தீஷ காடுரைநாத்
தடியினேரிடை மடந்தை சொற்றனள் சதந்தராமமது மீளவும்
மடியில் வைக்கையர் கருவினைந்தினிய மனெனருத்தனை வழங்கினுள். அக

வீறுமிக்கபர னல்லசீதன மெனக்கு கல்கினன் விழைந்தியான்
ஆறுமக்களை யுயிர்த்தவச்செயலி னுலுவந்தரிய காதலன் [கையாய்க்
ஊறுமன்பினுட னினியிசைந்துறையு மென்னொடென் றுரைசெய்துவ
கூறும்புதல்வ னுக்குமிக்கசெயு லோனெனப் பெயர் குறித்தனள். அட

(வேறு.) விஞ்சுவகை யோடுகரு மீளவுமடைந்தோ
ரஞ்சொலிவ வஞ்சியை யளித்தயரி லேயான்
நெஞ்சிடை மதித்தரிய நீடுபெயர் தீனாள்
எஞ்சினெழில் சேருமி மகட்கென விசைத்தான். அக

பன்னவரிதாகிய பரம்பர னிராகேல்
தன்னையு நினைந்துசெவி சாய்த்தருள் கொடுத்தான்
மின்னையனையான்கரு வினைந்துவகை மேயோர்
நன்னல மிகுஞ்சுதனை கல்கியுயர்வுற்றே. அச

நீடுமவ மானமதை நீக்கின னெனக்குக்
கேடில்பர னின்னுமொரு சந்ததி கிடைக்கும்
பீடுதவு மென்றுதகை பேற்றபெயர் யோசேப்
பீடுதரு மிம்மக வினுக்கென இசைத்தான். அடு

ஈதுகிசுழ்வுற்றபி னரேகனருள் பெற்றோன்
மாதலனை கோக்கியளி யேனனிவருந்தி
ஒதுபணியுன்னிடை உருற்றியத் தேர்ந்தாய்
போதுவிடை கல்குக விளிப்புசுழ் பெரல்க்தோய். அக

சின்பணி புரிந்தடிய னெனெறியி னின்றே
அன்புற வடைந்தமனை மக்களொடு மாக

- என்பதையை யானதுக லெவ்வெ வின்னே
இன்பமுற வேங்கெவ வென்னவுரை செய்தான். ௮௮
- மருகனிகை சொல்லுதலு மாமனெதிர் கோக்கி
உருகுசபை பெற்குணை முற்றசெனி லின்னும்
இருபரிவி னேடுமிறை யென்னையு னியித்தம்
பெருகுற விருத்திபுரி பெற்றியறி வுற்றேன். ௮௮
- கேட்டபய னீடுவல் னெத்திடுக வென்றான்
கீட்டுபுகழோ னெனது கீன்பணியு நின்றோல்
ஆட்டிதை தன்மையு மறிந்துணைவி வேர்சால்
நாட்டினிடை யாண்வரமு னனிலெ தெரிகெயில். ௮௯
- வந்தபின் மிருக்கருணை வானவ னளிக்கும்
அந்தவுய ராசியினி லாயது விருத்தி
இந்தவெனநாகிய குடும்பினி யெய்த
வந்தவுயர் போதபொருள் யான்பெறுவ வென்றான். ௯௦
- ஒதமொழியாவையு முணர்ந்தருளி மாமன்
யாதுபெற வுன்னினை யிசைத்திடுக வென்றான்
திதுதவிர் சிந்தைபெறு செம்மலு முவந்த
மாதுலனை கோக்கியரு மாற்றமுரை செய்தான். ௯௧
- கீயுதவ யான்விழைவ தொன்றுயில னினதே
யாயசெழு மந்தையினு ளாங்கடைவி னேடுமீ
போயுலவ லுற்றிலரு புள்ளிவரி கருமை
யெய்கொறி பன்னையிவை யாவையு மெடுப்பேன். ௯௨
- கின்னிடை பெறற்கிவை கினைப்பிவைகள் பெற்றும்
பன்னுகரி புள்ளியகல் பன்னைகளு மெய்பில்
மன்னிய கறுப்பகலு மையுமகை தம்முட்
டுன்னிலவை யான்றிருடு தோமுடைய வென்னே. ௯௩
- இம்முறையெ னீதிகள் விளங்கெவ வினிசீ
அம்முற புரிந்தெயில் யானுமுன தாட்டைச்
செம்முறை புரத்தெவ வென்னவுரை செய்தான்
உம்முறை சிறந்ததென மாமனு முரைத்தான். ௯௪
- ஒதியி னம்முறை யுறப்பிரி வுறத்தே
மாதுலன் மறுக்குல் வெவற்றினையு மக்கள்
குதகல மூன்றுதின மெவுவழி தூரம்
போதருத லுற்றவை புரத்திட விதித்தான். ௯௫
- மாசகலு மேனியுது மந்தையகை யாவும்
பேசியுள வம்முறை பிரித்தகை தனக்காத்
தேகபெற மும்மரு மகன்புடை செய்தித்தே
செறவனித்தியென ஈத்தன னிலரபான். ௯௬

புன்னையொடு லூசுகளைப் பொங்குசெழு மர்மோன்
 னனலுமர நற்கூனைகள் வெட்டியிடை யிடையே
 துன்னகனி வெள்ளைமறு தோல்சுளைத லுற்றே.

௧௪

ஆம்புதகர் தாசமுட னாடுவரு போழ்திற்
 பம்புநகை யிற்பொலியு மவ்விடை படர்ந்தக்
 கொட்புகளை நீர்பரு கிடத்தினயல் கொடுபோய்
 கர்பியவை கோக்கிடமு னண்ணவெதிர் வைத்தான்.

௧௫

இன்னசெய லாலவைக ளீறுபொழுதெல்லாம்
 பன்னிற மறுப்பறங்கள் பாரிடை யுயிர்த்த
 அன்னவை யனைத்தையு மவன்பிரிவு செய்தே
 தன்னவை யெனக்கொடு தனித்துற வமைத்தான்.

௧௬

கூடுபொழு திற்பொது நிறங்கருமை மேவும்
 ஆடுசளின் மாமுசமு மங்கெதி றமைப்பான்
 ஆடல்செறி போதுகிளை யாங்கமல னெய்தப்
 போடுவத லாதுபொலி யாதவிடை போடான்.

௧௦௦

ஆயிவைக ளாற்பல மகன்றவைக ளெல்லாம்
 மாமனவை யாகவலி மன்னுவ தனக்காய்ப்
 போமுறை புரிந்தனனி வாறுகளி பொற்போ
 டேமுற விருத்தியவ னெய்தின னிருந்தான்.

௧௦௧

(பேறு.) எந்தைதன் பொருள்க ளெல்லாந் தன்வசமாக வெய்தி
 அந்தநன் னிதியாற்செல்வ னாயினென விவாபான்
 மைந்தர்க ளுரைத்தவாறும் மாதுலன் முகம் வெறுப்பாய்
 வந்ததும் யாக்கோப்பென்னும் வள்ளலக் குணந்தானன் றே. ௧௦௨

இன்னவக் காலந்தன்னி லிறையங ளைகோக்கி
 உன்னிருந் தாதையோடுன் மரபினோ ரொன்றிவாரும்
 பொன்னகரினுக்கு மீண்டும் போதரல் புரிசவுன்பால்
 மன்னுவான் றுணையதாக வையுவுல் யானங்கென்றான்.

௧௦௩

மேலவன் வாய்மைசேட்டு விளங்கிழை மனையாரைத் தன்
 பாலவன் பழனத்தன்னிற் படர்ந்துற வழுப்பித்தென்றன்
 மேலுமை யின்றதாதை முகமுன்போ லின்றிவெறு
 கோலமாய் மாறுகொண்ட கோளினைக் குறித்துக் கண்டேன். ௧௦௪

ஆயினு மெந்தை தேவன் றுணையுள னைஞ லஞ்சென்
 எயின பணிக ளுந்தைக் கியான்புரிந் ததுநீர் தோவீர்
 மேயின சம்பலத்தைப் பதின்முறை மாற்றி வெய்யோன்
 தியன புரிந்தானேனுந் திங்குறு தமலன் காத்தான்.

௧௦௫

எந்தநன் னிறத்தகுட்டி யெனக்கென வவன்சொன் னாலும்
 அந்தநன் னிறத்தவாக வாடுக ளீன்ற உம்மா

இந்தகண்முறையுந் தந்தைக் குடையன விவையை பென்பால்
வந்தறவருளால் மேலேன் வழங்கின னெனக்கு மாதோ.

ஆடுகள் பொலியும்போதில் ஆனவென் கன விலாங்கே
கூட்டுந் கடாக்கனெல்லாம் பன்னிறங் குலவக்கண்டேன்
சேடுறத் தேவதாதன் கனவினிற் செறிந்துன் மாமன்
வாழிற வுனக்குச்செய்த வஞ்சனை யாவுங்கண்டேன. ௧௦௩

ஏற்றிக் விழியானோக்கு சென்றன னப்போ தன்னான்
போற்றிய மொழிபோற் பார்த்தேன் பொருந்துமை வரிப்பல்புள்ளி
மேற்றிகழ் படிவமெய்தி மேயவாய் விழைந்துகூடித்
தோற்றிய கடாக்கடம்மைத் தொகுத்துநீ நோக்குவாயே. ௧௦௪

நீயொரு துணிணன்று நேர்ந்தபி டேசஞ் செய்து
துயசங் சுற்பஞ்செய்பெத் தேவினிற் றேன்றி நின்முன்
மேயநந் காட்சிதந்த மேலவன் யானே யின்னே
யேயநின் சுற்றத்தார்பா வேகு க வென்றா னென்றான். ௧௦௫

இங்கவ னியம்பக்கேட்டுத் தேவிய ரெந்தை யில்லிற்
பங்குட னுரிமை யெங்கட் கினியுண்டோ பகருவாய்நீ
அங்கவன் றனதுபார்கவைக் கந்நிய ரானோமந்தோ
எங்களை விற்றுக்கொண்ட பொருளெலா மினிதுண்டானே. ௧௧௦

எந்தைபா விருந்து தேவ னெடுத்தரு ணீதியமெல்லாம்
வந்துள நமக்கு மெங்கன் மகார்க்குமே யுரியவாகும்
முந்துற வுனக்குத் தேவன் மொழிந்தபோற் புரிகவென்றே
சந்திர வதனமாதர் சாற்றின ரென்ப மன்னே. ௧௧௧

மனைவியர் வாய்மைகேட்டு வாய்த்ததன் மக்களோடுங்
கனகதயிவர்த்து செல்வங் கவினுள் பசாண ராயில்
தனதெனக் கிடைத்த வாழிந் தரும்பல நிதியுங் கொண்டே
அனகன தருள்பெற்றேனு மவருடன் வழிக்கொண்டானே. ௧௧௨

தாதையன் றுட்டின் பாலில் மயிர்களை தருதற்காகப்
போதலுற் றிருந்தா னத்தப் போதினி விராகேலன்னா
ஹாரம்புரியுந் தேராயீன்களை யன்று வெளவி
மேதரு கணவனோடும் வழிச்செல மேவினாளே. ௧௧௩

இவ்வகை யிலாபானொன்று மறிந்திடாசன்றி யாக்கோப் [திக்க
பெய்வகைப் பொருளுக்கொண்டே யெழுந்தன ளொளித்தாக் கே
கொவை கொடிரை நீராற்றைக் கடந்துபோய்க் கிவியாத்தென்னும்
அவ்வயர் கிரியைநோக்கி ஓடின னகன்றுபோனான். ௧௧௪

ஓடிய மூன்றாநாளி லுணர்ந்தடல் மாமனன்று
கூடினன் றுணைவரோடுக் கொம்மெனப் பின்சென் றேழுடித்
தேடினன் கிவியாத் தென்னுந் திசியி லெழுநாளின் பின்
நாடின னவனையங்கே கண்ணிடக் கண்டானன்றே. ௧௧௫

சொப்பன மசீனில் மேலோன தோறியே யிலாபர்னுக்கன்
றப்புசுழ் யாககோப்போடே யன்புற மொழிகளன்றி
வெப்புற மொழியாதேனும் விளம்புத லொழிகவென்றே
செப்பினன் யுழித்தங்கண்ணன் மருமகன் பாலிற்சேர்தான். ௧௧௬

அக்கிரி மருங்கில் யாக்கோப் பமர்ந்தனன் படங்கில் மாமன்
புக்குற துணைவரோடப் பொருப்பக மருங்கிற்றினும்
தொக்குற விரிகூடாரந் துலக்குற வமைத்து வைகித்
தக்கதன் மருகறைன்னை நோக்கினன் சாற்றலுற்றான். ௧௧௭

வஞ்சகீ யெனக்குச் செய்தே வைவடி வாளங்கொண்டு
வெஞ்சிதைப் படுத்துவார்போல் மிக்கவென் புதல்விமாராம்
வஞ்சியர் தம்மைக்கொண்டு உந்தசென் மறைந்தெனக்கோர்
செஞ்சொலு முரையாதோடுஞ் செய்கையென் செப்புவாயே. ௧௧௮

கீதேபரிசைநற் றுளங் கின்னர முழக்கமிஞ்சு
ஓதநு மகிழ்ச்சியோடு முனையா னனுப்பவின்றி
ஏதமிலெனது மைந்தர் முதலினோடுமின் முத்தவ
காதலிற் பெறலுமின்றிக் கரந்துபே தமைசெய் துற்றாய். ௧௧௯

உந்தமை வருத்தவன்மை யுண்டெனக் கெளரினு முங்க
டந்தையின் கடவுளென்னைத் தடுத்ததா விடர் தந்தில்லென்
வந்திடும்பொழுது கீரென் மனையினிற் றேவர் தம்ஐம
முந்தாநத் திருடலுற்ற தென்னென மொழிதிரென்றான். ௧௨௦

குறித்தசொற் கேட்டபோதக் கோதிலா னெனதில் லாரைப்
பறித்தென விடுகையென்று பயந்துளேன் தேவர்தம்மைச்
செறித்தவெக் கள்வனெனுஞ் சீவனுக்குரிய னல்லன்
மறித்துநீ யிவர்கான்றாயெம் மாட்டுறி வெடுநதியென்றான். ௧௨௧

சேல்விழி யிராகேலன்று திருடிய தோரா தண்ணல்
சால்புற வுரைத்தல் கேட்டச் சாரலஞ் சிகரக் குன்றின்
பாலவர் செறித்துவைகும் பாளய மொவ்வொன்றாக
வலுமவ்வளவுந் தேடிப் பார்த்துமங் கெய்திலாவாய். ௧௨௨

மானவியி யிராகேல் வதிந்தபா ளயத்திற் போனான்
தேனை மொழியா டந்தை சேருமுன் தேராபீன்க
ளானவை தமக்குமெலாங் கத்திரிக் கலனை வைத்துத்
தானதன் மெலதாகத் தங்கின ளிருந்தாளன்றே. ௧௨௩

பாடியெங் கெங்குநாடிப் பார்த்துமுன் வரவிருத்தே
கீடிய விழியான் பூப்பால் கீவர யெழாதிங் ளுற்றேன்
கூடியபுகழோய் கோபங் கொண்டோடெ லென்ற ளங்குந்
தேடியுங் காண்கிலாளுய்த் திகைப்பொடு தின்றான் மாதோ. ௧௨௪

அஞ்சிடும் பழிக்குகீங்க லாண்பின் மாமன் றன்மேல்
வெஞ்சினங்கொண்டு வெஞ்சொல் விளம்பியவ் கண்ணனோக்கி

வஞ்சமுக் கிரமோடென்னைத் தொடர்ந்துக் மேவயான்செய்
கஞ்சினையினையுற்றம் பாவமென் கவிற்றவாயே. ௧௨௬

தொக்கெம் படக்குமுற்றஞ் சோதனைசெய்து னாய்கீ
தக்கநின் பொருளில்யாது சார்தரக் கண்டா யிக்கன்
புக்குறப் பார்த்தெடுத்தார் போந்தவித் துணைவர் முன்னீ
வைக்கமற் நிவச்சியாயம் கமக்கிடை வகுப்பர் மன்னே. ௧௨௭

இருபதுவருடம் யானுன் னிடத்தினி லிருந்தே னக்குன்
துருவைவற் காலிதானுந் தொகுஞ்சினை யழிந்ததில்லை
மருவுநின் சுடாக்கடம்மை மற்றியா னுண்டதில்லை
உருவுயி ரிழந்தவெல்லா முனக்கின்றி யெனக்காவற்றேன். ௧௨௮

இரவினிந் பாவீற் சோரம் போனவை யெவையும் யானே
தரலுற வேண்டுமென்று சாற்றினே திவாயில் வெய்தாய்
விரவிய வெயிலு மல்லில் மிக்கிழி பனியுநாளும்
பருவரலெய்த வென்னைப் பட்சித்த வாகுமன்றே. ௧௨௯

துயிலிரு விழிசன்குந் தூரமே யாகவிவ்வா
றியலவைந் நாலாண்டக்குன் னில்லிடை யிருந்தே னம்மா
பயிலுறும் பதினாலாண்டுன் பாலகிமார்க்கா வாராண்
டியருமுன் மந்தைகட்கே யாகவு முனைச்சே வித்தேன். ௧௩௦

பற்றுமென்சம்பலத்தைப் பதின்முறை மாற்றலுற்றாய்
உற்றவென் றந்தைக்கண்ணுன் றந்தைக்கு முரியதேவன்
பொற்புற வெனக்குநாளும் புரிந்துநற் றுணையுருகேன்
சுற்றிட யாவவுக்கொண்டு வெறுங்கையோ டனுப்புவாயே. ௧௩௧

கடவுளென் சிறுமையோ டென் கைப்பிரயாசந் தன்னைப்
படர்வுறு மிரக்கத்தோடும் பார்த்தன னைலாலே
அடலுறு முன்னைப்போன அலிலெனக் காகத்தோன்றி
மிடலுறக் கடிந்தானென்றும் விளம்பின னென்பமாதோ. ௧௩௨

மருகனன் றுரைத்த மாற்றம் மாதுலன் கேட்டே யிர்தச்
சுரிருழல் கன்சைமாரென் சதைகனா மினைய மைந்தர்
உருகுமென் புதல்வருன்பா லுற்றவின் மந்தை யர்வும்
பெருகுமென் னவைகீகாணும் பிறவுமென் னவைகனாமே. ௧௩௩

மாண்விழி மக்கடம்மை மற்றவ ரினிதீனீற்ற
கான்முனை கனையானென்னே செய்யலாக் கனறுவாய்கீ
கோன்செழு விளக்கமாக துவலுமோ ருடன்படிக்கை
யான் விரும்புற்றே னென்க னிருவர்க்கு மியற்றவென்றான். ௧௩௪

மல்லலம்புயத்தோன் மாமன் வழங்கிய மாற்றக் கேட்டோர்
கல்லினை வெடுத்துத் துணைக் காண்டக ரிறுத்தலுற்றுப்
பல்கலிக் குதவுமென்னப் பகர்தலுந் துணைவரானோர்
அல்கலில் சற்கன்கொண்டே அல்வீடை குவைசெய்தாரே. ௧௩௫

பொருந்துமக் குவைக் கணமீதே புகிறுத்தன மூண்டார்
 அருந்தியக் கிலாபா னேகார் சத்ததா உதன்பேரென்றான்
 இரும்புகழ் யாக்கோப்பென்போ னெழிற்கலே பேதத்தற்கு
 வருந்திரு காமமென்று வழங்கினனென்ப மன்றே.

க௭௮

மாதுலன் மீண்டும் கோக்கி மருகனே பிரிந்து நாகுகள்
 போதரலுற்ற பின்பென் புதல்விய ரானோர் தம்மைப்
 பேதறவருத்தி வேறுபெண்களை மணஞ்செய் வாயேல்
 ஏதயில் பரமனெக்கட் கிடைக்கிற தீர்ப்பனன்றே.

க௭௯

யாருயிவ கில்லைத்தேவே எமக்கொரு சான்றதாகும்
 பாரென விலாபான் சொன்னபடியினு விதந்து மின்பா
 பேரதா மினையகல்லின் குவைகரி பெணலாற் பேசும
 சீருறு கலேயேததென்னும் காமமார் தெரிசுருவகாலே.

க௮௦

மீண்டும் மாமனிக்கற் குவையொடிவ் வியன்கற்றுணைக்
 காண்டியா னுனக்குத்திமை கருதியித தொருநிக் கலிலை
 தாணதே லறவு மெஹமேற் நீதுக் தரக்கடாதே
 யீண்டுறலறவு மெஹகட் கிவைகளே சாட்சிமன்றே.

க௮௧

உத்தையோ டெந்தையாதி ஒதுகள் குரவரானோர்
 தந்தயா பரனுமேலோன் தருநடு தீர்ப்போனாகி
 வந்துகம் மிடையே மன்னக கடவனென் றுரைத்தான் உள்ளல்
 தந்தைதன் பரணமே லாணை சாற்றின னனையபோதே.

க௮௨

ஆணையிட்டதன் பின்பெற்பில் அரும்பலி யுதவிப்பினார்
 ஊணயின் நிடுமினென்றான் உண்டிராத துயினறொழாதார்
 பூணுறு புசுழிலாபான் புதல்வர்முத் திரிகன்மார்சுரும
 வணுறு மாசொசொல்லி முத்தயிட் டெழுதுபோனான்.

க௮௩

(வேறு) மாதுலனும் பிறருமெழுந் தகன்றபின்னர் வழிக்கொண்டு யா
 கோப்பவ் வரையைக் கிசிப்

போதலுறு வெறியினெதிர் தேவதுதர் புருந்தவனைச் சந்தித்தார் புசுழ்சே
 ரன்னான்

ஈதுபரன்சேனையென்றுசொல்லியந்த இருந்தவத்தினுமமக னாயிமென்றான்
 திதுதவி ருளமுடையோன் அதன்பிற்றம்முன் செய்யமுக்க வானவகை
 சிந்தித்தானே.

க௮௪

சிந்தனைசெய் தவன்றனது துதர்நம்மைச் சேரவழைத் தின்னேகீ ரெம்மு
 ன்பாற்போய்

இந்தவுயர் தினமளவு மிலாபான்பாலில் யானி நுத்த செயலுயிரை கரக்
 க்மந்தை

தந்தைபல் பணிபுரியுந் தாசராதி தகப்படைத்தே னென்பதுவுக் தயையு
 ன்பாலில்

வந்துபெறு மாற்றையான் வன்னலையுன் மலரடிமுன் தெரிவித்தே னெ
 ன்னுமாதும்.

க௮௫

போயீர மவனுளத்திற் பொருந்துமாறு புகன்றிலீ 'ரெனவவரை யேசா
கைகுள்

சேயீர்நாட் டிணுக்கேக முன்னேவிட்டான் சென்றுகண்டத் துதுவர்கன்
திரும்பிச் சேர்ந்து

நீய்யம் மொழிதம்முற் குரைத்துண்டோம் நினையெதிர் கொளநாது
ரூட்டிள் குழ

மேயீண்டு வரவெழுந்தம் மிக்கோன்றினும் விரைத்திட்டா னெனவவற்
கு விண்டாரன்றே. கசக

வருகின்ற னெனுமாற்றங் கேட்டபோதே மனக்கலங்கி யாக்கோப்பு த
ம்முன் உன்பால்

ஒராதன் கூறுடைந்தர்லு மொருகூறேனு முய்யலா மெனவுளளத துன்னி
த்தன்பால்

மருவுற்ற னனத்தொகைக டமையுமானின் வகைகளையு மொட்டையையு
மங்கப்போதே

இருநற்கூ ருகவகுத் திருபாலாக ஈரிடத்தேறிக்கிழுத்திட்டான்மன்னே.

இந்தவிதப் படிவகுத்து நிறுத்தியன்றான் எவராலுமளக்கவொண்ணு இ
றையை நோக்கி

எந்தையெனுமாபிரகாமேத்துந்தேவேளையீன்றவீசாக்குக்கினியசோவே
வந்துனது தேய்த்தன் சுற்றத்தார்பால் மன்னுகன்மை வழங்குவவென்ற

ருளநாவோய்

எந்தவுன திருந்தயைக்குஞ் சத்தியங்கள் எவற்றினுக்கும் அபாத்திரையி
ருக்கின்றேனே. கசடு

கைத்தண்டி னுடனெழுந்தன நியோர்தாளுற்றைக் கடந்துசென்றே னி
ன்றிருகூ ருட்டிணும்

இத்தண்டி னெடுமீண்டே நேசாவென்றே டிளஞ்சதருமன்னையரா மிவ
ருஞ்சேர

மொத்தண்டு முரியவடித் திடுவானென்று முன்னியஞ்சு மெனைக்காப்பா
ய் மெய்யாநன்மை

வைத்தென்றன் குலமதனைக் கடற்சார்மண்போல் மலிவிப்பே னென்ற
னையெ யென்றான்மாதோ. கசக

தருமொழிமற்றிவைகூறியங்கக்கைக்குற்றங்கியவன்றம்முன்னமேசாவுக்கு
வெருமதியாத் தன்வசத்தி லுள்ளவற்றில் வென்னாடோ ரிருநூறுங் கடா
வைந்நான்கும்

தொகுதுருவை யிருநூறு மைகான்கேறஞ் சவைப்பால்கொ ளொட்டை
முப்பான் ரொட்கன்றோடும்

மிகுநாற்பான் கடாரிகளுங் காலிபத்தும் மேலிருபான் பெண்கரமுங் கு
ட்டிபத்தும். கசள்

பிரித்துத்தன் பணிசெய்யொவ் கொருவன்கையிற் பெயர்த்தொவ்வோர்
தொகுதிகல்கிப் பெரியோனெக்கித்

தெரித்தொவ்வோர் தொகுதிக்கும் வெளியூடாக்கிச் சேர்த்தென்முன் கட
ந்திடுவீ ரெம்முன்கண்டே

தரித்தங்கே யெதிர்பவனை யாரானெக்கு சார்சின்ரு யார்க்குடைய விகை
சாற்றென்றால்
விரித்தன்பு தம்முனுக்கின் றியாக்கோப்பியும் கெருமதிபின் மேவுகின்ற
னவனுமென்க. ௧௪௮

என்றுபணித் தேனையர்க்கு மிதுபோலோதி யிடமின்ன விசைத்திட்டா
னினையவாதே

அன்றவற்றை முன்னனுப்பிச் சாந்தமாக்கி அவன முகத்தைப் பின்புக
ண்டாலக்கேராம்

இன்றுபுரிந் தவந்திடவுங் கூடுமென்றோ இயம்பியுய்த்தான் வெருமதிமு
ன் பேசுந்றன்னோன்

பொன்றிகழும் பாளயத்திற் றங்கிக் கங்குல் புலர்ந்திடமுன் னேயெழுந்
து புறப்பட்டானே. ௧௪௯

மனைவியர்க ளிருவரையு மடிமையாரும் மகளிரையும் பதினொருமா மக்க
ளோடிவ்

வனைவரையு முடன்கூட்டி யாப்போக்காற்றை அன்றுகடந் தனைத்துள்
ள பொருள்களோடும்

கனைதிரைநீர்க் கரையேறிப் பின்பங்கோர்பாற் கடவுளருள் பெற்றுடை
யோன் றனித்தேயுற்றான்

புனைபுகழ்மே வவனொருவன் அவன்முன்றோன்றிப் பொழுதுவிடி வள
வுமற்போர் புரிந்தானமா. ௧௫௦

புரிந்தவனைச் செயிக்கவொண்ணு ரென்றுகண்டு புக்கவனங் கவனிடுப்பு
ச் சந்தைத் தோட்டான்

பரிந்தவனோ டிவ்வாறு மல்லயுத்தம் பயிலுகையி விடைச்சந்திற் சமூக்கி
ற்றாமால்

பிரிந்தகவ விடுகவினி யெண்ணைகவல் பெயர்ந்ததென்றா னம்மேலோ
னாசி யென்மேற்

சொரிந்தகவல்வ தன்றிவிடே னெனவத்தோன்றல் சொல்லினான் றாயோ
னுன் பேர்சொல்லென்றான். ௧௫௧

என்றமும் யாக்கோப்பென் றிசைத்தான் நேவை இங்குவென்றாய் மறு
டரையும் வெல்லுமாற்றால்

நின்றம மினியிசிர வேலென்றையன் நிகழ்த்தநின்பே ரெவனென்றான்
நிற்கேனென்று

பொன்றாரும் புயத்தவனுக் கங்கனாசி புகன்றகன்றான் புக்கவனங் கவ்
ளநேவை

முன்னகை முகமுகமாக்க் கண்டவாற்றால் முடியாதென் னுயர்க்குய்வு முன்
பெற்றேனே. ௧௫௨

எனவுரைத்தத் தலத்தின்பேர் பெனியெவென்றே இசைத்ததனைக் கடந்து
வழி யேகும்போதிற்

கனகிரைவொளியிரவி யுதித்ததண்ணல் கவினிடுப்புச் சந்தினிடை வா
க்கலானான்

அன்னவ னரிடைச்சந்து நரம்பைத்தொட்ட வாற்றினால் அவன்ருவத்
தோ ரிக்காண்காறும்

மனநெறியா லிடைச்சந்து நரம்புதன்னை வாங்கியுணும் வழக்கமதை மறு
த்தார்மாதோ. கருக

பொருவரிய பெருங்கருணை முழுவதன்கே புகன்றருளு மாளபெற்றுப்
புரிவினோடும்

மருவுமனத் துறுபனிப்புச் சிறிதுமாறி வளர்புகழ்சேர் யாக்கோபு வழிச்
செல்போதில்

பொருவலிசேர் வரிசிலைக்கை யேசாவென்போன் போந்திடுநா னூரூட்
கள் புடைதற்குழு

மருவுமனத் தெழுதுபுடர் வுற்றுமேவி வள்ளலையக் கெதிர்கொள்வான்
வந்தானன்றே. கருச

வருவதுகண் டெழுந்தமக்க டம்மையின்ற மாதரிட யிருக்கவைத்திட்ட
வரில் முன்னாத் .

ரூபணிசெய் மகளிர்தமைத் தனயரோடுஞ்சாருவித்தா னிலேயானைப் புத
ல்வரோடும்

மருவலிடை யாகவைத்தா னிராகேல்தன்னை மைந்தனொடும் பின்னாக
வைத்தான் முன்றூன்

இருநிலகே ரேழுதரக் குனிந்துதாழ்ந்தே வசாவின் சமீபமதி லெய்தினா
னே. கருடு

கனக்கெதிராய் வருதல்சுண்டே யோடிமுன்னேன் தம்பிகழுத்தினைத் தழு
வி முத்தத்தந்தான்

மனக்கனிவு பெற்றழுதா ரிரண்டுபேரும் மகளிரையும் மைந்தரையும் கோ
க்கி யேசா

உணக்கிவார்யா ருரையென்றா னிளவல்லோக்கி உனதடியேற் கிறைதருமி
ன் மக்களென்றான்

புணக்கொடிபோல் பவர்திறுத்த முறையே போந்தப் பொருதிறலோன்
முன்னணுகிப் போற்றினாரே. கருச

(வேறு) முன்னவ னரிளையவன் முகத்தை கோக்கியே

என்னெதிர் வருதிரன் யாவுக் கண்டிளேன்

அன்னவை யென்னென வவைகளண்ணலே

உன்னருள் பெற்றுகென இளவலோதினன். ௫௭

எனக்குள தெம்பியே யெனக்குப் போதுமால்

உனக்குள தன்னதா யுறுகவென்னவே .

மனக்கனி வுறுமுனென் வருத்தனைப்பினென்

கினக்கெனிற் றயையுறில் நீகொளண்ணலே. ௫௮

அடியனென் யிசைகினக் கண்புண்டாருமால்

கெடியவான் புகழினெய் நின்முகத்தையான்

கடியகிழ் வாகவே காணப்பெற்றது

முடிவிலா முழுமுதல் முகக்கண்டன்னதே. ௫௯

கேரண ஸவைகளை நவகாண் டேயருள்
ஆரூ னெம்மிறை யருள் லுற்றனன்
பூரண செல்வமயான் பொருந்தி னேன்கொன்னன்
றோணி யினவல்போற் துதவினேற்றனன். ௧௭௦

இனையவன் வெருமதி யேற்ற பின்னரிந்
ருளைவற யாயினி யொருவரு'போதுயோம்
வளைதரு மெவற்றொடும் வருக-வென்பினே
களைகளு யுன்முன்யான் கதிக்கொள் வேனென்றான். ௧௭௧

நதவ னிகழ்த்தலு மினவ னோக்கியென்
காதலர் சிறியவர் கறவை யின்குலம்
போதுவ வென்னுடன் பொருவி லண்ணலே
திதற லின்னவை தெரிந்து ளாயன்றே. ௧௭௨

வேகமா யோர்நினம் வினரலின் மந்தைகள்
ஏசுவய்த் திடினவை யிறந்து போவவால்
ஆகமா ரழகுடை யண்ணல் முன்னர்நீ
போகயான் பின்னருள் புக்கில் சேருவேன். ௧௭௩

என்னவால் குரைத்தன னினவ லென்ஊடெய்
தின்னவர் சிலரைவிட் டேரு வேனெனா
முன்னவ னவ்விடை மொழிய வேண்டிலேன்
உன்னருள் போதுமென் நிவனு மோதினான். ௧௭௪

அந்தநற் றினத்தினி லதன்பின் மூத்தவன்
வந்தவவ் வழிமரீது நடந்து மல்குசீர்
முந்துதன் னூர்முக நோக்கி முந்தினான்
இந்தநல் விளவல்சக் கோத்துக் கேகினான். ௧௭௫

கடிமனை யொன்றவன் கட்ட லுற்றனன்
குடிசைகள் மந்தையா னிரைக்குங் கோலினான்
படியினிற் சிறத்ததப் பதியந் காதலால்
கெடியசக் கோத்தென நின்ற போர்பெறும். ௧௭௬

பண்புறு முத்தமன் பதான ராமமவிட்
டென்பெறு கின்றகானானி லெய்தியே
நண்ணுசா லேமென கலில் சிகேமரு
கண்ணுறப் படக்கெதி ரவணிற்றுத்தினான். ௧௭௭

இத்தரு வெளியினி லிவன் சிகேயின
தத்தனா யமர்ந்தகா மோரளித்திடும்
புத்திர ரிடத்தினிற் பொருந்து வெள்ளிது
ருத்திடுகன்னில மொன்று வாக்கினான். ௧௭௮

ஆவ்விடை மிகுபுக முடைந்த வண்ணலோர்
திவ்விய வேதிகை செய்ததற்கென்

செவ்வியெயல் லெலோகையீ சிரவெலென்றிடும்
அவ்விய னாமம் தறைந்திட் டானரோ. ௧௬௧

(வேறு.) எண்ணர்புகழ் யாக்கோர்ப்பொடு லேயரானருள் புதல்வி
விண்ணார்மதி யிடைமான்வீழி மீளிர்வுற்றென் வொளிரீமைக்
கண்ணாளுயர் தீஞ்ஞணி கவினத்தரு காட்டின்
தண்ணூர்மொழி தருகன்னியர் தமைக்காண் நடந்தான். ௧௭0

யோமோந்திரு மானாரெழில் புகழங்கக ரரசான்
காமோர்தரு சீகேமெதிரீ கண்டேமயல் கொண்டே
ஆமோருழை யகனைக்கவர்ந் தணியாநிறை தொலையா
யாமோர்வரு கொடிதாம்பழி யெய்தற்றன னன்றே. ௧௭௧

இப்பாவ மியற்றற்றவங் லீவிக்குல வஞ்சன்
துப்பாரித ளப்பாவையிற் றெருமன்புளம் வைத்தே
அப்பரன்மிரு நண்புய்த்தவ ளகத்தைக்கவர் மொழிகள்
செப்பாவித முறநெஞ்சிடை சிந்தித்தொழு குற்றான். ௧௭௨

தன்னெஞ்சறு நினைவைத்தரு தாதைக்குரை தந்தே
இன்னங்கையை யான்மாமண மெய்தற்கரு னென்றான்
பன்னற்கரு மித்தீவினை பரவும்புகழ் யாக்கோப்
பெண்ணுந்தகையுடையான் செவிக்கெரியுற்றெனக்கேட்டான். ௧௭௩

கேட்டின் பகல் நெஞ்சங்கொடு கேடற்றவன் மக்சன்
ஆட்டின்புடை வெளிபுக்கவ ரணுகும்பொழு தளவும்
வாட்டங்கொடு மெளனத்தொடு வைகுற்றன னப்போ
திட்டுந்திற லுறுமீவிய ரிறையவ்விடை யானான். ௧௭௪

இசைதற்றிடு புசழீசிர வேலீன்றிடு மீளாரூர்
அசைவுற்றிடு முளமோடது கேட்டேயவ னானா||
நசைபெற்றிட வொண்ணாப்பழி வலிதிற்புரி நவையால்
வசையுய்த்திடு படிநன் மிசை மனகொந்து கொதித்தார். ௧௭௫

அவ்வேலையி லடலீவிய ரதிபன்றன தெண்ணம்
செவ்வோர்க்குரை செய்தென்சதன் சீகேமின திதயம்
வெவ்வேல்வீழி நும்மங்கைதன் மீதுற்றான் ததனல்
இவ்வார்குழ வியைமாமண மிவனெய்திட லீவீர். ௧௭௬

உம்மங்கையர் தமையெங்குல முறுமைந்தருக் கருள்வீர்
எம்மங்கையர் தமையுங்குல விளமைந்தருக் கீவோம்
நம்மன்பு தழைக்கும்படி நாயிப்படி குழமிச்
சம்பந்தமுறும் வாழ்வது தகவுற்றிட விசைவீர். ௧௭௭

எம்மோடிவண் வாழ்வீரும் தெதிரிங்குள திங்கா
டிம்மாட்டினில் வைகிப்புய னிசைவாணிக மாற்றி
உம்மாதிதி. பெருகுஞ்செய லுறவேபுரி வற்றுச்
செம்மாந்துறை தருவீரெனத் தெரித்திட்டன னன்றே.

நீதைப்புளி சீசேமூமப் போந்திறவை செய்வீர்
எதைப்பெற நீரெண்ணினு மீவேனிசை பரிசும்
ஒதைப்பெரு முபகாரமு முளமுற்றள உருவ்வேன்
மாதைத்திரு மணமெய்திட வழங்கும் மெனக்கென்றான். க௭௯

(வேற.) அம்முறை சொல்க்கேட் டன்னோர் ஓனவிய மகத்துட்கொ
ண்டே.

செம்முறை திரம்பிச் சீகேம் சேவிழைத் தினுளுக்குத்
தெம்முறை யாகச்செய்த திமையினியித்த கொஞ்சி
செம்முறை யுளதென் ரேரா வகையெதி ரியம்பினாரே. க௮௦

விருத்தசே தனமுறாதார் மேவிட கங்கைதன்னை
அருத்தியோ டதலெவ்கட் கடாதது கிந்தை யாமாலை
திருத்தமச் செயலாண்மக்கள் அனைவிருஞ் செய்திராணம்
கருத்தற நீவிர்சொற்ற முறைப்படி கலந்து வாழ்வோம். க௮௧

இம்மொழிப் படிநீர் செய்ய இசைசிலீ ராகில் யாங்கள்
சும்மொழினை மாணிக்கொண்டே யிப்பொழு தகல்வோ மென்றார்
அம்மொழி கேட்டலோடு மவன்யிசை கொண்ட கட்பால்
விம்முற காதுண்டத் தடையற விழைவுற்றாரே, க௮௨

வெந்தொழிற் படிற்றொழுக்கம் மேவுமச் சீகேமென்போன்
நந்தைதன் மனையிலுள்ளோர் யாரினுந் தலைமை பூண்டோன்
அந்தநற் புரத்தின்வாயி லதனிடைத் தாறையோடும்
வந்துகின் ருங்கணெய்து மாந்தரை வதனகோக்கி. க௮௩

ஈசிரவேல ரெம்மோ டிணக்கமா யுற்றிரீங்கு
உரசமா யவர்கனேற்ற காணிகஞ் செயவா ரிந்தத்
தேசமாங் கவரும்வாழ விரிவுநச் சிறந்ததாகும்
எசறு மணஞ்செய்தன்னோ ருடன்கலந் தினிதின் வாழ்வோம். க௮௪

அல்லதிக் கொருப்பாடெயதார் அவருடன் கலந்தா லன்னோர்
செல்வங்கள் பலவுநம்பாற் சேரவுக் கூடுமன்றே
நல்லதென் றுளகேர்பட்டு காமவர் போலாயன்றார்
சொல்லியபடியே செய்யத் துணிவதே கருமமென்றான். க௮௫

அன்னவக் காலந்தன்னில் அணிசகர் வாயிலாடாய்த்
துன்னின ரெவரும் காமோர் சொற்றிடு மொழியுஞ் சீகேம்
புண்ணியவுரையுல் கேட்டிப் பகருமாண்மக்கன்யாரும்
உன்னுமப் படிவிருத்த சேதனமொருக்குற் ருரே. க௮௬

ஆந்தக வெண்ணிமுனாருந் தினத்திலே வவர்க்காம்போழ்தில்
ஓக்கெழிற் சீமேயோனு மெறன்வலி யிலேவிதானும்
கூத்தகல் சாத்திற்றுகி கண்ணலர் புரத்தைகோக்கிப்
போந்தனர் சிந்திதமச்ச முளத்தறப் புருத்தாரம்மா. க௮௭

புகளீர் துணியேகொண்டி புருடராயுள்ளோர் யாரும்
 ஒக்கவன் ரொழியுமறந் குடலுயிர் வெவ்வேறுக்கித்
 தக்கவன் நிறற்காமோருந் தகயனு மடியகாளால்
 மிக்கதம் வலிமைகாட்டித் துணைவியை மீட்டாரன்றே.

க௮௮

அணியிழைத் துணைவிதன பால் அமர்ந்துள நிறையைநீசர்.
 துணிவொடு கவர்ந்தவாற்றாற் ரொடர்ந்திவர் மீனமாய்ந்தோர்
 தணிவறு செவ்வமெல்லாந் தமதெனக் கவர்ந்தாரந்த
 மணிசக ரத்துமிக்க வெளியினு மருவினாரே.

க௮௯

கண்டனமந்தையாவும் கத்தபத் தொகுதியாவும்
 கொண்டன ரொன்றோன்ற குழவிக டமையுந் தொக்க
 ஒண்டொடி மகளிரானோர் தம்மையு மொருநகு வெளவித்
 திண்டிற் லுடையவீரர் சிறைசெய்து மீண்டார்மாதோ.

- க௯௦

மருவரும் வலிமை காட்டி மாற்றலர்க் கடிந்தவீரர்
 இருவரும் வாசனோக்கி யேகியாவ குற்றகாலத்
 கிருவரும் புகழான்மிக்க செம்முறைத் தாதையந்த
 வெருவரும் வாட்டைக மேவுந் தகயரை விளித்துகோக்கி.

க௯௧

மன்னுயிற் நாட்டிற் காணன் மரபினர் பெரிசீர்தம்முள்
 எண்ணீர் தூர்க்கந்தம்போ விருத்தியே கலக்கமீர்தீர்
 தன்னுமென் சனங்கள் சில்லோர் அணையவர் சூழ்ந்தேயென்னை
 முன்னுறுங் குடும்பமோடு முடிவுறப் பெருவார்மன்னே.

க௯௨

என்றுளந் கவலைகூர்ந்தே யியம்பின னைனைக் கேட்டல்
 வன்றிறல் வயவர்கோக்கி வயங்கெழி லினையாடன்னைப்
 பொன்விலை மகளிர்போலப் புரிந்தவர் நடத்துமாறிவ்
 கின்புறந் தகையதாமோ இயம்புக வெந்தாயென்றார்.

க௯௩

(வேறு) ஏகநாயகன் இசிரவேலைநீ இனறெழுந்துபெத் தேவினாகிமுன்
 வேகமாமனத் தம்முன்வெஞ்சினம் வெருவியோடிநீ மேவுகாலையிற்
 போருமானேறி தன்னிற்றோன்றிய புந்கவன்றனக் கங்கொர் வேகிகை
 சேகலாமன முடையசிரினாய் செய்கவெனறுரை செய்யலுற்றனன். க௯௪

ஆனபோதவன் அகத்துளோரையும் அந்ருதன்னுழை யாகிவையிய
 ஏனையோரையும் நோக்கியும்மிடை எய்துமந்திய தேவர் யாரையும் [ர்
 ஊண்மெய்திடாசொருந். சூகீக்கிதம் உடைகள் மாற்றியேபுனிதமொன்றுவ்
 மானமெய்துபெத் தேவ்வளம்பதி மருவவின்றறனே டெழுந்துவம்பினே.

முன்னரேவிபத் துற்றகாலையான் முத்துபாதையில் முடுகியன்பினே[ரூன்
 டென்னையாதரித் தருள்சரத்தகம் மிறைக்குமேடையங் கியற்றுவேனென்
 தன்னுமன்னிய தேவர்யாரையுந் துற்றதங்குழைப் பூணுமீத்தனர் [வன்.
 மன்னுறுஞ்சிகேம் மருக்கிலோரலோன் மராடியிற்புதைத் தன்னமற்றனை

இசையுமெண்ணமோ டிதன்பினன்றிவர் எழுந்ததம்வழி யேகினூர்க்களெத்
 திசையினுள்ளமா டசுருளோர்களுந் தேவறற்பயங் சேர்ந்தவாற்றினால்

வசையல்கர வேலனிதநிம மைநதரைத்தொட மனத்திலஞ்சினார்
அசைவீனற்குணத் தோளிவாறுசென் றனைவரோமெத் தலத்திலாயினான்.

அங்குவேதிகை அவனியற்றினான். அன்றுதம்முணுக் கஞ்சியோடியே
சங்குபோதினிற் காட்சிமேலின் தித்தலத் தானதன்மையால்
இங்கிதன்பெய ரெல்பெத்தேலென இசைத்துளானெம திறைவனீந்திடும்
பொங்குமாசிபெற்றுலகில்யாரினும்பொலிவுபெற்றிடும்பொற்பினாரோ.

அவனைகல்கிய அன்னைபாலினி தமர்ந்தாதியாம் அன்னதேபொரான்
புலனவாழ்வொரிபுப் போற்றுமத்தலப் புடையிலோரலோன் பொலியு
நீழலிற்

சுவமடைந்திடுஞ் சேமமெய்தினான் சாற்றுமப்புகிச் சீவையதன்மையால்
றுவலுமல்லலோன் பாகுத்தென்றுபேர் நோன்மெய்ய்தினோன் கொடி
க்கலுற்றனன். ௧௧௧

இன்னதின்பினக் கிறைவனோக்கியான் யாவும்வல்லதே வெங்குமல்குறும்
துன்னுசாதியொன் றலவூநேமே தோன்றுந்கழி யாத்தலக்குவார்
மன்னர்தாமுமுன் குரவருக்கியான் வழங்குமிப்பதி நீயுமுன்கழி
மன்னுசந்ததி யாருமெய்தவே வழங்குவேனென வகுக்கலுற்றனன். ௨00

(வேறு) எம்பரளிவ் வாறுரைத்தே யெழுந்தருளியேகியபின்
வம்பகலு நெஞ்சகத்தவ் வன்னலந்தத் தலத்தொருசுற்
றம்பமதை நிறுத்தியதிற் பாணபலி தைலமுகுத்
தம்பதியவ் கசற்குயர்பேர் பெத்தேலென் றழைத்தனனே. ௨0௧

இப்பதியை விட்டவர்க் கெப்பிராத் தாகென்னும்
அப்பதிக்குச் சிறிதப்பா லானதொரு சுவமடைந்தார்
செப்பியவத் தலத்தவர்கள் சேர்ந்தபொழு திராகேலாம்
மைப்பிரச மலர்வழியான் கூயாவருததம் பெரிதழந்தான். ௨0௨

பொறையுயிர்க்குக் காலமது புகுந்துமலர்க் கொம்பினையான்
கிறைவருத்த முறும்பொழுது நேர்பிரசா வைத்தியையப்
பிறைதுலைப் பார்த்தஞ்சேல் பெண்கொடியே யிப்பொழுதுங்
குறைவகல வையகத்தான் குழவியைப் பெறுவையென்றான். ௨0௩

அகவிடம்விட் டவளான்மா வகன்றிடமெவ் வளவிலவன்
மகவினுக்குப் பென்னோளி யெனுநாமம் வகுத்துரைத்தான்
பகவனருட் பேறுடையோன் பன்னியவப் பாலகற்குத்
துகனறுந் பெயர்பெய்ய மீனென்று சொற்றனனே. ௨0௪

துப்பிதன்மா மலர்நிகர்வாய்த் தோகையுயிர் நீங்கியபின்
எப்பினுத் துரென்ன இயம்பியபெத்திலகேமாம்
அப்பதிக்குப் போமார்க்கத் தயவிலவ டன்னுடலைச்
செப்பிநிகு முளத்திர வேல்சேமஞ் செய்தானே. ௨0௫

மாணுடையோ னக்குணவம் வைத்திடமக் குழிமீதோர்
துணடைவுற்றிட் திறுத்தித் துலக்கினு னத்தனைப்

பேணுபுகழ் பிராகேவின் பரேதவறைத் துணைனவே
எணுடைப் பெருகாம மின்றளவும் வழங்குவரால்

205

இங்கிதன்மே லீசிரவே லெழுந்தேகி யேதேராம்
பொங்குயர்கேடிபுரத்தப்பாற் பூம்புகூ. க்ருணசுறித்தமர்ந்தான்
அக்குறையும் போதுருப னையன்மற மனையவளாய்த்
தங்கியபில்க் காளுடனே சயனமதிற் சேர்ந்தானே.

206

மாசுதரு மித்தீய மாற்றமது தந்தையெனு
மீசிரவேல் தன்செவிக்கு மேறிபதாங்க் தன்பின்னர்
பேசியவப் பன்னிருமா மைதரொடும் பிறரொடும்போய்த்
தேசுடையோன் தன்றறதை செறிந்தவளம் பதிசேர்ந்தான்.

207

நல்வளஞ்சேர் மமரேயி னண்ணியிறை யருனொடும்ந்த
செல்வனெனு மீசாக்கு சிறப்பொடுதூற் றெண்பாளுண்
டல்லலறும் வாழ்வுபடைத் தாயுளமிச முதியோராய்
மல்லலறும் புவியொருவி வானுலகம் படர்ந்தானே.

208

தந்தையுயிர் முன்னோர்தந் தருமுயிரின் குழாத்தணுக
மைந்தரொனு மேசாவும் மற்புயவீ சிரவேலும்
அந்தவுயர் தேகமதை யாங்கடக்கம் பண்ணியபின்
தந்தமது வாழ்பதியிற் றுயரமொடுஞ் சார்ந்தனரே.

209

யாக்கோப்புப்படலம் முற்றும்.

க௦. ஏசாவின்மரபுரைத்த படலம்.

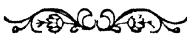
போதாருநறந்துடவை பொலிகாளுவ்வுளம்பதியிற் புகழேசா
காதாளின் நறன்குமர னெலீபாசே யாம்பசுமாத்திரோகுவேடு
ரேறாநின்றனசுதனை யுயிர்த்தனளங் ககோலிபாமாநென்றுந்
மாதாட லேபூச யாலாமேர் வளர்கேரா ரினையுயின்றூன்.

இறையருள் சேர்சாக்கின் புத்திரர்களிருவருக்கு மிருந்தசெல் -
நிறைவதலை வரொருபால் கேர்ந்துவைகவொண்ணாத நீராறார்
குறைவறான் மந்தைதொறுக் குழுக்களுறு நிமித்தமுமன்னவர்க்கன் கூடி
புறைதருபொற்புடையதலமொருங்குவரைத்தாங்கவொண்ணாதுந்நன்றே
(வேறு) இங்கிதலு லேசாதன் மனைவிமக்கள் இல்லகத்திற் றனக்கிருந்த
யாவரோடும்

நங்கியவெச் சீவசெத்துக்களையுங் கூட்டித் தான்காளு னூட்டினிலே சம்
பாதிக்க

பொங்குதிநி யெவ்வெவையுக் கொண்டிபின்னென் பொருத்துகின்ற சமு
கமதைப் போக்கிப்போந்து
உக்கருவிசொரிதருதண்ணிகரச்சாரலுயர்சேயீர்மலைவாசமுற்றான்மாதோ.க
ஏற்றபுக னேதோமென் றிடும்பேர்ஊற்ற ஏசாவின் வமிசமதை யியம்பக்
கேண்மின்
சாற்றுமெலீபாசளித்தோர் தேமாநோமார் தருசேப்போ காத்தாம்கே னு
சென்போராம்
போற்றமுறு மனையவளார் திமினொன்னனும் பூவையஉற்குதவுசத எம்
லேக்காகும்
ஆற்றலுறுமேசாவின்மனைவியானஆதாளின்பொளத்திரர்முற்றிவர்களாமே.ச
நலந்திகழு மிரேகுலே லளித்தமைநதர் காகாத்து சேராரு சம்மாமீசா
வலந்திகழிப்பிரபுக்கள் பசுமாதீனற மைந்தனருள் சந்ததியா மகோலி.
பாமாள்
பலந்திசுழு மேயூசு முதலவாயபாலகரையுதவினளா விவரேயேதோக்
குலந்திகழுவருமவருக் குறிசதவந்தக் கோத்திரத்தின் தலைவர்களுக் கூறு
ங்காலே. 6

ஏசாவின் மரபுரைத்த படலம் முற்றும்.

கக யோசேப்புப்படலம்.

ஏறிய புகழான்மிக்க இசிரவே வினிதி னீன்ற
ஆறிரு புதல்வர்தம்மு ளதிகனாய்த் தந்தை பேரன்
பூறிய யோசேப்பாயுள் உயர்பதி னேழாய் மந்தை
கூறிய துணைவரோடுக் கூடிமேய்த் துற்றானன்றே. 6

அத்தகு மினானுன் றுதைக் கடிமையா மகளிர்ன்ற
புத்திரருடனுற் றன்னோர் புரிந்துள தீமையாலும்
அத்தனாக் குரைத்து வந்தான் முதமையி லளித்தவாற்றால்
இத்தகு சுதன்மே லீன்றோ னெவரினுந் தமையிக் குய்த்தான். ௭

பன்னிறற்குணவும் எல்ல சித்திரப் படமேகொண்டு
துன்னிய அடையு மந்தத் தோன்றலுக் கீந்துளானால்
அன்னதாற் றுணைஉர்யாரு மம்மகன் றினப் பகைத்து
கண்ணய மொழிகள் யாதும் கவிற்றத லொழிந்தா ரன்றே. ௮

இப்படியிருக்கு காளி விசைவனர் யோசேப்பாங்கோர்
சொப்பனல் கண்டுமிக்க துணைவரை கோக்கியாங்கள்
பப்புறம் பழனத்துற்ற பயிர்வினை வரிந்தபோதிந்
செப்புமென் னரியின் சம்மை திருத்தக கிந்தக் கண்டேன். ௯

நீங்கள்மொய் திட்டவனை சம்மைக னெறியினோடும்
பாங்கிரின் றதனைச் சூழ்ந்து பரவவுங் கண்டே னென்றான்
ஆங்கது கேட்டுமெய்யா வெமையர சாளுவாயோ
ஒங்கிய முதல்வனாயென றுரைத்துறு பகையுற்றாரே. 6

வேறுமோர் கனவைக்கண்டு துணைவரை விளித்து நோக்கி
வீறுசா விரவீசோமன் மீன்பதி றென்றுமென்றே
கூறுயின் னவைகளென்னைக் குறுகித்தாழ் தரக்கண்டேனென்
றேறுமார் புகழான்றிககோ னியடிபினனென்ப மன்றே. 7

அணிகினர் யோசேப்பிவ்வா றறைதரக் கேட்டபோதே
தனிவறு புகழ்சேர் தாதை யானுமுன் றாயுற்றுன்
றுணைவரு நிலநேர் தாழ்நது சூழ்நதுனை வணவருவோமே
நணியரின் கனவெனனென்று கனன்றெதிர் நவின்றிட்டானே. 8

பகருமிக் கனவினாலும் பகையிதத் துணைவர் கொண்டார்
தகவுறுந் தந்தை கெஞ்சந் தனிவிதை நினைந்துற்றாலும்
புகரிலான் றுணைவராடு புரந்திட வதன்பின் சீகேம்
சகர்வயினேகி யாககே நண்ணின ரென்பமன்றே. 9

நண்ணியபின்னர் தாதை நம்பியை நோக்கலுற்றுன்
திண்ணிய துணைவராடு புரந்திடச் சீகேமின்கண்
அண்ணினர் நீயாககேகி அவர்களின் சகமு மந்தகைக்
கெண்ணிய செழிப்பும் நோக்கி யியும்பென வவனும்போனான். 10

சாதைசொற் றலைமேற்கொண்டு தகவுளோ னெபிரோனின்மு
போதரலுற்றுச் செல்வம் பொலிசெழுஞ் சீகேமூரில்
ஆதரமுடனே யிங்கு மங்குமா நடந்துதேடி
மேதரு துணைவர் யாண்டும் மேவிடக் காண்கிலானாய். 11

ஒதுமவ் வெளியி லன்னான் றிரிவதை ஒருவன் கண்டு
யாதுநீ தேடுகின்ற யென்னவென் றுணைவரானேர்
தீதற மந்தைமேய்க்கச் சென்றனரிவநு னன்றோர்
போதிட முணர்நதுளாயே வெணக்குநீ புகல்கவென்றான். 12

ஆபது கேட்டவ கன்றோ னையைவ ரிங்கனின்ற
போயினர் தோத்தானுககுப் போதர லுறுவோமென்ன
மேயசொற் கேட்டேனென்றான் மிக்கவன் றொடர்ந்தவ் வூரி
னாயின னவர்களாக்கே யமர்ந்திடக்கண்டா னன்றெ. 13

ஆங்கவன் வரவைத் தூரக்கண்டனர் துணைவ ரன்றான்
பாககுற முன்னேகொல்ல மந்தணம் பகர்ந்து கொண்டே
நோங்கருத் துடையொர் தம்முளொருவரை யொருவர் தேரூக்கி
ஈங்குறுகின்றான் பாரீர் சொப்பனக்கார னின்றே. 14

கொன்றிவன் றன்னையந்தக் குழிகளி லொன்றிற் போட்டு
வன்றிறற் கெடுவிலங்கு மாய்த்திவ னுயிரையுண்ட

தென்ற காரணரம்போம். வம்மி னிதன்பினரினாயது சண்ட
துண்டுகொப்பன மெக்காரூ மென்னலே யுணர்வோமென்றார்.

அங்வுரை யுருபக்கேட்டே யவர்கைகிண நகணைக்காத்துச்
செவ்விய தாகைதன்பாற் சேர்த்திடு கையுனோனாய்
இவ்வியற் றுணைநன் றன்னைக் கொலையுரிந் திரத்தஞ் சிந்தா
தவ்வறம் குழியிற்போடல் கண்மொன அழைத்திட்டானே.

௪௫

இசைவுற வினையமாற்ற மியம்பியல் காணபோதே
வசையறு யோசெப்பன்னோர் மருங்கினிலானுணங்கப்
பசையறு முனத்தோ ரன்னுன் பன்னிற வுடையை கீக்கி
கசையறு கீரமற்ற குழியிடை கண்ணவிட்டார்.

௪௬

போக்கியக் குழியுள்விட்டிப் போசனமருந்த அந்தூர்
கோக்கினர் கிலியாத்தென்ன துவன்றிமெரினின்று
மெக்குயர் கவினெகிப்து வியனகரணுகுதந்தே
யாக்குழீறு யிசமவேலர் அவ்விடையணுகக் கண்டார்.

௪௭

கோளுறம் கந்தவர்க்கங் குங்குலி யஞ்சீர் கெண்ணிப்
போளமுஞ் சமந்த வொட்டைத் தொகுதியோ டவர் போம்போ
தாளடல் யூதாவென்போன் சகோதரர் தம்மை கோக்கிக்
கேஞ்மென் னுரையையென்று கிளததுதல் மேயினானே.

௪௮

செந்துகந் துணைவனாவி சிந்தத்தவ னுதிராத்தன்னை
மற்றகாம் மறைக்கிலாங்கே வருபயன் யாதமில்லை
உற்றிடு யிசமவேலர்க் குறும்விலைக் கவனையின்னை
வற்றிடல் புரிவோகந்திய கொலைத்தொழில் விரும்பொ

௪௯

ஆமவ மெமக்கேயுற்ற சகோதர னினைய நென்கள்
மாமிச வுரிமையுள்ளோ நெனவெதிர் வழங்கினனாள்
நிமிசு மனத்தினோருஞ் செப்புமம் மாற்றககேட்டுத
தாயிசைச் சினையவாரே தக்கதென் றுட்கொண்டாரே.

௫௦

மேனிகழ் மாற்றமன்னார் விளம்பிய பின்னர் மீதி
நானியரர்குமந்த வணிகரவ் வழியால் காணர்
நானியல் வழாணவெள்ளி யிருபது தாக்கொண்டந்த
ஆனியுத் தவர்கன் கையி வவரவன் றனைவிற்குரே.

௫௧

நீதிலா வொழுக்கமிக்க செவ்வியந் துணைவனானேன்
மீதிலா ரருளற்றன்னார் வற்றிடல் வருகாலத்திற்
பாதிவை குளமுற்றெய்தும் பரமனைச் சீடன் வெள்ளி
மீதிலும் விருப்பால் விற்குஞ்செயலினை வினக்குமாரே.

௫௨

வருணக் கொடுத்துக்கொண்ட வள்ளலை யிசமவேலர்
இருகணர் பூக்கெழிப்து காட்டகக் கெர்ண்கொன்றார்
கருணைக் கன்னினந்தக் குழிமருக் குற்றுகொக்கித்
தெருமா றுழந்தெயுந் அதுகனைத் தெரியக்கொன்றார்.

காடினான் ஹனர்ச்சிடர்ந்தான் வத்திரக் கிழித்தானேக்கி,
 ஒடினான் றுணைகருற்ற வழியடைந் தவர்கடம்பால்
 காடினான் னினையோன்றனை நண்ணிடக் காணைனந்தோ
 நீடிநான் போகதேற்கே யினியெனப் புலம்பிசின்றான். ௨௪

இன்னவப் பொழுதினபத் துணைகரோர் கொச்சையேற்றைத்
 துன்னினர் தடிந்துசோருஞ் சோரியில் யோசேப்பின்பல்
 வன்னகல் லங்கிதோய்த்து மற்றதை யின்றசாதை
 தன்னிடை காட்டச் சில்லோர் தமதுகைக கொடுத்தாரன்றே. ௨௫

கொண்டவ ரேகியந்தக் குருசிலின் சமுசுநண்ணிக
 கண்டோ மெடுத்தோயிந்தக் கவினுடை யிதுநீதந்த
 திண்டிறல் மகனதேயோ அல்லவோ செப்புகென்றார்
 அண்டருந் துயரத்தோடு மகனதைப் பார்த்தானன்றே. ௨௬

(வேறு.) கண்டா னெனக்கினிய காண்முனையி னங்கியெனக்
 கொண்டா னவனிசமாக் கொல்விலக்கு தன்றாற்பீ
 றுண்டா னெனநினேந்தே யுள்ளமிகக் கல்க்கி
 மண்டார் பெருந்துயரம் மல்கப் புலம்பினனே. ௨௭

ஏய வுடைகீண் டிரட்டுடுத்துத் தாளீன்ற
 சேயின் நியித்தந் தினம்பலவுந் துன்பமுற்றான்
 மேய சுதர்முதலோர் மிக்கதுய ராற்றுவதற்
 காய மொழியெவ்வா றறைந்தாலு மாறிலனே. ௨௮

தக்கம்படைச்சென் சுதனொடியான் மாய்த்தோர்கள்
 தொக்கதலத்திற் றொடர்ந்தடைவே னென்றுசொல்லி
 மிக்கபெருஞ்சிர் விளவகிசிர வேல்தனது
 தக்கமகவினுக்காத் தானமுது கொண்டிருந்தான். ௨௯

ஆனபொருளுதவி யன்றிசும வேலர்கடாம்
 மானமுறுமிசிர வேலரிடம் வாங்கியவல்
 ளுனமறுஞ் சீர்சதி யுற்றவுயர் யோசேப்பைத்
 தேனமருஞ் சோலை யெகிப்தினிடை சேர்சதினரே. ௩௦

அன்னகர் வேந்துக் கரியபிர தானியுமாய்த்
 துன்னுகின்ற வண்கஞ் சுகித்தலைவ றையுமுற்று
 மன்னுமடல் வீரம் மலிதடக்கைப் போசதிப்பார்
 என்னுமவந் கந்த இனையோனை விற்றனரே. ௩௧

(வேறு.) இங்கில்துற்றபி னெறுள்வலியூதா வெனுமைந்தன்
 தங்குழிசின்றயர் துணைவரை விட்டித் தனியேகி
 அங்கதலாயிய் னாகியவீரா உரம்பேரோன்
 பொங்கிய உழியுனை புக்கவனெடு பொருந்தற்றான். ௩௨

ஆவ்வடை ருவா வாடுமாருகானு னீயனருளும்
 கவ்வியை தேர்வழி காரியொருத்தி நணக்கண்டல்

வெவ்வித லோனவ டன்ன யுவப்பொடு வேட்டுற்றான்
இவ்வீன யின்மக வீன்றிவ னுமமதேரென்றான்.

௩௩

மைந்த நெருத்தனை மீண்டுமிருக்கரு வாய்த்தன்னுள்
தந்தவனற்பெய ரோனா னென்றன டகுசேலா
வந்தன னங்கவ. ஞந்தி யிடைப்பினி மாமகவை
முந்தருள்போது கெசிப்பினில் வைனை ன முன்றாடை.

௩௪

ஏத்தடல்பூதா தான்மகிழ்வாயந ளேரென்றும்
மூத்த மகற்குயர் தாமாரென்றொரு மெய்சூழலை
மாத்தகுமாமண மெய்திட நல்வினை மற்றவகேர்
திடதொழில் மிக்கவ னாதலில்மாய்த்தான் நேவனுமே.

௩௫

ஒடைஎன்றுள மைத்தனையின்றவ னுமமுன்னே
நானுந்நயர் சந்தநிதின்து வவன மனையான
கானானிற்றர நீயவனோடு கலந்திடென்
போனணம்மொழி போலவடன்னிட புரிவுற்றே.

௩௬

சீரியமேதனி வாழ்வையகன்றிடு சேட்டன்றன்
காரிகையோடு கலந்து வழங்கிடு கானபூதேதன்
நேரியசந்ததி யாகுதலினமை கினை நலவீழும்
வீரிய மணமிசை வீழ்த்து சிதைத்திட விட்டாரே.

௩௭

ஏலாதிச்செய வென்றிறை கொன்றா னினையினாயும்
சேலாவின்லுயிர் தானுமிறக்குஞ் செயலஞ்சி
பாலார்செஞ்சொன் மருகியை யூதா பார்த்தநங்கன்
சேலார் வைவிழி யாயிப்புதல்வன் சிறுபாலன்.

௩௮

திருவருமிம்மக னேங்கி யிருக்கடி செய்திடுமப்
பருவமுறும்பொழு தளவுமெழுந்து படர்ந்துணமுன்
றருபவன் வைகுழைதங்குக அவனறுரை தந்தானால்
மருமலர்மென்சொடி போல்பவ டந்தைதன் மனையுற்றான்.

௩௯

நான்பல சென்றபின் யூதாவென்பவ னன்மனையான்
நீளபுவிவாழ்வை யகன்றனடுக்க நிறைந்தகல்பின்
தான்வலி யோனதி நண்பினனாயுறை தருமீரா
கோனறவாழ்திமி னாகரத்தே குறுகுற்றான்.

௪௦

சேடுபெறுத்திறல் யூதாவவ்விடை சேருந்தன்
னாடுகளின்மயிர் களைதருவோரிடை யடைவுற்றான்
நீடுகருக்குழல் சேர்தரு தாமார் கோந்தல்லு
ருடுபெரும்புகழ் மாதுவனுற்ற துணர்ந்தானே.

௪௧

(கேறு.) மதர்மைக்கண் மடமா னன்னுள் மணமெய்த வுரைபோல்
மாமன்

சுதனைத்தந் திலனால் வேட்கும் பருவமே தொக்குமென்னு
விதனவக்கக் சூரியதார்தன் னுடைதன்னை விலக்கிமுக்கா
டதனைக்கொண் டன்றன்னுடன் னணிபொங்கு முகத்தைமூடி. ௪௨.

அடைவுற்ற டிம்மினாஜு சதற்குப்பேரி மத்தமார்ச்சத்
திடையுற்ற வேனாயின் உயிலினிருந்தான் மாமன்
புடையுற்று முகமேலாடை போர்த்தலா வன்னவன்
நடையுற்றுள் மருகியென்று காடுத்துத் தெரிந்திலாதான்.

மருட்கொண்ட வுளத்தினேறாய் மற்றந்த வரிதை தன்னைப்
பொருட்பெண்டென் நெண்ணியன்னுள் புடையெய்தி மின்னே
யென்மீ

தருட்கொண்டு மருவவாவென் நறைந்தற்று னதுகேட்டந்தச்
சுருட்கொண்ட கரியகூந்தல் சொல்லென்ன பணயமென்றான். சச

உற்காலிக் குட்டியொன்று வழங்குவேன் கிடைநின்றென்றான்
சொற்சாலு மளவுமீடு தருவையேற் சொற்றவாதே
நற்காத லொடுக்கூட நானுள்ள மிசைவேனென்றான்
நிற்காகுங்கருத்தென்னென்றேதெளிவெய்தநிசுழ்த்துகென்றான். சடு

மன்னுங்கை யாழியோடுன் மார்பிற்பொன் னரங்கைக்கோல்
என்ன்சொல் பவைகடம்மை யெனக்கின்னே யீகவென்றான்
பன்னுஞ்சொற் படியேநல்கிப் பரிவுற்றுக் கலந்துபோளுள்
மின்னஞ்சு மருங்குனல்லாள் கருட்கொண்டு விளக்கினுளே.

அவீர்செம்பொன் வளைக்கைநங்கை யகத்திற்சென் றணிமுக்காடு
தவிர்த்து விதைக்கேற்ற தனக்குள்ள உடைகொண்டற்றான்
நவிலுற்றபணயமீத்து கல்குற்ற கொதுவைமீட்கப்
புவிமெச்சம் புகழ்சேர்ப்புதா போக்குற்று னண்புளோனை. சஎ

உரைசெய்த படியச்சூளை யுறவெங்குங் காண்கிலாயை
விரைவுற்றே னாயீமென்னும் இடத்தின்கண் மேயீனெற்ற
வரைவின்மா தெங்கென்றற்கு மன்னுற்றார் தம்மைக் கேட்டான்
புரையுற்ற பயனிலாளிங் கிலனென்று புகன்றிட்டாரே. சஅ

விலைமாதைக் காணாவி மீண்டந்த நண்பனைய
உலைவார நடந்துபார்த்து முசாவியுங் காணெனென்றான்
நிலையாயென் சொல்லுமேவ நினையுய்த்துங் காணும் வெட்கந் [ன்.
தொலைவாகக்கொள்ளிற்கொண்டு தொலைவென்றவனுஞ்சொன்னு
திங்கன்மற் றொருமன்றின்பின் சென்றுற்றே றொருவருக்குள்
பொங்குசீர் மருகிகுவே பொருத்தற்றான் சோரத்தென்றான்
அங்கச்சொற் கேட்டியுதா அனையனாயழைத்து வம்மின்
இங்கக்கி யதனென்னே எரிதுக்கப்படுகவென்றான். ௭0

மையாரும் விழியாங்கொண்டு வரப்பட்ட பொழுதாக்குற்ற
கையாழியாரந்தண்டு காட்டியா னிவைதந்தோலுல்
மெய்யாக வயிறுவாய்த்தேன் விளக்கயார் பொருள்கென்றே
ஐயாபார்த் தறிவென்று மாமன்முன் னனுப்பினுளே. ௭௧

பாலாமங் கவற்றையுதா பார்த்தோர்த்தப் பாவைதன்னைச்
சேலாவாக் குமரன்வேட்டல் செயச்செயாத் தீமையென்றன்

மேலாயிற் குற்றவாற்றா வென்னிலும் மிகவுயிந்தச்
சேலாருக் கண்ணணிதி சிறந்தானென்றுரைசெய்தானே. ௫௨

வேலார்ந்து மிளிர்ந்தவகண் மின்னெப்பின் அவன்முட்டில்லான்
குலார்ந்தவீனுகாலந் துன்னும்போ திரட்டை மைந்தர்
துலார்ந்த விடையான் குக்கியகத்தற்றார் துகலோர்சேயப்
பாலார்ந்த சிறுகைதன்னைப் பார்க்குநேர் நீட்டிற்றன்பேற. ௫௩

வந்தற்ற வினங்கைமீது மருத்துவ மடமான்செய்ய
தந்துற்று வினங்கச்சுற்றிச் சார்ந்தற்ற திதுமுன்னென்றான்
முந்தற்ற வக்கைமீனென் முடுகுற்ற பொழுதுவாகவே
பிந்தற்று நின்றவந்தப் பின்னமுன் னுற்றதன்பேற. ௫௪

வருமந்த மகவைமீறி வந்ததென் நீயிம்மீறல்
மருவுற்றுநின்மேல்மன்னு மென்றன்னுள் வகுத்ததால்ப்
பெருமைந்தன் றனக்கப்போது பேரேசென் றேதுகிணை
ஒருகற்பே ருரியதாக வுரைத்திடப் பட்டதன்றே. ௫௫

உவப்புவாய்ந் திடவம்மைத்த னுசித்தபின் னெருகைமீதே
சிவப்புநூல் சற்றப்பெற்ற சேயும்வந் துதயமானுள்
சிவப்புவார் மகிழ்ச்சிபொங்க நேர்ந்திட்ட மகரகுண்மேல்
தவப்பரா வுறம்பேர்செரா வெண்ணவே சாற்றினுரே. ௫௬

(வேறு) சாப்புலிக்கிணை தானெனப்
பூப்புசுன்றிடு போத்திப்பார்
மாப்பொளிற்றொறு வாகியோ
சேப்புவள்ளல் செறிந்தனன். ௫௭

தேவினன்பு செறிந்ததால்
மேவுவாழ்வு மிகுத்தவன்
தாலிலாத தலைவனில்
ஒவில்சீரொ டொறந்தனன். ௫௮

ஐயனன்பவந் காவதஞ்
செய்யும்வவை சித்தியா
யெய்துகின்றன வென்பதஞ்
செய்யவாறு தெரிந்ததால். ௫௯

அருனொடிந்பணியானுயிற்
சுருதுமுற்றதி காரியும்
பெருகுமீப்பெரி யோனென
மருவுவித்துயர் வன்னலை. ௬௦

புகலருந்திறந் போத்திப்பார்
தகவினோடு தனக்குள
சகல்முந்தணி தாங்கவே
*உகைவயோடவந் கொப்பித்தான். ௬௧

* உகை உகையென மரீஇயது.

(வேறு) தன்னதாசுஞ் சகலமும் போத்திப்பார்
 என்னும்ண்ண விவற்கமை வித்தபின்
 இன்னசெம்மனிமித்த யிறையவன்
 தன்னகத்தைத் தழைவுறச் செய்தனன்.

௬௨

வீட்டி நன்கண்ணும் வெரியினு மாங்கவன்
 ஈட்டுசெல்ல மெவைகளின் மேலுமே
 நீட்டுமொசி நிறைவுறு மாறறன்
 காட்டினுன்மெய்க் கருணைக் கடவுளே.

௬௩

அன்னதாலவ் வடலரியன்னவன்
 தின்னு நல்லுண உன்றிச் செறிநூள
 யன்னுதன்பொருள யாதையும் பற்றியே
 உன்னியொன்று முசாவுதல் செய்திலான்.

௬௪

மாப்பெருந்குண மல்கி விளங்கியோ
 சேப்புநல்ல வனப்புச் சிறந்துளான்
 மீப்படுந் திரு மேனி விசிந் திரம
 நாப்பு கன்றிட நண்ணுந் தகைத்த்தோ.

௬௫

அன்னகாட்சியி னால்மய லாகியே
 மன்னுவாட்கைத தலைவன் மனையவள்
 இன்னகோல வினாளு மிசைவிழி
 துன்னுவிததெனைத் தீதாய்கவென் றேறநினுள்.

௬௬

சொலற்கடாமொழி சொற்றலு நம்பியித்
 தலத்திலண்ண றனக்குள யாதையும்
 எலகடிடாது விசாரணை யின்றியே
 நலககமெ னையினல்கலுந் றுனரோ.

௬௭

இம்மனை யெண்ணிலயர் தோரிலைச்
 மசமனீர் தத் தேய்தற் காதலால்
 அம்மந்நனை யலாத வெதனையும்
 இம்மண்மீது வெனக்கு வலக்கிலான்.

௬௮

இத்தகும்பெருந் திமையியற்றியே
 வித்தமேவும் விமலன் வெறுத்திடற்
 கொத்தபாவ முருற்றே னெனவுளம்
 வைத்திடாது மறுததுரைத்தானரோ.

௬௯

நினமுமிப்படிச் சேயிழை பேசினும்
 மனமொருப்பட வின்றிமறுத்தனன்
 தனதுநற்பணி தன்னையியற்றவோர்
 நினமகத்தினுட் சென்றன னென்பவே.

௭௦

சிருளோனுட் செறித்திடு போதிலவ்
 காரும்மில்லை யஃதுணர்ந் தன்னவள்

பாருளுத்தமன் றன்னுடை பற்றியுட்
சேருவாயெனச் செப்பியழுததனன்.

65

நீடியவ்வீடை நிற்பதுமின்றித்தன்
சோமதன்னையக் கோதைதன் கையிலிட்
டோடியக் க ணுறுதுவிவசுணர்
கேடினுத்தமனானவக் கீர்த்தியோன்.

66

(கேறு.) ஓடிய பொழுதிலாக்கே ஒங்கிய காமத்தன்னால்
வாடிய சுணிகையந்த வளமனை யாத்நிலன்று
கூடிய பேர்கடம்மைக் கூட்டியிவ் வுடையைக் காட்டிச்
சூடிய புகழோன்மீது துணிந்துபொய்க் குற்றஞ்சூட்டி.

67

யாருநீர் பார்மினெக்கோ னிவ்வெயிரேயன்றன்னைச்
சாரும்பி வுழையென்றோடு சாசமே செய்யுமாறு
சேருவித தனன்கொலெ றனைத தீனாநாற்கண்ணிவந்தான்
பீருழ்த்தனையகாலெ பெரிநியான சத்தமிட்டேன்.

68

இடைதரு முளத்தினோடா மென்பெரு மாரற்றந் துநி
உடையையென் னையிலிட் டே யோடி ஒரு னென்னகோறிப்
படைவிழி மடந்தையிலின் றாலினிற் றனது க்களவன்
அடைதரும் பொழுது முன்போய் அநற் குமவ்வாறேமொன்றார்.

செவ்வுடை காட்டிநின்று தேய்சொன் மாற்றக்கேட்டு
வெவ்வுள முடையனங் வேந்தருந் சி.றையுற் றோர்ச்சர்
அவ்வடை தீநிலானை அருஞ்சிறை யகபாவைத்தான்
திவ்விய பரணப்பவகுஞ் செமமல்மேற் செறித்தானறே.

69

கோதிலா யோசேப்பென்னுங் குரிசிலைக் கட்டாட்ச முய்தே
தீநிலார் புசுழ்சேர் மேலோன் திருத்தகக் காட்டன் னுனமேல
ஓதுவான் சிறைசெய்சாலைக் குறுமசிகாரி யுள்ளம்
போதுபே ரருளே செய்யக் கருணையும் புரிந்தானம்மா.

69

அப்பெருஞ் சிறையிலுற்ற யாரையு மகிபணன்றச்
செப்பமாருளத்தான் கையிற் றிருத்தக வளிந்தானுஞ்சே
தப்பருஞ் சிறையிலுற்றோர் தாம்புரி தருவவாகும்
வப்பெருஞ் செயலுமங்க னினையனே யியற்றுவிப்பான்.

69

இறையவன் யோசேப்பின்பா லிருத்திடலானு மன்னுன்
குறையறப் புரிவயாவும் நிறைவுறக் கொடுத்தலானும்
சிறையமர் சாலையாப்போ னவன்கையிற் சேர்த்ததாக
அறைதரு மெதனையேனும் விசாரியா தமர்ந்தானன்றே.

69

ஆனவை நிகழ்ந்தபின்னர் அந்தகர் வேந்தன் முன்னும்
பானபாத் திரத்தினேனும் பகர்சயம்பாடு தானும்
மானமார் தலைவனாகும் மற்புயப் பாரீவோனுக்கால்
கீன்மார் தவறுதன்னையியற்றின ராகுமன்றே.

70

7த்துச் சீர்ப் பார்க்குகின்றன. மீறாவலன் தன்னிற் புனை
 பாத்திரத் தலைவன் தன்னைப் பதக்கியம்பாவி மாரிள்.
 மாதத்தூர் தலைவனோடும் வயப்புயப் பொருளுடனேத்
 கர்த்திசுழ மனையாமந்த அருஞ்சிறை யகத்துயத்தானே. ௮௧

மேவுமல் வவர்கடம்மை பிசாரண செய்கனென்றே
 காவலில் யோசேப்புசகுக் கஞ்சுகித் தலைவன் சொன்னான்
 தாவறு மனையவள்ளல் சாற்றுசொற்படி யன்னொருக்
 கேவுறும் பணிகளாற்றி யவ்வீடை யிருந்தானன்றே. ௮௨

அன்னவக் கூவற்சாலை யதனிடை யவருஞ் சின்னான்
 மன்னினராகுமந்த இருவரும் மரீஇயில் வாரும்
 பின்னரோ ரிரவில் வெவ்வேறுப்பொருள்பிறக்ககின்ற
 பன்னருக் கணவை வெவ்வேறாகவே பயிலக்கண்டார். ௮௩

விடியலில் யோசேப்பன்னார் மேவுழி யடைந்தபோது
 கெடியவெந் துயர்கூர்ந்தந்த விருவரு கேர்ப்பார்த்துத்
 கடிமலர்க் கமலமானுங் கவின்முகம் வாடக்கண்டேன்
 சொடியவெக வலைகூருங் கூரணங் கூறுமென்றான். ௮௪

சொப்பணங் கண்டோமந்தச் சொப்பனப்பொருளை யின்னே
 தபபற வெமக்குச் சொல்லத் தக்கவற் காணோமென்றார்
 துப்புள முடையானோககித தூயவன் செயலற்றருஞ்
 செப்புக் யானுக்கேட்கத் தெளிவுற வவற்றையென்றான். ௮௫

பானபாசதிரத்தோன் மிக்கபண்புளளோன் தன்னை கோக்கி
 ஆனதோர் திராட்சமெனமுன் அமர்வதுங் கிளைகள் மூன்று
 மேனிலா விடலுஞ் செய்யதளிநுற மலர்கள் மேவப்
 பீனமார் குலைகள்மூன்று கனிந்துறும் பெட்புக் கண்டேன். ௮௬

மாத்திரம் பொருந்தும் வைவான் மன்னவன் தனதேயாகும்
 பாத்திர மெனது கையிலிருக்கவும் அதனுட்பன்னும்
 எத்திருக் கனிகளாய்ந்து பிளித்தவல் விரசயபெய்தப்
 பாத்திரபற்கீயுமாரும் பரிவுறக் கண்டெனென்றான். ௮

ஒதுறும் கணவைக்கேட்டே யுத்தம னவனை கோக்கி
 மீதுறும் கிளைகள் மூன்றும் மேவுமுத தினவக ளாமாற்
 போதுறும் தினமூன்றின்பின் போனநினை பணியில் மீண்டும்
 மோதுறும் படைவேந்துண்ணை முன்னுற வைப்பனன்றே. ௮௮

வய்ப்புயல் யடைவுற்றுக்கே மன்னும்க் காலந்தன்னிவி
 தாழ்வுற மெனதுபானீ தயவுவைத் தெனது செய்தி.
 குழியடை யுடற்பார்போனார் தோன்றலுக் கறியக்கொல்லி
 வித்தரு சிறைகின்றென்னை விதலை புரிவிப்பாயே. 1௧

ரெனறப் புரினோர் தம்மங்க ளானெழிரேயர் காட்டாத்
 கொடுவாருடய மென்றிந்தக் கிண்கிண்கிணை யகத்திலென்னை

யயவதற சேறறதாக வீனடியான் நீயவெந்தப்
படுபழியேனுஞ் செய்ததிலையெனப் பன்னினுனே. ௬௦

தந்தவக் கனவினர்த்தந் தக்கதென்றளர்கீற் கண்டே
முத்துறும் பாசசாலைத் தலைநணும் பூங்கியாக்கே
எந்ததற் பொருட்கு மேலா மிறையவனருன்பெற் றோக்கும்
விந்தையல் குமரன்செய்ய வியன்முகம் விழைந்து கோகடு. ௬௧

மூன்றவெண் கூடையென்றன் மூர்ந்தமீதறவே மேலாய்த்
தோன்றிடு மரிலவேந்தற்கு மடைமகன் றொகுத்தாங்குட்ட
சான்றவெவ் வுணவினுள்ளுஞ் சிற்சில தவகவிண்புள்
என்றவவ் வுணவையுணணக் கண்டனன் கனவிலென்றான். ௬௨

இத்தரு கனவினர்த்தம் யாதெனிற் கூடைமூன்று
முத்தின மாகும்பார்வொன் மூன்றுநாட் செலமுணுன்னை
வைத்துள நியாய்ச்சீர்த்து மன்னதி காரமரற் றிக்
கொத்தினர் மரத்திறுங்கிக் கொழிபுரிவிப்பனன்றே. ௬௩

உன்னுடல் மிசையுற்றோங்கு மூலினைப் பக்கிசாலக்
சின்னுவ விதுவேக்கொல் கனப்பொரு டெரி+வென்றான்
பன்னுமம் மூன்றும் வைகல் பசைசெறு மடற்பார்வொளும்
மன்னுயர் சநகநாளாம் வகுத்தவத் தினத்தில் வேந்தன். ௬௪

ஆங்கிருவரையுங் கூவி அகத்தினிற் பண்செய்வோர்தம்
பாங்கினில் விசாரித்தன்னோர் பகர்த்தவக் கனக்கட் கந்தான்
ஒங்கிய புகழியோசேப புரைத்தாற்பரிமம்போலத
தாவகிய நீதிகாட்டித் தயையொடு தண்டட்டுசெய்தான். ௬௫

பானபாத்திரக்கொள்ளோர்தத் தலைவனைப் பார்வொன்மீண்டும்
போனமுன் நிலையில் வைத்துப் புசல்சுயம்பாகிகட்காங்
சானவத் தலைவன்றன்னை வரைப்பித்தா ன்றவியுய்தோன்
மானிக் குயர்யோசேப்பை மறந்தன னினைந்திலானே. ௬௬

ஆண்டிரண் டகன்றபின்ன ரடுதிற் பார்வொண்ணல்
தூண்டுவெண் டிரைநீராற்று மருவருதான் றுன்னிரிற் ப
மாண்டரு மழுகுவாய்ந்த உளர்செழும் பசுக்களேழு
நீண்டவான் கரைகொளாற்றி னின்றமேல் வெளிபிலேறி. ௬௭

ஒழுக்கிமை தானத்தன்னி லுற்றபுற் கறிக்கவேறேழ்
அழுகறங் கொழுப்பிலாண்க னாங்குநின் றேறிவந்தச்
செழுநதி மருங்கினாகிச சிறந்தநல் வனப்புறாய்ந்த
கொழுவிய பசுக்கள்மாட்டிற் கூடியே செறியுமாறும். ௬௮

வனப்பிலாக் கொழுப்பிலான்கள் மற்றையவாகுநல்லா
னினத்தினை விழுக்குமாறு மாகவே யெய்துமொர்சொப்
பனத்தினைக் கண்டின்பு விழித்தனன் பகைவரஞ்சுஞ்
சினக்கனி றினையவேந்தன திரும்பவுத் துயிலுற்றான். ௬௯

திரும்பவுந் துயிலும்போழ்திற் செழும்பயிர்க் கதிரேழோர்தான்
வரும்படி யீனுமாறும் வந்தகீழ் காற்றுமோதிப்
பொரும்பொழு துலர்ந்துநீந்த பதர்க்கீதா பொருந்தவேழு
தரும்படி வேறுமீனு மாறுமக் குரல்கடம்முள். ௧00

சாவியாவ் கதிர்களந்தத் தகுசெழுங் கதிற்கடம்மை
மேவியே விழுங்குமாறுஞ் சொப்பன மீண்டுங்கண்டான்
தாவியே யுறுமனந்த றண்ந்தபின் கனவென்றொர்ந்து
கோவியா குலமிக்குற்றான் வைகலுங் குறுகிற்றனறே. ௧01

ஆந்தக வெண்ணிவேந்த னந்நகரத்துளெந்த
மாந்திரிகரையு மெந்தூல் வாணர்க டமையுங்கூவிப்
போந்ததன் கனவுசொல்லிப் பொருளுரைத திடுமினென்றான்
வேந்தனுக் கெவராலேனும் விள்ளொணதாயிற்றம்மா. ௧02

மானவேற் பார்போனென்னும் வள்ளல்முன் னையேபோதே
பானபாத் திரத்தினோர்தந் தலைமையோன படர்ந்து வேந்தே
ஈனமா மெனதுகுற்றம் யானின்னே நினைவுகூர்ந்தேன
போனதோர் செய்திநின்முன் புகறரக் கேட்டி மாபோ. ௧03

தகுஞ்சயம் பாங்கட்குத் தலைவனும் யானுமன்று
புகுஞ்சிறைச் சாலதன்னுட் புகுந்துழி யோரிராவில்
மிகும்பொருள் வெவ்வேறுள்ள கனவுகள் மேவக்கண்டே
தொகும்பொரு டெரிந்திலோமாய்த் துன்புற லெய்தினோமால். ௧04
கஞ்சுகித் தலைவனில்லின் கட்பணியாளாய் நற்சீர்
மிஞ்செயி ரேயனாமோ ரினோளுனெம் முடனேமேவி
வெஞ்சிறை யகத்தினுற்றோன் மேயநங் களுக்கட்கன்று
செஞ்செவே பொருள்கடம்மைத் தெரித்தனன் வழுவூறமே ௧05

ஆங்கவன் றெரித்த வாரே யாயின பலாபலங்கள்
ஈங்கவன் றன்னைநீயு மெய்திட வழைத்துக் கேட்டால்
ஓங்குநற் பொருளுரைப்பா னுனக்கென வுரைத்தான் கேட்டு
வீங்கியபுகழ்சேர்வேந்தன் அழைக்கவான் விரைந்துவிட்டான். ௧06

வெஞ்சிறைச் சாலதன்னில் விரவிய வேந்தன் னாதர்
விஞ்செழில் யோசேப் பைக்கூஉய் வேந்துனை யழைத்தானென்றார்
வஞ்சமி லுளத்தினேனும் மயிர்களைந் துடையு மாற்றி
அஞ்சயிற் படைக்கைப் பார்போன் முன்னூற வணுகினானே. ௧07

காண்டலுங் களித்து வேந்தன் கண்டதன் களுவைச் சீர்த்தி
பூண்டவக் குமறக்கோதிப் பொருளினே விரிக்கவல்லான்
நீண்டபா ருலகிலெங்கும் நீயலாநிலையென் றோரந்தேன்
ஈண்டியா னுணருமாறே யியம்புக வெனக்கின் றென்றான். ௧08

மன்னவன் வாய்மைகேட்டு மற்றவன் யானோ வல்லன்
இன்ன மங்கலமதாகு முத்தராயம்ப வல்லான்

பன்னிரு சருவஞானப் பரமனே யெனறுகறி,
அன்னவான் சனவுக்குற்ற பொருள்விரித் தவையலுற்றான். ௧௦௬

ஓதமும் எனவிரண்டும் ஒருபொருளுடைய வாகும்
மீதுயர் மகிமை மூர்ந்தி மேலினித தானீனடிந்தப்
புதல வளாகந்தனளிற் புரிதருஞ் செய்கை தனைக்
சீதறவருளால் முன்னே தெரிபா விளக்கலுற்றான். ௧௧௦

மன்னி சண்டவவ்வேழ் பகக்கழேழ் உருடமாகும்
அன்னல வினோவதாமேழ் கதிருமேழாண்டே யாமாந்
பின்னும் உறளானேழும் பெருவருணகாலிற் றீத்த
வெண்ணவாவ குரல்களேழு மாண்டிக ளெவ்வேழாமே. ௧௧௧

ஓவகளின் பொருளே தென்னில் எகித்துகாடெரு மிக்கு
கவையறும் வினோவேழாண்டு கலப்பெறப் பொலிந்து நண்ணும்
அவைகளின் பின்னேழாண்டுக சருமபெரும் பஞ்சமுண்டாம்
தவையுறஞ் செவ்வமெல்லாங் குறைத்தழி வுறமப்பொதே. ௧௧௨

வருகவொடுங் கருப்பால் முன்னர் மல்குபூ ரணமெல் லாம்போம்
பொருந்தமிக் கருமக் தேவ நியாயத்தாற் போதுமாயும்
பெரும்புசுழ் மேலோனீண்டு புரிவதும் பிறக்கவந்த
அருமபெரும் கனவிரட்டை யாயதென் றறிகுவாயே. ௧௧௩

திருபநீ விவேசுநானம் நிறைந்துளோ னுசவுள்ளோ
வருவனை யாதலாலிங் குயரதிகாரியாகி
மருவுகல் வினோவாமேழு உருடமு மைநதிலோர்கு
வருநுறைக் கொள்ளற்கொத்த தலைவரை யுறுவிட்டாய். ௧௧௪

அவ்வவ ருணவுக்கான பொருளெல்லா மவ்வேழாண்டிஞ்
செவ்விதிற் சேர்ப்பர் நன்பாற் றுளிய வினாவைச் சேர்த்தே
இவ்வணி நகர்கடம்மி லுணவுகளெய்தற்காக
எவ்வமில் வருடமேழு மிருப்புற விவற்றைக் காப்பாய். ௧௧௫

இப்படி யியற்றுவாயே விப்பெரு நாடாக்கெய்தும்
அப்பெரும் பஞ்சத்தாலே யழிந்திடாதறி க வென்றான்
செப்பிய துணர்ந்து வேந்தும் பணிவிடை செய்குவோரும்
ஓப்பறு முபாயமீதென் றுறுதியா வகத்துட் கொண்டார். ௧௧௬

அன்னதன் பின்பவ்வேந்த னுக்குதன் பணிசெய்வோரை
முன்னுற நோக்கியென்றும் முடிவிலா னுவிபெற்ற
இன்னவன் றன்னைப் போல்வார் யாரையாக் காணலாகும்
என்னவன் றுரைத்தி யோசேப் பெழிலணி உதனனோககி. ௧௧௭

மேலவ னுணக்கிவ் வெல்லாம் வெளிப்படுத்திட்ட வாற்றாற்
நாலவே விவேசுநானந் தம்மைப்பெற்றுள்ளோ னுன்பேய
போலவே றுருமில்லைப் பொற்புற மெனதில்லத்தின்
பாலதி காரியாகிப் பரிந்து வீற்றிருப்பை மாதோ. ௧௧௮

காண்டகு நீனதுசொற்போற் கருதுமென் சனக்கள் யாரும்
ஆண்டிடப்படுவார் நீதியாசன மொன்ற லன்றிப்
பூண்டிடு மேன்மையுன்னில் யாதினும் பொலிந்தி லேன்யான்
தூண்டகு தோளாயோர்தி நீயெனச் சொல்லினுனே. ககக

சொல்லினன் மீண்டும் பார்த்தித் தொன்னகரெங்கும் நீயே
நல்லதிகாரியாக நாட்டினே னறிகவென்றே
வில்லொளி பரப்பித் தன்கை விளங்குமுத் திரைகொளாழி
அல்கவில் புழி போசேப் பங்கையின் விரற்கிட்டானே. கஉ௦

மென்சண னூலாற்செய்த விளங்குடை தரிக்கச் செய்து
பொன்சரப் பணியை யன்னுன் கழுத்தினிற் பொலியப் பூட்டித்
தன்செருப் புரவிபூண்ட தணப்பிலா வழகுவாய்ந்த
மின்செயுந் தேர்க்கிரண்டாம் விளங்குதேர் மீதிலேற்றி. கஉ௧

நெறியெதிர் முழந்தாளுந் நிண்மினீர் யாருமென்றே
அறிதர வறைவித்தநாட் டணிககர் வீதிபோக்கிச்
செறிகவின் விளங்குமேனிச் செம்மலைத் தேயமெக்கும்
ஏறிபடை வேந்தனன்றே தலைவனே வேற்றினுனே. கஉ௨

எற்றிய பின்பவ்வேந்த னிகையுனோன் றன்னை நோக்கிப்
போற்றுமிந் நாட்டிலென்னை யன்றியே பொருந்தும் யாரும்
சாற்றுநின் பணியாலன்றித் தனதுகையதனையேனும்
தோற்றுதன் காலையேனு மசைக்கொணு தெனவே சொற்றான். கஉ௩

சான்றசீர் யோசேப்புக்குச் சாபிநத் பானே யாகென்
றேன்றபோர் வேந்தனும் மியம்பி யோனகரந் தன்னில்
ஆன்ற வேதியனும் போத்திபெராவரு ளாஸ்நாததென்னும்
ஊன்றுவேல் விழிவினோ யுயர்மண முறுவித்தானே. கஉ௪

அற்புத னருள்சேர் யோசேப் பநகராரும் வேந்தன்
முற்பபிம் பொழுதிலாண்டு முப்பது சென்றே ஞானுன்
பற்பல வளஞ்சாலநா டெங்கணும் படர்ந்துபார்க்க
மற்படு புயத்து மன்னன் மாமுக மொருவினானே. கஉ௫

செழுமையாம் விளைவுசாலச் சிறந்துள வாசுமவ்வான்
டெழுமையும் விளைந்ததந்த இசைகிள ரெகிப்துநாடு
முழுமையும் படர்ந்து சுற்றி முந்துறும் பயன்க ளன்னுன்
விழுமிய நகர்கடம்மில் மேவுற வீட்டிவைத்தான். கஉ௬

அப்படி யோசேப்பாங்கே அளவறுங் கடலின் சார்மண்
ஒப்புற மிகுதியான சானியமொருங்கு சேர்த்தான்
இப்படி யனைய ன்நாட் டட்டிய விளைவுகட்டுச்
செப்புறங் கணக்கு நம்மாற் றெரிக்கொணு வளவிற்புறமால். கஉ௭

வெருவருங் கொடியபஞ்சம் மேலிடுவதற்கு முன்னே
திருவரும் விளைவு மிக்குச் செழிப்புறுங் காலந்தன்னில்

அருவரை புயலோ சேப்புக் கவன்மனைக் கிழத்தி மைத்த
ரிருவரை வாழ்வுபொங்க ஈன்றுவப் பெய்தினுளை. ௧௨௮

எனக்குள் கிலேசமுற்று மென்மையின்றவன் குடும்ப
மனைத்துநான் மறக்கத தேவ னருளிஞா உன்று கூடு
மனக்கெழு மகிழ்ச்சித்தாழை உய்த்ததன் ஞாந்த மத்தன்
றனக்குறும் பெயர் மனசே யாமெனச் சாத்தினுளை. ௧௨௯

சிறுமை யானடைந்த காட்டிற் றேவெனே விநந்து பாடி
உறுபெருங் கருணையென்பா லுறுவித்தானென விவ யொழிப்
பெறுவலி மருவுமாறு பெற்றிடு மிளை யொருகரு
சிறுவனுக் கெப்பிராயீ மெனப்பெயர் செப்பினுளை. ௧௩௦

இங்கிது நிற்க யோசேப் பியம்பிய உறுபோலப்
பொங்கிய செழிப்பாமேழு வருடமும் போயயின்னர்
வெந்தலி மருவும் பஞ்சம் மேவுமவ் வருடமேழும்
அக்கக னுலகோருள்ளம் அசையுறா தொடக்கிற் றர்மா ௧௩௧

தேயமெவ் கெங்கும் பஞ்சஞ் செறித்ததவ் வெளித்து நாட்டே
யேயநல்லுணவின் சேமநிருத்துள தற்கா டெங்கும்
தீயவெவ் பசியே மீறிச் சேறலால் கொத்து வேர்தல்
வாயகன் கடையல்யாரும் மருவிதின் றேலமிட்டார். ௧௩௨

ஒலமிட்டேற்றோர் தம்மை ஒளிர்முடி யரசனோக்கிச்
சீலமிக்குயர்ந்த யோசேப் பகத்துளிர் சொன்றம னன்றன்
பாலினுங் குறைகடம்மைப் பகர்ந்தவன் பன்னுமாற்றம்
போலவர் புரிமினென்று புகன்றன னவரும் போலார். ௧௩௩

பஞ்சமத் தேயமெங்கும் பரத்தலானுணவுப் பண்டம்
விஞ்சுபண் டாரமெல்லாந் திறத்தெழில் விளக்கும் யோசேப்
பெஞ்சலில் பதார்த்தம் வேண்டி மெவந்தறையும் விற்றானகன்
அஞ்சுமப் பஞ்சமென்மே லதிகொடி தாபதம்மா. ௧௩௪

மற்றுமெக்காட்டின் கண்ணும் வந்ததாற் கொடிய பஞ்சம்
உற்றுள சருவதேயத் துறுநரும் உணவு கொள்ளச்
சொற்றுள யோசேப்பென்னுந் தோன்றல்பால் வளக்கள் யாவும்
தற்றுள வெகிப்தென்றோதுந் தொன்னகர்செழுந்தாரன்றே. ௧௩௫

(வேறு) பேசுறுசீர்மை பிறங்குமெகிப்து

தேசமதிற்பெரி னுணுறுசெய்தி

மாசறுதேவன் வழங்கருள் பெற்ற

ஈசிரவேலெனு மேந்தலறித்தே. ௧௩௬

மாக்கவின் மைத்தரை வம்மினெனாகீர்

ஊக்கமிலாதிவ னெருவரை பொருவர்

கோக்குதல்செய்வதி னுவல்பயனின்றென்

வாக்கினையோர்ந்துயிர் வாழ்வகை செய்வீர். ௧௩௭

விளங்குறு சீர்த்தியிருந்த வெகிப்து
வளம்பதியிற்பல தானிய மல்கல்
விளம்பினர் கண்டவர் விண்டிடு மென்சொல்
லுளங்கொடு போய்க்கொணர் மின்னெனலுற்றான். க௬௮

தந்தைமொழிப்படி தகயர் பதின்மர்
அந்தவளம்பதி தன்னை யடைந்தார்
உந்திடர் யாது முருநிலை யோனைத்
தந்தவனவ்விடை சங்கமறித்தான். க௬௯

இத்தடநாட்டி னிருந்துணவெய்த
ஒத்தானேக லுறும்பிற ரோடும்
விதகவிசிர வேல ரெகிப்தாம்
அத்தருகாட்டி னடைந்தனரன்றே. க௭௦

(3வறு.) அணிசின ரெகிப்தாநாட்டுக் கதிகரூபுயர்ந்தவென்றித்
திணியு யோசேப்பந்தத் தேயத்தோர் பெறவுண்பண்டந்
தணிவறவிற்பின்னர் தன்றிருத் துணைவர் சார்ந்து
மணிநில நேரேதாழ்ந்து வணங்கிடக் கண்டானன்றே. க௭௧

காண்டலு மனையார்தம்மைக் காதலந் துணைவரென்றே
ஆண்டவ னறிந்தபோது மறிந்திலான் போலக் காட்டி
வேண்டலா வெஞ்சொலன்றார் தம்முடன் விளம்பிகீவிர
யாண்டுகின்றடைந்தீரன்றேயுரைசெய்வீரெனக்கிங்கென்றான். க௭௨

தொகும்புக முண்ணறன்னைத் துணைவனென் றறியாரைய
மிருந்திருக் காளுநடு விட்டிவ ணடைந்தோமென்றார்
தருந்திறந் செமமலன ஓர் தமைக்குறித் தாங்குதன்பாற்
புகுநசொப் பனததல வேயர் நீரெனப் புகன்றுகோக்கி. க௭௩

மிடைவள நாட்டத்திங்கன் மேவிய திறவுகோக்க
அடைதர லுற்றீரென்றா னையனே யடியேமன்ன
நடையின ரல்லேமெய்தந் தானியம் நாடிவந்துன்
புடையினிற் கொள்ளவீண்டு போந்துநினை சமுகமுற்றேழும். க௭௪

அண்ணல் சின் றுசராம்யா மனைவரு மொருவன் மைத்தர்
நண்ணுநின் மொழிபோல்வேய ரலேமென நவின்றுநின்றார்
தண்ணிய மனத்தான்மேலுந் தடுத்துநீரொற்றந்தாமே
எண்ணிய திறவுகோக்கி யேகவே வந்திரென்றான். க௭௫

பெருமையிற் சிறந்தகோவே பிறக்கெழிற் காளுடைடில்
அருமையாவொருவ னீன்ற வாறிரு புதல்வரும்றேரும்
ஒருமக னம்முளில்லை யோக்கெழிலினைய மைத்தன்
தருமவன் றன்பாலுள்ளா னென்னவே சாற்றினாரே. க௭௬

விளையும் மாற்றக்கேட்டு மிக்கவளுக்கிவீர்
உளைவுறப் புகுந்தவொற்ற ருண்மையான் சோதிப்பேனல்

இலையவற் கொணர்ந்தாலன்றி யேகுதற் கொட்டேனென்று
வலையவன் சிலைவேந்தாவி மீதெனில் உருத்தேனென.

கசஎ

பருவுற வலனைக்கூட்டி உருவதற்காஃதும்மி
லொருவனேபோகவேனே ருரைத்தசொல் லுண்மைதன்னைத்
தெருளுறக் காணுங்காறுஞ் சிறையினி விருயின் பொய்ததாற்
கருதிய படிநீர்வேவு காரரென் பதுமெய்யாமே.

கசஅ

எனவுரைத் தவரையோசேப் பேசுமாச் சிறையில் மூன்று
தினமுறச் செய்தம்மூன்றூத் தினத்தினி லவரைபோக்
மனதினி லென்னையாளும் வானவற் கஞ்சகின்றேன்
இனிதென் ருய்யவேண்டி வியம்புமென் வாய்மை கேண்மோ.

கசக

சேருளோர் நீரேல்நீவிர் நோந்தவிச் சிறைசெய் சாலைச்
சாரூற்ற் கொருவன்றன்னைத் தந்துமற் றுள்ளீர் துந்தம்
ஊருநீஇப் பசியால்வாடு மும்மனோர்க் குணகையிதச்
சீருளோ னாகிமன்னுஞ் சேடனையழைத்து உம்மி ஃ :

கசடு

இயம்புமென் னுரைபோல் நீவி ரியற்றில்நீ ரிகைத்த சொற்கள்
நயம்பெறு முண்ணையென்றே நவின்றிடப் படுகவாரும்
வயம்புனை புயத்தீர் நீங்கள் மரிக்கவு மட்டெரென்றான்
பயம்பொருமுளத்தோரன் னன் பகர்ந்தசொற்கமைந்தாரன்றே.

கசடு

ஒதுசொற் கமைந்தோர் தம்மு ளொருவரையொருவர் நோக்கித்
திதுபற்றிடாத நெஞ்சச் செவ்வியந் துணைவன் மேறான்
பாதுபெற்றிடவே வேண்டி யயர்துயர் பார்த்து மனஞன்
மீதுநற்றைய செய்யாது வெம்பழி பூண்டுளோமே.

கசடு

ஆதலால் நமக்குமிந்த விபத்துவந் தாயசென்றூர்
திதிலா விளையோனுக்குத் தீவினை விலைக்கொணு தென்
ரேறுதினே னன்றே வென்சொல் லுறுதியை மதித்தலீரிப்
போதிலப் பழிதோன்றிற்றென் றுருபனும் புகன்றிட்டானே.

கசடு

பழுதிலான் மொழிபேர்ப்போலுற் பகர்ந்ததாற் றமது பேச்சல்
வீழுமியோ னுணராணென்றே மேவினார் நெஞ்சத் தெண்ணி
தொழுதரும் யோசேப் பன்ன துணைவரை யகன்றோர் சாரூற்
றமுதனன் மனத்தை யாற்றி மீண்டுமங்கவர் பாலானன்.

கசடு

ஆணபின் சிமியேர்னை அவர்முனே கட்டுவித்துப்
போணவல் வவர்கடத்தம் பொதிகளிற் றுணியத்தை
நூனமற் றிடவீந்தீந்த துவல்விலை தனையுமுன்வைத்
தினமிலாற்றணவு மீந்திட வேவி நின்றான்.

கசடு

உத்தம னுரைத்தவாரே யுறுபணி செய்வோன் செய்தான்
அத்தருந் தானியத்தை யனையவர் கைக்கொண்டன்றே
கத்தப வெரினிலேற்றிக் கதிகொண்டவ் வழிவிட்டாங்கோர்
சத்திர மதனிண்ணித் தரித்தினோப் பாரினாரே

கசடு

ஆழமவ் வமயந்தன்னி லவர்+ளிவொருவ னாங்கே
வறுவே சரியுணற்கூ ணிடப்பொநி யவிழ்த்து நோக்கிக்
கூறுசொற் படிதானிந்த விலையுறக் குறித்துக்கண்டே
வீறுசேர் துணைவருக்கும் வ்ளம்பின னவரும் பார்த்தார். கடுவ

பார்த்தலு மிசிரவே லின் பாலரங் குள்ளஞ் சோர்த்தார்
வேர்த்தன ரெமக்கிவ்வாறு மேலவன் செயலென் னென்றார்
சீர்த்தநற் செயலோர் காணன் தேயத்தப் பொதிகடம்மைச்
சேர்த்தனர் விரைவ்னோடுந் தாதைதன் சமுகஞ் சொர்த்தார். கடுஅ

தக்கையின் வதனநொங்கித் தளர்வுறு முளத்தினோராம்
மைத்தரு மெத்தாய் செல்வம் மலிந்திடு மெகிப்து நாட்டின்
முத்தி காரியானேன் முடுகுசா ரணரென்றெம்மைச்
சிந்தையி லெண்ணி வெய்ய சினமொழி பகர்ந்தா னன்றே. கடுக

அப்பொழு தடியேம்கோக்கி யையனே யாங்கள் செய்யோம்
உப்பழுதுடைய ரல்லேம் ஒங்குசீர்க் காணென்றே
செப்பும்ந் நாட்டோர் தாதைக் காறிரு சிறுவராகி
இப்புவி வாழ்வுபூண்டோ மொருவனை யிழந்துளோமே கக0

இளையந் துணைவனெம்மை யின்றவன் றனதுமாட்டே
கீளையடர் பொழிற்காணனி லுளனெனைக் கிளத்திலின்றேம்
வ்ளையரும் புகழோனேர்மை மேவியதுணர வீண்டோ
சினானுனை விட்டேயேனோ ரெழுந்ததும் பதிக்குச் சென்மின். ககக

சென்றுகீர் பசியால்வாட்டஞ் செறிந்ததங் கேளிருண்ணைற்
கின்றதா னியவகொண்டேகி யீத்தபினிளையோன் றன்னே
யொன்றவிக் கழைத்துவந்தா லொற்றரன் றுண்மையாள
ரென்றுகண் டும்மோடேக இளானுனை விடுவலென்றான். ககஉ

வளங்கொளிர் நாட்டில் நீலிர் வாணிகஞ் செய்வதற்கு
முளவகொளி லியற்றலாகு மென்னவு முரைத்தானென்று
வ்ளம்பினர் பொதிக்கணுற்ற தானியம் வீழ்த்தார் நெஞ்சந்
துளங்கிடத் தாந்தாமீந்த விலையையுந் துன்னக்கண்டார். ககஈ

தந்தம பொதிகடம்முட் டானியங் கொள்ளற் கீந்த
அந்தசுற் கிரயமிண்டு மமர்ந்திடக் கண்டபோதே
மைத்தரு மவரையின்ற வளர்புக ழிசிரவேலுஞ்
சித்தனை கலங்கிமிக்க தெருமர லெய்தினாரே. ககச

இச்சிர மருவுஞ்செய்தி கண்டபி னீன்றதாதை
சித்திர வடிவமைந்தர் திருமுகநோக்கி யென்னைப்
புத்திர வீணாக்கப் புரிகின்றீர் யோசேப்பில்லை
ஏத்திரத் துய்வேன் சீமியோனுமிங்கில்லை யந்தோ. ககடு

இளையவன் றனையுங்கொண்டே யேகநீர் பார்த்தீர் நெஞ்ச
முளையவில வாமெனைக்கீங் குற்றதே யென்றுரைத்தான்

தினவலி மருவானிச்ச தின்புய வுருபனென்பேன்
 ள் னாயர் எனுஞ்சேர்தானத வியன்முசமனை சேர்த்தி. 1768

எந்தையே துணையோற்றன்ன பெனதகை யானிலிள்ளே
 தந்தரு னகையீண்டுத் தருருவேன் நரேனெலென்றன்
 கைந்தரல் கிருகருள்ளார் மற்றவர் தம்மையாவி
 சித்துக வதனுக்காக வென்றுரை செய்தா னன்றே. 1769

தானையல் சதனைக்கேட்டுத் தமயனே விறந்துபோனான்
 மேதரு மொருகனாகு மினகலே மீந்திருக்கன்னான்
 போதரு நெறியிறீமை பொருந்திடல் முதியென்றன்னான்
 மோதுறு துயரத்தோடும் முடிந்திடப் புரிசுவிரே. 1770

ஆதலி னிணையோனாகு மம்மகன் நினையும் மோவி
 போதா வ் செற்குன்னம் பொருந்தறென் சிறிதுமென்றான்
 ஓதருககொடிய பஞ்ச முருத்ததக் கெடுப்பி னின்று
 கோதநக் கொணர்ந்த ஆணுங் குறைவுறச் சருங்கிற்றன்றே. 1771

(வேறு) கொண்வெந்தன தானியங்கள் குறைத்தகாருமெனக்
 கண்மொழைரை கோக்கியிக்குயர் கடவுளன் புடையான்
 உண்மெவம்பசி தீரவின்னமு முற்றெகிப் திடைசீர்
 பண்மபொற்கொடு வம்மினென்று பகர்ந்திருந்தனனே. 1772

தந்த தந்தையுரைத்த வம்மொழி தனையுணர்ந் தியுதா
 அந்தயிக்கவ னிவனொ டவ்விடையடைய லோமெனில்யாம்
 வந்துதன்முக நோக்கலின்றென வரையறுத் தரையே
 முநத வோதின னோர்தியென்று பொழிந்த வின்றனனே. 1773

அன்னபொதினில் நோக்கிதற்புக முண்ணல் சீரகனே
 டின்னுயிர்கொரு தம்பியுண்டென வனியம்பியிரும
 பன்னருத்துயர்யானுறும்படி பண்ணி வீரர்களெனச்
 சொன்ன னன்றிரு மைந்தரக்கெதிர் சொல்லல் மேயினரே. 1774

எந்தை யேயவ னெமைவிளித்துமை யினிதளித்தபெருந்
 தந்தையின்னமும் கைகினன்கொல் சசுதி லுங்கனாடன்
 வந்ததம்பிய ரின்னமுண்டுக்கொல் மற்றசீர் சொலுமென்
 றித்தவண்ண முசாலினுன்யிக எங்கள் செய்தியையே. 1775

கேட்டதற்கெதிர் மாற்றமங்கு கிளத்தலுற்றனமால்
 வட்டமெய்திட வெம்பிதன்னையு மன்னுதன் செழுசீர்
 னாட்டகத்தற வழுயினென்று வலிற்றவானெனனே
 துன்பமுற்றின னுன்னமென்றுரை யோதலுற்றனரே. 1776

(வேறு) மீண்டுமெகிர் தாதையை விழித்தடவி யுதா
 நன்கெவரும் யாமான மிது நியுவி ருய்ய .
 வெண்புணர் தாதையம் வினாத்தகோளினே
 மானை முயி கற்றிடின் அற்றெனும் ஓயியாய். 1777

இங்கிவனை மீன்கையினி லீந்திகெல் யானே
அங்கணீவன் மீதுபமு தீண்டுசெலவே யேகேள்
தங்கவிவன் மீன்றவரு தன்மைபுரி யேனேற்
பெர்ந்குபழி யென் மிசை பெருந்தியுறு மென்றாம்.

கஎக

தாமதமொழிந்தடைய லீதுவரை தனக்குள்
யாமணுகி நல்லவுண் வெய்தி மறுகாலம்
மமமுற மீண்டிடுதல் கூடுநிச மென்ற
காமருவு நல்லுரை நவீற்றியெதிர் நினைநன்.

கஎஎ

அங்கக னுரைத்தபொழு தையென வளித்தோன்
குங்குவிய மின்மது கொழுந்தரு அகத்தர்
தங்குபொரு டம்மினெடு சாற்றியவெண் போளம்
மங்கில்தெரே பிந்துவிதை வாதுமையின் வித்தும்.

கஎஅ

உந்தமது பாத்திரம துட்சிறிது கொண்டாந்
கந்தவுயர் செம்மல்மு னளித்திடுதி ரம்பொன்
முந்தற வீரட்டிகொடு முந்திடுமின் மீள
வந்தவிலை யுங்கொடு வழிப்படுதிர் மாதோ.

கஎக

உம்பியையு மும்முட னுறக்கொடு கடந்தர்
நம்பியிடை மீளவு கடந்துகொடு வம்பின்
எம்பெரும னவ்விடை யிருந்தமக னேடிவ்
வம்பிலனு மீளவும் வரற்கருள் விளைக்கும்.

கஅ0

ஒதுமக வின்றியுறி லுறுவலென லுற்றான்
காதலர்கள் கொள்ளுவன கைக்கொடு கடந்தே
மேதகு கனிட்டனெடு மேவியடல் யோசேப்
பாதிப னீருஞ்சமுக் மண்ணியய னீன்றார்.

கஅக

ஆங்கவர்க டம்மிடை யருந்துணைவ னிற்றல்
வீங்குபுக ழுண்ணலுள் விருப்பினெடு கண்டே
பாங்கினில் விசாரணை பணுந்தலை வனைக்கூஉய்
ஈங்கிவரி நண்பகவி லென்னெடுண வுண்பார்.

கஅஉ

ஆதலினி மரந்தரை யழைத்தென தகத்திற்
போதருத லுற்றிவர் புசித்திடுவ தற்காம்
தீதகலு நல்லுணவு செய்வியென வன்றாற்
கோதல்புரி வுற்றன னுயர்ந்தபுக ழோனே.

கஅக

(வேறு) அன்னசொற்படியே கூட்டியுணையவு னனுகும்போதிற்
துன்னுமல் விசிரவேலர் துயரமுற் துள்ளத்தஞ்சி
முன்னாப் பொதிகடம்முட் கண்டபொன் முடிப்பா னம்மைப்
பன்னருஞ் சிறையுய்த்தேறல் கரத்தையும் பறிக்குமாநீர்.

கஅச

இன்றியா மழைக்கவ்வுட்டோ மெனவயிர்ந்திபோலெய்மில்லைத்
தொன்றிய தலைவன்பரலுற் துணுந்த மருங்கினிவிடுதே

அன்றியும் சிறுத்துத்தந்த அகவிலை யதனையாக்கள்
சென்றசத் திரத்திலெங்கள் பொதிகளிற் றெரியக்கண்டாம். ௧௮௫

ஐயனே யதனையின்கேட்டு கொடுவந்தோ மதவுமன்றிச்
செய்யதர னியங்கள் கொள்ளச் செழும்பொருள் வேறுமுன்னோம்.
மெய்யதா முன்யாமீந்த விலையைமம் பொதியு ளுய்த்த
வெய்யனை யாரோவென்று விளங்குற வுணரோமென்றார். ௧௮௬

அவ்வுரை யனையன்கேட்டே யாறுத லடையின்கூசீர்
இவ்விடை துமதுசெம்பொன் என்னிடத் தெய்திற் றன்றே
செவ்விய வுமக்கு முக்கடந்தைக்குந் தேவனானேன்
உவ்வியன் மறைவை யுங்கள் பொதிகளி ழுறுவித்தானே. ௧௮௭

என்றவ நவருக்கோதி யேகியே சிமியோன் றவ்வீ
அன்றவ ண்ழைத்து வந்தே யவர்கள்முன் ளுசெய்துத்
ஐன்றிசை யோசேப்பில்லுட் டென்னவாந் கவரைப் போக்கிச்
சென்றடி விளக்கவென்று செழும்புனல் கொடுக்கித்தான். ௧௮௮

வேசரிக் குணவுமீந்து மெய்யினாப்பாறச் செய்தான்
போசன மருந்துஞ்செய்தி புக்கவர் கேட்டபோதே
தேசமர் யோசேப்பங்கெ செவ்வணன் பகலிலென்று
ஆசுறமீகைநல்கி யெதிர்கொளற் கணிசெய்தாரே. ௧௮௯

அண்ணலங் கானபோதே யனையகா ணிக்கை கொண்டு
மண்ணக நேரே தாழ்த்து வணங்கினு ரன்னமாந்தர்
எண்ணிய புசுழானன்றோர் நற்கசெய்தி தன்னை
எண்ணுறக்கேட்டு மீண்டு மின்னருள் கொண்டி நோக்கி. ௧௯௦

உருத்தக முதியோனாகி யுத்தையாக் குளனென்றீரவ்
விருத்தனின் சுகமென்னினும் மேவினன் கொல்லோவென்றான்
கிருத்தகு நினதுதாச னாகுநஞ் செய்யதாதை
பெருத்தகற் சுகமோடினனு முளனெனப் பேசெத்தாழ்த்தார். ௧௯௧

சாற்றிய மாற்றக்கேட்டுத் தகவுனோ னதன்பின் றன்கண்
ஏற்றின னோக்கித்தன்னை யின்றவளுதரந் தன்னிற்
சேற்றிய வறுசன்றனை நோக்கிகீர் தொக்கானென்று
போற்றிய துணைவனிந்த இளைஞனே புசல்மினென்றான். ௧௯௨

செவிரற வுசாவியந்தச் சிறுக்கினை நோக்கிமைந்தா
உயிரை கடாட்சமுன்மெ ழுறுமென வுரைத்தன் னோனால்
வயிற்றெரி வுற்றவாற்றால் மனத்தினை படக்கலாற்றான்
வெயில்விரி மாடமொன்றுள் விரைத்துபோய்த் தனிபுக்கானே. ௧௯௩

புக்கிருந் தழுதான்பின்பு புனல்கொடு வதனந்தன்னை
அக்கணக்கமுவி யுள்ள மடக்கினை புறப்பட்டுண்ண
மிக்கவூண் கொணர்மினென்று விளம்பினன் விளம்பலோடுத்
கக்ககற் பணிசெய்மாக்கள் தகவுறக் கொடுவந்திட்டார். ௧௯௪

இலங்கெழிலெகிப்துநாட ரிசைசர்செய்யியரோடுண்
 கலந்திருந்துண்ணற்குள்ளம் வெறுப்புறுங்கருமந்தன்னால்
 கலங்கினரவற் குமற்றையவர்க்குமந் காடர் சட்கும் .
 விவங்குந கள்ளாண் வெவ்வேறிடங்களில் மேவ கைத்தார். ௧௧௩

ஏதமி லொழுக்கஞ்சான்ற விசரவே லினிதினீன்ற
 காதலர் முதலில் மூத்தோனினையவன் கடையுமாக
 ஒதுறும் வயதுபோலுந் துண்ணுகந் கிருத்தப்பட்டார்
 ஆதலி னையனைக்கண்டோ ரதிசய மெய்தினூரே. ௧௧௪

தகுந்திறல் யோசேப்பாக கே தனக்கிடப்பட்ட ஆணீற்
 பகிர்ந்துதன் றுணைவர்க்கித்தான் பகருமைம் மடியேயாக
 மிகுத்திடு கூறுபெய்ய மினுக்குமுன் விரும்பியிட்டார்
 புகுத்திவா றுண்டுபான மருந்தியு மகிழ்ச்சியூதார். ௧௧௫

(வேறு) ஆங்கதன்பின்ன ரண்ணைன்மனையி னும்பணித்தலை வனையன்று
 பாங்குறவழைத்து நீயிவர்கொண்டு படர்தரத் தக்கதா னியத்தை
 ஈங்கிவர்பொதிக ணிறைத்திடுவ லையுமெய்தவுய்த் தினையவன் பொதியில்
 வீங்குமென்வெள்ளிப் பாணபாத்திரமும் மேவுறவைய்யென விதித்தான்.

கெழியசெம்புகழோ னியற்றெனத்தனக்கு நிகழ்ச்சியபடியவன் புரிந்தான்
 விடியவில் மறநாளவரர் ஒருமெழுந்து வேசரிகளிறபொதி தொகுத்தக்
 கடிநகரகன்றார் கடந்தவர்தூரக காணுமுன்றன்மனைக்கண்ணம்
 அடியவர்க்கதிபன் றினையிறையருள்சேர் அண்ணலும் வருகவென்றழை
 த்தான். ௧௧௬

வருகவென்றழைத்து வழிகொடுபோமம் மனுடரைவிரைவினிலணுகிப்
 பெருகநீர்கண்மைக் கெதிரிடரியற்றிப் பிழைசெய்திற் தலைவனிற்பானம்
 பருகவுக் குறிகள் பாரக்கவும்வைத்த பாத்திரமதுவன்றேருவெனவே
 தருகநீயவர்க்கு மாற்றமென்றுரைத்தான்சான்றுசொற்படியவன்சார்த்தான்.

அன்னவந்தம்மைத் தொடர்ந்து போயவ்வா றவன்பிடித் தண்ணல்முன்-ற
 னக்குத்
 சொன்னவப்படியேசொல்லி னன்கேட்டத்தோலிராரஞ்சியெம்மடிகேள்
 இன்னசொல்லிவ்வா றிசைத்ததென் னினைய செயல்மிகு தூரமெங்களு
 க்கே

முன்னமெம்பொதிவாய்க் கண்டவப்பொருணின முன்னியாங் கொண
 ர்ந்ததோர்ந்திலையோ. ௧௧௭

மருடபுமினையேம் உன்பெருமுதல்வன் மனையினிற் பொன்னைவெள்ளி
 யினைத்
 திருமெத்திமை செய்குவக்கொல்லோ செம்மனின் னடியரேமிடத்தப்
 பொருடனைக்கண்டா லதனைவைத்திருந்த புன்மையோன கொலையுணக்
 கடவுள்
 அருடருமுளத்தோயடிமையாயாமு ம்ருவ முனக்கெனவறைத்தார் ௧௧௮

உம்முரைபோலப் பாத்திரமெடுத்த ஒருவன்யானைக டெவான்
செம்முறையுடைய ராகமற்றுள்ளீர் செல்லுவீ ரெனவகன் றேரித்தான்
தம்முறபொதிக னவரவிழ்த்திட்டார் தருமுறை சே தனைத்த
விம்முறுதயரங் கூர்தரப்பென்புயின்பொதியிடத்தினி வெந்ததான். ௨௦௩

எடுத்தவப்பொழுதவ் விசிரவேல்மைந்தர் இயம்பருந் தயரொடுங்கலங்கி
உடுத்ததம்முடையைக் கிழித்துவேசரிமேல் உற்றதத்தயபொதியுயர்ந்த
நடுத்தகைவின்றி மீளவுமெகிப்து நகரிடை நடந்துசென்றுநர்
தொடுத்தீர்யோசேப்பப்பொழுதளவுந்துல வ் தநம்மனைவயின் றுஞ்சான்

அவ்விடையூதா துணைவரோடெய்தி அவன உ முன்னரே வீழ்த்தான்
செவ்விடையனையா னவரையிப்படிநீர்செய்ததென் என்னையையனையான்
இவ்விடை நீவிரியற்றியதாகு மிச்செயல் குறியினால் ந்சமா [கருந்
நொவ்விடை யறவோர் திறனறியீரோ துவலுந்ரெனக்கென துவன்முனை.

துண்ணென யூதா நடுக்கமுற்றத்தத் தோன்றல்பொன் மலரடி தொழுதாங்
சண்ணலே யென்னைசொல்லாமெதனால் அடியரேஞ் சத்தர்ள யோ
பண்ணவ மெமது பாசகம் விளங்கப் பண்ணினவ பாத்திரம் பொடியுள்
நண்ணிடக்கண்ட வகெனொடு நாமும் அடிமைகணினக்கென நவினமுன்.

சோத்திரமிடையச்சொற்பிடம்பொழுதத்தோன்றலிச்சொல்லெனக்கடா னு
பாத்திர மெடுத்தோ னடிமையேயாடான் பசரு மவ்மடி மையா மொருவன்
மாத்திர மென்பால் வைசமற் றுள்ளீர் உணையுரும் வடிபடார்ந்தகநர்
கோத்திரமுறுகாட்டுந்தைபால்மகிழ்வாய்க் குறுநுந்ரெனவுரைகுறித்தான்

ஒப்பறு முதல்வ னருள்படைத் தயர்ந்தோன் உரைத்தசொற் கேட்டலும்
யூதா [ட்டடி

செப்பரும் புகழ்சேர் அண்ணலே சினத்தீர் த உயனென் செப்புசொற்கே
தப்பருங் கருணை யின்றெமக் கருள்வாய் சான்றசி ரெகிப்தரசானும்
அப்பெரும் பார்வோனரசுகீயெனன அணிதகவளவ் குங்ன்றினையே. ௨௦௮

ஐயரீயும்மை யளித்தவனுளனோ அதுசருமும்கிணு முளரோ
மெய்யதாவெனக்கு விளம்புதிரென்று வினுவிய பொழுதினி லடியேம்
கைய்யுழப்புளனா யெந்தையாண்டுள்ளான் நரைமுதிர் போதவ னளித்த
செய்யவோரரியசிறுவனுமவ ன்பாற்சிறப்புடனிருக்கின்றனென்றேம்.

அம்மகன் முன்னே னொயி ரிழந்தான் ஆதலா லின்றவ னத்தச்
செம்மகன் மீது கேசமிக்குள்ளான் என்னவுஞ் செப்பின யிறைநீ
தம்மகண்ணி மீண்டுநீர் உருக்கால் துவன்றவம் மசனையு வ கூட்டி
சம்மகனாட்டி. எண்ணுகவென்று நம்மொடு நவீன்றினையன்மே. ௨10

யாங்கனப்பொழுதெம் யிறையுனைகோக்கி இனியவம் மதலையை யெந்தை
பாங்கரினின்று பிரிக்கிலப்பயந்தோ னொயிர் யறியுமென்றுரைத்தோம்
ஆக்கருத்தகைசால் அண்ணலீகோக்கி அவனையிங்கழைத்தவந்திடரோல்
நீங்கென்முதத்தை கோக்குவதில்லை யெனவெதிர் கிசுத்தினையாமால்.

எந்தைமுன்னதன்பின் யாமடைந்தணுகி வந்தலே யன்றுகீயெமக்குந்
தத்தசொன்முழுதுஞ் சாற்றினோமீண்டுந் தக்கவெந்தைகீரினினுஞ்

சிந்தநீர்ந்திருமுடிப்துகள் ஓட்டிற் சென்றுநம் ருனியங்கொண்டு
வந்துகண்ணிடுவீ ரெனவெமைநோக்கி வுருத்துரைசெய்தனனன்றே. ௨௧௨
என்றவன்மொழிகேட் டெம்முடனிளவல் எகிடினேகலாமன்றி
ஆன்றவன்சமுகத் தணுகுரேமணுகி அவன்முகந் காண்பரிதென்றேம்
சானறவம்முதியோ நெய்களைப்பார்த்தென் றுரமாமவளிசுபால்
ரின்றவச்செய்தி யறிகுவீரொருவன் என்னைவிட்டேகலுற்றனனே. ௨௧௩
வெந்தொழில்விலவகு பீறவேயிறந்தான் மெய்ம்மையாவெனவயிர்க் கி
றேன்

அந்தநாள்முதலா ய்த்தினமளவு மவன்வரக்காண்கிலே னந்தே
இந்தவோர்ப்பாலன் றனையுய்ப்பிரிக்க எண்ணினீ ரேகுழியூறு
வாதுறிலெனை நரைதிறை மூப்பில் மலிதயரோடு மாய்விப்பீர். ௨௧௪
என்றவனுரைத்தா னவனுயிரிந்த இளையமாமகனுயிருடனே
ஒன்றுறப்பிணிப்புந் துந்தாலிறைய ஒதுமிததுணைவனெம்முடனே
சென்றிலனென்று கண்டபோதாவி சிதைந்துவீழ்ந்திறந்தீடும் யாமே
துன்றியமூப்பி வெந்தையையாவி தயருறத்தொலைத்தவராவோம். ௨௧௫
இன்னமொன்றுரைக்கக் கேட்டியெம் மிறையான் இந்த வோரினை னுனுக்
காக

முன்னமென்றதைக்குத்தரவாதி முடுகுற விவனையீண்டுன்பாற்
துன்னவல்கிடுவெலையுழியெஞ்ஞான்றந் தோழுளோளுவேனெனவே
பன்னலுற்றேனாலாதலால் விட்டிப் படருவதெனக்கரிதன்றே ௨௧௬.

ஆதலினிந்த இளைஞனைத்துணைவ ரானவர் தம்முடனணுகிப்
போதரவிடுதற் சருளபுரி லபன்றுன் பொன்னடிபோற்றுகின்றே னால்
ஒதருமிற்றையே யீடுகிவற் றாக உனக்கியானடி மையாயுறுவேன்
குதிலனுருனெவந்தையா வகடையுந்துயரையேகாணபல்யானென்றான்.

(கேறு) பொங்கருளையோசேப்புள்ளம் புகன்றசொற்கேட்டலோடும்
வெவகனல் முகத்தினுற்ற மெழுதென வுருகித்தன்னை
அங்குள வனைவர் முன்னு மடக்கரி தாயவாற்றால்
இங்கெனை விட்டியாரு மகல்கவென் றியம்பினானே. ௨௧௭

அளிச்சொரு கடலேயன்றான் அருந்துணைவோர்க்குத் தன்னை
வெளிப்படச் செய்போதாரும் பாங்கரின் மேயதில்லை
களிக்கட களிற்றுவேந்தன் முதலினோர் கேட்பக் கண்ணீர்
துளிப்படச் சத்தமிட்டே யழுதனன் றுயரங்கூர். ௨௧௮

கண்மலர்ந் தழுதம்மிடகோன் காதலந் துணைவர் தம்மை
உண்டல ரருளானேக்கி யொப்பருந் துணைவீர் யானே
கண்ணுறும் யோசேப்போர்தீர் உயிருடன் கம்மையின்ற
அண்ணலந் தாதையின்னு முளன்கொலோ வறைநிரென்றான். ௨௨௦

என்றவ னீயம்பக்கேட்டே யிடருமக் கலங்கிமாற்ற
மொழியினை யேனுமோதா தாமரின் கணம்போனின்று

- தந்திசை யோனாவண்ண துணைவரை விளித்தென் மட்டே
சென்றற வருந்ரென்ற னவர்களுஞ் செறிந்துகின்றார். ௨௨௧
- உற்றுழி நீவிர்மேலு ன்றுவிலைக் கெசிப்தார் கையில
வீற்றான யோசேப்பென்று விளம்புதற் துணைவன் யானே
சற்றுமே விதனமெய்தீர் சகத்தினும் மரபுவை
அற்புதன் சீவரட்டைக் காகவே யெனை முன்னுய்த்தான். ௨௨௨
- பஞ்சமேதொடங்கியீராண் டாயது பகர்க்கேண்மீன்
அஞ்சவே விதைசெளிப்பு மறுத்தலுயில்லா வாரும்
விஞ்சவே கொடுமொண்டைந்ற மேலு முண்டினுநீரூய்ய
மிஞ்சபேரிரட்டை செய்ய விமலனிங்கெனை முன் விட்டான். ௨௨௩
- நீவிரோ வல்லவிந்த நிறைவள நாட்டத்தென்னைத்
தேவனே பார்வோனுக்குத் திருத்தரு தாயையாவும்
மேவவன்றும்புந்றின் மேலதிபதியேயாவும்
ஒவிலா தெகிப்துக்கெங்கும் உயரநிகாரியாவும். ௨௨௪
- மிக்கசீர் மருவச்செய்தான் விரைந்துநீ ரெந்தைபாற்போய்
தக்கதே வெனக்குச்செய்த தன்மையைத் தெரியச்சொல்லி
மக்களோ டவர்கன்மக்கள் மந்தையானிரைகளாதி
ஒக்கவாண் டெவெலாங்கொண் டுண்டிற வுரைசெய்வீரே. ௨௨௫
- ஆசில்கீர்க் கோசேனாட்டில் அடைந்தெனக்கணித்தேயாக
வாசமெய்திடலாமைத்து வருடநீள்பஞ்சமின்னுந்
தேசமெங்கெங்குமுண்டார் தெறுக்கலிமருவாதம்மை
நேசமாப் புரப்பென்று நிகழ்த்தினெனெனவஞ் சொல்வீர். ௨௨௬
- பாருமென்வாக்கேயும்முன் பகர்வதென்பதனையின்னே
நீருமென் னதுசன்றானும் நெர்முக மாகக்கண்டீர்
சீருயரெகிப்துநாட்டிற் சிறந்தவென் மகிமையாவஞ்
சாரமற்றனைத்துங்கண்ட தன்மையாவெந்தைக்கோதி. ௨௨௭
- சற்றுமேதானாவண்ணஞ் சடிதியிலிந்நன்றாட்டி
லுற்றுற வருகவென்றே யுவந்தழைத் திடுமினென்றாச்
சொற்றுள முருகிநின்ற துணைவனைக் கழுத்தைக் கையாற்
பற்றியே கண்ணீர்சோரப் பரிவுட னமுதான்மன்னோ. ௨௨௮
- தம்பியுமுளங்கசிந்து தம்முனென் கழுத்தைப்பற்றி
கெம்பினின்றமுதான் பின்பம் மேதரு யோசேப்பாங்கே
பம்பிய. துணைவரயார்க்கும் பரிவொடு முத்தமீந்திட்
டம்பிணைவியூயஞ்சோரப் பற்றினின்றழைத்தானே. ௨௨௯
- ஆன்னதுகிசழ்த்துபின்ன ரவனுடன் துணைவரானோர்.
பன்னினர் சிற்சிலமாற்றம் பாருவோன்மனையிலண்ண
றன்னருந்துணைவர் ஆத்த சங்கதி தெரிந்ததீத
மன்னனு மற்றனோரும் கிண்பித மிநீர்நாரானீரே. ௨௩௦

தொழுதரு மகிமைசுன்ற னாயவ னானும்பெய். ஜென்கூப்
வ்ரூமிய யோசெப் பென்னும் மேதகு புகழோன்றன்னை
முழுதள மகிழ்ச்சிகூர்ந்தே முகமலர்ந்தினிது கண்டான்
செழுநயி லாறுயாயுஞ் செவ்வநாடுடைய கோவே.

௩௧

ந்தகு நிருபனந்த அண்ணலகொக்கி நீகின்
விதகதத் துணைவர்தம்மை விளிந்துகீர் பொதிகடம்மைக்
கத்தப வெரினிலேற்றிக் கனினுயர் காணுற்றும்
அத்தகோக் குடும்பமோடு மழைத்திவ ணடைகிறென்னே.

௨௩௨

நண்ணுநீ ரெகிப்தினுள்ள நன்மையை யளிப்பேனீயிர்
எண்ணுமிந் நாட்டினைய செழுமையை யினிதுண்பிரால்
பண்ணுறு மழலைமக்கள் பாரிக ளுடனுத்தந்தை
கண்ணுற விவர்த்தேயித்தக் கடிநகரடையுமாறே.

௨௩௩

வேண்டிய சகடல்கொண்டு மேயழைத் திடுமினென்பாய்
ஆணடு பொருள்கடம்மே லாதாமொழிமினென்பாய்
நண்டியிச் சூறிலிந்காட்டு நன்மைசன் யாவுகீரே
புண்டினி துறுவீவென்று புகன்றுளே னெனவுஞ் சொல்வாய்

௨௩௪

இன்றியா னிசைத்தவாறே யியற்றுவித் திடுகவென்றான்
நன்முனைவிசிரவேலர் நண்ணவேவிரையலுற்றுர்
வன்றிறல் யோசெப்பண்ணல் மன்னவன் பணியினாலே
சென்றிடு முருள்கள்வாய்ந்த தேர்களை யுதவினானே.

௨௩௫

ஆற்றுணை நல்சலுற்று னுக்கவ ரினவோருக்கும்
மாற்றுலவத் திரமுயீதோன வளர்புக முதுசன்கையிற்
சாற்றுமுந்நாறுவெள்ளி தந்தமாற் றுடையைந்து
ஏற்றுசெஞ் சுவக்குமாறே யின்புட னுதவினானே.

௨௩௬

ஒட்டையான் பத்தினநாட் டெச்சித பதார்த்தமொட்டைப்
பெட்டையீ ரைந்தின்மீது பெயர்ந்தடை சின்றமார்க்கக்
கட்டச் சுவண்ணற்கான வுண்ப்பொருள் கருத்தோ டேற்றி
இட்டமுற் றுடையதாதைக் கீமினென் றீந்திட்டானே.

௨௩௭

நந்தபின் றுணைவர் தம்மை யிசைவன ரேந்தல் கோக்கிப்
போந்திடும் பதவைதன்னிற் புரியலீர் கலகமிக்க
சாந்தமோ டடைகிறென்று சாற்றியே யனுப்பிவிட்டான்
ஆத்தக வுடனன்னோர்தம் மணிக்க ரடைத்திட்டாரே.

௨௩௮

செயிராற் சமதுதாதை செழுமுக்கோக்கி யொசெப்
புதிருட னினனும் வாழ்வற் றுறைந்துளான் சீர்த்தி யோங்கு
யயிலவனை யெகிப்தகாடு புரந்துளானெனவே சொற்றுர்
பயிவ்புந் துணைசோரீர் தன்னோர் பகர்மொழி கம்பிலானே.

௨௩௯

ஹத்தார மயர்யொசெப்பு வகுத்தவை யனைத்துமேலுக்
தந்தலை யானுமேறிச் சார்தரத் தனக்கைகன்னுள்

உந்திய சகடமுன்னு வற்றமை காண்டலானும்
முந்துறு மகிழ்ச்சிகூர்ந்து முழுதுளம் பூரித்தானே.

உச௦

மணக்களிப்புற்றுச் சீர்த்தி மல்கிய விசிரவேலன்
நெனக்களிப்போதுமன்பா மென்மக னின்னுமுள்ளான்
உணற்கரு மரணமென்பா லுறமுன மவனைநக்த
வனக்குலஞ் சூழெகிப்பில் மருய்யே காண்பலென்றான்.

உச௧

(வேறு.) இனைத்துமான பின்னாய் விசிரவே நனக்குள
உனைத்தினேடு மன்றுபோத் தடைந்து பேர்செபாய்னே
சனைத்தலத்தி லீன்றவன் நனக்கன்பான தேவனை
நினைத்திறைஞ்சி நேசமோடு பலிகணல்கி ரின்றனன்.

உச௨

அவ்விராவி லீறிலா வண்ணல்காட்சி யாகியச்
செவவியோனே நாமமே செப்பிநின்று கூவவே
நிவ்வியோப்பி னூரானுள் செறித்தொண்ட னாமியான்
நுவ்வியால பதியினின்க ணிங்குணுற் றுளெனென்றான்.

உச௩

அன்னகால மேலவன் அறையும் யானுன் றக்கைதே
வென்னவோர்நி கீயெகிப் தினுக்கு நண்ண வஞ்சுநேல்
உன்னினின்று பெரியசாதி யொன்றையந்த நாட்டிடை
துன்னகல்கு வேணுனைத் தொடர்ந்தியானும் வருகுவேன்.

உச௪

சீரூது மீண்டுநீ திரும்புமா நழைத்திவண்
சேரல்கு வேனியோ சேப்பு நின்றன் விழிகளைச்
சாரின்று மூடுவான் நனதுகையி னாலெலு
ஈரமுற்ற சிந்தையோ டிவையிசைத்தல் கேட்டனன்.

உச௫

(வேறு.) பின் பிசிரவேலென்போன்பேர்சேபாகர்நின்றுமுறப்பட்டானால்
அன்புசெறி புத்திரர்கள் எகிப்தியர்கோ னன்றனுப்புஞ் சகடததாங்கண்
இன்புதரு மொழிச்சிறுவர் மனைவியர்க டக்கையெறு மிவரை யேற்றி
முன்புதமக்குளவாடுமுதலனைத்துக்கொண்டெகிப்பில்முடுகினாரே.

உச௬

நிவ்வாறன் தீசிரவேல் புத்திரரும் பௌத்திரரு மிசைந்து நண்ணச்
செவ்வாறு புடையெறிநீ ரெகிப்தவளம் பதியகசநிற் சோந்தானன்றே
நெவ்வாறு மடுபடைக்கைத் திறற்பார்வோ னரசியற்றுந் தேயத்தானில்
எவ்வாறுமளப்பரியோனருளொடுந்நவிவர்கடொ கையெழுபானுமே.

உச௭

மன்னுவளம் பல சிறைந்து வயங்குமெழிற் கோசேனில் மரிஇய பின்னர்
துன்னுபுக ழீசிரவேல் தம்வருகை துடர்ந்தேகி யுணர்த்த யூதா
வென்னுமகன் றனைவிடுத்தா னிவனெழுத்து படர்ந்தேயிசைத்தபோதே
யின்னுமெழிற் தேரேறி விறல்யோசேப் பீன்றவன்பால் மெவினானே.

(வேறு.) மேவியவன் றனை யின்றோன் கழுத்தைக்கட்டி விடாதமுதான்
வெருநேர மதன்பின் றுதை
ஆவியென வினியவந்த மகவை கோக்கி ஆ! மகனே யுயிருடையோராய்
கீ யித்தப்

பூவினினல் வாழ்வுபெற்றாய். இன்னேயானுன் பொன்வதனந் தனைக்கண்
ணற் பொலியக் கண்டேன்

சீவியமோ டினியான்வாழ்ந் திருக்குமாறு தீர்ந்தாலு மென்னவென்று செ
ப்பினே உசக

ஆத்தகைசேர் யோசேப்பு துணைகராதி யாகிரின்றோ ரனைவரையும் பார்த
தப்போது

வேந்தனிடம் யானடைந்தும் வரவையோதி மேய்ப்பார்சனீர் வீரவுமந்தை
நிரைகளாதி

யேந்துதன முள்ளவைகள் யாவுக்கொண்டே யீண்டினீ ரெனுமாறு மிசை
ப்பே னிந்தப்

பூந்தலத்தோர் மேய்ப்பரினமீ துள்வெறுப்புப் பொருத்துபவ ரென்பதின
னே புரிந்து தேர்மின். உடு௦

ஆதலினால் வேந்தனுமை யழைத்துதுங்கட் காந்தொழில்யா தெனக்கேட்
கு மதற்கு நீங்கள்

தீதகல யாமெங்கன முன்னோர் போலெஞ் சிறுவயது முதல்மேய்ப்பர் செ
யலாலென்றே

ஒதலுற்றால் வளங்குலவுக் கோசேனாட்டில் உயர்வாழ்வு பெற்றவனீ ரு
றையுமாறே

மோதலுறு மடற்படைக்கைப் பார்வோனென்னும் முடியுமன்பா லடைவ்
வென மொழிந்திட்டானே. உடு௧

மொழிந்ததற்பின் யோசேப்பர் காட்டையாளும் முடிமகிப னிருஞ்சமு
க முடுகி வேந்தே

கழிந்துசெழும் வினாவகன்று பசியால்வாடுங் காணானின் நெந்தையொ
டென்றுணைவர் யாரும்

பொழிந்தருளு நின்றயைபெற் றாய்யுமாறு போற்றாமந்தை முதற்றமசெப்
பொருளுங் கொண்டே

வழிந்தமது மலர்ச்சோலை மருவுங் கோசேன் வளம்பதியி னிடையாங்கு
வந்தாரென்றான். உடு௨

என்றுரைத்துத் தன்னுடனன் றழைத்தாங் கேரும் இருந்துணைவ ரைவரை
யு மெதிரே காட்டி

நின்றனன லப்பொழுதக் கவரைவேந்தன் நீர்புரியுந் தொழில்யாது நிகழ்
த்து மென்றான்

பொன்றயங்கு மணிமுடியோ யடியரேம்யாம் போற்றியகம் முன்னோர்ச்
ம்மைப் போலத்

மந்தை யுடனானின் ரொகுதி தம்மைச் சோர்வறவே மேய்க்கின்ற
தொழில்பூண் ளென்றோம். உடு௩

அந்காட்டிற் கொடும்பஞ்சு மானவாற்றால் ஆடுகட்கு மேய்ச்சலங்கின் று
தலாலே

எந்காட்டுங் குறைவின்றிப் பரந்துசெல்லு மிசைகிளரு முடிவேந்தே செ
முமை யெய்தும்

இந்நாட்டி னிடையடைந்தோம் யாங்கள்கைவகற் கிசைந்தவனம் பதியாகு
நு சோசே நென்னும்

உந்நாட்டை யெமக்குதவத் தயையெய்யென்றே யுனைப்பரவு கின்றோமெ
ன்றுரைசெய்தாரே. உடுசு

வடிசடர்வைவ் வாட்டடக்கை நிருபனன்னூர் மாற்றத்தேட் டியோசே
ப்பின் வதனேநாக்கிப்

படிபுகழு மிருக்கானான் பதிவின்றுனைப் பயத்தோனை முதலோருண் பா
லீ னெந்நூர்

கெடியவனம் பெறுமெகிப்து நாடுமுற்றும் நின்முன்னே யீண்டெது நினை
வின் வண்ணம்

தடியயரும் வளம்பதிபுக் கவர்கள் வைகக் கடவருறை வதற்கிசைவு கண்
டு மாதோ. உடுதி

கல்லவளஞ் செழிகோசேன் நாட்டுவாழ்வு நண்ணலா மெனதுநிரை மந்
தை காக்க

வல்லரவ ரென்றுகண்டால் அவற்றைக்காத்து வரமவர்க்குத் தலைவருமா
ய் உரலாமென்றான்

எல்லியல்லா இறையருள்பெற் றயர்ந்த யோசேப் பீன்றோனை யெகிப்தி
யர்கோன் சமுசுர்தன்னிற்

செல்லவிட்டா னப்போதச் செம்மலந்தத் தேர்வேந்தன் றனக்காசி சிறக்க
வீந்தான். உடுக

அவ்வடிவா ளடல்வேந்த னுனக்குச் சென்ற அகவைதொகை யாதென்ற
னவனு நோக்கித்

தெவ்வடி தாழ் வயவேத்தே செகக்கணையான் திரிந்துழன்ற சமைதாற்று
முப்பா னாகும்

இவ்வடியே னுள்முன்னோர் காட்போலல்ல இறப்பவற்பல் கிலேசமுமுற்
றிறத்தென்றே

எவ்வடிவு மற்றபரஞ் சோதிதாசன் இறைவனுக்கக் காசியின்னு மியம்பி
ப் போனான். உடுஎ

தரைவேந்தன் பணித்தபடி யோசேப்பேகித் தத்தைமுதலானோர்கள் சார்ந்
துவாழ

உரைசான்றவப்பெருநாட்டிராமசேசென் றுற்றபதியினிற்காணி யுதவிய
ன்னூர்

நிரையார்ந்த மந்தைகளோடாங்குவைக கேருவித்து வேண்டுவன கொடுத்த
துக்காத்தான்

நிரைகான்ற கடலுலகிற் றேயந்தோறுஞ் செப்பரிய கொடும்பஞ்சஞ் செ
றிந்ததன்றே. உடுஅ

வன்றவளம்பயிலெகிப்துங் காணானும் எய்துகொடுங் கருப்பதனல் இளை
த்தேபோன

சான்றகிதி யவற்றினிடை யுள்ளவெல்லாக் தானியங்கள் கொண்டொர்க்
டரக்கைப்பற்றி

ஆன்றவுணர் வுடையோசேப்புரசனில்வத் தடைவித்தானவ் விருநாட்டவ
ருந் தம்பாற்
கான்றபொருளைந்துமற்ற பின்பவ்வன்னல் கடிமனையின் நிருவாயிற் ச
ண்ணுற்றாரே. உகுக

அய்கணுகி யெகிப்தியர்க ளினைத்துளோரும் அண்ணலேயாகார்த் தருவா
யுன்முன்
எங்களுயிர் போவானே நெமதுகையி விருந்தசெம்பொன் றொலைந்ததெ
ன விசைத்தார் யோசேப்
புங்களிடம் பொருளின்றே லாடும்மாடும் உண்டிதரிற் தருவேனென் று
ரைத்தானன்றார்
தங்களிடத் துறுமவற்றைக் கொடுத்துவேண்டுந் தானியுங்கொண் டெயிர்சி
ன்னொட்டரிக்கப்பெற்றார். உகுக

தரகதமு மானிரையின் றொசையுமாட்டின் றொகுதிகளுக்கத்தவமுந்துற்
றயாவும்
வரவரவேற் றவனுணவு வழங்கவுண்டோர் வருடமிவ்வா றவர்கழித்தார
மற்றையாண்டில்
தரவெமக்கு யாதூமில்லை நிலமுமெங்க டம்முடலுமேயொழியத் தந்தோ
ம்யாவும்
பரவுபெருந் தகையோயெய் பாரும்யாமும் பரிந்தழியநீபார்த்தல் பான்
மையாமே. உகுக

வள்ளலே யெமையுநிலக்களையுங்கொண்டு மாறாகத் தானியங்கன் வழங்கு
வாய்நீ
என்னலாவுயர்சீர்த்திப் பார்வோனென்னும் இறைக்கெமது நிலக்களுடன
டிமையாவோம் .
கொள்ளவே கொண்டெமது சீவன்பாரிற் குலையாதய்ந்திடவுநிலம் பாழா
காமல்
உள்ளசீ ருடனுறவு மெமக்கின்னேநீ உதவுவாய் தானியமென் றுரைத்த
நின்றார். உகுக

பஞ்சமிசுவதிகரித்த வாற்றால்யாரும் படுவருத்தந் தனைத்தாங்கார் பகர்ந்த
வாறே
தஞ்சகல வயல்கிலமும் விலக்குநல்கித் தூனியம்பெற் றுயிர்தரித்தார் த
கும்பார்கோளும்
வெஞ்சமரவயவேந்தன் றனதாயவ்வூர் வியனிலக்களிவ்வாறு மேயவாகுந்
தஞ்சமென வேதியர்க்கு வேந்தனீந்த தரைகளே விலைப்படுத றவிர்ந்தமா
தோ. உகுக

வளங்குலவு மெகிப்தினெல்லை யொன்றுமுன்னு மற்றையதுவரைக்குமு
ள்ளோர் தமையுஞ்சேர
வினங்க்புகழ் யோசேப்பவ் கவ்வந்காட்டின் மேவுமெனக் கூட்டியவா
தம்மைகோக்கி

அளந்துதவவுசானியத்தா னிலத்தோடும்கை அடல்வெத்தற் சடிமைகளேயா
கக்கொண்டேன்

கிளந்தபெரும் பழனிமிடை துமதுபாலிற் கிடைத்தவித்தைத் தெளித்திரி
ன்னுங் கிளத்தக்கேண்மோ. உசச

வீளைபயனி லைந்திலொரு கூறுசெட்கோல் வேந்தனுக்கங் கிறைகொடுமி
ன் மிகுநாற் கூறும்

உகையமுயன் நியற்றுதொழிற் பிரயாசத்துக் கூதியமாய்துமக்குமனை மக்க
ளாதி

உகையவருமுந்தமர்க்கு முணவாமாறு வைத்திடுமினெனவவர்க்கு வருத்
தானன்றார்

உகைகணதா யெமைக்காத்தாய் கடாட்சம் வைப்பாய் காஉலனுக்காளர்
வோங் காண்டியென்றார். உசச

அரசிற்றையிற் காள்வரைக்கும் யோசேப்பிட்ட அம்முறைபோலெந்திலொ
ன்றும் அந்நாட்டின்கண்

பரசிடுவே தியர்நிலங்கட் கிறையங்கில்லைப் பகர்ந்தசெழுங் கோசேன்மா
காட்டில்மேலோன்

விரசதயை பெற்றிசிர வேலர் வைகி மேவு சதந்தரம்படைத்து விருத்தியி
க்கார்

சிரசெனமண்ணினர்க்காமீ சிரவேலாங்கே சிறப்பொடுபன்னேழ்வருடஞ்
சீவித்தானே. உசச

நலங்கினருமவனாயுள் முழுதுதாற்று நாற்பத்தே ழாகுமவ னுடையாவி
விலங்குறும்மக் காலமணித் தாயபோதம் மிக்கவன்றான் மேலுளில் விழைந்
து நல்கும்

வலங்கினர்யோ சேப்பென்னும் மகனைக்கூவி மகனேகேள் சவச்சேம
மெம்முன்றோர்பால்

துலங்குறயான் பெறுமாசை துன்றப்பெற்றேன் சொற்றிடமென் மாற்றங்
சடொகுத்துக்கேண்மோ. உசச

என்மீதிற் கருணையுனக் குண்டாமென்னில் இந்நாட்டி லென்னுடலைப்
புதைத்திடாமற்

பொன்மேவுங் காணனி லெந்தைமுன்னுப் போற்றியவெம் முன்னேரை
ப் புதைத்ததானல்

தன்மாட்டிற் சேமஞ்செய்வதற்காவென்மேற் றயையினொடு சத்தியமும்.
காட்டந்தாக

நின்னீங்கை யென்றொடைக்கீழ் நீவையென்றான் கின்பணிபோனிசுழ்த்து
வலென்றவனுஞ் சொன்னான். உசச

பன்னியசொற் படிக்காண யிடுகவென்று பகர்ந்திடனு மாணவிட்டான்
பண்புளோனும்

மின்னுமெழிற் பரியக்கத் தலைமாட்டின்சார் மிகுமுதியோன் சாய்ந்து பி
ன்பு மேவினான்

அன்னதன்பின் அவன் வருத்த மடைந்தமாற்றம் அங்கொருவன் சொலவ
றிந்து யோசேப்பன்று

தன்னிருமா மைந்தரையுமுடனே கூட்டித் தனையின்றேன் றன்சமுச
ஞ் சார்ந்தானன்றே. ௨௬௬

(வேறு) வந்தசெயலாங்கொருவன்வகுத்திடலுமீசிரவேல்மகிழ்ச்சிகூருஞ்
சிந்தையுடனெழுந்திருந்தத் திருமகனை முகனோக்கி யாவும்வல்ல
எந்தையரன் காணாவி லுலுசென்னு மிருந்தவசதிவெனசுருக் காட்டி
தந்தருளி யெனக்கினிய தண்ணனியால் நல்லாசி தன்னையீடுது. ௨௭௦

வந்ததிக மாயுனிலிம் மாநிலத்தில் அநேகசனம் மல்கச்செய்துன்
சந்தலிக்கு நித்தசுதந் தரமாவித் தலமதனைத் தருவேனென்றான
இந்தவளம்பதியினில்யா னெய்தமுனீ யீனறவிருசுதருமென்றன்
மைந்தரினி யுருபன்முதல் வகுத்தமகார்போலுரிமை மருவுவாரே. ௨௭௧

இங்கிவரின் பின்னேயீ யெய்துமிள மக்களுனக் கெனக்கொள்ளன் னார்
தவகடங்கள் துணைவரது சுதந்தரத்தே தத்தம்பேர் சாரநிற்பார்
பொங்குடதா னினெறெழுந்து காணாமு பொன்னுட்டெப் பிராத்தாவென்
னத்

தங்குதலந்தனக்கப்பாற் சார்வழியிற்சகவாழ்வை யிராகேல் நீத்தான். ௨௭௨

அவளுடலைப் பெத்திலகேமாகுமெப்பி ராத்தாவுக் காமார்க்கத்தே
சவமுறமச் சேமமுய்த்தே னெனச்சாற்றிப் பெளத்திரர்கடமை யாரென்
றன்

இவர்களைந்தாயித்தலத்தி வெம்பெருமா னீந்தவிரு குமாரரென்றன்
தவமுதியோன் ஆகிலக் அவரையென்முன் தருகவென்று சாற்றினானே. ௨௭௩

மிசுமுதியோனாயிசிர வேல்வழிகளொளிமழுங்கி மேயவாற்றால்
தகவுடையோனவ்விரண்டு தனையரையுஞ் சமீபமதிற் சாரச்செய்தான்
முசமுறமச் சிறுவரையம் மூப்பாளன் முத்தமிட்டுத் தழுவிமுன்பாம்
புசுழ்புணையும் யோசேப்பின் பூங்கமல மலர்வதனம் புரிந்துநோக்கி. ௨௭௪

மனக்கினிய மகனையுன் வாண்முகத்தைக் காண்பதற்கு வாயாதென்றே
யுனக்கலக்கம் பெரிதுமுந்தே னுன்புதல்வர் தங்கையு முவந்துகாண
எனக்கினிய பெருந்துணையா யிதுகாலம் புரந்தளித்த எந்தையாகும்
பனற்கரிய பரஞ்சோதி பரிந்தருள்செய்தனென்று பகர்ந்திட்டானே. ௨௭௫

சாருமுளத்தன்பொடவன் சாற்றியசொற் கேட்டனான சாணுநாப்பட்
சேருமிருபாலரையும் பின்னிறுத்தி முன்னாகச் செறித்துவையம்
நேருறவே தாழ்ந்திறைஞ்சி நியிர்ந்தவன்செவ் வலக்கைநேர் மனசேயெ
ன்னும்

பேருடையோனுறவிடத்தெப் பிராயீமு மெய்தவுய்த்தான் பீடுனானே. ௨௭௬

வேறு.) புலத்தணர்வுடைய மூப்போன் புத்திசூருவமேயாக வலக்கையை யீளையோனுத்த மாக்கமேல் வைத்துமூத்தோன் தலைக்கு மீமலாகமனனத் தன்னிடக்கையைவைத்தே உலத்தயர் யோசேப்பெண்ணும் மைத்தனை முத்தவாழ்த்தி. ௨௭௧

எந்தையோடன்றைந்தை யிறைஞ்சிய தேவுமன்னை உத்தவென் சநகந்தாட்டு மகிழ்ந்துகாதவனுமன்னை எந்தலல்லிடர்குமீட்ட தூதனுமெனவாமண்ணல் தூந்தநற்பாலந்தாசி யீட்டிடக்கடவனன்றே. ௨௭௨

சான்றவென்பெயருமென்மூ தாதையின்பெயருமென்னை சான்றவன்றைதுபேரு மிவர்க்கிடப்படுவகாச தொறுபல்வளஞ்சால்லைப்பிற் றெனகமிகப்பொலிவரென்ற ஆன்றலை லுணர்வின்மிக்கான் அவர்களை வாழ்த்தினுனே. ௨௭௩

இசைவளரிசிரவேலன் நெப்பிரா யீயின்சென்னி மிசைவலக்கரத்தவைத்தல் வெறுத்ததைமாற்றிவைக்கும் சையொடு யோசேப்பந்த நற்கரந்துக்கியெந்தாய் வசையறுமுவனன்றிந்த மைத்தனே மூத்தானென்றான். ௨௭௪

அவ்வரைகேட்டுத்தாதை அஃதிபாணுணர்வேன்மைத்தா துவ்வழர் மகவுமாங்கோ ரிருங்குலத்தந்தையாகிப் பெளவநீ ருடுத்தபாரிற் பல்குவானினையசேயே செவ்வீதினிவளில்விக்குத் திரள்சனமாவனென்றான். ௨௭௫

இம்முறை அவரை வாழ்த்தி யீசிரவேலரானேர் தம்முளாங்கொருவர் தம்மைச் சார்புறவொருவர்கோக்கிச் செம்முறையெப்பீராயீச திருத்தருமனாசேபோல எம்மிறை யுணையுமாக்கு மெனறுவாழ்த்துவரென்றானே. ௨௭௬

அன்னநன்மொழிகளோதி யன்றவரிருவோருக்கும் மன்னியவாசீர்வாதம் வழங்கியே மனசேபென்னப் பன்னுமம்மூத்தசேயைப் பார்க்கிலுமுயர்வுதோன்ற முன்னவறையலைமொகொண்டோன் முத்தன்மையை இளையோற்கீத்தான. ௨௭௭

மற்றிவை நிகழ்ந்த பின்னர் மைத்தனைத் தந்தை கோக்கி இற்றிடு மரணகால மெனக்கணித் தாயதன்றே துற்றுதும் பக்கமாகத் தூயவன் வதித்தமீண்டும் உற்றுதும் முன்னோர் வாழ்ந்த வுயர்தலத் துமை யுப்ப்பானே. ௨௭௮

நின்றிணை வரினுமிக்கு நேர்ந்தியான் கட்கத்தாலும் வன்றிறல் வில்லினாலும் வல்லெமோ ரியர்தல் கையில் நினறியான் கவர்ந்த பங்கை நினக்கியா னருளினேனால வன்றுளத் தன்புதோன்ற இனிதுரைத் தருளினானே. ௨௭௯

இயம்பிய பின்னர்த் தவிரவே லேனையோராம் வயம்பெறு மக்கடம்மை வம்மினென்றழைத்துக்கட்டு

நயமடெற வருகாலத்தில் நடப்பவை தெரிவிப்பேறாயான்
பயாபெறு முணர்வீர் என்று பகருமென் வாய்மை கேண்மோ. ௧௮௬

உருபனே யெனது மூத்த புதல்வனீ யுறுமென் சந்தி
வநமுடற் பலநீயானுப் மதிமையின் பிரதானத்தோ
டருவலி விசேடமானாய் அசுசியென் மஞ்சத்துய்த்தாய்
மருவறுஞ் சலனநீரை மானினை பீடுறையே. ௧௮௭

எறுள்வலிச் சீமியோனு மிலேவியுந் துணைவ ரன்னார்
தொடபடை வாள்கன்வெய்ய கொடுமையின் கருவி செம்மை
யுறுமென துளமேயனனார் மந்தணத் துடன்பா டெய்தேல்
மறுவ்வென் மேன்மையேநீ மற்றவர் குழுவொன் றேலே. ௧௮௮

மற்றவர் குரோதங் கொண்டோர் மனிதனை உதைத்து நெஞ்சில்
உற்றிடு மகங்காரத்தா லுயர்மதிலிடித்தா ரன்னார்
தூற்றவுககிரமாங் சோப மொடுதுறுங் கொடுமை துன்பம்
பெற்றிடு மூர்க்கந்தானும் சாபமே பெறுவமாதோ. ௧௮௯

கூறிய வவரையான்யாக் கோப்பினத் தேயநின்று
வேறுதப் பிரிப்பேனெங்கள் மேலவ னருளா லுய்வுந்
றேறிய பெருமைசாலு மிசிரவேல் மரபோற்ருள்ளே
மாறிடச் சிதறடிப்பேன் மற்றவர் தம்மை மன்னே. ௧௯௦

தகவுறு யூதாவேநின் சகோதரர் துதிப்பா ருன்னை
மிகுவவி நின்கையொன்னார் வெரினிடையிருக்கு முன்னைச்
சுசுதலத் துயிர்த்தோன் றந்த சந்தி நின்னதாகும்
தொகுபுகழோனே நீபோர் சோர்வறு சிங்கசாபம். ௧௯௧

இரையனைக் கவர்ந்து மேலிட்டெய்தினை மகனே நீயோர்
பொருமடற் சீயமென்னப் புகல்கிழச் சிங்கமான
மருவ்யே பதுங்கினோளாய் மற்றுநீ கிடந்தாய் நின்னை
வருமுறை டெழுப்புதற்கு வல்லவர் யாவரம்மா. ௧௯௨

துதிவளர் மகிமைச் சீலோ துன்னுமல் வளவுந் செங்கோல்
நிதினளர் வாழ்க்கையோனே நினைப்பிரிவதும் நியாய
அதிபதி நின்பொற்பாசம் அசல்வது மில்லையாகும்
நதிபதி சூழ்பாருள்ளோர் நண்ணுவர் நின்பாலன்றே. ௧௯௩

கரந்தனின் பெண் டிராட்சக் கொடியிடைக் கட்டல் செய்வாய்
பரந்தெழுந் செழுமையாமக் கொடிகளிற் பரங்கள் சேர்ப்பாய்
சுரந்திடு மிரசந்தன்னிற் றுகிலையு மதன்செந்நீரில்
உரந்திகழ் தருநின்னங்கி தன்னை யு முறத்தோய்ப்பாயே. ௧௯௪

பன்னரு மழகுவாய்ந்த பாலநின் கண்டிராட்ச
வின்மது வதனற்செய்ய நிறத்தினை யெய்திநிற்கும்
கன்னிறங் குலவுமிக்க நகைதிகழ் தினது பற்கள்
மன்னுவெண் பாலினாலே வெளுப்பினை மருவுமாதோ. ௧௯௫

திருக்கள்ளர், செய்யிலோடுகிணன்பேரன் தென்கடற் சாரில் வாழ்வான்
 மரக்கல மெய்துகின்ற துறைமுக மாநிலைகும்
 பெருக்கமெய் தவனதாகப் பேசியி மெல்லோசீதோள்
 வரைக்குமெய் திடுவதாக மருவலுற் றிருக்குமன்றே. ௨௧௧

ஈசகார் பொதியிரண்டுக் கிடைபடித் திமெபலத்த
 வேசரி போல்வானாகும் மெய்யினைப் பாறல்வேட்டுத்
 தேசமர் நாகுவந்து சுமந்திடத் திண்டோள் சாய்த்து
 மாசிலா முயலுச்செய்யோனாய் வரியினைக் கொடுத்தானன்றே. ௨௧௨

தானளி சாகவேவென்னைச் சாற்றுக்கோற் திரத்துன்னோனும்
 ஏனுற நியரயங்கேட்டு மிறைமையைப் பூண்பனன்னுள்
 கோணமே லவன்மல்காந்து விழும்படி ருரத்திற் கொத்தக்
 கோணுற வழிசேர்பாம்புக் கொடுவிரி யனுமேபோல்வான். ௨௧௩

திருத்தருந் தேவனேகீ செயுநிரட் சிப்புக்காச
 அருத்திகொண் டிருந்தேன்வெய்ய அடுபடைக் கூட்டம் வந்தே
 உருத்திகழ் காத்தென் டோனை யுடற்றியே செய்கு மீற்றிற்
 செருத்திற லவனும்பெற்றச் சேனையைச் செயிப்பனன்றே. ௨௧௪

உரைபெறு மாசேரென்போ னுணுவது செழுமுனாகும்
 தரைபெறு வேந்தர்மெச்சத் தகுமவை வினைவ்ப்பானுல்
 புரையினப் தலிதன்னிடம் பொருந்தநற் பிணையாம் பொன்மான்
 விரையுநன் மதுரவாணி யினையவன் விள்ளுவானே. ௨௧௫

தேவருள் பெறும்யோசேப்புச் செழிப்புறக காய்க்குக்கோடு
 கூவலி 7 மருக்கிற் சாய்த்து குலவியே காய்க்குற் கொம்பு .
 மேவுறுங் கிளைகள் பித்தி மிசைசெலும் பகைத்தன்னுளை
 வவுறுஞ் சிலைக்கைவீர ரிடருற வருத்தினாரே. ௨௧௬

ஆயினும் யாக்கோப்பேததி அடிதொடும் வல்லதேவின்
 செய்வான் கரத்தினுலுஞ் செகந்துதின் பாலிற் சேர்ந்த
 மேயநற் சகாயஞ்செய்த மிக்கநினை ருதைபோற்றுந்
 தாய்வெம் பெருமானாகுத் தோயிலா முதல்வனெனும். ௨௧௭

உயர்ந்தவா னின்றதோன்றும் கலமுமா முத்திபுள்ளின்
 நயங்களுந் தனகர்ப்பங்க ணணணிடு கணமைதாமும்
 வியந்திட வருளியாசி வினைக்குமவ் வல்லோனாலும்
 வ்யந்திக ளவன்னை வல்வில் மறதொடு நின்றுதன்றே. ௨௧௮

நிச்சுமுறப் பெற்றதன்னுள் செய்யகைப் புய்மாங்குந்தே
 வரமுறு மிசிரகெல்மா மரபினிள் மேய்ப்பனாகுணை
 தரணியந் தலத்தினுடு தேவற வுதிசதுமோனாள்
 உரமுறுகின்பு வுண்கல் லோங்கல முதித்ததன்றே. ௨௧௯

உத்தையி னுசிரித்த முயர்புகழ் மூத்திரகத்தின்
 தத்திடு மாசீக்காதந் தடியிலுச்சிதமே யாகும்

முந்துகித் தியமாம்வெற்பின் முடிவிடத் தெல்லெகின்ற
வந்திடு கின்றவாரும் உருத்திடு மவைகள் மன்றே. ௯0௫

அன்னவை தாமேயிச்ச வணிகினர் புசுழியோசேப்
பென்னுமம் மைந்தன் சென்னி யிடத்தினுந் துணைவனானே
றன்னைவிட்டகன்றவன்ன தகைமையோன்றனது சென்னி
மன்னிய வுச்சியீதும் மரீஇநிலை கிற்பமாதோ. ௯0௬

பென்யமீன் கோணும்பொலப் பிறுவான் காலெதன்னிற்
றன்செழு மிரையையுக்குஞ் சார்வுறு மாலைப்போது
முன்செழும் பொழுதுதன்னிற் கொள்ளையில் முயன்றுபெற்ற
பொண்களைப் பகிர்வானென்று மிம்முறை புசுறிட்டானே. ௯0௭

இன்னால் லாசிபெற்றோர் யாவரு மீசிரவேலின்
பன்னிரு மரபுனாராம் பண்பினி லுயர்ந்த தாதை
அன்னவர்க் காசிரல்கும் பொழுதிலல் வவருக்காங்கே
மன்னுமல் வர்சிகசேற்ப இம்முறை வாழ்த்தினானே. ௯0௮

பேர்த்துமல் கவரைநோக்கிப் பெருந்தகை முன்னோர் பால்யான்
சேர்த்திடப் படுமக்காலஞ் சேர்ந்ததா பிரசாங்கானு
ணூர்க்கிடை மப்பெலாவி லுற்றிடுங் குகையாக் கொன்று
சீர்த்திடக் கிரய நல்கி வாங்கினன் சென்ற நாவில். ௯0௯

(வேறு.) அன்னவனைத் தேவியுட னதிலடக்கஞ் செய்தார்கள்
என்னையினி தளித்தவனே டிவ்வுலகி னெனையின்ற
அன்னையையு மதிற்சேமஞ் செய்தார்க ளாக்கதிலே
பன்னுதகை யிலேயாளாம் பாரியையும் புதைத்தேனே. ௯10

அத்திரமா நிலமுமதி லாங்கிருக்குங் குசையு மெத்தின்
புத்திரர்பாற் பெற்றுளவாற் புசுலுமெப்பி ரோனிடந் கொள்
இத்திரமாங் குசையினிலே யென்குலமுன் னேருடனே
வைத்திலே ரெனையுமெனப் பண்புதாரையும் வழங்கினனே. ௯1௧

மைந்தருக்கு மற்றிந்த மாற்றமுரைத் தாயபின்னர்
தந்தைதன திணையடியுஞ் சயனமதின் பிரிசை சேர்த்தான்
உந்துமெழின் மாமேனி யொருவியுயிர் நீங்கியபின்
முந்துறுதன் குலத்தவரா முன்னோர்பாற் சேர்துண்டான். ௯1௨

சுகந்தனில்மிக் குயர்வாழ்வு தந்தையகன் றிடலுமன்னான்
முகந்தனில்வீழ்ந் தழுதாற்றி முத்தமிட்டு யோசேப்பு
சுகந்தமிடப் பணித்திட்டான் தொண்டினராம் பண்டிதர்கள்
உகந்தபரி மளவருக்க மூட்டினரல் வுடலினுக்கே. ௯1௩

நறுகாற்றம் பெய்தார்கள் காற்பதுநா ளிவ்வாறே
உறுமேற்றம் படைத்தவந்த உத்தமற்கா வதுகாறம்
பெறுமூற்ற முறுந்தொழிலோர் பெய்தனராக் கெஜுப்தியர்கள்
தறுமாற்ற லுடையவற்கா வெழுபதுகாட் டெருமுத்தார்.

தன்புது மங்காட்க டொலைந்ததன்பின் யோசேப்பு
கொன்பயில்வா ளடல்வேந்தன் குடும்பமுற்சூர் தமைகோக்கி
அன்பணிசீ ருளத்தினெந்தை யாவகெனைகடைய முகநோக்கி
இன்பகலா வென்மகனே யிகவாழ்வை யொருவுகின்றேன். ௬௧௫

பொற்காணு னெனுநாமம் பொருத்தவளம் பதியினில்யான்
ஏற்காக வெட்டுவித்த இருங்குழியி லென்னுடலை
நற்காம ருறுஞ்சேம நண்ணுய்ப்பா யென்றுகாத்தச்
சொற்காணை யீடுகவெனச் சொல்லியிடு வித்தானே. ௬௧௬

ஆமதனல் யானுண்டே யஹுகியெந்தை தேகமதைச்
சேமமுறச் செய்ததற்பின் நிரும்பியரு குவலென்றே
மாமருட வேந்தினுகரு வழத்த மென்றான் வழத்ததுற்சூர்
நீமிருவிப் புதைத்தபின்பு மிாடுவென்ற னிருபனுமே. ௬௧௭

காவலன்பால் விடைகேட்டிக் கவினுடையோன் காணுநூர்
மேவலுக்கா வெழுந்தானவ் வேந்தனகப் பணிமுதியோர்
யாவருமிக் குயர்வளஞ்சா லெகிப்துவளம் பத்யசத்தே
தாவலுறு முதியோர்கள் சகலருமன் றுடனெழுந்தார். ௬௧௮

அவன்ருடும்பத் தனைவோரு மன்புசெறி துணைவருமத்
தவம்பெறசீர் நற்றூதை தன்னகத்தி லுள்ளோரும்
கவன்றெழுத்தா ருடனேகக் காதலரா டானெனவே
துவன்றவிவை கோசேனில் வைகவழி நோக்கினரே. ௬௧௯

உந்திசெறி பலவித முடனடல்வாம் புரவிகளின்
பந்திகளு நிரைநிரையாய்ப் படர்ந்தவர்க ளுடன்கூடி
முந்திவழி சென்றதனல் முக்குதிரள் பெரிதாயிற்
றிந்தவகை யவரீயோந்தா னிருந்தியின் கரைகடந்தார். ௬௨௦

யோர்தானி னைக்கரையி லுரைகெழுசீ ராதாத்தாம்
போர்தாவுவ் களமதளிற் புருந்துமிகப் புலம்பினரால்
ஆரார்வ முறும்புலம்ப லக்காடர் கண்டெகிப்தா
மூரார்க டமக்குளில் தொருபெரிய புலம்பலென்றார். ௬௨௧

(வேறு.) சாரமக் காரணத்தத் தலமாபேல் மிசிராயீமாம்
பேருறப் பெற்றதாகும் பேசிய குகையிலமிக்
சீருறத் தந்தைதேகம் புதைத்தியோ சேப்பன்றந்த
ஊரகன் றனைவரோடு மெகிப்துநா டெற்றான்ன்றே. ௬௨௨

இணையிலா னருள்சேர்தாதை யிறந்தபின் யோசேப் பென்போன்
றுணைவருட் கலங்கித்தாமுன் றுயருறப் புரிந்தகுற்றம்
பணைவயப் புயத்தானெண்ணிப் பகைநிச மாவட்டுகாண்டே
அணைதரு தீமைசெய்வா னமக்கென வஞ்சினாரே. ௬௨௩

(வேறு.) அஞ்சியவன் பாலடைந்துன் றுணைவர்தீமை அன்றுசெய்தார் அ
வருனக்குப் புரிந்ததொன்றும்
கெஞ்சிருத்தி வையாது பொறுத்தன்றோர்க்கு நீயருள்செய் திடுகவென வு
ரைத்தே னென்ற

விஞ்சுபுக னுண்ணுதை சாழுநுன்பால் வினம்புமென் விதித்துள னு லந்
 தை தேவே
 தஞ்சுமென்ப பரவடியேந் தீமையாவுந் தக்கோய் நீ பொறுத்தியெனத் தா
 ழ்ந்தோமென்றே. ௩௨௪

சொற்றமன் மறிந்துரைமி னென்னவேகித் துதுவர்கள் யோசேப்பின் கு
 ழுண்ணி
 மற்றவர்சொல் லுரைவகுத்தார் கேட்டபோதவ் வள்ளல்மனம் நெகிழ்ந்
 துருகி மலர்க்கணமுத்தம்
 உற்றியிய வழுதள னுற்றுணைவந்தாமு மொருங்கணுகி யுயர்கீர்க்கி யடை
 யவண்ணல்
 பொற்பதமுன் புவிமிகைவீழ்ந் திறைவின்னேவல் புரிதொழும்பர் யாங்க
 ளெனப் புகன்றரன்றே. ௩௨௫

ஆக்கதுகேட்டவனவரை கோக்கியஞ்சீர் அமலனுக்கு யானிணையோ வ
 ந்துஞ்செய்கை
 தீங்கெனினு மிங்கெனீர் காணுமாறே திரள்சனத்தைப் புரந்திரட்சை செ
 ய்யவெண்ணி
 ஓங்குபுகழ் மெலவனே செய்தானஞ்சீர் உம்மையுமும் மக்களையும் புரப்ப
 லென்றே
 பாங்குளநன் மொழியுகளள் னாகருமாறு பககந்தள்ளீரேழறித்தான் ப
 ண்புளோனே. ௩௨௬

(வேறு)நிறைவஞ்சால் செழுமெகிப்து நீனூட்டில் யோசேப்பு துணைவ
 ரோடும்
 உதைதலுற்ற னவன்வாழ்நா னொருநூற்றுப் பத்தாண்டவ் வுரையால்மிக்
 கோள்
 ஆறைதருசீ ரெபிராயீ மருள்முன்றூந் தலைமுறையா மகாருங்கண்டு
 குறைவறுதே வருள்படைத்திக் குவலயத்தில் நல்வாழ்வு குலவவாழ்ந்தான்.

மனசேயின் நருள்சுதளும் மாகிரின் புத்திரரும் மன்னற்காலி
 யெனவுயர்ந்த யோசேப்பா மேந்தல்மடி யினில்வளர்ந்தா ரினைய வள்ளல்
 முனாகவுறுந் துணைவரைநா முககோக்கி எனக்காயுள் முடிவண்ணிற்றுல்
 மனாகிசுளக் கெட்டாத வானவன்பே ரருளும்மேல் மன்னுமாதேசு. ௩௨௭

கப்படியுத்தேவனரு ளினிதுதவ் உமமையநாட டிகடைப்பாநறு
 தப்பறுநல் குலத்துமுன்னோர் தமக்களித்தே னென்றணை சுற்றுகின்ற
 அப்பெருசாட் டகத்தணுகப்பண்ணுவன லதுநிசமா மினையபோதே
 இப்படியவத் தென்பையுநீர் கொடுபோமி. ளித்தகாணை யிடுமிஎன்றான்

(வேறு.) துதெம்பசம் னுதவருளி னாவகிப்தின்
 மீதவருயர்ந்து விளங்குபுகழ் யோசேப்பு

சுதம் இவ்வன்றையினிவ்வுலக வாழ்வொருவிப்
பேரதுவ் குலமுதியோர் போர்தவிடம் புச்சானே.

கக0

ஆவியகன்ற உவனுடலுக் காக்கனையார்
மேவும்நறிய மிகுந்த சுகந்தநயுய்த்துத
தாவுமெகிப்துத் தலமதனிற் பேழையினில்
ஏவும்மொழிதவறா திட்டிப்புரந்தனரே *

கக8

மன்னும் பெருமடுமை வானவனா ஹய்வுபெற்று
பன்னும் புகழ்படைத்தோன பாருலக சீவ்முறும்
வன்னுந் துணைவாபெருந னுன்புந் றுணவாவுவ
முன்னவ் கெவரும் முடுகிப் புலயினாரே.

க

ஏதமீற ராகேலெய் மொறையெனா மீடுநெல்
காதலுற நல்குக் கவின்படைத்த கண்டனிமே
பூகலத்தை நீயொருவிப் போனா ஹுன்போல
ஆதரவி னேடுமெமை யாரே புரப்பாரே.

௨

பண்டெம் மகிமைப் பரனா னினிலேகீ
தண்ட கனகைக் கருணையிலேவ கேட்டுளத்தல்
கொண்ட பகையாற் கொடுமைசெய்தோ மாய்நூகீ
மண்டு தையபுரிந்த வண்ணமினஹவ காண்போயே

௩

அன்றிகம வேலிக் கறிவிலே முனரோவிற
வன்றுபெருந தீமைத் தொழிலைனக தூயோனே
அன்றுமறாதே யருளிபயின் தணா ரிபை
எனறிவ் விபனுகில் யாவகனிசிக காண்பதைபா.

௪

போந்தொப் பரியபஞ்சுக் பூசலத்தை மாயாமல்
வேந்தற கரடுப்பும் வீழ்சூரக் காறய்ரும்
இருதிப் பெருஞ்சீ ரெகிப்துவன நாட்டொடெமைச்
சுந்தத் துடன்புரந்த தண்டையாறுக் காண்போமோ.

௫

வெந்தொழிப்பாமுனமேல் விசைத்தகையுந்நன்மதெய்ம்
எந்தையுயிர் போம்பின னிடர்செய்வா றெனறேயவச்
கிரகை கவங்குஞ் செயங்கண் டெவ மததேறறித
தந்த வுனது தையபும மறப்போமோ.

௬

இன்ன பலவு யிசைத்திரி வேலரந்த
மன்னு மெகிப்தியரும் மன்னவனுக் கேட்டுருகத்
துன்னு விழிமாரி சேர வழுதரற்றி
இன்ன லெனுமாழி யீடைவீழ்ந தழுந்தினரே.

௭

யோசேப்பின் சரிதமுரைத்த படலம் முற்றும்.

ஐக்க காண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

EXODUS CHAPTER I.

2. யாத்திரைக் காண்டம்.

க. சிறைபுரிபடலம்.

இணையறு மகிமைசான்ற எம்பிரா னருன்பெற் றய்த் தபணையயப் புயயோசேப்பு பாருல கொரு வினாவுல் துணைவரு மிறந்தாரன்ன காலையத் தொல்குலத்தில் அணைதரு முதியோர்யாரு மாருயி ரகன்றாரன்றே.

பெருத்தீர் படைத்துமேன்மை பிறங்ஊழி விரவேலர் விருத்திபெற் றோக்கி மென்மேல் மிகுபிர பலத்தராளுர் மருத்திஊழ் மலரஞ்சோலை வளைதருமந்தன் னூடவ் வருத்திகழ் மரபினோரா லுரைபெற் றிறைந்ததம்மா.

அப்படி நிறையுநாளி லந்தநன் னூட்டினூட்கே தப்பறு யோசேப்பண்ண றணையறியாதோ ஞாயைகப்படை லேந்தனந்தக் கவினுயர் தேயத்தோரை இப்புடை வம்மினென்றே யினிதழைத் தகரை கோக்கி.

யாருநீர் கேண்மினெம்மி விரவேல் மரபினோர்கள் சீருறப் பெருகிக்க பிரபலஞ் சிறந்தோராளுர் போருறில் விரோதமுய்த்தெம் பொருந்தலர்க் காப்போராற்றிச் சேருமிந் நாட்டை கீங்கிச் செல்லவுங் கூடுமன்றே.

ஆதலாற் பெருகவொட்டா தவர்ஊ யுபாயத்தன்னூற் பேதற கடத்தவம்மி னென்றனன் பெருமானிய்கா றோதலா லவருமுன்ன மொருப்பட லுற்றன்னூர்தம் மீதினிற் பாரமேற்றத் தலைவரை விதித்தார்மன்றே.

இப்படி யவர்ப்தோமு மிரர்மசே செனவுமோதும் அப்பெரும் பண்டசாலை ககரங்க ளையிரண்டுங் கைப்படை யடுபோர்வேந்தன் காரண மாவந்நாளில் தப்பற வவரைக்கொண்டே சமைந்திடப் புரிவித்தாரே.

நெருக்கமங் கவரெவ்வாறு நேறப் புரிந்தபோதும் பெருக்கமிக்கிவிரவேலர் பெற்றன ரெகிப்துநாடர் தருக்ககத் தகன்றுமேலுந் தாமவ ருன்னத்தனைக் கருக்கவெம் பணிசுடம்மைக் கடினமாப் புரிவித்தாரே.

சாந்துமிட் டிகையுக்கொண்டு தருங்கொடும் பணியினாலும் போந்துவெம் பழனந்தன்னிற் புரியுமெத் தொழில்களாலும் தாந்தம் துயிரைத்தானு மணையவர் வெறுக்கத்தக்க தாந்துயர்க் கொடியவேலை யவர்செயச் செய்தாரத்தோ.

அன்றியுஞ் சிபிரான் பூகாளாம்பெய ருடையராசித் துன்றெயி ரேயச்சாதி மருத்துவத் தொழில்செய் மாத

ரென்றுமற யிருவந்தம்மை யழைந்துப் புகழிப்புகழ்
வென்றிவெஞ் சிலைக்கைவந்தன் விளம்புதல் மேயினானே. ௬

மருத்துவ மடவீரீனி வைகெபிரேயம்மர்
பெருத்திடு கோவினெடும பிர்கவா தனத்தின்மீதே
இஞ்சிதிடப் படுமப்போழ்தி லீனுமாண் மக்கடம்மைக்
கருத்தொடு கடிந்துநல்குஞ் சதைகளைக் காத்திரென்றான். ௬௦

அஞ்சிநிக் கொடுக்கெய்ய அனப்பணித் திட்டபோதும்
விஞ்சிய மதிமை சான்ற மேலவந் சஞ்சியந்தச்
செஞ்சிலை துசலாரவ்வாண் சிறுவரா னவர்கடாழு
முஞ்சிட வறளினேடு முயிர்பெறப் புரிந்து காத்தார், ௬௧

பூவினு நொய்யதாரிப் புன்புவி வாழ்க்கைகரச்சி
யாலினும் பெரியசெல்வ மிழந்திடற் கிசையார் நல்லோர்
கோவினுக் கஞ்சாரன்ன கோதையர் யாவும் வல்ல
தேவினுக் கஞ்சிச்செய்த இச்செயல் சிறந்ததம்மா. ௬௨

கோதுறுவ் கொடுவகோல்வேந்தன் குறித்தவாண் சிசுக்க டம்மைக்
காதுத லொழிந்தாரன்ன காரிகை மாறென்றோர்ந்து
ஒதமென் பணியின் வண்ண முருந்தலீ ரொழிந்தவாற்றிற்
கேதுமற் றெண்ணெயென்றே யிசைமினென் றழைத்துக்கேட்டான்.

கொன்படை வேகதையந்க கொம்பனார் கோக்கியைய
நின்பெரு நாட்டிலுள்ள நேரிழை மார்போ லல்லார்
வனப்பி ரேயமாகத் துளரியா மருவமுன்னே
பொன்பெறு மக்கடம்மைப் பொறையுயிர்த் திடுவென்றார். ௬௩

வாய்த்தநற் குணத்தோரான மருத்துவமகளிர்க் கெம்மாள்
ஏய்த்தநற் கருணைசெய்தா னிசிரவேல் மரபினோர்கள்
பூயந்தநீ ருததுவை பயிற் பல்விமிக் குயர்ந்தாரம்மா
காய்தவான வலியால் ளிக்க காவலனைதனைக்கண்டான். ௬௪

காண்டலு மெகிப்தார் கோமான் குடிக்கைக் கருத்தால் கோக்கி
மாண்டரு மெனதுநாட்டின் வைகெபிரேயமாதர்
பூண்டதங் கருப்பமுற்றிப் பொறையுயிர்த் திடும்போதெல்லா
ஆண்டனை யரையுந்தெண்ணீ ராற்றினு ளிடுமினென்றான். ௬௫

சுறைபுர்படலம் முற்றும்.

2. மோசே அவதரித்த படலம்

வலந்திகழ் பூலேவியென்போன் மரபுனோ. தொருவனந்த
நலந்திகழ் மரபினுக்கோர் கங்கையை வேட்டுற்றானால்
பொலந்திகழ் பூலேவியென்போன் பூல்கொடி வயிறுவாய்த்தோர்
பலந்திகழ் குமரன்றனைப் பாரினி லுயிர்த்தான்மனனோ.

ஈன்றவாண் மதலைமேனி ஏழிலுனோ னெனவேகண்டி
முன்றமா மாதங்காந்து மறைத்திடமுடியானாடி
ஏற்றவோர் நாணற்பேழைக் கிடும்பையின் புரவமிட்டச்
சான்றசீர் மகவையுள்ளே சார்வுறத் தனியைத்தானே.

கைத்தனன் யாருங்காண வகைமறைத்தெடுத்துக்கொண்டு
நத்தலைகதிநீரத்தில் நாணலூயெத்துப் போனான்
அத்தலைகிசமுமாற்ற மறிந்திடு நசையுளானாய்ச்
சித்திரமதலை தெளவை கோக்கினன் சேனினின்றான்.

வளங்கிள ரெகிப்துவேந்தன் மாமக ணதிரீரட
வளங்கொடு படர்ந்தங் காயல் கரையினி லுலாவிரிந்த
அளங்கொழு நாணலூடா மத்தருபேழைதன்னை
விளங்கயில் மருளுங்கண்ணான் களிப்புற விரும்பிக்கண்டான்.

காணலு மரசனீன்ற கன்னியக்கரையினின்ற
பூணலுடையதாதி யொருத்தியைப் புரிந்துகவி
நாணலம்பேழைதன்னை நண்ணிசீ கொடுவாவென்றான்
கோணலம் பிறைபோனெற்றிக் கோதைபோய்க் கொடுவந்திட்டான்.

வள்ளையல் குழையாள்பேழை நிறந்துமா மலர்க்கண்ணலே
பள்ளையனோக்கினுள் பள்ளாவாய் நிறந்தங்கண்ண
ளுள்ளநெக் குருகுமவண்ண மழுததவ்வரற்றுமோசை
கொள்ளரு யிரக்கமண்ணுளுத்தினிற் கொடுத்ததன்றே.

நெஞ்சக யிரங்கியந்த நெறித்தபைப் குழலி யிந்த
விஞ்செழின் மதலையீண்டு மேவெயி ரேயராணோர்
சஞ்சிறு குழவியென்று சாற்றின னதனேட்டாவகம்
மஞ்சனின் தெளவையந்த மங்கைதன் மருங்கிலானான்.

(வேறு) மாடாயல் கவணப்பார்த்திம் மதலையை வளர்க்கவல்ல
கோடாயைத் தருவல் வேண்டிற் கூறெனக் கொணர்க் வென்றான்
சேடாய படிவம் வாய்த் திறிநிடைச் சிறுமியன்ன
நாடாயைக் கொடுபோயந்த ரரபதி மகன்முன் னுய்த்தான்.

* அந்நிறை தவித்தவக்காணு னகத்தினி லிரெவேசர்
முஞ்சுற நடத்தும்பலன் மொழிதகக் கிடந்தகாட்டு
படுமயல் கிறையசீக்கிப் புரமசா னுன்மண் ணோசேந்
கிடவிஞ்சு கதனுள்ளேட்டி லெப்பதனைத் தலையிமாதோ.

முன்வந்த தாயையந்த முடியுடை கிருப னீன்ற
 மின்வந்த மருங்குணங்கை விழித்தந்த மகணை கீகின்
 பொன்வந்த மனைபிற்கொண்டு போய்வளர்த் திடுகெடற்கா
 வென்வந்த தெனினுஞ் செம்பொன் யானுண்க் கீவென்ருள் ௧

கொலையொக்கும் படைவேர்தீன்ற குமாரிசொற்பமயே கொண்டு
 சிலையொக்கு துதல்சேரன்னை செழுமனை யசத்திற் சேர்ந்தே
 கலையொக்கு மதியாமென்னக் கலின்பெற வளர்சதபிசுனர்
 மலையொக்கும் புயங்கள் வாய்ந்த மைந்தனை மீட்டுமீந்தான். ௧0

கரைபொங்கும் நெடியசெய்ய கடல்புடை சூழுகாட
 னுரைபொங்கு மகளுக்கன் னொருபெருங் குமரனான்
 திரைபொங்கும் புனலிற்கொண்ட செயலினால் மோசே பேரிங்
 வரைபொங்கு மருமத்தானுக் கெனவவள் வகுத்திட்டானே. ௧௧

பீடுற்ற உணையமோசே பெரியவ னானபோதற்
 காடுற்று நலியாகின்ற தன்கூலத்தவர்பா னண்ணி
 வாடுற்று வருந்தியாக்கே மற்றவர் சுமக்கும் பாரம்
 நீடுற்ற சுமைகள் மேற்சண் பரப்பின நெறிகடேற்றும். ௧௨

ஒங்குந்தன் குலத்தினோடு மோரெபிரேயன் றனனை
 ஆங்குற்ற வெகிப்துகாட நெருவனின் றடித்த னோக்கிப்
 பாவகுற்றார் யாருமின்மை பார்த்தவன் றனைச்சேகித்து
 வாங்கும்வெண் மணலால்முடி மரபிமானங் காத்தான். ௧௩

ஈடொன்று புயத்துவள்ள வெழுந்தனன் மற்றைநாளும்
 நாடெங்கும் நோக்கினோக்கி நடந்திடு ஞாங்கிரிற்றன்
 மாடங்க னிரண்டுபேர்தன் மரபினோர் கோபவெந்திச்
 சூடுண்டு விவாதஞ்செய்தல் கண்டனன் றுடர்த்து நண்ணி. ௧௪

நீடுந்தன் மரபினோரில் நீதிகேடியற்றி நின்ற
 ஆடுந்திண் புயத்தினோனை யண்ணலக் குமரனோக்கிப்
 பீடொன்றுந் துணைவனாகப் பிறங்கிய விவற்கிவ்வாதே
 கேடின்று வினையும் வண்ண மடித்ததென் கிளத்துகென்றான். ௧5

என்றத்த வள்ளல்கேட்ட வெல்லையி லவனும் யாகர்
 னுன்றுனை யிறைவனாவு மெங்களை நியாயத்தீர்க்க
 கின்றுள்ள முதல்வனாவு நியமித்தா ரெகிப்தினோரைக் [௧௬
 கொன்றிட்டபடியே யென்னைக் கொல்வதுள் கருத்தோடுவன்றான்.

சுளிப்பட்டக் கணையனோடுஞ் சொற்செவிப்படலுங் குற்றம்
 வெளிப்பட்ட தெனவேயந்த விழுமியோ ன்ச்சுக் கொண்டான்
 சுளிப்பட்ட மதமால் யானைக் காவல னைனை யோர்த்து
 துளிப்பட்ட வுதிரஞ் சிந்தக்கொலையெய்யச் சூழ்ச்சிபார்த்தான். ௧௭

மோதுபோர் வேந்துக்கஞ்சி முகத்தினை விலகி மோசே
 மீதியா னாட்டுக்கோடி விரவியோர் கிணற்றின் பாய்கர்

திடீராக திருந்தகாலம் செப்புமக் காட்டி னுற்ற
கோதிலா மன்றமேயானீன்ற குமாரிக னெழுவர் வந்தார். ௧௮

குமுதத்தை சீகாக்கும்வாயார் குளிப்புறை பத்தருடே
அமுதத்தை முகந்ததற்க ளாகெட் கூட்டப்பெய்தார்
சமுதத்தி னின்றமேய்ப்பார் தடைபுரிந்தனைய கீர்த்
தமதூற்ற மந்தைக்கூட்டத் தாமவண்முயன்றான்தே. ௧௯

அபபோதம் கெழுத்து மோசே யவர்களைத் தடுத்தமற்றிம்
மைப்போது நிகருகண்ணார் மந்தைகள் பருகமாறே
ஏப்போதி லுதவிசெய்தா னெண்டொடி மகளிர் தமனம
இப்போதும் புலியீலீன்ற இரோகுகேல் மருங்குசென்றார். ௨0

ஆணிப்பொன் னினையசெவ்வி யரும்பெரும் புதல்விமாரைக்
காணுற்ற பொழுதவ்வீன்றேன் சண்மலர்ந்தினிது கோக்கிப்
பாணித்த லின்றியின்று மீண்டசென பகர்மினென்றான்
பூணுற்ற கடகக்கையார் போற்றுதம் பிதாவை கோக்கி. ௨௧

உரைபொங்கு மெசிப்துநாட னெருவனம் குற்றே னெம்மை
வரைபொங்கும் புயத்து மேய்ப்பார் வன்மைக்கு விலக்கிற்காததுத்
திரைபொங்கு முதகந்தன்னைச் செங்கையால் மொண்டொண்டெந்
தரைபொங்கு மந்தைக்கூட்டித் தயையிகப் புரிந்தானென்றார். ௨௨

அங்கன்றார் தருசொற்கேட்டே யப்பெருத் தாதை கோக்கி
எங்கன்ற னுளனன்றேனை எப்படிவிட்டிங் குற்றீர்
இங்கெனவே மென்பான மருந்தவு மழையினென்றான்
கொங்கன்ன மொழியார் போயக் குமரனைக் கொடுவந்தாரே. ௨௩

அழைத்திட்ட பொழுதம் மோசே யாங்கணுற்றவன்பால் வைகத்
தழைத்திட்ட வுளத்தனாடு சம்மதித்திருந்து ளானால்
வழைத்திட்ட விரோகு வேல்கன் மெல்லியற் சீப்போருளை
உழைத்திட்ட கருத்தினோடக் குருசிலுக் குதவிலுனே. ௨௪

வன்புக்க மதியுணும் விசித்திர வதன நங்கை
மன்புக்க புகழ்மோசேக்கு மணமகளாகி வாழ்ந்தே
என்புக்க முறைமைசாலு மில்லற நடாத்துகாளில்
கன்புக்கக் குரியமைந்த னெருகனை கல்கினுளே. ௨௫

(வேறு) இன்னியற் சிறுவன்பாரி னிடையவ தரித்தபோதே
அன்னிய தேயந்தன்னி லாம்பரதேசியாகி
மன்னினே னெனவேகூறி வாய்த்தவம் மறற்குக் கோச்சோம்
பனனிய ளாமமென்று பகர்ந்துகந்திருந்தான் மாதோ. ௨௬

தண்ணறல் கூபச்சாரிற் றக்குல முதல்வன் மேலும்
நண்ணுறுகின்ற போழ்தில் கலந்திக ழிலாபா சீன்ற
பெண்ணை முடைபுறன்ற பெற்றிபோ விவரு பள்ளி
உண்ணுதற் கமுதமுட்ட உறுவதை புலந்து கண்டான்.

ஆங்கதன் பின்பு சின்னானகன்றபின் னெகிப்து காட்டுப்
பூங்கழல் மன்னவிர்தப் பூவுல செருவினான
தாங்கருக் கொடியதான பணியினும் தரித்தவரடி
ஒங்குற மிசிரவேல ருள்ளகைத் தோல்மீட்டார்.

௨௭

மோசேயைநிர்த்தப்படலம் முற்றும்.

௩. மோசே காட்சிபெற்ற படலம்.

தாங்கருக்கொடும் பணியினும் தனர்கொடு வருந்தி
ஆங்க ணீசிர வேலிடு மப்பெருமோலம்
பாங்குரண்ணிடு மன்பரைப் பரிந்துகாத் தருள்செய்
ஒங்கு மற்புதன் நிருச்செவித் குயர்ந்தது மனனே.

௧

இனையகாலையி லெம்பிரா னாபிரகாமும்
தனயனானவீ சாக்குமற் தன்னவன் றந்த
புனையுநல்லிசை மகவுமென் நிவரொடு புரிந்த
அனையபேருடன் படிக்கையை யருளிநா னினந்தான்.

௨

உருக்க மோடுறு மன்பருக் குவந்தருள்மாரி
பெருக்கமெய்திடச் சுரந்துகாத் தருளுமெம் பெம்மாண்
நெருக்கமுற்றிடா துயச்செய நினைந்துதண் ணளிசேர்
நிருக்கணங்கடையவரிடை சேர்த்தின னன்றே.

௩

மெத்துசீர்செறி மீதியா னாட்டுவே தியனும்
எத்திரோலெனும் மாதலன் மஹையி னினத்தை
வைத்தகாப்பொடு மேய்த்தனன் உனத்தினின் கடையிற்
கொத்தினேறக்கொண்டுமோ.சேசுறு குற்றன்
எய்துபோகிலொ ரேப்பென வியம்புமப் பெரிய
தெய்வமால்வரை யதனிடையே சேர்த்தன னாக்கே
துய்யமேலவன் னாதுவன் துலங்கிடுந் சுவாலை
வெய்யவந்தியில் முட்செடி பொன்றிடை விரவி.

௪

௫

நின்றகாட்சிதற் தருளினை. நேர்ந்தத னருகே
ஒன்றியப்பொழு துற்றதை நோக்கினன் மோசே
துன்றமக்கினி யெரிந்தது சுவாலையா யெனினும்
அன்ற முட்செடி வெந்திடா தமர்ந்துள தம்மா*.

௬

* தன்ருமீசிர வேலெனாஞ் சனங்களுக்காகக்
கினருக்கினி யெகிப்தினமேற கெழுமுமெம் பரமன்
உளரிருஞ்சின முதித்தென மருவிய தம்மா
முளரி மாமுனை போன்றெழு முளரிபுண் முளரி.

௭

மண்டென்புடை யிரவேல் மரபுய வெகிப்திற்
கண்டகர்க்கழி வெய்துறு மென்னுமக் கருமீ
விண்டிடற்கருக் காட்சியால் வினக்கூற்றனவம்
முண்டகத்தடை முனைத்தசெக் கேழ்வினர் முளரி.

அன்னகாட்சியைக் காண்டலு மணித்தினோடுபுடையான்
துன்னியில்வநி சூழத்தினைத் துலக்குறப்பார்ப்ப
லென்னவுன்னியங் விருந்தனைக்குருசிலங் கயலிவ
மன்னவேகின்ன வருஞ்செயல் வானவன்கண்டான். ௭

கன்றுமவ்வழற் செடியிடைக் கடவுள்மோசேயே
என்றுகூவின் னப்பொழு திறைவனையடியேன்
கின்றளேனிவ னென்றன னிமலனிதலத்தற்
றுன்றுறேலய விக்கிது தாயதமன்னே ௮

அடியினீயிடு கழவினை யசற்றிநின்றிக
படியிலிவ்ருனைப் பயந்தவன் றனக்கியான் பரமன்
நெடியவன்பளு மாபிரகாமுக்கு கிமலன்
வடிபெரும்புகழ் மன்னுமீ சாக்கினின்மலனே. ௯

இசைபடைத்தய ரிசிரவேற் கிறைவனே யென்றான்
உசையிலண்ணலவ் வானவன் றனையெதிர்நோக்கி
அசைவுறுக்கருத் துடலுளம் வெருவினைசனாலு
நிசையுறம்புக முவன்முக மறைத்தனன் செற்க்தான். ௧0

இங்கவண்ணலை நோக்கியே யெம்பிரானெகிப்திற்
றங்கலுற்றவென் சனம்படு துயரநான்பார்த்தும்
அங்குவெம்பணித் தலைவருக் குடைந்தவரற்றும்
பொவகு மோலமென் செவியிடை பொருத்திடக் கேட்டும். ௧1

அந்தவீசிர வேலரற் காற்றலராங்
சொந்துசொர்வுறிஇ கோண்மைகளகன்றிட நோனூர்
தந்தவெந் துயரான்மிகத் தளருமல் விடர்கள்
முந்தவோர்ந்துளே னாதலால் மொழிந்திடக கேண்மோ. ௧2

(வேறு)மெத்தமிடர்கெடவகரை எகிப்தினின்றும்மீட்டேகிவிறற்பாணுனர்
எத்தியரே மோரியர்தின் பெர்சியர்க ளீரியரே பூசர்க்கைகுந்
துத்தமொடு மின்னறுந்தேன் பெருகுமெழி றுலங்குநிலக் தொகுளானு
உத்தமமாந் தலத்தினிடை யுறுவிக்க வுளங்கொண்டென்றனேவே. ௧௩

சாற்றிடக்கே ளீசிரவே லோலமென்றன் சந்நிதியிற் சார்ந்தாமால்
ஏற்றமுட னெகிப்தியரக் கொடுக்கதலா லவருமுக்கு மிடருங்கண்டேன்
போற்றுக்கவினெகிப்தினிடைபுகுந்தவரையழைத்தகன் றுபோகுமாறே
ஊற்றமுறும்படைப்பார்வோனுழையுனைத்தாணுப்பவுள முற்றெனென்
றான். ௧4

எம்பெருமானிசைத்தமொழி தன்செவ்யிலெய்ததலு மெழில்சால்மோசே
அம்பொனணி மணிம்குடத் தடற்பார்வோ னகத்தணுகுமசற்குய்ச்சுப்
பம்புயிசிராவேலர் தமையெகிப்தி னின்றழைத்தப் பட்டருத்தற்கும்
இம்பருன தடியேன்யான் வலியுளனே இயம்புகசீ யெந்தாயென்றான்.

என்றவரை கறைநாகன யானுனானு டிருந்திவ வெளித்தகாட்டின்
 கன்றவரை யழைத்தவந்த பிணைநிந்த நீங்கிரிநீழ் நேர்தலுற்றத்
 துன்றுதெய்வ பூசனைநீர் துடர்நதகுழிஞ்சு செய்திடுவீர் துவகையானே
 இன்றுநினையனுப்பலுற் றிற் னெளிப்பற்கிவகடையான மிதுவேயென்
 ருள். சக

முன்னவனை நோக்கியெழில் மோசேயா னுக்கிர வேலர்முன்போய்
 மன்னுறுதல் குலமுதலோர் வழிதெய்வ மாயபிரான் மருவ்தம்பாற்
 றுணைகவென்றனைவிடுத்தா னெனவவர்குச் சொலும்போதத் துயோ
 னுமம்
 எனையெனைக் கேட்பரெனில் யானிசைக்கும் எதிர்மாற்றம் யாவதென்
 ருள். கன

எம்பெருமா னுள்ளு யிருப்பவனீ யெழுந்தேகி யிரவேலர்
 பம்புமுழிப் போய்த்தானு யிருப்பவனுய்ததனென்று பகருவாயீ.
 வம்புலு மாயிரகா மீசாகு யாககோப்பாம் வருபேர்சான் றார்
 தம்பெருமான் யேகோவா சார்வீத்தானென்னையென்று சான்றுவாயே. சக

அறைதருமிங் கிதுதானே யனவரதமென்மை மாகுங் கண்டாய்
 பொறையினறி குறியெனக்காய்த் தலைமுறைகடோறுமிதுபொலியுமன்றே
 குன்றஹரீ போயிரி வேல்மரபின் முறியோரைக் கூட்டிச் சேர்த்து
 முறையறவக கன்னவர்க்கு மொழிதருநென் மாற்றமதை மொழியகே
 ணமோ. கக

உங்களுக்குல் தந்தாயநக் கொருதேவன் ஆபிரகா மீசாக்கோடு
 பொருதுபுழி யாஃசாப்பாம் புரிதவர்க்குப் புங்கவனும் புனித மூர்த்தி
 எனகடவுள் யேகோவா எனக்கினிய காட்சிதந்து கடாட்சமும்மேற்
 றங்கவைததந் தமக்செகிப்திற் தருவர்புரி தருமிடர்கடம்மைக் கண்டே
உ0

அவ்விடர் சின்றுமைக்கி யடற்கானு னியர்முதலோ ரமர்ந்துவாழும்
 நிவ்வியபாலொடுதேனும் பெருகுசெழுந் தலமாகுந் தேயத்தன்னிற்
 செவ்வின்னீர் நல்வாழ்வு சிறுதிருக்கச் சேர்த்தியருள் செய்வேனென்றே
 இவ்வகைசொற்றேனென்ன வியமபுகளின் வாக்கையவரினிராக்சேட்பா
 னீயெழுந்து நின்குலத்து முறியோர்க ளுடன்கூடி நெறிக்கொண்டாங்கே
 போயெகிப்தர் பெருகான்பா லெயிரேயர் புங்கவனும் புகழ்யே கோவா
 மேயெமக்குக் காட்சி தந்தான் யாமஹற்கு மிக்கபலி விழைவினோடும்
 ஈயவனன் தனில்மூன்று தினகடக்க எமக்கு விடை யீடுவனபீர். உஉ
 வில்லடர்கின் கரதலத்து விறற்பார்வோன் கிவர்துதன்முன் விளங்கமெ
 ன்கை

வல்லபங்குண்டாலொழிய வழிபோதற்குமக்குவிடை வழங்கமாட்டான்
 அல்லலறு சிவ்கிப்தக ரத்திலனைத் ததிரயமும் காட்டித்தண்டம்
 மல்லலறுந்புரிந்திடுவெல்மற்றதன்பின் னுமக்குவிடை வழங்குநன்றே. உக

சொற்றிடக்கே ளீரெவேற் புத்திரரித் தென்னூர் தோயிலம்பு
பெற்றிடயான் புரித்தருளுவ லாக்ககரைப் பிரித்தகன்று போம்போ சொ
ன்றும்

அற்றவெறுக் கையொடக லாமலரி வையரயலார் பாற்றம்ரில்லு
பற்றவர்பால் வெள்ளி செம்பொன் னுயர்பண்து சுதவுமென வுற்றக்
கேட்க.

கேட்டபொழுதவ்வவைகள் கிடைத்திமொறீத்திடுவர் கிடைத்தலோசே
வாட்டமற வவ்வவர்தாம் வழுவகியவின மூலமொழி மைதாதாமுந
தோட்டமெலரிமதர்க்கட் சதைகளுமுன் மகிழ்ச்சிகனி துணுமாதே
பூட்டவுப்ததிடவுதவிக் கொள்ளையிவ்வாறெகிப்பினிடை புரிகப்பவன்றான்

உரு

(கேறு.) அப்பொழுது மோசே அவர்களெனை நம்பர்கள்
செப்பிடுமென்சொற்குச் செவிதரகேமாட்டார்கள்
ஒப்பரிய தேவனுணக்குத் தரிசனத்தில்
இப்புவியில்வந்த தில்லையென்பரேயெ றறுரைத்தான்.

உக

அன்னபொழுதைய னையவனைப் பார்த்தாரளி
உன்னலர்க்கை தன்னிலுறுகின்றதென்னையெ றறுன்
மன்னுதண்டமென்று வருத்தரைதான மற்றதனா
இன்னிலத்தின் மீதே யிடுகவென றுனெம்பெருமான்.

உஎ

சுருத்தனாரைபோலக் கவீனிடையோ னவ்வூற்றம்
திருத்தலத்தினுக்கே சேரவிட்டான் சேர்த்திடலுரு
சருப்பமதேயாகித் தருககோலசைசுத்தம்மா
வெருக்கொடக்கு மோசே விலகியகனரே றுனனே.

உஅ

ஓடுமவன்றன்னை ஒப்பில்லான்பார்த்தருளி
நீடுமிதன் வாலீ நிகையாற் பற்றெனவே
சேடுமையோனாக்கு செங்கையாற் பற்றிடக்கைக்
கோடதுவாய்மீண்டக் குரிசில்சுரத் துற்றதுவே.

உக

உற்றதன்பின் மேலோலூரவோனைப் பார்த்தருளி
மற்றிதனூற்றகன் வளிமுன்னோர் தம்பெருமான்
கற்றலத்திற் காட்சி நயந்தளித்ததன்மையெனப்
பெற்றிடுவெண்ணம் பெரிதென்று பேசினனே.

உந

பேசலுற்றபின்னும் பெரியோனைப்பார்த்தருளித்
தேசண்பூக்கையைத் திருமார்பிற் சேர்த்தெனவம்
மாசணுகானோத வைத்தெடுத்தபோதுறைந்த
வீசுமழையேபோல் வெண்குட்டம் பெற்றதுவே.

உச

மீண்டுமகன்மார்பில் வீரவுறகீ கையிடுன
ஆண்டுகைவதேதை அவன்வைத் தெடுத்தனனும்
காண்டகவக்கந்தக் கர்முறைகையோலாகிப்
பூண்டவெழில்பெற்றப் பொலிவுற்று மன்னியதே.

உஉ

உணையவர் கம்பா தோதுமுத லற்புதத்தில்
மண்ணுரிசுவாசம் வையாதேபோனாலும்
பன்னுகின்ற மந்தையதிகையத்தரப் பார்த்திடுங்காற்
பின்னையவருண்ணிப் பெரிதனத்திலெமதிப்பார். ௩௩

ஆந்திவற்றைக்கண்டு மவர்களுனை கம்பாரேல்
வீவகுதிரையாற்றின் விரிகேரக் கையிலள்ளி
ஒர் குதிரைமேலாவ குலர்ந்ததரை மீதுகுப்பாய்
திவகறுமாசெண்ணீரஞ்செந்நீராய் மாறுமென்றான். ௩௪

இன்னபடிபெம்மா னிசைத்தாலுமம்மோசே
முன்னடியேனுண்முன் மொழிந்தபடியெங்கோவே
பன்னுகின்றேன்மீண்டும் பகர்வாக்குவல்லபயின்
றென்னிடத்தில் வாக்குமென்றாவும் மந்தமென்றான். ௩௫

ஆயவரைகேட்டே யாங்கவளைப் பார்த்தருளித்
தூயபெருமானிததொல்புவியில் மாந்தருக்கு
உாயுதவ்ளையார் உய்பேசா ஆமரையுஞ்
சேயுடையகேளாச் செயிடரையுந் தந்ததியார். ௩௬

வீழியுடையானேடு குருடனையும் மேகினியி
னுழியடைவீத் தோனயா ருணர்ந்திடுகயானென்றே
வழிபடர்ந்து செலவீ மற்றுனது வாயில்நின்றே
மொழிதிரமாயோதும் முறையுணர்ந்துவேன்யானே. ௩௭

இன்னவண்ணந்தேவ னியம்பலுற்றா னென்றாலும்
அன்னவண்ணல்நெஞ்சி னகததிலச்சந் திராமற்
பன்னுயு + ம்மேலாய் படருவதற் கேற்றிடுவோன்
றன்னையவ ணனுப்பித் தவிர்த்தருள்வா யெண்ணையென. ௩௮

ஒதிநிசுரான்கேட்டே ஒப்பிலா வான்கருணைச்
சோகியானந்தச் சுடரப்போ தததோன்றல்
மீதிலடர்சோபம் விரவவவன றனைகோககிக்
கோதிஷ்ரை யவற்குக் கூறத்தொடங்கினனே. ௩௯

(வேறு.) ஆரேனெனறு மத்தரு லேவியனுன்
ஊரூதர முற்ற பெருந்துணைவன்
உாருகிய லாசக மோதவலான்
ஆறாடெதிர் கோட்டுணை யண்ணுகிறான். ௪௦

கண்ணுற்றிடு கன்னெறி தன்னிலுனைக்
கண்ணுற்றிடி னெஞ்சு களித்திடுவான்
எண்ணற்றசொ லீயவன் வாயிடையான்
பண்ணுற்றிடு மாறு பகர்ந்திடுவேன். ௪௧

உனசொற்சன முன்னவ னேதிடுவான்
மண்ணுற்றின் வாய்து முற்றவனே

பன்னூற்றிடு பண்ணக னீயகனாக்
கென்னக்கன் துந்துய ரெய்கிறவன். ௪௪

மேலுத்திறலோனை விழித்துகெடுத்
கோலுன்னெடு கொண்டு படர்ந்தவெய்ய்,
சாலுந்தலை சார்தரு மற்புதீ
எலும்படி யேபுரி வாய்தனூல். ௪௫

என்றோதலு மாதுல னில்லிவிவன்
சென்றரெழில் சேரு மெகிப்தில்சமர்
நன்றூருயிர் வாழ்வின் கண்ணினரோ
அன்றோடுவனல் காணு மபேட்கையுனேன். ௪௬

கனூட்கொண்டவ ணண்ண வெனக்கருவால்
விடைதந்தருள் வாயென வேண்டினனூல்
தடை யின்றறு சரிந்தமொ டவ்வீடைநீ
அடைபுற்றிவ் னுடைய வோதினனே. ௪௭

(வேறு.) அன்பிலைவிறை அணிகொள் மீதியா னுருகாட்டினும் அவனை
நோக்கியே

உன்பிராணனை வாங்கவேதொடா வழறயாவரும் ஒருகருமாயந்தனர்
துன்புறுதெகிப்தடைகீயெனச் சொல்லினும் மனைத்தோகைதன்னையும்
ஆன்பமாமகார்தமைபும்வாகனம் ஏற்றியெயெகிப்தெய்தவெய்தினான். ௪௮

வேலைகுழெகிப்தடையு மாறவன் விரவலுற்றவப் போது மேலவன்
கோலையுத்தரல் கெண்டுபோயினான் குறுகுசின்றவக் குரிசென்னையக்
காலேயினவுக் கடவுணைக்கியான்களறும்பாக்கையுக் கவினெகிப்தர்கோள்
பாலையெய்திரீ பன்னலுக்கமே பழுதிவாவுளத் திடைபடைப்பையே. ௪௯

அன்னவன்மன்க்கடினமாக்குவேன் அவன்சனைக்களை அகலவேவிடான்
மன்னவன்றனை யனையபோதுநீ மருவலுற்றவன் வதனைநோக்கியே
ஆன்னவீசிர வேல் சிரேட்டளும் எனதுசெய்யெனை யிறைஞ்சுதற்கவன்
றன்றைநீவிடு தவறிலுண்முதற் றனையனருயிர் தன்னைநீக்குவேன். ௫௦

என்னவோதினே னென்றுநீயவற் கியம்புவாயென வினிதிகைத்தனை
அன்னவாசகக் கேட்டவன்பட ரனையநீனெறி தன்னிலங்கினே
மன்னுசத்திர மொன்றில்லைகுழி மகிமைசாலுமெம் பரமனக்கவன்
முன்னராகியே யவனதாருயிர் முடியுமாறட முன்னினனரோ. ௫௧

கருத்தமோடது கண்டபோதவன் மனைவிதன்னையல் மன்னலுற்றதோர்
சருக்குமன்னுகற் கையினிற்கொடு காதல்மாமாத் கக்கணத்திலே
விருத்தசேனைஞ் செய்துகேறிடும் மிக்கதோலவன் காலில்வீசியே
இரத்தமுய்த்திடற் கானகென்வனீ பெனக்கெனூவவற்கியம்பிநின்றான்.

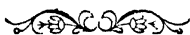
ஆயபோதவன் தனைகதைத்திலன் அளவிலாவிறை யனையகாலையக்
கேயமாமனை வல்லீகைகளை நெடுக்கனூலயல் தின்றதோக்கியே
மேயதாசுழில் விருத்தசேனை யனைவினூலெனக் குதிரய்வீசற்
காயகாதல னூலினையென அக்குசின்மொழி யறையலுற்றான். ௫௨

ஒப்பிலண்ணலாரோனையுற்றீ உம்பிதண்ணையோ ரேப்பெனாவும்
 ஆப்பெருந்திரு வெற்பிலெய்துதற் கடைருவாயென வன்னுமேசியே
 செப்புமவ்விடைசென்றுகண்டுமுன் சேர்ந்துமுத்தமுஞ் செய்யலுற்றான்
 தப்பிலானிறை காட்சியாடியாஞ் சகலசெய்தியுத் தானியம்பினன். ௫௪

இயம்பியானபிள் பிருவரும்படர்ச் தெகிப்த்தகாட்டினாயீசிரவேலரில்
 வயங்குமுப்பினோர் எவரையும்புடை வம்பினென்றழைத் தன்றதம்மிடை
 பயன்றாற்றிறை தந்தவாக்குசன் பகரலுற்றபிள் பலவுமற்புதம்
 வியநீதிடப்புரிந்தார்தன் கண்டவர் மிக்கநல்விசுவாசமேவினார். ௫௫

இடரில் வைசிய விசிரவேலரிவ் விருவர்கெல்லுமற் புதமுமோர்ந்துதம்
 படரொழித்திடற் கிறைகடைக்கணற் பார்த்துளான்படும் பாடியாவையும்
 கடவுணைக்கினுன் கண்ணாலெனக் களறும் வாசகம் ஈதினெய்யுடலும்
 புடவிநேந்தலை தாழ்த்தளப்பரும் புக்கவன்றனைப் புசுழ்ந்துபோற்றினார்.

மோசே காட்சிபெற்றபடலம் முற்றுத்.

௪. மோசே தூதுசேன்ற படலம்.

வரைபொரும்புயத்துமோசே மற்றது நிகழ்ந்தபின்னர்
 உரைபெறுமாரோனென்றால் குற்றதன்றுணைவனோடு
 புரையறு சருவனானப் புக்கவனுரைத்தவாரே
 கரைபொருகடலந்தானைக் காவலன் சமுகஞ் சார்ந்தான்.

சார்ந்தவன்றனைநோக்கித் தடவரை நெடியகானில்
 நேர்ந்தெனக்குரியதான பூசனைநெறியினற்ற
 ஆர்ந்தென்சனத்தையினெ யனுப்புக்கவென்றுனக்குக்
 கூர்ந்தசீர் கிளர் யேகோவா கூறினன்விடுகவென்றான்.

என்றலுமெகிப்த்தகாட னிசிரவேல் மரபினோரைச்
 சென்றிடவிடற்குரீவிர் தெரித்தியேகோவாவார்
 துன்றிசைமுதல்வன்யாவின் தனிவுறவறிந்திலேனெல்
 இன்றிசைத்திடுதஞ்சொற்போல் யான்விடவில்லையென்றான்.

இவ்வுரையணையன்கூற விருவருமெகிப்துவேந்தே,
 செவ்வுரைகெழுந்தேவன் தெரிசனைமக்குத் தந்தான்
 வெவ்வரைமலிகானிசகன் விரைந்துமுத்தினத்திலேகி
 அவ்வீடைபலிகணல்க விடையெமக்கருளுவாயே.

இத்தயை புரிக்கென்றே பிரந்தனமுன்னையேந்தே
 அத்தலைமருவோடுமன்னில் அடர்பெருக்கொன்றையோயும்
 வைத்திடுவாளுமுந்த வானவன்சினல்கொண்டெங்கள்
 கொத்திடைவிடுவென்றே தெரிதரக்கறினாரே.

பன்னுமவ்வுரையைக்கேட்டுப் பார்த்திபன் மோசேயாரோ
 பன்னுமன்னவரைகோக்கி யிச்சனம்புரியும்வேலை
 தன்னையின்றியற்றுவண்ணந் தடைபுரிவின்றிர் கீரும்
 தன்னியங்கவர்களோடு சமைகலை யெடுமினென்றான்.

என்றான் பணிசெய்வீப்போர் யாராயும் விழித்துகோக்கி
 இன்றுதொட்டிரவேல ரிட்டிசையியற்றற்காகத்
 தன்றவை யுதவீரன்றார் தத்தம்தொழிலையாற்றச்
 சென்றுகொண்டயற்றுமாறு தேடிடக்கடவர்க்குமாதோ.

முன்னமக் கவர்களுசெய்து முடித்தவகவளவேயாக
 இன்னமுடியற்றல்வேண்டும் இதிற்குறைசிறிதமொட்டிர்
 தன்னுமாலசியமிக்காரர்தலாற்றுடாந்துகாளிற்
 பன்னுதந்தேவனுக்குப் பவியிடவேண்டுமென்றார்

ஆங்கவர் தமக்கு வேலை யதிகமே சமத்தல்வேண்டும்
 தியாறவகர்களவகப் பணிகளைச் செயலும்வேண்டும்
 வீவகுதினபுயத்திர் அன்றார் வளம்பிடும் பயனில்மாற்றம்
 பாசுசுறச் செவியற்கொள்ளா திருமெனப்பணித்திட்டானே.

மன்னவன்பணித்தவாதே வன்பணித்தலைவர்கண்ணிப்
 பன்னினரவருமெவ்வெப் பழனவகடோறுககொய்தே
 தன்னரித்தாள்கனாடி வையினைத்தொகுத்தற்காக
 அன்னகாடெந் தும்வெவ்வே ருத்திரிவுற்றாரம்மா.

இப்படி யியற்றுநாளி விடும்பணித் தலைவர் துன்னித்
 தப்பற விதித்தவாதே தரும்பணிமுடித்தல் வேண்டும்
 எப்படி நேற்றமின்றும் இயற்றுகை குறைந்ததென்றே
 செப்பியன்னவர்கள் மெய்யிற் சினந்தடித்தனர்ஈ ளன்றே.

அடிபடத் தளர்ச்சிகூர்ந்தே யாற்றலா திரவேலர்
 குழுகளிற் றலைவர்யாருங் கூடியொன்றாட்ச் சென்று
 வடிசுடர் வைவாள் வேந்தில் வாயிலின மருங்கு நண்ணி
 டெடியவெந் துயரினோடும் தின்றுமிக் கோலமிட்டார்.

ஒலமிட்டலறி வேந்தே யுன்னடி யேங்களுக்குச்
 சாலலிவ்வாறு செய்த றருமமோ வைநல் காமல்
 ஏலவிட்டிகையை முன்போ லீமினென்கின்றார் தற்கள்
 மேலதாய்க் குற்றம்நிற்க அடித்திடும் விதமென்னென்றார்.

அறைந்தசொற் கேட்டுவேந்த வைரையா லசியமிக்கு
 கிறைந்தளி ரதலைன்றோ கீர்பலி யினைதந்தேவ
 னுறைத்துழி யேகியீதற் குத்தரவுதவக் கேட்டிர்
 குறைந்திடா தெவ்வாதேனுங் கொடுத்திடல் வேண்டுமென்றான்.

வஞ்சவாள் வேந்தனிந்த வாசக முரைத்தபோதே
 அஞ்சறு மிடுக்கண்டம்மே லாகிய தென்னவன்றார்

செஞ்சிவிய ஹூணர்ந்து மற்றக் கிருபதி சமுக்கத்தலை
விஞ்சிய துயரிதேடும் விட்டகன் நேகிரே. ௧௫

விதிப்பொடி மீள்மர்ச்சத்தில் மேயமோ சேயோ ாரோன்
எதிர்ப்படக் கண்டுவி ரிற்றயகன் விழிகள் முன்னும்
விதிப்புறும் பணிசெய்மாக்கள் விழியினைகளுக்கு முன்னும்
மதிப்புறவின்ற எவசன் வாசனை கெடுக்கலுற்றீர். ௧௬

எங்களை வதைத்தல்செய்யு மேதியை யவர்கள் கையில்
அங்குரீர் கொடுத்தகாற்றால் அனவறு மகிமை மேலோன்
உங்களை கோக்கி நீவிருநூற்றுமிக் கொடுமைக்காகத்
தங்கிய நியாயந்தீர்க்க வென்மெதிர் சாற்றினாரே. ௧௭

மாற்றமக்கதனால் மோசே மனத்தனர்வடைந்து தேவைப்
போற்றினன். நொழுது நின்று பொருவிலோ யிவர்பாற்றுன்ப
மேற்றுவித்திட்டவாறென் எனையிவர் பாற்போவென்று
சாற்றியுய்த் திட்டதன்மை யென்னெனச் சாற்றுவாயே. ௧௮

காணலந்துறைவன் முன்னுன் காமமே கொண்டுகண்ணி
எணல மொடியான் புக்க வதுமுத விவர்கடம்மை
வாணலமுடையான் சால வருத்தினன் விடுவிப்பின்தோர்
கோணலங் குளத்தைநீங்கக் கொடுத்திலே யெந்தாயினரான். ௧௯

கூறிய மாற்றந்சேட்டுக் குரிசிலை நோக்கித் தேவன்
ஊறிய சயையில் வேந்தற் குநூற்றுமென் செய்கையெல்லாம்
தேறிட விரைவிற்காண்பாய் திறல்கெழு மென்கை வன்மை
மீறிமெதலுற்போக வவர்களை விடுவன் மன்றே. ௨௦

தூர்த்தியே விடுவன் கண்டாய் சொல்லுவலின்னுங் கேணி
உரத்தினே யானையாது மொப்பிலா யேகோவாவாம்
வரத்தினு பிரகாமாதி மரபினின் முதல்வர் தம்பேர்த்
திரத்தினுலன்றி யென்பேர் செப்பியான் றேன்றிலேனே. ௨௧

அஞ்சியராகிமேனாள் வர்வதிந் திருந்த காட்டை
மன்னிய காணியாக வழங்குவ வென்றன்றோர்க்குப்
பன்னினே னிகரெகிப்தார் பணுமிடர் பொருதாரற்றத்
துன்னிய வோதைகேட்டச் சொல்லினை நினைக்கலுற்றேன். ௨௨

ஆதலா விரிவேல ராமவர் தமக்கு கீபோ
யோதலா முரைசேன் யானே ஒப்பிலா யேகோவாவாம்
குதினா வெகிப்தரும்மேற் சமத்திடுஞ் சமைக்குகீக்கிப்
போதலாம் படியேயும்மைப் புரத்தருள் புரியுமாதே. ௨௩

ஒங்கிய கரத்தினுலு றூர்த்ததன் டறையினுலும்
ஆங்குமை மீட்டெனக்கே யானுசன மாக்குவேன்யான்
ஈங்குநாந் தேவாய்கேகோ வாவி யான் எகிப்தார் தும்மேற்
நீக்குநச் சமத்தும் பாரத் தீர்க்கும் பரன்யான் நேர்வீர். ௨௪

மிக்கவா பிரசாமாதி விளம்புதங் குலமுன்னோர்குப்
புகுநதத் தருவலென்று புகறையான வாக்காநீத
அக்கலி னாட்டுக்கும்மை அழைத்ததைக காணியாத
தக்கவா றருள்வலென்று சாற்றுக் வவருக்கென்றான்.

௨௫

தேவினம் மொழிகளெல்லாஞ் செவ்வியான புண்ருன்கேட்டிம்
ஆவியின் குறைவினனும் அநிகமாவ கொடியபாரம
மேலிய பணிகளாலும் மெலிந்ததா ல்கொடெவர்
தாலிலா னுரைத்த சொற்குத் தஞ்சலி சாய்த்திலாரே.

௨௬

தக்கவெம் பரமன்மோசே தன்னை பார்வொன் பார்வொய்
மிக்கவென் சனத்தைப்போக விடச்சொலென்றுரைத்தானன்னை
இசுவல் சனமென் சொந்திகட் டிலர்பார் சமர்த்தி லென்சொல்
அக்கதிர் முடிப்போர்வோதன் கேட்பனே வையவென்றான்.

௨௭

சனங்களை விடுத்தாகத் தற்பரன் மோசேயாரே
னெனும்பெய ரவர்கடம்மோ டிகைத்தனுப்பியது மன்றி
மனுந்திர ளிசிரவேலின் மரபினிலுன்னோர் யார்க்கும்
மினுங்கதிர் முடிவேந்துக்கும் கேறுகற்பனையு முய்தான்.

௨௮

(வேறு.) ஈடுபெறு மெகித்திறைவன் பாலாந்தேவி னிருஞ்சனத்தின் மரபு
சிறி தியம்பலுற்றும்

சேடுபெறு மீசிரவேல் மக்கடம்முட் சேட்டமைந்த னுருபனிவன் செ
கத்தலீன்ற

நீடுவற்ற புசுதிரர்க ளனேருபல்லு நிசுத்துமெத்க ரோண்கார்மி சிமியோ
ன்சேய்கள்

குடிபுசுழ் யேமுவேல் யாமினோகாத் சொல்யாகின் சோகாருஞ் சவுலுமா
மே.

௨௯

சீராருமுற்பத்திக் கிரமம்போலச் செனித்துகின்ற இலேவிமைந்தர் கேர்
சோன் கோகாத்

மேராரியென்பவரா மிலரையின்றேன் மிகுமாயு ணூற்றுமுப்பத்தேழில்
வீந்தான்

வராருல் குலம்விளங்கக் கேர்சோனீன்ற இனியமக்கள் விபினியுடன் சி
மேய்யாம்

பேரார்கோ காத்தின்றே ரமிராமித்சார் பீடுமெப் பிரோணாசி யேலுமா
மே.

௩௦

தந்தையின்வாழ் காளனவு கோகாத்தெய்திக் சகவாழ்வு தணந்தனன் மேரா
ரியீன்ற

மைந்தரெழில் மகேலிமுசி யென்போராரும் வயங்குமயி ராந்தன்னை வழ
ங்கினேனே

டித்தநிலந் தனிலுதித்த யோகேபெத்தா மேந்திழையை வேட்டாரோன்
மோசேயென்னும்

அத்தவிருபாலகரை யருளினைய மதினூற்றுமுப்பத் தேழாண்டால் குந்
ருன்.

௩௧

நிகழ்த்தியவீத சாரீன்ற கேயர்கோராக் கேப்பேக்கு சிதிரியென - நின்ற னோராம்

மிகுத்தபுசமுசியே லுதவுமைத்தர் மீசாயே வெலிச்சாபான் சிதிரியாமால் இகத்தமின தாபீன்ற தனையசான்ற எழினகசோ னிருந்துணைவி யெலி சேபானைப்

பு*ழ்த்திரஞ்சே ராரோனென் றுரைக்குமண்ணல் புலிவாழ்வு சிறக்கமண ம் புரிந்துவாழ்ந்தான். ௩௨

நலந்திகழு மனைவாழ்வு நண்ணுநாளில் நாதாபுமபியூவு மெலியேசாருங் குலந்திசுழ மைத்தர்களாய்ச் சகத்தங்குற்றார் கோராக்கின் புதல்வரச்சீ ரெ ல்க்கானாத்

பலந்திகழு மபியாசாப் பென்போராகும் பன்னிய வாரோனளித்த வேலி யேசார்

வலந்திகழும் பூத்தியேல் சதையைவேட்டு மானிலந்திற் பினிகாசைவழ ங்கினானே. ௩௩

தணிவறுசீ ரிலேவியின்மாமரபினுள்ளோர் தங்கன்குலத் தலைவரிவர்தாமே யசவார்

அணிபெறுமவ் வெகிப்தினினின் றிரெவேல ரானோரை வழிகடத்து மெ னவேயாரும்

பணிவுறுமிக் குயர்க்கமைப் பரமனாகே பணித்தருளு முதன்மையினை ப்படைத்துளோர்கள்

திணியுயவா போன்மோசே யெனவேயித்தச் டெழுங்குலத்துட் டெரித்த வத்தச் செவ்வியோரே. ௩௪

(வேறு.) எ ட்பெருமான் மோசேயை யின்னருளாற் பார்த்தெகிப்தார் தம்பெருமான் றன்னுழைசீ சார்ந்தெனது வார்த்தைசொல்வாய் வம்பசலவென் றலும்யான் வாய்ச்சமர்த்தி லேனென்சொல் அம்புலிவேந் செவ்வகையா வங்கீகரிப்ப னென்றே. ௩௫

சொல்லுசலும் மோசேயே தொல்லெகிப்து நாயகற்கு

வல்லதெய்வமாக வகுத்தேனுனை யும்முன்

மல்லலுறு மாரோன் வருந்தீர்க்க தரிசியென

நல்லவென்சொல் யாவும் நவின்றிவிதல் வேண்டுமன்றே. ௩௬

ஈசிரவேற் புத்திரர்களைகலிடை நல்குகவென்

றுசறுசீ ராரோ.னவற்கறைதல், வேண்டுமியான்

தேசறுவை வாட்கைத் திறல்வேந்துளக் கழினம்

முசறவே கொள்ளும் முறையே புரிந்திடுவேன். ௩௭

அன்றியுமிந் காட்டென் னடையாள மற்புதங்கள்

துன்றிவிளங்கத் தொடர்ந்து செய்வ லவ்வேத்தன்

நன்றியுற நீவிர் நவிறுமந்த கல்லுரைக்குத்

தன்றுணைக்கா தியத் தனதுளத்தி லெண்ணமுருன். ௩௮

யானெகிப்த்தின் மீதென் னிருங்கரத்தை யோங்கிமிக

லானதண்ட மீந்தென் னடர்சேனை யாஞ்சனத்தை

ஈனமற நீக்கியேகுதற்குச் செய்திடுவல்

கான்வனென் றென்னை வகுத்தறிவ ரங்கனென்றான். ௩௩

தேவ்னுரைபோலச் செய்யவந்த வேந்தனி ிமுன்

மேல்யியற்றினரவ் விறன் மன்னன் றன்சமுதக்

தாவியபோதகவை சாய்ந்த தென்பான் மோசேக்கு

ஓவிலடலாரோ னொருமுன் றநிகழுற்றான். ௪0

(வேறு.) எய்துவள்ளறனை கோக்கியெம்மிறைஎகிப்துநாநனுமைகோங்கியே
செய்திரற்புதமதொன்றையாமுமெதிர் தெரியகோக்கெனல் செப்பிலுல்
கெய்தினும்முறூற் கோலமுன்னரிட விள்ளுவாப்தரைபின் ிசுவை
பெய்ததண்டபணி யாதிநீருடல் பிறக்குமென்ன விவைபேசினான். ௪௧

ஓறவைஊதுமொழி ிசுட்டெழுந்தவரெகிப்துநாநனுமுயெய்தியே

அறைதருஞ்சமுலவற்கு முன்னுமவனயலினுற்ற பணியாளராக்

குறை றந்திரள் சனத்தின்முன்னுமுறு கோலயிட்டருகில் மன்னிஓர்

நிறைதருஞ்சன நடுங்குகொஞ்சயர நெடியசிட்மகமதாயதே. ௪௨

கண்டவநிருப னைநனுள்ளபல கல்வீமான்கலாபு மங்குறை

கொண்டமாந்திரிகர் தமையுமங்கருகு கூவிகீர்புரிவிச் கொல்லென

விண்டகாலையவ னாமெகிப்துநகர் மெயமாயமுணர் விஞ்சையோர்

தண்டமாசுணம தாகுமாறுதெரி சாலவித்தையினியயற்றினர். ௪௩

தண்டமொவ்கொருவ ராகவுய்ப்பவவை தம்மைமெய்மிறைவாரூருள்

கொண்டவண்ணல்விடு கோல்விழுங்கியது கோதில் ஞானபரன் முன்ன

மே

விண்டவாறுவிறல் வேந்தளக்கடின மேவுமாறுய்னை வித்ததால்

அண்டிமற்றிவ ரறைந்தசொற்னை யவன்செல்புக வடுத்திலான். ௪௪

விஞ்சருட்டகவுள் விரவுவீரனை விழித்தெகிப்தியர்கள் காவலன்

கொஞ்சகக்கடின மாயதாலிரவேலைநீக்கிட நினைப்புறன்

அஞ்சரத்திரை நதிக்குவைகலிடை யனையசோமகண்டைந்திடம்

நஞ்சவஞ்சரவ மாயகோல்கைகொடுகண்ணியங்கவனையெதிர்கொள்வாய்.

வீக்குதெண்டிரைய மாகதிக்கயவில் வேந்தகண்ணிமெ வனவிலே

பாங்குநுற் றிரிரவேலர் சம்முயர் பரம்பரன்நெடிய படர்வனைத்

தாக்குசற்குவழி பாடியற்றல்செய வனையதன்சனமி வணிககர்

நீக்குதற்குவிடை நீகொடென்றுரை நிகழ்த்தநின்முனை யுய்த்தனன்.

ஓறவைஊதுமொழி யேற்றிலாய்செவியி விதவரைக்குமெறி செங்கடற்

றறைவென்கையுறு கோல்கொடாற்றினிடை தன்னுநீரினை யடிப்பல்

யான்

நிறைவதானபுன லுதிரமாகவதி னேருமீன்களுமிறப்பன

குறைவில் புன்மணமெழுப்பல்புனல் குடிக்கயாவரு முன்கொளார்.

இன்னகற்செய்வி வென்னையேகடவு னென்றுதேர்நியென கெம்பிரான்

சொன்னவாறுணர்ச வென்கநின்முன்வரு தினைவஞே டெழுசெய்ய

கோல்

தன்னையுங்கொடு கடந்துகீடுசெறி தடங்கென்கவெவை தமக்குமேல் உன்னடற்சையின யோங்குசெம்புனல தாவவாறுதகமெவையுமே. சக
 அழ்வெகிப்திடை மரத்தினுற்சமைத லானபத்தர்தொறு மடர்கலின் செவ்விலள்ளமவை சோறுமோதரிய செய்யசோரியது வேயுறும் வெவ்வடற்பட்டைகொள்வே த்கோர்தியெனலின்வைகீயெனலினம்பினுன் இவ்வூரைப்படி யெழுந்தசென்றவ ரியற்றீருதிரமாயதே. சக

சலசரவ்கள்மடி தன்மையரில்நறிய சலமனைத்துயிகு புன்மணம் உலவியுண்ணவுசகாமலுற்றதக னுள்ளமாயசெறி விஞ்சையோர் பலசலாதிபரு மங்கனப்படி பயின்றசாலமுறை யிற்செய்தார் இலகுமெம்படை யடற்கரத்தாச னிருதயங்கடினமானதே. ௫௦

நெஞ்சகங்கடினமானதாலிவர் கிசுழ்த்துசொற்செலியிலேற்றிலான் வஞ்சவாணிருபணன் நெழுந்து தனிவாழ்மனைக்குமுக நோக்கினுன் விஞ்சதாசமற வத்தலரதவர்கள் வேறுவேறுதரவாக்கினார் இஞ்சிசுமுழி வெகிப்திலேழ்பக விறத்தல்க்கிவையியன்றபின். ௫௧

மேலவன்றனது சொற்கொள்வள்ளல விழித்தெகிப்துகர் காவலன் பாலடைந்தெனது சனமெனக்குவழி பாடியற்றலி பன்னுசொற் போலலிட்டிடுத லொழியிலுன்னகர் பொருந்துமெல்லுகளினத்தினும் சாலமிக்கணுரு தவனையேலினி தண்டமேபெரிது தருகுமேன். ௫௨

வண்டுகண்படு தடந்துறைக்கணலை மல்குமர்நதி வழங்கவே மண்டுகங்களள வின்றிவந்துனது மனையினுஞ் சயனவறையினும் எண்டகுத்தகைய மஞ்சமாமவை யிடத்துமேவல்புரிதொண்டினேர் அண்டியில்களினு மடருகின்சன மமர்ந்தசாரினுமடுப்பினும். ௫௩

பிண்டுகொண்டுபிசை உள்ளமேலுநனி பேரிடம்பெறுதலரியவாய் மண்டியேறிவெவாகுமன்னவைகள் மண்ணகின்னுடலில் மற்றுனை யண்டுகின்றசன மீதிலுன்பணிசெ யனைவர்தமேலுயிவர் தருவவே கண்டிடென்னவென்றாரையயிப்பொழுதுகளறுவாய்க்குகியவன்முனே

நின்னருத்துணைவ னைக்கரத்தினேசி நெடியதண்டமதை கீட்டியே பன்னலர்த்தட மனைத்தின மீதுமலை பாயுமானதியின் மேலுமீன் துன்னிடுங்குள் மனைத்தின்மீதுமெதர் தொடரவோங்கிவன நாடெலாம் உன்னருந்தொகைகொ ணீகமல்கிட வுஞற்றவேசொல்லெனவோதினன்.

உவமையற்றபர னுரையையிவ்விளவலுரைசெய்ததகைகொள்முன்னவன் தவலருந்திரு வெகிப்தினீர்சிலை தமக்குமேனெடிய தண்டினே றுவலுமன்னபணி வழவுறாதாச னேக்கிநிற்கவெதி ரோக்கினுன் தவனியின்குல் மெழுந்துவந்தகர் தன்னையெகணு மறைத்தவே. ௫௪

சான்றமாயையுணர் வோருமாய்ந்ததம சாலவித்தையி னெகிப்தினுஞ் ஞான்றுகூலூர விதங்களேறியிசை நண்ணிடப்புகிதலுற்றனர் ஊன்றுவேளிருப் ஞெற்றுரைக்கவிறை யுய்த்தவீரையைழைத்துகீர் கார்த்தேரையை விலக்குமற்றுமது கடவுளைப்பரவமென்றன். ௫௫

ததிடுந்நுதிக்கல் அருள்வழிதொழுந் தோன்றல்மேம்படுத வெண்ணிலும்
 ததிடுபுழும்படை யடற்கைமாரிருப தணலேர்கதிலிலன்றிதும்
 பதியினும்விலணுகாதகற்றவுயர் பரணையெப்பொழுதியாங்கொழுந்
 மதியிலெண்ணினை உழுத்துகென்னவதுகாண்பெறாணமைன்னனே-கிசு
 ஒற்றுரைப்பவன வேந்தைகோக்கியெம தொருபரம்பொருளை பொப்பவர்
 மறியாருயில ரென்னுமுண்மையை உருததேயுணருமாறாகீ
 சொற்றவாறுறுக வரியினம்பெருகு துறைநதிக்கணுறவன்றியே
 உற்றமற்றுழி யகன்றுபேசுவென கோதிமுண்ணவனொடேகிஞன். 60

(வேறு) காணவன்றன்னைகோக்கி மன்னவந்தாக மோசே
 ஞானவன்புடனேபோற்ற நாசனுமணையபோதே
 ஆனவன் பரவீக்கேட்ட தன்மைபோற்புரியுமாறே
 ஆனவன்புற்றுநின்ற னப்படி நிசழ்த்ததன்றே. 60

வியம்பனை களிணுமுற்ற கிராமங்கடோறும் கீழ்கீர்
 வயல்கிலக்களினுமேய மரையெலா மழிந்தவம்மா
 மயல்பெறு முனத்தந்தோடர் கற்றவை குகையாக்கெய்தார்
 அயலுறந்தருந்தூர்க்கந்த மாயதகநாடெங்கெங்கும். 61

கொன்னுதி யடல்வேல்வேந்தன் குறைந்ததன் விடராக்கென்றே
 உணுதல் புரிந்துமிண்டு முளமுரங்கொண்டிடிவொற்றர்
 பன்னுமல் வுரைகன்யாதும் பரிந்தகேட் டிடல்செய்தில்லான்
 மன்னுமெம் பரமன்சொன்ன வண்ணமே நிசழ்த்தமாதோ. 62

மல்லலம் புயமோசேயை காணவ னேக்கியாரோன்
 வல்லதன் கைத்தண்டோங்கி வைப்பினுண் கென்மேல் மோதச்
 சொல்லுக அடித்தபோதித் தொல்லமா நாடெங்கெங்கும்
 எல்லையில் திரங்களான பேன்குல மெய்துமென்றான். 63

இறையருள் மொழிபோல்மோசே வியம்பின னெழுந்தங்காரோன
 அறைகடற் புவியின்றான்மே லடித்தன னடித்தலோடும்
 குறைவறு பேனாய்மாதர் விலக்கெனுங் குழாங்கன்மெய்யில்
 கிறைவீ வினெகிப்தில் கையத் துகளெலாம் கோத்தமன்னே. 64

எஞ்சலில் மாயநண்ணு லினிதுணர்ந்தவருத் தத்தம்
 வீஞ்சையின் புணர்ப்பினாலே விலாக்கைகளியற்றாமாறு
 தெஞ்சுற முயன்றுகடி நினைத்தவக் கருமம் வாய்க்கத்
 தஞ்சமர்த் தறவேபார்த்துத் தந்திடமுடியாரானார். 65

தருக்கிழி மாயம்வல்லோர் சார்ந்தபேன் நிரணக்கண்டே
 திருக்கினர்மருடவேந்தே தேவனின் விரல்தென்றார்
 தெருக்கினர் படையானாயன் நெரித்தவாறுநெஞ் சுற்றே
 பெருக்கமுற் றடையோர்சொன்ன பேச்சினை மதித்திலானே. 66

மதிப்புநூதரசண்கைக வளர்புசழ் மோசே தன்னைத்
 துதிப்புறும் பரமன் கடையீ சூழ்படை வெகிப்தகாடல்
 கதிப்புற மணுகுமாங்கே காணவைகறையம்போதில்
 வதிப்புற கடத்தன்னேனுக் கியம்புமென் வாய்மை கோணமாண

பூசனையென்பா ணண்ணிப் புரியவென் சனத்தையுப்பாய்
நேசமோ டஹப்பிலாயேல் தின்னிநிக்குழும்பர் மேற்கூழ்
வாசமார் சனக்கன்மேனின் மனைகளில் மருய்மல்க
முசுளியினக்கடம்மை முந்தற வனுப்புவேலை. ௬௮

மண்டெழிலெகிப்துகாடர் வாழ்மனைகாடுமுற்றும்
வண்டுகெணருக்கமுற்று வைகுவயானேயிந்தத
தெண்டிரைவளாகந்தன்னிற் றேவெனநீகாணற்சா
லிண்டவென்சனம் வாழ்சார்பில் விசேடமொன்றியற்றுவேனே. ௬௯

விரவுவெம்படையாயான்செய் விசேடமக்கோசேனூட்டிற்
சரகமெய்திடாது காத்தென் சனக்கினின்றிரட்கு முன்பாற்
பரவுமச்சனக்களுக்கும் வேற்றுமைபண்ணுவேலை
அரசலிக்கருமம் நாஜாயாமென வறைகவென்றான். ௭௦

அவனாந்தரைந்தான் மேலோனப்படியியற்றினாச்சொற்
றவலறத்துப்பியீட்டஞ் சால்வளநாட்டிற்றுக்கு
துவலருக்கேடுண்டாக்க நோன்புயவரசனுள்ளக்
கவலொடவ்வொற்றந்தம்மை விளித்தனக்கடிதுகோக்கி. ௭௧

நீங்கணற்பலியையுக்கணிநுமலன்றனக்கிந்நாட்டே
பாங்குறச்செய்திரென்று பணைத்தனன்மோசேவேந்தே
யாங்கனெம்பெருமானுச்சா விநிம்பலியெகிப்துகாடர்ச
காங்குளவெறுப்பைநல்கு மாமெனவறியியன்றே. ௭௨

அவ்வகையாகவல்லும் பலிகளையகர்க்கண்டால்
தெவ்வகையாயெய்மேற்கல் வெறிகுவர் தேவன்சொற்போல்
வெவ்வனமதனில்மூன்று தினங்களில் வீரலியாங்கே
செவ்வியமுறையே நல்குவோமெனச் செப்பலுற்றான். ௭௩

காணவனருள்செர் மோசே வழங்கிய மாற்றக்கேட்டுக்
கோனவன்றன்னோநோக்கிக் குறுகிநீர்வனத்தினூடே
யானவப்பலிகணல்க வனுப்புவல+லப்போகீர்
காணவண்டினத்தைநீக்கக் கடவுளைப்பரவுமென்றான். ௭௪

நாளையவ்வாறுசெய்வேன் நாதநீக்குசஞ்செய்யுந்
கோளையுட்டுகொள்ளெலன்றக் கோமசன்சமுக்கீங்கிக்
காளையங்கிறையவேண்டக் சழிந்தனசரும்பரியாவும்
ஆளையுமொழியான யவனுனக்கடினமாணன். ௭௫

பரம்பரன் மோசேதன்னைப் பரிந்துநீ பார்தோன்பாற்போய்
நிரம்புமென்சன்மெற்போற்ற நீவிடுவிடாயேனீடென்
சரம்பரியினம்வாலேப்பக் கனசதமந்தையானும்
வரம்பெறுயிருகசுதி வர்க்கமேல்மண்ணுங்கண்டாய். ௭௬

கின்பெருகாட்டினுக்கே நிறையுமவ்விலங்குக்கட்குக்
கொன்பெறு கொடியநோயுண்டாகும்க் கோசேனூட்

என்பெருஞ்சனக்களுக்கு மெகிப்தியர் தமக்கும்பேதம்
முன்புறவரதொன்றும் முடிந்திடாவண்ணக்காப்பேன். ௪௪

இன்றுபோய் காணையேகா னெகிப்தினிக்கருமஞ்செய்யவேன்
என்றமவ்வியற்றுங்காலம் குறித்துளெனெனவுமின்னை
சென்றுகீயாணிப்போது தெரித்துளெனெனவுந் தெவ்வை
வென்றறும்படைக்கையாந்து வின்னெனவினம்பிசூனே. ௪௫

வருத்தவப்படியே தேவன் மறுதினத்தியற்றலுற்றான்
எகிப்தியர் மிருகவர்க்கம் யாவும்நெழுழிந்தவம்மா
மிருத்திமெயிரவேலின் விபஞ்சுலத்தவரவாகத்
தொகுத்தவல்லிலங்கினென்றத் தறந்திலவயிராமன்றே. ௪௬

ஐயவப்புதுமை நோக்க அடுத்திற் படைக்கை வேந்தன்
வேயரையனுப்பிக்கோசேன் விபன்கரகத்தமல்கி
மேயவவ்விரவேலர் விலங்கழியாமைகண்டா
திபெனஞ்சுரமதாகச் செயப்படலுற்றதன்றே. ௪௭

விட்டிலன்சனத்தையேக வேந்தெனக்கண்டபோதே
மட்டிலெம்பெருமானெற்றர் மாமுக்கோக்கிச்சுள்ளை
சட்டிலெமடலெதன்னைத் துணைக்காரநிறையவாரி
வட்டவொண்குடைக்கைவேந்தன் வைகுமச்சமுக்கஞ்சேர்மின். ௪௮

மருவியபோதுமோசே வைத்திமெடலெதன்னை
யிருவிசம்பினுக்கு கேரே யிறைக்கலிவாறுசெய்தார்
நிருவினங்கெகிப்தினெக்குஞ் செறிதருந்துளியாகி
வெருவுறவவண்வாழ்மாந்தர் விலங்கினத்தொகுதிமெய்யில். ௪௯

வீக்கமுமெரிவுமிக்க கொப்புளம்விளைக்குமென்றான்
ஊக்கமோடெழுந்துமோசே யொப்பிலானுரைபோற்றெய்தான்
தாக்கமாம்வருத்தமீந்து சார்ந்தகொப்புளமவ்வாரே
மாக்களும் விலங்கும் நொந்து வருந்திடமலிந்தவம்மா. ௫௦

மல்குகொப்புளங்கள் மாயை வல்லவர் தங்கள்மேலும்
பவ்வளமிசுமக்காட்டின் பால்நாரணைவர்க்குமெலுஞ்
சொல்லரு மெரிவுநல்கித் தோன்றலும் பற்பல் மாயம்
வல்லவர் மோசேமுன்னர் நின்றிடம் வலிபற்றாரே. ௫௧

தனக்கிணையற்ற மேலாக் தற்பரனெகிப்து வேந்தன்
மனத்தினைக் கடினமாக மன்னுவித் தனனம் மேலோன்
வனப்புறு மோசேக்கன்று வருத்த சொற்படியே யந்தச்
சனத்தினை விடுக்கென்று சாற்றிடக் கேட்டிலானே. ௫௨

ஊதுசெல்பவனை யையன் துயிலொரிது யெழுந்தவைகற்
போதுகீ பார்வோன் முன்னர் போந்துகீன் வளத்தெனக்கா
ராதனை புரியும்வண்ண மனுப்புக சனத்தையென்பாய்
காதினா யதற்கீயாதக் காலைன் மறுக்குமென்றால். ௫௩

மன்னின் மேலுற்றுன் பணிவிடை மாக்கள்மேலும்
நின்னது சணக்கள்மேலும் நேருமெல் வாதைதானுந்
துன்னிட லிவெலன்ன தொழிலின விப்பாரீதில்
என்னெதிர் நிற்கவல்லா ரிவரென வுணர்வை யென்பாய்.

௮௭

நானில மேனீயின்றி காமாய்ப் போகுமாதே
யானென தங்கையோங்கி யீண்டுநின் சனததோடுண்ண
சுனமிக் குறவேசெய்யு மிடர்புரி கொன்றோகோயால்
வணவேற படைக்கையோனே யுற்றவாதிப்ப வன்றே.

௮௮

மன்னின் தனக்கு மற்றென் வல்லபங்காட்டு மாரும்
என்னது காமம்புரி யெங்கணும் விளக்குமாரும்
நின்னையா னிறுத்தலுற்றென் நீயெனதடியராகத
துனனுமென் சனக்கடம்மைத் துயருற விரோதங்காட்டி.

௮௯

மீட்டுமென் னுரைபோலேக விடாமலுன் னசங்காரத்தைக்
காட்டுதல் புரிசின்ரூபிக் கலினுய ரெகிப்து தோன்றும்
நாட்டுடொடுத தில்லாததீமை நண்ணுகன்மழையை நாளை
வாட்டுற விக்கேரத்தில் உரும்படி புரிவிப்பேனே.

௯௦

வீட்டினிற் சேர்த்துமுல் வெளியுது மனிதாயாரும்
நாட்டுறு மிருகம்யாவும் நண்ணுகன்மழையாற நேகக்
கூட்டுறு முயிர்வீவுண்மை கூறியலிதலை நீசின
ஆட்டினமுதல சேர்க்க அனுப்புக ஆளிப்போதே.

௯௧

என்றெபிரேயர் தேவனியம்பின னென்பதாக
வென்றிவெஞ் சிலைக்கையாற்கு விளம்பென வீளம்பலுற்றான்
அன்றவேந் தடியார்தம்முள் அமலனுக் கஞ்சினோர்கள்
சென்றுதம் மடியார்தமமை விலங்கின யகத்துட் சோததார்.

௯௨

தேவனன் றுரைத்தமாற்றஞ் சிந்தையால் மதித்திலாதோர்
யாவருந் தமக்காகவே வியற்றுநின் றவர்களாய
சேவுகர் தமையுமுற்ற திரள்விலங்கினையுஞ் சேர
மேவுற வெளியிலன்று விட்டுவிட்டனர்சூ ளன்றே.

௯௩

மானவர் விலக்குவார்க்கம் வளர்பயிர்த் தொகுதியென்ன
ஆனவெவ் வெவற்றின்மேலு மடர்ந்த கனமழையே வீழ
வானம தெதிராய் நின்று வன்கரமுயர்த்து கெனன
ஞானவெம் பரமன் மோசே நன்முகநோக்கிச் சொன்னான்.

௯௪

முடியுடை நிருபன்காண முன்னுற மருவியன்னை
கெடியதன் கைக்கோல்வான நேருறவேஊதி நின்றான்
இடிமுழக் குடனங்கெங்கு மிழிதரக் கல்லின்மாரி
படியினி லுய்த்தானன்று பரஞ்சடர் முதல்வன் மன்னே.

௯௫

வெக்கனல் புலியின்மீது வேகமாய்ப் பரந்ததெங்கும்
அங்கழல் கலந்தகல்லின் கருடமிக் கதிக்கோரம்

பொகுகிட வீழ்த்ததம்மா புருத்தலி கொடுமைபோல்
செவகடல் காட்டோர்போதுஞ் செறிந்தல திரன்முண்ணடிமா. ௧௩

பொழிந்தகன் மாரிதண்ணை புக்கில்புக் கொதுங்குஞ் செய்கை
யொழிந்துமை தானந்தன்னி லுற்றன ஷயிர் + வெவலாம்
அழிந்தன விருக்கசால மாமெனா மூரிந்தவம்மா
இழிந்தகன் மழையின் வெம்மை யியம்பலா மளவிற்குமோ. ௧௪

அங்கட வீசுரவேல ரமர்ந்தவக் கோசேனூட் 9ற்
பொங்கடற் றொழிற்கண்மாரி பொழிந்தல திறைபேரன்பால்
வெங்கடற் களிற்றினேன்மை மெலிந்தடலொற்றர் தம்மைக்
செங்கடற் சேர்ப்பங்கோக்கு யினையன செப்பலுறருண். ௧௫

புரிந்தனேன் பாகமின்னே புங்கவன் நீதியுன்னான்
பரிந்திடும் வெய்யவாய திவினாபயிற்று மாற்றல்
விரிந்தலிவ் வெகிப்தாநாட்டில் மேபவென் சனமும் யானும்
பெரிந்திடும்படியேயான திவின யான்கணைமா. ௧௬

உற்றது போதுத்தேவ னுருமுறு முழக்கமோடு
துற்றகன் மாரிதானூத் தொலைத்திடப் புரியுமாறே
மற்றவற்பணிந்து கேள்யின் வகுத்ததுஞ் சனததை நீலிர்
சொற்றவாதேகவுய்ப்பேன்சொலுத்தடையினியின்றென்றான். ௧௭

வேந்தனை மோசேபார்த்திவ் வியனசுரொரீயுயானின்ற
போந்திடு மளவிற்கையைப் புக்கவற் செநர் விரிப்பேன்
வேந்தழ லுருமினேதை லிலகிடுவ கல்லின்மாரி
புத்தலத தினியின்றையன் புலியிதென் ததன லோர்வாய். ௧௮

ஆயினும் நீயுமுன்பா லமர்ந்தன வடியா யாரும்
ஆயனூக்கஞ்சிராங்கு மென்பது துணிந்து தேர்தேன்
திவின யனையாயென்று செப்பியன் தவன்பானினறு
போயினன் பெருமானன்பு பொலிவறப் பொருந்தினேனே. ௧௯

குறித்தலிப் போதினீன்வாற் கோதுமை குரல்சீன்றும்
கெறித்தகை சணல்கள்பூத்தும் நிறைதவினழிந்த காங்கே
தெறித்த கோதுமையுக்கம்புந் திருத்தக முனையாவாற்றாற்
பொறித்தழற் கல்லின்மாரி பொழித்துழி யழிந்திலாகே. ௨௦

பொற்புறு மோசேயந்தப் புரவன் சமுத்தன்னிவ்
கிழ்புற லொழிந்தேயந்த நீணசுரொருவித்தன்னை
அழ்புத னெதிரேசின்னு விரித்தன னம்முழங்குன்
கற்பொழி மழையு மோய்ந்த கனமழை புலியிலோய்த்த. ௨௧

இத்தய ரொழிந்தபோதே யிறைவனுக் குடிசையாரும்
மெத்திசை யிறைமோசேயால் விண்டவம் மாற்றம்போலத்
தத்தமதுளந்தைச்சலைக் கடினம தாக்கிச் சார்த்தர்
கொத்துறுஞ் சனமன் நேகக் கொடுத்திலன் விடைபக்கோலே. ௨௨

(வே 10) : மொய்தபுகழ்ப் பரஞ்சோதி மோசேயை முகனோக்கி முடிப்பா
ராவோன்றான்.

மெய்தபல வடையானம் விளக்குதற்கும் வியன்மேலோன் யானையென்ன
யததுளத்தி னீருமுணர்ந்தறிவதற்கு முற்றெகிப்தி ஊஞற்றாசினற [10௬]
மொய்ததவிவென கிரியைகளைப் புரையறயான் அவர்நடுவிற் புரியாநின்ற.

அற்புதங்க டம்மையுநின் அரியமகார் அவர்புதல்வ ரானோர் காதில்
உற்றுறீ விவரமதா வுணர்ந்திவைக்கு மாறுமம்மன் னுள்ளந்தனை
மற்றவன்றன் பணிபுரிவோர் மனத்தைகிக்கடினமதா வகுத்தேனின்றுங்
கொற்றயிகு மவ்வடிவாட் கோமான்முன் உறுகவெனக் கூறினானே. ௧0௭

தூதரைப்போன் றுணைவனெடுஞ் சுடர்மகுட வயவேந்தன் சூழல்கண்ணி
மோதமுடற் படையோயென் முன்னிலையி லெதாகூறு முனைந்தாழ்த்தாத
திதியிகப் பொருந்துவையென் செனமெனக்கு வழிபாடு செய்யுமாறு
போதறீ விடுதலினை எல்லையெங்கும் நானாவிட்டில் புசுச்செய்வேனே.

உன்றந்தை யாதியவுன் குலமுதலோ ருலகிலுற்ற வதுமுன்னாக்
இன்றளவுங் கண்டிலரங் கதற்கிணையா விருநிலத்தை முழுதம்மடித்
தன்றியடற் கனமழைக்குத் தப்பிமுனே துற்றவைதய்த துறலுமன்றிப்
பொன்றாரிகொள் மரங்கனெல்லாம் புகுந்தவைகள் தின்றழிவு புரிய மா
தேர. ௧0௯

மன்னவநின் வாழ்மனையும் மற்றுனது பணிசெய்வோர் மனையுமிந்சப்
பொன்னகரத் தவர்மனையும் புகுவவட ரினப்பதங்க மென்னலின்னே
பன்னரிய பெருஞானப பரஞ்சுடரா மெயிரேயா பரன் யேகோவா
சொன்னனென றுரைதொகுத்தத் தொடுகழலோன் முகமகன்றத் தோ
ன்றல் மீண்டான். ௧10

அவ்வழிநின் றவனாகல ஆங்கணுறும் பணிபுரிவோர் அரகை கொக்கித்
தெவ்வடுபொ ரடல்வேந்தே செப்பிடச்சேன்செக்குக ணணியாகவெம்முன்
எவ்வளவு மிம்மோசே யிருந்திடுவான் இச்சனந்தந் தேவை யேத்தச்
செவ்வடை ள்குகவெகிப்து சேதமுற்ற துணர்ந்திலையோ செப்புகென்
றார். ௧௧௧

தூதவந்தோர் தம்மையந்தத் தோன்றலழைத் தும்பரனைத் தொழுதற்காகப்
போதுகீ யார்யாராங்கேசுமவர் யானறியப் புகன்மி னென்றான்
ஓதயிழைக் குந்தவநா முஞற்றுவதால் மந்தைநிறை பொருள்களோடெந்
திதத்தி ரிளைஞர்முதி யோர்சிறுவர் சிறுயி ளுஞ்செல்வோமென்றார்-௧௧௨

வேந்தனவர் தமைநோக்கி விழித்திருமின் உமைத்திக்கு மேவுங்கண்டர்
போந்திசெற் கும்மையுமும் புதல்வரையும் எவ்வாறு போக்கு வேன்யான்
ஆந்தகைமே லவனுமும்மோ டவ்வாறே யமர்சுமற்றவ் வானேரவன்று
நந்திடுவ லாடவர்க்கே யேசலிடை இதுவேநீர் விழைந்ததென்றான். ௧௧௩

தன்னுமடல் வேந்தனினவை சொல்லிமுன்நின் றெற்றந்தமைத் தூர்த்திவிட்
டான்

பன்னுதகை யேகோவா மோசேயைப் புர்த்தருளிப் பதங்கமற்றிம்

மன்னுசெழு நாட்டினிற்சன் மழைச் சூழியாகற்றாதுங்கூலத்தகாலின்னெ
உன்னுடைய செடுங்கரத்தைபோங்குசெனத்தண்டறைய யெய்க்கினுனெ.

அன்றுபகற் பொழுதுமுற்ற மன்னுமுதுதக் குணகற்றையகாட்டின்கண்
சென்றெதிர்வீ சிடவந்ததான் நிருமுதல்வன் வகலிலச் செறிவிக்காற்று
துன்றுபல திரனாகத் தொகைக்கடல்சா விட்டின்கண் சோர்வற்றிய
ஒன்றுவனம்பெருகுதமவ் வயர்காட்டெவ்வெல்லையுமொய்த்தற்றாமதோ.

இக்கொடிமையாயவீட்டி விதற்குமுன்னும் பின்னுநிலில் யிருளே மொ
ய்க்கப் [ந்

புக்குவைப்பை முசமுழுதம் புதரத்தமுன்சன் மழைச் சூழிந்த பொகாது
எக்கவின்சொன்பயர்க்கையு மெம்மரத்தி னகனிசையாய்பெய்தியுண்ட
மிக்கமரங்களிற்பமுனமேயபயிர் களிற் பசுமையீ ததனதே. ௧௧௧

தனக்குவந்தகொடிமையினைத்தரவேந்தனப்பொழுது தகங்காறவி
மணக்கவல்கொண்டொல்லையினில் ருவித்தகங்கய்வொற்றிவதனகோக்கி
உணர்கரியவும்பரற்குமுமக்குமெதர் பரறுபுரிவுற்றேனகபி
எனக்குறுமில்லிடரகலவில்கொருகாற்பிழைபொறுததம்யுமறையப்பொ
ற்றி. ௧௧௩

இம்மரணம்மாத்திரமே யெனக்காலவேண்டுமினென் திரக்கின்றெனென்
றம்மரணியேணதெது மவன்சமுநமொரினுமோசே யமலன்பாநஞ்
செம்மனத்தினொடும்பரவத் தேவுரத்தகோடையினை கீசச்செய்தான
வெய்மிகுமம் மேல்காலவ் விட்டின்கணச் செவகடலில் கிசுற்றனதே.

எகிப்துகளம்பதியினெல்லெ யெவ்விடத்துக்குடியிடர் மிகளேயிற்ற
மிகுத்திருந்தசலபமெல்லாந் வீந்தொழிந்தசொன்றொளிஊழ் மீத்தநல்ல
பகுததுணர்த்தற்கரியவனப் பார்த்திபவன் சூசினககமனப்பலிந்தமற்றால்
வகுத்தகுலத்திரவேல் மரபினர்க்களேகல்தடை வழங்கிலானெ. ௧௧௪

ஐயனியைவகிசுழ்ந்ததற் பினடல்மோசேமுக்கோக்கி யகவ்வாஊழி
கையதனையொங்கிடுக காரிருளிக் கலிளுட்டின கண்ணுண்டாமல்
வெய்யவிரூள் பரிசிக்கத் தக்கதவாய் விரலிபெய்கும் மேவுமென்முன்
துய்யவன்சொல்லுபுரத்தத் தொன்றல்புரிந்தனனநிபிரந் துன்னிற்றன்றே.

மருள்புகுந்தவயவேந்தன்மனமதென வெகிப்துகளம்பதியில்மல்கும்
இருள்புகுந்துமுன்றுநீ மிருத்தந்ரு வெவருமறுமுக்கண்டிமல்லார்
தெருள்புகுந்துதுயிலொழிந்து சேக்கையினத்திர்த்தலரா வெவருத்தேவன்
அருள்புகுந்தகோசேனாட்டகனமனைக டொறும்வெளிச்ச மமர்ந்ததம்மா.

வல்லிருளக்காற்றமல் வரவழைத்துமோசேயை மன்னினுக்கிச்
செல்லுதற்குவிடைகொடுத்தேன சிறுகருடன் கீர்டந்து தேவைப்போற்ற
வல்லபடிசென்றிடுமின் மந்தைகளும்பசுக்கிரையும் மன்னுமுக்கள்
இல்லகத்தின்சார்கிறுவி யெகிப்தினென்றிவ்வாரியம்பிடுனெ. ௧௧௫

அந்தமொழியவன்சுந அடல்மோசேயெதிர்கோக்கி யரசேயெவ்சன்
லித்தைகெறிபரற்கிடுமவ் வியன்பலிக்கும் கெந்தகைபலிக்குமெற்கத்
தத்திடுவ வெவையெவையென்றியோமத்தன்மைபிறர்சாலுமந்தைமே
உந்துகிரைத்தொகுதியிவை யொருக்கணைத்துந்தவறும் ஊடன்கொள்கோ

வந்துரைத்தாயெயேசுவா வியம்பியதண்ணுரைப்போலும் லிறைவனுள்ளம்
 துந்துமிகு சமன உதாயுதப்புரிந்தாளுதவினூலமலந்போற்றச்
 சென்றிம்மினைன்றிரேவெருக்கு விடையருளிச்செய்யானுகி
 தின்றுவடவ்மோசையை நீ அகல்க்காணையினி கோடுவென்றான். ௧௨௪

தரைவேந்தனிய்வாறு சாத்தியசொற்செலிப்படலுஞ் சற்றேநக்கவ்
 வுரையார் தவெழில்மோசே யுரைத்திடுநின் னுரைசால்கன்று உன்று
 சரைசேர்ந்தபெருங்கடல்போற் கடுஞ்சேனைபுடைகுமுற் காவல்வேந்தே
 வுரையார்ந்த விநிலத்துன் வடினமினிக் காணென்சொல் வாய்மையென்
 றான். ௧௨௫

யேசுவாமோசையை யெதிர்நோக்கி இன்னுமொருவாதையந்த
 மாசோவாமவன்மேலும் மன்னுகுகளின்மேலும் வருவிப்பேனாற்
 சேசோவானதன்பின்பு செலவிலவனுமைப்போகச்செய்யும்பேர்
 தோகோகீ ரேர்டுமென்றிவ் குருதபடியுமைமுழுதாத்தூர்த்துவானே. ௧௨௬
 அன்னபொழுதாண்மச்சு ளனைவருந்தம்மயலானுமவர்தம்பாலும்
 மின்னைய துண்ணிடையார் யேவியதம்மயலாராம் யி னூர்மாட்டுந்
 துன்னுவெள்ளிபொன்னிவீற்றூற் றுவல்குபணிதரக்கேட்கச் சொல்லென்
 றேதி

மன்னெகிப்துகாடர்சம்பால்மற்றிவர்மேல்விழிக்கருணைவரவுஞ்செய்தான்.
 பணைதெறுபோர்வயவேந்தன் பணிபுரிவோர்பார்வைக்கும் பகர்சனத்தின
 வகைகளுக்கு முன்மோசேமகாபெரியோனிவனென்றுமதிக்கப்பட்டான்
 தகைமருவுமடற்பார்வோன் சமுகமதைபொருவுமந்தச் சமயமன்றேன்
 ககைமருவுமுளத்தினொடு சின்மாற்றமெதிர்நோக்கிநலின்றுளானே. ௧௨௭

அம்மவறியையனிர்காட் டகடுவெற்றானெழலும் றணுசும்போது
 தெம்மடிபோரடல்வேந்தன் நிகழரியாசனயிவர்முற்செம்மலாதி.
 இம்மிருகாட்டினிற்றிரிகை மருங் கெனுமுமெந்திழைதன்நலைச்சனீரும்
 எம்முதற்பேரெடுவிலக்கி னெத்தலையீற்றினமுமிற்திடுவென்றான்.

ஒல்காதபுகழெகிப்தில் முன்னேணும்பின்னேனுமொருகாலத்தும்
 இல்லாதபெரும்புலம்பலெய்திடுமாங் கீசிரவேல்மரபினேருட்
 செல்லாதெம்மணிதருக்கும்விலக்குசுட்டுத் தெம்முறையாயோர்காயேனும்
 கில்லாக்காவைசப்பதிலைரித்தனருள் விசற்பயிதூரீர்காண் பீரே. ௧௨௮

தக்கலிறல்வேந்தேயுன்றன்பணிசெய்யிவரயாருஞ் சார்த்துபோற்றி
 யிக் கலிவரயாவரையும் கொண்டகல்கவென்மென்முன் விளம்புலாரால்
 இக்கலினாட்டினையதன்பின் யானகன்று செல்வனெனலிவ்வரீரேதி
 உக்கிரமாஞ்சினத்தொடுவேந் துறுஞ்சமுசுமதனையவனொருவினே. ௧௨௯

அற்புதயீக்கென்றால் காவதற்கேயெகிப்துகாரரணுவ்சன்
 சொற்செவியிற்சேரானென்றெம்பெருமான் மேரகேசுக்குச்சொற்றுளானால்
 ஒற்றரவ்வேந்துறுஞ்சமுசுத் துளுற்றினரவ்வகையனைத்து மொப்பில்பெம்
 மரன்

முற்றவனெஞ்சினக்கடினமாக்கியதாலவர்க்குவிடைவழவுளலானே. ௧௩௦

மோசே துதுசென்றபடலம் முற்றும்.

௫. பஸ்காவிரதப்படலம்.

ததுசென்றே நிருவரையுந் தொல்வெளிப்தவனகாட்டிற் றாயோன்பார்ந்திம்

மாதமிருவிசேடமதாம் வருடத்து முதல்மதியாம்வருத்தக் காண்மின்
மேதருயித்திக்களிடைமேவியபத் தாத்தினத்தில் விழைவுளெலும்
நீதல்லுயீசிவேற் செனமியற்றுஞ் செயலுளது தெரிக்கக்கொண்மோ. ௧

வீடுதொறுந்தலைமையினராயிருப்போர் வீடொன்றுக் கொவ்வோர்குட்டி
ஆடுதெரிக்க்தென்கொள்கவோர்மனைவிலான்றறையிலதையுண்ணக்
கூடுமயலகத்தவளே டொன்றெடுத்துக்கொள்கடவர் குறித்தவாளின்
நீடுதொகையுணவளவுக் களவெயாய் கிசுழ்த்துபுநன் றேரவேண்டும். ௨

அப்பறங்கள் பழுதறமோராட்டை யினக்கடாக்களையாகவேண்டும்
செப்பமுறுஞ்செம்மறியில் வெண்ணையினிலேனுமதைத் தெரிந்தென்கொள்க
கைப்படுத்திப் பதினாண்டினக்காறுத் கட்டிவைத்துக் களறுமொவ்
வொன்

றெப்பெரியசபையினரும் அந்தியினிற்சேதித்த வியற்கையர்மால். ௩

சேதிக்கும்போதுநிரஞ் சிறிதெடுத்துத்தாமமுது செய்யில்வாயிற்
போதுற்றநிலைக்கால்களிரண்டினிலும் பொருந்தியமேற்படியின்கண்ணும்
மீதுற்றுவிழ்த்தெழிக்க மென்றசையை யங்கியிடை வெதுப்பியல்விற
நீதற்றபுளிப்பிலடை கசப்புறகீரையினேடுந் தின்கமாதே. ௪

பச்சையதாயன்றகறும் பானீயத்தவித்தமன்ற பறக்கடத்தம்
உச்சிதமாஞ்சிரமுதலாமுறுப்புநனை யலைகத்தே வெதுப்பியுண்ட
மிச்சமதாயவற்றிலொன்றும் மிருமிரவுவிடிவளவுமேவொணுது
அச்சவையுண்டேமுறில் அனலகத்திலதகனமாகவன்றே. ௫

அன்றியுதம் இடைக்கச்சை யரைக்கசைத்தம் மடியினையிற் றெடுதோ
லாக்கித்

துன்றியகைக்கோல்பிடித்தே சீர்துன்னியிருத்திவுணுத் துப்பிராக
மென்றிடும்போதினிலதனை விரைவாகப் புசித்திதெல் வேண்டுகண்டிர்
என்றமுறுந்தனிமுதலா மெக்கொமான் பஸ்காவீதெனத்தேர்வீரே. ௬

அவ்விரவிலெகிப்தணிகாட்டகத்திலெவ்கும் யானனுசியாக்காக்குற்ற
ஒவ்வொருவன்றலைச்சுளுட னுறுலிலக்கின் றலைப்பெறெவ்வொன்றுமா
ய்த்தே

இவ்விதமாய்ப் பிரபுக்களெவர்களைபுத் தண்டிப்பல் யானே தேவன்
செவ்விரத்தம்ப்பொழுதுஞ் செருமனைக்கண்டையானமாகச் சேரும். ௭

அக்காமல்வடையாளமனைக்கண் டெவ்வீட்டப்பாலாவென்
கொக்காரமுலர்ப்படப்பை ருவவுமக்காட்டகர்மேனாக்கொடியதநிம்ச
சக்கரவாறையும்பார் சாராதென்பதைபறிவீச் சாற்றுயிற்
யீக்காதின்முய்கீஞ் குச்சமொவ் குறியாகவருத்துக்கொண்மின் ௮

உத்தினத்திற்றலமுறைக டோதாமக் ருக்விரத முறவேசெய்யின்
 நித்தியமாநியமமதா கீரதனையாசரித்தல் நெறியேயாமால்
 சுத்தமுறும் புளிப்பிலப்ப மெழுநாமுந்துய்க்கமுதற்றினத்தி கண்ணும்
 ஷுத்தபுளிப்புமுறாமும் வளமணையினத்தினில் கீர்வைக்கொளுதே. ௧

ஒதற்றவித்தினக்க ளுடுபுளித்திடுமப்ப முண்போர்யாரும்
 திதற்றவீரவேற் சபையினின்றுஞ் சேதிக்கப்படுதல்வேண்டும்
 போதற்றமுதற்றினத்து மேழாநாட்போதினுமே புரிசுவீரால்
 பேதற்றவுணக்கரும மலாதவற்றிற் பிறிதியற்றல் பெற்றியன்றே. ௧௦

உங்கன்பெருஞ்சேனையையா னுயரெகிப்துநாட்டினினின் நெருங்குசெ
 ல்ல

இங்குபுறப்பலேக்குமித்தினத்தி லியற்றுவதா லியம்புமிந்தப்
 பக்கமில்சீர் விரதமுறல் பாண்மையதாஞ் சதாநால நியமமாகத்
 தக்குறதுந் தலைமுறைகடொறுமிதனைத்தவறாமற் தகக்கைக்கொள்வீர். ௧௧

முதல்மாதம் பதின்மூன்றாச் தினத்தந்தி முதற்றொட்டு மொழியத்திங்க
 ளாதின்பூவேழாந்தினமட்டாகவே புளிப்பிலப்பமருந்துங்காலம்
 இதமாசப்புளித்தவுணவெதுவுமுண்ணும் பரதேசியெனினுமீக்க
 சுதமாகக் சுதேசியெயெனினுமிதச் சபையின்றற் தொலாததல்வேண்டும். ௧௨

புளித்தவுணவெதுவெனினும் புசியாமற் புளிப்பறவே புரிந்தவப்பம்
 களித்திருக்கீஞ் சகலமனைக் கண்ணுமுணல் துமர்யார்க்குச் கடனென்
 பாயென்

றளித்தபெருந்திருக்கருணை யமலனுரைத்தனனவ்வாறன்றுமோசே
 ளிளித்திசிரவேலரினுண் முதியோரையோரிடத்தே விழைந்துகூட்டி. ௧௧

(வேறு) உங்களுக்குடம்பப் படியேகீ ருற்றவாட்டுக்குட்டிதெரிந்
 திங்கப்பசக்காலினைச்சேதித் தீசோப்பதனின் கிளைத்தண்டை
 அங்கைப்படுத்திக் கிண்ணமதிலந்தவுதிரமதிற்றேய்த்துத்
 தக்கும் மனையின் வாயிலின்மேற் சாரும்விட்டந்தனின்மேலும். ௧௪

இரண்டுநிலைக்கால் மீநினுமே யெய்தும்படியாத் தெளித்திடெயின்
 திரண்டுமெப்பமொடுகீயர் சேரிண்மனைவாய் வெளியில்வரா
 திருண்டகங்குல்விடியவளவுமெவருமிருமினயேகோவா
 மருண்டமனஞ்சே ரெகிப்தியார்பால் மருவியவரை வதைத்திடெயால். ௧௫

மற்றப்பொழுதம் மனைவாயில் மருவுமுதிரக் காண்டோறுஞ்
 செற்றங்கணுகுமவனீலீர் சேருமனைக்கண் சேரவிடா
 தற்புற்றிரலீற் றனிமுதல்வனாங்கும் மில்வாய் கடந்துசெல்லும்
 உற்றுங்குலத்தோர்க்கிஃதென்று மோவாநியமமெணக்கொள்வீர். ௧௬

விள்ளவரியபெருமகிமை விரவுத்தகைசேர் பெருமுதல்வ
 னுள்ளக்கருணையதனாலே யுக்காத்தறிருவாக்கின்படியே
 கொள்ளுமக்கூத்தருநாட்டிற் குறுகிவதியும் போதினில்கீர்
 தள்ளவரியவிவ்விரதந் தனைக்கைக்கொள்வீர் தவருதே. ௧௭

இன்னபடி கீர்புரிசாளில் இதுகீரியற்றவெண்ணையென்றும்
பின்னக்குகிக்குழுக்குவந்தோர் கேட்பாரென்னிற் பெருமுதல்வன்
முன்னரெகிப்பதையடித்துழியெம் மூதல்சுடந்து புரந்தனித்தான்
அன்னசருணைக்கற்றிழையீதாமென்றறைவீரவர்க்கென்றான். ௧௮

பன்னவரிய தனிமுதல்வன் பணியைக்கடவாவெழில்மோசே
சொன்னமொழிகேட் டெதிர்தாழ்த்து தொழுதாங்கிசிரவேல்மரபோர்
அன்னபரணங்கிருவருக்கு மறைந்தமொழிபோல்வழுவாமற்
துன்னியியற்றிமுடித்தார்கள் துயரமனைதநர் தொலைந்திடவே 1௯

இருள்சேர் கக்குல்மத்தியினிலெம்மனெகிப்துகநர்புரக்கும்
மருள்சேராசஞ்சனமேல் மன்னுத்தலைச்சன்முதலாகப்
பொருள்சேரநகாட்டெவ்வெவர்புறந் புதல்வர் விலங்கின்முதற்பறளும்
அருள்சேர்பவரைப் புரந்திடுவானடித்தானெவருந் துடித்தெழுந்தார். ௨0

புல்லாருறையுமந்தகெடும் புன்மாநாட்டினிடைருணை
மில்லாதிருந்த மனையிலையிதனெ லநகாட்டெவ்வெய்க்கும்
எல்லாவிலவத்தறுவோரும் இரங்கிப்புலம்புமாறதனல்
சொல்லாவடக்காப் பெரும்புலம்பல் துன்னிற்றந்தத் துன்றிரவில். ௨௧

பலகாவிரதப்படலம் முற்றும்.

௧. மீட்சிப்படலம்.

துற்றிடுகக்குவி னன்ன துணர்ந்திடு தொல்லை யெகிப்திறைவன்
ஒற்றரையங்கு னழைத்தமந்தம்முட னெவ்வையி னீவ்ருவண்
உற்றிடுமென்சன மத்தியி னிசறெழ லுற்று நடத்தொருவிச்
சொற்றுளவப்படி பூசனைகீர்தொழு தாயவனுக்கிடமின். ௧

மன்னிய மந்தை யினத்தையு முந்தொறுவர்க்க மனைத்தையுரீர்
பன்னியவப்படி கொண்டு படர்ந்திடுபாதையை கோக்கிடமின்
என்மிசை யாசியு மோநிடுவீரென இம்முறை யவ்விறைவன்
துன்னிய வீரிர வேலவணின்று தொலைந்திட வோதினனே. ௨

இன்னகர் வாழ்பவ ரெம்மவர்யாரு மிறத்தன ராமெனவே
புன்னின ரீசிர வேலரையிக்க பதைப்பொ டனுப்பிவிடற்
குன்னி யெழுப்பினர் முன்பிசைபிண்டிபுனிப்பினையொன்றுவதன்
முன்னுடை யிற்கொடு தோளிடையிட்டவர் முந்திசுடந்தனரே. ௩

முத்தற பொற்ற னுரைத்தது போலவ முதுகரைத்தவர்பார்
றத்திடு வீருயர் வெள்ளி பொனின்பணி தருமுடை யென்றிவர்க்கள்
புத்தியுடன் பரவுற்றன ரெம்மிறை புரிதயை மற்றிவரீமேல்
உத்திட வுய்த்தளி னல்கவி காறவ ருடையன வெனவினரே. ௪

(வேறு.) ஶீரிலங்கு யிராமசே சகன்றிரர வேலரினஞ் சிருரேயல்லால்
ஆரிலக்கம் புருடர்சுடர் தப்போது சக்கோந்தி வணுகிரால்
வேறுநிலத் தன்னியர்பல் லோராடு முதலான யிருகவர்க்கம்
தூறிலக்க கிருத்தவையும் கூடசுடர் திடவக்கே குற்கிரே

6

ஆங்கவர்க்கன்கொபெடர்ந்தஅரிச்சண்ணம்புளிப்படையாதிருந்தவாற்றால்
வீங்குபுளிப் பிலாதவடை வேலித்தாரவரெகிப்தை விரைவினோடும்
நீங்கிவழிச் சென்றதனால் நெறிக்குணவு பிறிதொன்றும் கோந்திவாரால்
ஒங்குமெகிப் தினிலிவரவாழ வற்றாண்டுநோனூற்றி நெடுமுப்பானே. ௬

இவ்விரவி வெங்கேமா நெகிப்தினினின் ஶீசிரவேல் மரபினோரை
ஆவ்விரைவி னகலுவித்து நடத்தலுற்று னச்செயலா லினையகவஞல்
திவ்வியனாமவற்கெனவேயாசரிக்குஞ்சிறப்புடைத்தாய்ச்சேர்ந்ததினினோர்
செவ்வீதினிற் றலிமுறைகடொறுங்கைக்கொள் தேவநிசிரிற்றத்தவீதே. ௭

சொல்லரிய பரநெகிப்திற் றாதுசென்றோ ரிருகவரையுந் தோகுத்துகோக்கி
வல்லபசுக் கால்தியை வகுத்துரைக்கக் கேண்மினுங்கள் மரபின்கண்ணோ
ரல்லவரா மந்நியரு ளெவனெனினூ மதனையுண்ண லடாதேயாகும்
கல்விருத்த சேதனஞ்செய் தன்றியுண லடிமைகளும் நண்ணொணாதே. ௮

உற்றபர தேசியமுடங் குறும்பணிசெய் பவனுமதை யுண்ணொணாது
தற்றமனை யகத்துவைத்துத் துய்ப்பதன்றி வெளியினிடை சொற்பமேனும்
மற்றினையபசுக்காவாம்பாமிசத்தைக்கைக்கொண்டு வரவொண்ணாது [மின்
சொற்றவதனென்பினொன்றுந் துணிசெய்தலடாதென்றுந் தொகுத்துத்தேர்

மன்னியநுக் குலத்தவரும் மற்றினை யாசரிக்க வழுவொணாது
அன்னியனா மொருவனுன்பா லமர்ந்தினை யநுசரிக்கு மவாவற்றானேல்
துன்னியதன்புதல்வரொடுஞ்சொல்விருத்தசேதனத்தைத்தொடர்ந்துசெய்த
பின்னிருந்து சதேசியைப்போற் பெட்பினுடன் கைக்கொள்ளப் பெறுவ
ன் மாதோ. ௧0

தற்றவிதிப் பிரமாணஞ் சதேசிகட்கு மும்பாலிற் றொடர்ந்து நண்ணி
யுற்றபர சேசிகட்கும் விசற்பமின்றி யொன்றேயா யிருத்தல் வேண்டும்
மற்றிதுபோற் புரிமினென வானவனிம் மாற்றமெலாம் வகுத்தஞ்ஞான்று
சொற்றனைப்படியவர்க்க்சோர்வின்றியினேவோருந்தொடர்ந்துசெய்தார்.

கொத்திலகுமலர்ச்சினைக்காக் குலவெகிப்து கரட்டினின்றுகுறித்தவாறே
ஒத்திருக்குமுயர்புடையோரொருவரும்றுயர்ந்தருளுமொருங்கோமான்
மெத்துபுச்சீசிரவேல் வியன்மரபைச் சேனைகளாய் விழைவினோடும்
அத்தினமே புறப்படுவித்தன்னமலற் காரொப்பா ராயுக்காலே. ௧௨

மற்றதன்பின் மோசேயை வானவன்பார்த் தீசிரவேல் மரபினுள்ளும்
உற்றபல விவங்கினுள்ளும் கருவினிவற் றுகித்தமுதற்பேறியூவும்
பற்றினுடனேயெனக்குப்பிரதிட்டை புணல்வேண்டும் புகரக்கேண்மோ
தற்றவையனைத்துமென தாமெனவே துன்றருளாற் சொல்லினோனே. ௧௩

குதிலனன்றிரெவேற்றெருகுதிமுன்போய் கமரக்காள் சொல்லக்கேண்மின்
 த்தறகீர் செறிந்தசிறை வீடாகு மெகிப்தினின்று தேவனும்கை
 மீதுயர்தன் கைப்பலத்தால் மீட்டசலச் செய்தனனூல் வுட்டுக்குகிப்
 போதுயகீ ரித்தினத்தை மறவியின்றிப் புரட்செய்தல் புரிசுதீரே. ௧௭

இவ்வாபீ பெறுமதியி லித்தினத்தே புறப்பட்ட மியப்பக் கேண்மின்
 எவ்வாறு மனக்கரியோ னின்பாலுந் தேனும்ல்கு மெழில்சேர் நாட்டைச்
 செவ்வாறு நினைக்கருள்வ வென்றூணை செய்ததுகா னுராராதி
 தெவ்வாழ்வு பெறுவதுமாந் தேயமதிற்சேரவுனைச் செய்யும்போதே. ௧௮

அம்மதியிலாசரிப்பீ ரெழுநாளும் புளிப்பிலப்ப மருத்தல் வேண்டும்
 எம்மகிமைத் தனிமுதல்முன் னேழாகா னனுட்டிப்பொன நிருக்குமன்றே
 அம்முளிப் படைகாணப் படுதலுடைய லாகாது புனித்தமாலும்
 உம்மணிகாட்டெல்லையின்ச ணெவ்வீடத்துமுறாபடி யொழிக்கமாதோ. ௧௯

அத்தினத்துன்புதல்வனைப்பார்த்தன்றெகிப்துகாட்டினையானகன்றபோது
 நித்தியநின் மலனெனக்கு நிகழுவித்த அச்செயலி னிமித்தமாக
 இரத்தினத்து மியற்றலென்க இஃறவன்விதிப் பிரமாணமெனறு முன்வாய்
 வைத்திடவு முன்னகையிலோர் அடையாளமாகவுமே மருவுமாறும். ௨௦

உன்னிருகண் களுக்கிடையே யுற்றிஃதோர் ஞாபகமாங் குறியேயாயும்
 மன்னிகு கைப்பலத்தால் வானவனின் நெகிப்துவளம் பநயினின்றே
 நின்னையெழுந் திடப்புரிந்தான் கீயதனூலாண்டுதொறும் திகழ்ததங்காலக்
 துன்னுகிரமப்படியே சேர்வின்றி இந்நியமம் தொடர்ந்துசெய்வாய். ௨௧

முன்னிறைவ னுனக்குமுன்றன் குலத்தினர்க்கு மாணயிட்டு மொழிந்த
 வாரே

உன்னையடற் காணுன ருறைகாட்டிற் சேர்த்தனை யுனக்கேதத்த
 பின்னூதரச் துதித்தமுதற் பேறனைத்தும் விலககின்முதற் பேறியாலும்
 பன்னரியபெருங்கருணைப்பரம்பொருட்டுப் பிரதிட்டைபண்ணுகாயே

அவற்றிலுறு மாண்கனெல்லா மனவில்லாத் தனிமுதல்வ னுடையவாரும்
 கவிறுசுன்றகத்தவத்தின்முதற்பேறாய் கண்ணுமொவ்வொன்றினையுநடி
 இவற்றினையொவ் வோராட்டுசுருட்டிகொடு மீட்டிடுவையின்றேலன்ன
 எவற்றினையுந் கழுத்தொடிப்பாயெம்மனிதமுதற்பேறும்மீட்டல்வேண்டும்

பின்னாசி லுக்குலத்தப் பின்னாகளி தென்னையென்றற் பெருமைமூர்த்தி
 அன்னாளி ஞமடிமைத் தனவீடா யமர்த்தவக்காட் டகத்தினின்று
 தன்னூருக் கைப்பலத்தாற் புறப்படச்செய் தனெனம்மைத் தரணியாரும்
 மன்னாதுமுதல்வனருள் வாசகம்போ லெமக்குவிடை வழங்கானுகி. ௨௨

கிலைத்தமன வலிகாட்டி கின்றதனூல் நிமவனக்காட்டஉர்க்கு செல்லாத்
 தலைப்புதல்வர் தமையுமிரு கைகளுக்குட் டலைப்பேறு தமையுமுற்றக்
 தொலைத்தனன்மற் தநனூல்யான் தோன்றுமுதற் பேறுமான் டொருதியெ
 ல்லாம்

அலைத்துவமான் திருமகிமைமலனுக்குப்பலியாக அளிக்கின்றேனே. ௨௩

மிக்கவென்றன்புதல்கருக்குள் மேவுதலைப்பெறணித்த மீட்டுன்றெனல்
தக்கபுரையேகோவா வெகிப்துகார் தலைபுரங்கள் தனக்கச்செய்த
அக்கருணைக்கிதுவுக்கைக் கண்டபாணமாவுநின்றிருகண் ணும்
மிக்கதெற்றியாவும் மேவுதவென்றவனிடத்தில் விளக்கவென்றான். ௨௬

வெங்கடலம்பெருந்தான விறல்வேந்தனிவர்க்குவிடை நல்கிமீண்டும்
இக்கடல்வெஞ்சமரில்வந்தா விவர்க்கலங்கியெகிப்துறவுக் கூடுமென்றப்
பொங்கடல்கொன்பெவிஸ்தர் தலவழியணித்தாய்ப் பொருத்துகினும்போ
க்கிலாது

செங்கடலத்துறைவனத்திற் றேவவரைச்சுற்றிவழி செலச்செய்தானே. ௨௪
அணியணியாயனை யோர்கனக்கேரின்றெழுந்தனராக் ினையகால
திணியுயயோசேப்புமுன்னாட் டேவருளாற் காணுநீர் சேருங்கால
அணிபெறவென்னென்பையுக்கொண்டடைதிரென ஆணைசெய்வித்திரு
ந்தவாற்றால்

தணிவறுசெம்புகழ்மோசே தானதையுக்கொண்டவழி சார்ந்தானன்றே.. ௨௫

சுக்கோத்தினின்றெழுந்து சுரமதன்பாலெல்லையினிற் றெருமேதாயிற்
புக்கார்கள் பாளயத்திற் புங்கவனங் கவர்க்கிரவும் பகலும் போத
மிக்காமெல்லிடைநடத்த வியன்மேகத்தறியலொளி விளக்கியல்லில்
அக்காலவழிகடத்த அக்கினித்தாணிலுமாகி யவாழ்முன்சென்றான். ௨௬

இகலுடைய கடியமனத் தெகிப்திறைவன் சிறையிடைசின்றிசிரவேலைப்
புகலரியவல்லமையால் மீட்டுவழிகடத்துமுயர் புனிதமூர்த்தி
பகலிடையுற்றங்குவழி பட்டுவிக்கப் பணித்தமுகின்றம்பமோடு
மிக்கலுறாகாரிருளிரவில் விதித்தவக்கித்தறியினையும் விலக்கிலானே. ௨௭

(வேறு.) மேலவன் மோசேதன்னை விழித்துசீர்மீண்டுசென்று
கோலமார்மித்தோலுக்குக் கொள்கடலினுக்குமுடே
சீலமார்பாகால்சீபோன் செழும்பதிக்கெதிரதான
பாலமர்பியகிரோக்கிற் படர்க்கிறத்தகனின் பாக்கே. ௨௮

பரவையங்கரையின் கண்ணே பாளயயிறக்குமாறு
விரவுசீரவேலர்க்கு வினம்புக வெகிப்துகாட்டின்
புரவலனவரிந்காட்டி னகத்துளார் புறஞ்சூழ்வெங்கான்
மருவுறவடைத்துக்கொண்டதென்னவே வுருப்பானன்றே. ௨௯

அப்பொழுதிவர்கடம்மைத் தொடர்ந்த அவனுள்ளத்தை
வெப்புறக்கடினமாக்கி மேல்வன் யானையென்ப
தப்பிடவேந்தனாழமவன்படையினைத்தினுலும்
இப்பதியவர்க்கென்மேன்மை தெரிதரவியற்றுவேனே. ௩௦

என்றுரைசெய்தானிவ்வாறவர்களுயிறுந்துற்றார்
சென்றனரென்னுஞ்செய்தி செவிப்படலோடும்வேந்தும்
நின்றானெழுந்தவகெனஞ்சுகழ்பேகித்தன்றே
இந்துகம்பணிசெய்யாம லேகோவலிடவென்னென்றார். ௩௧

எனையம்பதிகன்யாவு மீனையிலாவெளித்துணை
 ஓனையைத்தொன்றும்வைகாளுமுவிற்றர்ரத்தவேந்தன்
 காணையுற்றகலுவலோரைத் தடுத்திடக்கெடுத்தேருர்ந்து
 சேனையககடவினெடுஞ் செங்கடல்வேகைச்சென்றான்

௧௨

(வேறு.) தெரிந்துகொண்டவறுதறுமண்டிருவ்கொடேருமன்னபெருரை
 ட்டினே

திரிந்துகின்றபரி யிரதம்யாவுமணிசெய்துசாரதிசன்சேரவே
 வரிந்துகொண்டசிலையைத்தகைக்குரிசில் வன்மனகொடு தொடர்ந்தன

பிரிந்துசென்றவர்கள் மிக்கவல்லமை பெறக்கிடத்தெழுதலுற்றுளார். ௧௩

பாய்பரித்தொகை யனைத்துமாவிரத பந்தியுள் குதிரைமறவருள்
 காய்சினங்கதலு கடபதாகினுமா யெகிப்தியர் கடற்றுறை
 வாயடைந்திசிர வேலர்பாளயம வதிந்துகைகு மலமயந்தனிற்
 போயடர்ந்தனர் கனிவர்கள் கண்டுகனிபொவகுமச்சமுனமெய்தினார். ௧௪

(வேறு.) உற்றுடற்றரிது கேகபோடுசுடிசுடரீடவனியோடிடேல்
 அபுதன்சமர மலர்நமக் கதலியாயுடற நமழி ரேரே
 முற்றுமவ்வழி தநிக்கலகசுதி முநதி முநதியோடல் போறுபால்
 துறடர்நடுபொடி சுற்றமீதுகனி துள்ளியிடுகு புரமியே.

அலகில்வெவ்கொடுமை யானறாந்துசெய லற்றகடடாகாகாவிடு
 சலகமிககவரை யகிலகாதலிட கடுகரீதபுரிசிரவே
 உசைவாரிதய னாடுகொண்டேடர் அறகடாநடுவதரகுறம்
 பலகலங்கனென வுலவிவினறபரி பரதயிட்டுவரு மிரதமே.

மீறலைத்திரனெழுந்துகொடுவேலைய்க் கரையினுறையிப்ப
 பாறலைக்குதிரயன்மறிசுதபெருமற்புதன்சனபழுங்கலை
 கோறலைப்புரி தருவ்கொடும்படைகள் கொண்டிபெய்ததெழுபாதிசன்
 ஆறலைத்துவரு கன்வரிவ்நிரங்கனாகுமெனனவடர்வுற்றவே.

ஒடுபாய்பரியுளைதயுங்குடி அந்தமுநதிரசுவோகையுள்
 சாடுவான்வயவரோகையும் பொருளில் சமரயாமுறவிலுளைதயும்
 நீடுகாகனபொலிகுமோசைபொடு நோக நமண்நுதிரைவிடுமெல
 ஆடுசெங்கடலிரவாரமு யடவகரிசுறெதிரநிர்ந்தவே.

(வேறு) இலகுமெம்படைகள் கைகொண்டிவ்வகைபெய்திர்ச்சேனை
 ள்லயயக கொதுங்கு பேலோன சனத்தெநர் விரவுஞ்செய்கை
 உலகினுத் தமர்க்குசுதிமை யுறப்புரித் தலைவே செய்ப
 அலகையின் கொடியதானை மடைந்தன வாயதம்மர.

காண்டகு மகமையேலோன் கருணபெற் நெழுமின்ஞெய்யேன்
 தீண்டடர்நடுகீ ரென்னில் யாணயுபாய்ப்ப செய்நே
 மூண்டெழு மெகிப்தித்தமைய முனிதுகை கீட்டிற்றென்ன
 கீண்டசெஞ் சலதுயர்ந்து ரெடுந்நிரை பெறிந்ததன்றே.

அஞ்சியெம் பரணேநோக்கி யணையவ ரோலமிட்டு
வஞ்செழில் மோசேமுன்னர் விரவீயெமகெகிப்பில்
எஞ்சிடம் பிரேதச்சேம மிடுஞ்சுழி யில்லையென்றே
துஞ்சிடக் காணுக்கெம்மைத் தொகுத்தழைத் திட்டதத்தோ ௩௫

இன்னகீ யெமக்குச்செய்த தென்னியாம் வனத்திற்காத
றன்னினு மெகிப்துநாடர் தம்பணிபுரிதல் நன்றாம்
அன்னவர் பணித்த வேவலாற்றிட விடுகெவன்றே
முன்னராக் குணக்கியாங்கள் மொழிந்ததின் ருசொல்லென்றார். ௩௬

அன்னவ னவரைநோக்கி யஞ்சலீ ரமல னுங்கட்
கின்னநந் தினத்திற்கெய்யு மிரட்சையை யிருந்துகாண்மின்
துன்னுமில் வெகிப்துநாடர் தொகுதியை யொந்போதத்தம்
மன்னவிப் புவியனீவீர் மற்றினிக காண்பதின்றே. ௩௭

எகரைத் திருமெய்ஞ்ஞான இறைவனித் தினத்திலுங்கட்
காகவே யினையசெவ்வ ரணைவரு மடியுமாறு
வேகமாஞ் சமரஞ்செய்து வியனருள் புரிவனீவீர்
சாகலீ ரோலஞ்செய்த றவீர்கிரை னறுரைத்தானன்றே. ௩௮

ஆசிலெம் பரன்மோசேயை அப்பொழுதழைத்தின்னேரீ
நீசிரவேலர்தம்மை எழுந்துமுன் னடகசச்சொல்வாய்
சேசுறுதண்டமோங்கிச் செநகரீட்டியிந்த
வீசுதெண்டிரகொள்முநீர் வேலையைப்பிரியச்செய்யே. ௩௯

அப்பொழுதிரவேலர் அத்தியின் மத்தியூடு
செப்பமாயுலர்ந்துதோன்றுந் தரைவழிசெல்வான்றே
உப்பெருந்தெவ்வரும்மைத் தொடரநெஞ்சரமதாக்கி
ஒப்பிலான்யானையென்ப துணர்ந்துவுலவருக்கென்றான். ௪௦

போதுறுமிசிரவேல்முன் போந்தவப்பொருவில் தேவ
துதுவன் பின்னையானுன் துலங்கியமேகத்தம்பம்
ஒதுறுமிவர்கள் முன்னின் ருதுவக்கிப்பின்னிரவில்முற்றும்
திதுறுந்தெவ்வர்கிட்டா திடையினிற்சேர்ந்ததம்மா.* ௪௧

கெய்யவர்கொடுஞ்சேனைக்கு மேகமுமிருளுமாகத்
துய்யவனருளால்வந்த மேகத்துண்டுன்னிற்றமாற்
செய்யவீசிரவேல்மக்கள் திரளுக்கக்கிரவிணுமும்
மொய்யெழிற்சோதியாகி யவ்வடைமுடுகின்றன்றே. ௪௨

* இருதிருத்தவர்க்குமுடையெய்தியமேகத்தம்பம்
ஒருபுறந்துயோர்மற்றை பொருபுறந்தீபொரென்றும்
புருவறநித்தீர்ந்ததற்கு வானவன்மனைமேபோடும்
பரிவுறத்தோன்றுந்துய்ய பத்திராசனமேபோடும்.

கரத்தினையோசேயன்ன் கற்பனைபோனீட்டுற்றான்
உரத்தழிகாற்றினாலே யொப்பிலானிரவுமுற்றும்
அரத்தவாரிதியையன்று விலகிபாங்குலர்ந்தவைப்பு
வரத்தருமாற்றலுளீரில் வந்ததுபிரிவுமன்னோ.†

௯௩

கறக்குதெண்டிரைகீர்வாரிக் கண்ணெவிரவேலர்
வறந்தவைப்பதன்மேலாங்கே வழிக்கொண்டு கடக்கலுற்றா
இறங்குமப்பதவைதன்னி விருபுடைமதிலாமென்னைச்
சிறந்தகீர்பிரிந்துகிழ்ச்சு செங்கடல்கின்றதன்றே.‡

௯௪

(வேறு.) பாடலத்திரனாமோடுகீடிசுரத பந்தியுற்றாகவயவருங்
கூடமொய்த்தடலெகிப்தரும்கெடிய கூலவாரிகடுவாயினார்
ஆடவ்வஞ்சகரை அற்புதத்தறிகன் வழியதாயமலனக்குபார்த்
தீடழிந்தவர்கலக்குமாறுதன தெறுன்வெளிப்படவியற்றினான்.

௯௫

உருங்கழன்றுவிழஉற்றகீடிசுரத முறுவருத்தமுடனுய்த்தமம்
மருள்புருத்தமன வஞ்சரஞ்சுவயர் வானவன்செயலினோடுவோம்
அருள்புரிந்தவர் தமைப்புரக்கவன வற்றவானவனடர்ந்துவெஞ்
செருவெமக்கெதிர்வினோத்துளானிஃது திண்ணமென்றவர்கள்செப்பினார்.

௯௬

இருணிறைந்தகடு நெஞ்செகிப்தியருமிரதமும்புரவிமறவரும்
அருணவெங்கடலி னிடையமிழ்ந்தவுனடற்கரத்தையெதிரீட்டெனத்
தெருணியந்தவுள வெஹற்றனோடனவில் தேவுரைக்கவவளீட்டினான்
தருணபானுவெழுகாலியிற்சலதி தனதுமுந்துநிலைசார்த்தே.‡

௯௭

† கொலைதிரண்டொழுக்கும்வைவாட் குறுகலர்குமுமுன்ருவத்
தலைதிரண்டொழுமுடையலோன் சனஞ்செலச்சார்தபாபை
அலைபுரண்டொழுசெவ்வெலையதனிடையாயதோற்றம்
மலையிரண்டுமன்னும் வளநகிபோதுமாதோ.

௯௮

உலகினிர்செக்கர்முந்நீர் கன்னிகைநிறநாரம்
விலக்குறறுற்றக்கடேமேவிய பெரியபன்னம்
கலக்குறப்பொருவெவ்வவைவாட் கடுந்திறலெகிப்தநாடா
குலக்கனின்பிணக்கன்பெய்யுங் குழிபெணக்குலவிற்றம்மா.

௯௯

‡ நிகழியமகிமையேலோன் ிடருணடைந்தவேலை
மத்திபந்தலத்தினுடு வருமிடர்கடந்துயிக்க
பத்தியினொழுக்கக்கொண்டு படர்ந்தருமிரவேலர்
முத்தியைநோக்கிச்செல்லும் மூதுணர்வானரோத்தார்.

௧௦௦

§ முன்னினக்கொடு படர்ந்தசேனைநனை முடுகிமுட்டானிகடுகியே
வன்மனக்கொடுதொடர்ந்தசென்றவடல் வஞ்சகெஞ்சுடைபெகிப்தியா
தன்சுருங்கடலி வீடுமாழயிசைதொக்கமிழ்நிவிடர்நன்னுதல்
பன்சுருங்கொடுமை பண்ணினோர்நரக பாதலத்தில்திழலொத்ததே.

௧௦௧

மீக்கினர்ந்தபொருதிசிரவேற்றிரை வென்றகொண்டடைருவோமெரு
நோக்கிமண்டிவருநேரலரெவரு நொந்தகிந்தவிலைமுழுகினார்
ஆக்கியம்புலன மாதிபாவையு மழிக்குமச்சுருவ வல்வவன்
தாக்கிவின்றபொரி லெநிரணீர்தபொரு சமரவித்தகர்க்கன்பாவரே.

௧௦௨

ஈரமற்றமன வஞ்சர்வெம்படைகள் பாவுமீந்திடுதலின்றியே
காரமிக்ககடல் கரீவண்ன்றழிவு கண்ணிரொரிசிரவேலர்நீள்
நீரமுற்றட வெகிப்தர்சேனைகள் பிணங்களாகியெழிர் சேர்தல்கண்
டாரமிக்கருடமக்களித்தபர னதிசயச்செயல் விபந்துளார். ௪௮

இந்தவல்லமை யியற்றல்கண்டபொழு தேகனுக்குமிகவஞ்சினார்
அந்தநல்லிறைவன் மீதுமவ்விறைவ னடியனாகியகல்வழிதொறும்
முந்தறத்தமை நடத்துதற்குவரு முதல்வனாகுமவன்மீதுமே
சிற்தைபூடுவிசு வாசமுற்றிசிர வேலரவ்வீடை செறிந்துளார். ௪௯

(வேறு.) ஒதக்கடலினகத் தொன்னலர்ச்செற்றரருள்தம்
மீதுற்றிடப்புரந்த மேலவன்றன்மீதினிலப்
போதன்றிசிராவேற் புத்திரரும்மோசேயுங்
கீதக்கவிதை கிளத்திப்பரவினரே. ௫௦

தேமகிமையோடுஞ் செயங்கொண்டாறாதலினால்
யாமகிழ்விறேறி மிசைந்தவனை வாழ்த்திடுகொஞ்
சேமவயமாவூர் திறற்புரவீரர்களுந்
தாமழியவன்று சலந்தியுட்டள்ளினனே. ௫௧

அத்தனெனதுவன்மை அவனெனதுகீதமன்ன
நித்தனெனைப்புரப்போன் நிமலனெனக்கன்னவனவ்
வித்தற்கொருகோவில் மேவுவிப்பெனெந்தைபரன்
இத்தற்பரனதனா லீவனையான்வாழ்த்துவனே. ௫௨

எங்கோன்பெருவீரன் யேகோவாவன்வன்பேர்
துங்கவெகிப்தியர்கோன் தூண்டிரதசேனையைநீ
ருங்கவுய்த்தானனனே னுயர்சேனைநாதருமச்
செங்கடலில்மாண்டார் செறிவாரிமூடியதே. ௫௩

அலக்கணுற்றுக்கற்போல ஆழத்திற்புக்கார்நினை
வலக்கரமெம்பெம்மானே வலிமிக்குயர்ந்துளதார்
சொலற்கரியவப்பெருங்கை துன்னியவேந்துன்னலரைச்
செலற்குவிடாதிங்கடையச் சின்னபின்னமாக்கியதே. ௫௪

மாறாய்நின்முன்னெழுந்த மாற்றலரைத்தேவேநின்
வீரர்மகத்துவத்தால் வீயக்கவிழ்த்தனையால்
சீரூவுகைத்திடுமுன் சீற்றவங்கிவைத்தானே
ஆரூவனல்வீழ்க்கு மப்பரிசினுங்கியதே. ௫௫

துன்னியநின்நாசிச் சுவாசத்தால் நீர்குவிந்து
வெள்ள மதுகுவைபோல் மேனியிர்ந்து நின்றனதால்
பள்ளமிசும்பெம் பரவையிடை நின்றசைவந்
றுள்ளபெருநீர் முறைவுற்று நின்றதுவே. ௫௬

தொடர்வேள் பிடித்திடுவேன் சூறையிட்ட வப்பொருள்பங்
கிடுவேன் னுண்களிப்பே னெனதுகட்கம் வாங்கிடுவேன்

ஆடுபோர் புரிந்தழிக்கு மன்னவரை யென்னையெனக்
கொடுமா மனப்பகைஞன் கூறிநின்ற னப்பொழுதே.

கூ

பரனே யுனதுசண்ட பலனத்தை யேவினையத்
திரமே வடையலரைச் சேர்த்தாழி மூடியதால்
உரமேவு சிந்துவினா றற்றிடுமவ் வியமென
அரமூ டலர்கடிதங் கணிகோரு மாய்ந்தனரே.

கூ

(வேறு.) ஏண்பராக் கிரமர்க்குள்ளே யாருளை யொப்பார்தேவே
மாண்புயர் தூய்மையோனும் வழிபடு பத்தியோடு
காண்படு பவனுங்காட்டு மதிசய ஈரணுமாருஞ்
சேண்பொலி செல்வநின்னை யொப்பவர் சிலர்வே றுண்டோ.

கூ

ஊலக்கர மதைநீ நீட்ட வைப்பவர் தமைதங் கிற்றால்
தலக்கணி மீட்டுக்கொண்ட சனத்தினை தயையினுலே
நலத்தக நடத்தலுற்றாய் நடவையைக் காட்டியேயுன்
பலத்தினு லவர்கள் வாழப் பரிசுத்த தலத்துககுய்த்தாய்.

கூ

சாற்றியிம் மாற்றங்கேட்ட சனத்திரள் நடுக்குமிக்க
ஏற்றமார் பெலிஸ்த்தர்நாட்டை யெய்திடுந் திகிலேசோயின்
ஆற்றலம் படக்கைவேந்தர் அங்குளங் கலக்கமாகார்
போற்றுமோ வாயின் திண்ணம் புயத்தினர்க் கெய்தும்பீரே.

கூ

நலத்தரு காளுனென்ன நலின்றிடுகின்ற அந்தத்
தலத்துறு குடிகனாவார் சகலருங் கரைந்துபோவார்
கலக்கமிக் குழக்குமாறு கடும்பயந்திடுவ மன்ன
வலத்தினர் தங்கமீது வந்துவீழ்ந்திடுவ மன்னே.

கூ

இறைவரின் சனங்களாகு மிவரவழி செல்லுங்காறும்
சிறையினீ மீட்டுக்கொண்ட திரள்களே கடக்குமட்டிம்
குறைவில்லின் புயவன்பாலே குலவிய கல்லாமென்ன
அறைதரு மவர்கள்யாரும் அசைவற இருப்பரன்றே.

கூ

ஆசறு கடவுணீரின் அடியரைக் கொடுபோ யன்னார்
வாசமெய்துதற்கு கேர்த்து வைத்துள தலமுமெம்மை
மாசறவாண்ட நின்கை வரித்தது மாருந்தய்ய
தேசறு நினதுகாணிச் சிலம்பிடை காட்டுவாயே.

கூ

இறைவனும் யேகோவாவே யாவையு மென்றென்றைக்கும்
முறைதவா தரசாள்வின்ற னெனக்கவி மொழிந்தனானால்
அறைபுக ழாரோன் றங்கை யாமிரியாமென் றேதங்
கறைகெழு வேற்கணல்லாள் மிருதங்கக் கைக்கொண்டாளே.

கூ

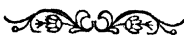
ஆங்கவள் கையிற்கொள்ள அரிவைய ரெவருங் கூடித்
தாங்களுந் தத்தக் கையில் மிருதங்கந் தாங்கியன்ன
பூங்கொடி மருங்குல்மென்சொற் பூவையின் புறப்பட்டாங்கே
பாங்குறு கடனஞ்செய்து படர்ந்தனர் பரிவினோடும்.

கூ

† நயமொழி மிரியாமந்த கங்கையர் தமைநீரிந்த
வயமலி கடவுள்மீது வழத்தி ரினியகீதஞ்
சய்மவன் கொண்டான்வாசித் தானையுத் தரகமீதாம்
வயவனு மடியமுந்நீர் வாரியுட் புகுத்தானென்றான்.

கௌ

மீட்சிப்படலம் முற்றும்.

எ. வனம்புதுபடலம்.

(வேறு) வீசுறுமத்தியின் மத்தியினென்னவர் வீயச்செய்
மாசறுதேவனை வண்கவிபாடி வழத்தியபின்
பேசறுமந்த விடத்தினினின்று பெயர்ந்தேகி
ஈசிரவேலொடு சூர்வனமெய்தின னெழில்மோசே.

க

முத்தினமாக வனத்தினடந்தனர் மொண்டுண்ணீர்
எத்திசையின்கணு மெய்தரிதாயிவர் மேராவாம்
அத்தலமண்ணினர் வாரிகசந்துறு மதனாலே
இத்தருநாமம தெய்தியிருந்த விடமன்கோ.

உ

ஆதரவோடு முணற்கரிதப்புன லதனாலே
ஏததொக மறற்குணலாமென வெழின்மோசே
மீதவர் யாவரும் வெங்குறைகூறினர் மேலவன்முன்
போதரலுற்றவ னோலம்தோடு புகன்றனனே.

ந

அப்பொழு தெம்பெரு மான்மரமொன்றை யவண் காட்டக்
கைப்பற நீரிடை யன்னவனன்னது கடிதிட்டான்
துப்புறு மின்சவை துற்றுளதங்கு தொகுந்தோயம்
வெப்புறு தங்கள் விடாய்கெடவுண்டவர் மேவினரே.

ச

(வேறு.) ஆண்டுபெருந்தனிமுதல்வனவர்களுக்கும்பிரமாணம்நியமமாகு
வேண்டுவன விதித்தவரைச் சோதித்து மிக்கஷங்கள் விமலனாயான்
துண்டுறுசொற் கேட்டெனது பார்வைக்குத் தய்யனநீர் தொடர்ந்து செ
ய்தே

காண்டருமென் கற்பண்கேட் டென்றியம மனைத்தினையுங் கைக்கொள்
விரேல்.

டு

யானெகிப்து நாடர்களுக் கெய்துவித்த வாதைகளில் யாதுமுங்கள்
மேனணுதற் கிடேன்யானே மேவுசுகமும்க்கருளும் மேலோ னென்றான்
பானமுறு நீருற்று பன்னிரண்டு மெழுபதுபே ரீந்தம்பாங்க
ரானவெலீ மெனுந்தலத்தை யதன்பிண்ணிப் புனல்மருங்கி லமர்த்தார
ன்றே.

சு

† மிரியும், தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்பவனாதலால் நயமொழி மிரியாம் என்று கூறி
யது.

(வேறு.) திருமலிசெவ்வ வெகிப்தவனம்பதி தீர்ந்தவர் செலுத்தே
 இரும்பியும்பதி ஊந்தினமுந்தொலை வெய்துபி னேலீமாம்
 வருபதிவிட்டத னுக்குமதற்கெதிர் மன்னிய சேயாம்
 ஒருபதியற்கு மிடைப்படுசின வனத்திடை யுற்றனரே.

௭

இவ்வன மூடவ ரெய்தியிருந்திடு மேல்வையி னிற்குறைசொற்
 றவ்விருமுன்பினர் தம்மையுகோக்கி யடுத்தடி சேர்கலன்மாட்
 டெவ்வழிலாவுண வுண்டு தெவிட்டியிருந்த வெகிப்திடைகாம்
 திவ்விய னுமிறை தன்கையினுலயிர் தீர்ந்திடி னன்மையதே.

௮

இத்தொகை கொண்ட பெருந்திரளாகிய இச்சனமத்தனையும்
 மெத்து பசித்துயர் மேயுயிர் வீவுறுவித்திடு மாறுமலர்க்
 கொத்துறு சோலையெகிப்தி ஹுருவகை கொண்டெழுஹற்றெமைநீர்
 வைத்திடலுற்றனி ரேகொடிதாமி வனத்திடை யென்றனரே.

௯

அன்னது காலையி லொப்பறு மெய்ப்புக ழுற்புதனம்மோசே
 தன்னை யழைத்துண வந்தாரினிழி தந்திட கல்குவல்யான்
 இன்னசனந் தினவீதமடைந்தவை யீட்டுக மற்றிதனால்
 என்னுரை மீறுவரோ விலரோ விவரென்பது தேர்குடலே.

௧0

பெய்கவினுற்ற வுணக்களை மற்றவர் பெறுபொழுத்தாரும்
 வைகலின் மற்றைய நாளினிரட்டி வரும்படி கொண்டட்டி
 மைதபவெத்தன மாக்கியவற்றினை வைத்திடலார்களுனச்
 செய்தவருக்கருள் செய்திடுமொப்பறு தேவுரை செய்தனனே.

௧௧

(வேறு.) மொழிந்தநம்மிறைசொற்கேட்டு மோசேயு மாரோன்றனும்
 பொழிந்தவெஞ் சொல்லீர் கேண்மின் புங்கவ னெகிப்தாடு
 கழிந்திட வும்மைிட்ட கருமயிக் கதிர்கொள் பரனு
 ஒழிந்திடு மாலைப்போதி ஹற்றுநீ ருணருவீரே.

௧௨

நின்மலன் மகிமைதானும் விடியலில் நீவிர் காண்பீர்
 அன்னவற் குறைநீர்கூறல் அவன்செவிப் பட்டதம்மா
 மன்னுதல் குறையை யெம்மேல் வைத்துநீர் சுளிந்துமாற்றஞ்
 சொன்னதர்களியேம் யாமெத் துணையர்கொல் சொன்மினென்றார்.

௧௩

அன்றியு மோசேவீ ரருந்துதற் கிறைச்சிமாலை
 துன்றிய பொழுதும் வெய்ய பசித்துயர் தொலைந்துபோகத்
 தின்றிட வப்பம் வைகல் சேர்ந்திடும் போதும் பெம்மான
 நின்றருள் செய்யும்போழ்தில் நீரிஃதுணர்வீரன்றே.

௧௪

தேவனீர் தனக்குமாறச் செப்பிய குறைதேர்க் துன்னான்
 யாவர்கா மெமைநீர்சொல்ல இயம்புதல் குறைகூற்றெல்லாம்
 மேவனத் தமக்கேயல்ல மேதினி முதலயாகும்
 காவருண்மொழியால் கல்கும் காதனுக்கெதிரா மென்றான்.

௧5

தாவறு புகழ்சேர் மோசே தமயனைநோக்கி நீவிம்
 மேவரு சனத்தைக்கட்டி விமலன்முன் வருககென்றான்
 ஏவல்போலவனுஞ் செய்தா னெதிரவர் வாணைப்பார்த்தார்
 தேவனின் மகிமைச்சோதி முகில்மிசை திகழ்ந்ததம்மா.

௧௬

- குசறு மோசேதன்னைத் தூய்வேனோக்கி யின்னோர்
பேற்ற முறையீடோதும் பெற்றிகள் கேட்டேன்கீழ்ப்
போதுறமனவில் கீவீர் மாமிசம் புசிப்பீர் வைகல்
மீதுகன் கப்பமுண்ட விமலன்யா னோர்வீரென்றான். ௧௭
- என்றபின் மாலெப்போதி வெண்ணறல் குறும்புளெய்தி
அன்றவர் பானயத்தை மூடின தென்பின் வைகல்
துன்றிய வமயந்த ன்னிற் றுற்றகூடார மெங்கும்
ஒன்றிய பனியின் றூவல் உற்றுவிழ்த்திருந்த தன்றே.. ௧௮
- அறைந்தவப் பனியின்மாரி யகன்றபி னக்கானெங்கும்
உறைந்திடும் பனியின்கட்டி யொத்தசிறுண்டை வைப்பில்
நிறைந்தன கிடத்தல் கண்டார் நின்றவீசிரவேல் மாந்தர்
செறிந்திடு மதையாதென்று தெரிந்திலராகி நின்றார். ௧௯
- அன்னதை யில்தென்னென்றே யவர்தமில் வினாவ மோசே
இன்னதே யிறைவனீவி ரினிதுணற் கீந்தவப்பம்
முன்னவன் விதிபோல் தும்மில் முடுகினர் கணக்குமன்றோர்
தின்னுமல் வளவுமொக்க அளந்துகீர் சேர்மினென்றான். ௨௦
- கோதறுமுணவைமிக்குங் குறைத்துமேசேர்த்தபோதும்
பேதமதின்றிவேண்டுமளவதாயுறப்பெற்றாரால்
போதிருள்புலருமட்டும் புகன்றசொன மீறிவைத்த
தீதுறுசேடங்கீடந் துன்மணஞ்செறிந்ததம்மா. ௨௧
- சேடமங்குறவைத்தோரைச் சினந்தனன் மோசேவெய்யில்
நீடவத்தெய்வவுண்டி நின்றிலதுருகின்றன்றே
சேடமரிதனையாரூந் தினத்திருமடங்கதாகக்
கூடவங்கீட்டிமோசே யறிதரக்கூட்டினாரே. ௨௨
- அவ்வுரைகேட்டுநோக்கி யடுத்தநாளமலற்கேற்ற
திவ்வியதினமாயின்றே சடவடத்தேவையான
எவ்வுணவுகளுமாக்கி நானொக்காயெய்துமூணுஞ்
செவ்வீதினமைக்கவீது தேவனதுரையெயன்றான். ௨௩
- அவ்வகையவருஞ்செய்தார் அங்குவைத்திட்டசேடஞ்
செவ்வீதாய்க்கிருமியின்றித் துன்மணஞ்செறியாதாகி
அவ்வவர்க்குதவிற்றம்மா அப்பெருமேழாநாளில்
இவ்வுணவேகீருணமின் வேறுநீரெய்திரென்றான். ௨௪
- இத்தகுமொழியையெண்ணு தெழுந்தவர்தம்மியிற்சில்லோர்
அத்திருவைகற்கண்ணுஞ் சேர்க்கவென்றடைந்துசுற்றி
எத்திசைவயினுங்காணு திருந்தனரிறைவனாகே
மெத்தியபுகழ்மோசேயை விழித்திவைவிளம்பலுற்றான். ௨௫
- இங்கெதுவரைக்குமீவி ரெனதுகற்பனைகளோடு
தற்குமென்பிரமாணங்கடமையுமாசுரித்தலொல்லீர்
உங்களுக்கோய்வுநாளை யுதவியவதனுணுண்டி
அங்கிருமடியேயாரூந் தினத்தினிலளித்தல்கண்டீர். ௨௬

மிக்குயரேழாம்சாளில் மேவுநாநானந்தோறும்
புக்கிருப்பதுவேயன்றிப் புறஞ்செவீராகவென்றான்
தக்கவத்தினத்திலையநது தவந்நரவரும்பெற்ற
அக்கவினுண்வுமன்னு வென்ப்பெயரறைந்திட்டாடு.

௨௪

வாய்ந்தவவ்வுண்டுகொத்த மலியளவுண்டையாகி
யேய்ந்தவெண்ணிறமேகொண்ட தின்னறும்பிரசக்தானே
தோய்ந்தவப்பண்ணிகாரத் துறுஞ்சுவையையேயதாசுப்
பாய்ந்திடுமதுரமுற்ற பண்டமாயிருந்ததன்றே.

௨௮

முதல்வனதுரையான்மோசே முன்னவன்றன்னைகோக்கிக்
கதமுநநமக்கிவ்வுண்டி கடவுண்டிபதெமயின்னோர்
திதமுணர்வதனுக்கேற்ற ஞாபகமாகிநிற்க
உதவவோர்பாத்திரத்தோர் படியிறைமுன்னுய்யென்றான்.

௩௬

பின்னவனுரைபோலாரோன் பேணினனெடுப்பில்மேலோன்
றன்னதசமுக்கந்தன்னிற் சாட்சியின்பேயமுமுண்டன
மன்னவய்த்தனனாற்கானான் வளம்பதிமருவுமட்டிம
அன்னவூணிரவேலரயின்றனரையெட்டாணபிம

௬௦

(வேறு.) பின்னிரவேலெம் பிரான்செலச
சொன்னசொற்படி துற்றவனமொரிது
இன்னலின்றி யிரிவிதிமாமென
மன்னுமந்த வனத்திறுத்தாரரோ.

௬௪

தோயமின்றித் துயரொடவர்கள்மோ
சேயகத்தினிற் சென்றுவாதாடநீர்
வயவாது புரிவதென்னென்னுடன்
துயதேவனைச் சோதிப்பதென்னென்றான்

௬௨

தாகமன்னவர் தங்களுக்கும்நதால்
வகனன்பற் கெதிர்குறைகூறிகீ
யாகநாமுஞ் சிறுருமாடாடுமே
சாகவ்வழி சார்வித்ததென்னென.

௬௬

அறைவதாமொழி காநிலையவே
இறைமுனோலமிட் டென்செயலாமிவர்
குறையெயன்மிசை கூறிக்கொடிதுகல்
லெறியவெண்ணினரென்றனசெவ்வியோன்.

௬௪

திதுதீர்மனச் செம்மலைப்பார்த்திறை
ஒதுமீசிரவேலருளுன்னுடன்
போதுமாறு புரிந்துதெரிந்துகீ
முதுனோர்சிலர் முந்தறக்கூட்டியே.

௬௮

தேலையீது விரலியடித்தநின்
கோலையுன்கையிற் கொண்டுகர்முன்கெலக்
காலையோரெப் பகீசுலிந்கவ்வீனின்
மேலையங்குநின் முன்னுறமேவுவேன்.

௬௯

நின்றவெற்பினையேயடிக்கீரிவர்க்
கின்றணற்கக் கிருத்துமுறப்படிம் .
என்றுதேவ னிசைத்தலுமப்படி.
சென்றமுற்றவன் செய்தனனென்பவே.*

கூ௭

(வேறு.) வாதினையியற்றலாலும் வானவன்றினையம்மாந்தர்
சோதனைபுரித்ததாலுந் துலங்குமப் பதிக்குமற்றிவ்
வேதினைநோக்கிமாசா மேரிபாவென்னும்பேர்கள்
கோதினைவிழையாமோசே குறித்தனனாகுமன்றே.

கூ௮

இங்கிதுநிகழ்த்தபின்ன ரிரிவிதியினிற்றம்மோடு
பொங்கடலாமலேக்கர் போர்செய்ப்புகுதனோக்கிச்
சிக்கமுடற்சூகாணுந் திண்புயநான்சேய்தனை
அங்கெதிரழைத்துமோசே அன்னவன்றன்னைப்பார்த்தே.

கூ௯

கோரமாராமலேக்கர் குறுகினர்பொருதற்கம்ம
வீரரைத்தெரிந்துகட்டி வெஞ்சமர்வினாத்திகாளைச்
சாரல்மால்வரையினுச்சி தனிவிழைகோல்கைதாங்கி
நேரதாய்நிற்பல்யானக் கெனவிவைநிகழ்த்தினானே.

சூ௦

என்றலும்பொரற்குவேணடுஞ் சேனையை இவனுங்கட்டிச்
சென்றமலேக்கரோடு செருவினைவினாத்தகாலே
நின்றிடுமோசேயாரோ னூரெனநிகழ்த்தும்பேரார்
குன்றினதுச்சியெய்தி யெதிருறக்குறுகினாரே.

சூ௧

தேவனதருளேபெற்றேன் தின்கரமுயர்த்துங்காலே
மேவருமிசிரவேலர் வென்றனர்தாழ்த்துங்காலே
மேவலர்வென்றானேன் வியன்கரந்தியிர்த்தலாலே
தாவருகற்கீழுய்த்தாரதன்மிசைதங்கினானே.

சூ௨

பெரும்புகழாரோணாராம் பேரினோரிருபாகத்தும்
இருந்தனர்மோசேசெங்கை இரண்டையுந்தாங்கினாரால்
வருந்திருப்பருகிமேல்பால் மறைந்திடுமளவுயிவ்வா
றருந்திறலவன்செங்கைகன் அசைவொரீஇயமர்ந்தவம்மா.

சூ௩

ஆந்தகவெண்ணியிவ்வாறடுக்கவினவர்கன்வைகப்
போந்தவெஞ்சமருக்கஞ்சாப் பொருதிறல்துனின்மைந்தன்
காந்தகக்கூர்வாய்க்கந்த கண்ணலருணவேயாக
ஈந்தடல்வாகையெய்தி யிரும்பகைதொலைத்தானன்றே.

சூ௪

அப்பொழுதிறைவன்மோசேக் காமலேக்கியரென்றேதும்
இப்பெயர்மைவானின்கீழெங்கணுமிராதவண்ணந்
தப்பறத்துடைப்பலர்யோர் புத்தகந்தன்னிற்றீட்டிக்
கைப்படைதுனின்மைந்தன் காதினுமுறைத்தியென்றான்.

சூ௫

* (வேறு.) அடித்தலுமதினின்றங்கே அற்புதவருவியூற்று
வெடித்தெழுமுதந்தாகம் விண்டுவெவருணுண்டார்
படித்தலுமுதலுயாவும் பகர்மொழியுறந்தி
முடித்திடுமுதல்வற்கே முடித்திடற்கரியதாமோ.

என்றலும்மோசேயாக்கோர் வேதிகையற்றியிந்த
வன்றிறலாமலேக்கர் வானவன்பீடத்துக்குத்
துன்றலராயவாற்றூற் றலைமுறைதோறும்னூர்
பொன்றிடவமலன்வெம்போர் பொருமெனப்புசுவலுற்றே. ௪௧

இப்பெரும்பதிக்குநாமம் யேகோவா நீசியாமென்றே
செப்பினனிதனின்பின்பு செறிதிருமீதியானும்
அப்பெயர்நாட்டினின்றே யங்கவன்மனைவிமக்கள்
ஒப்பருமாமனின்னோ ருற்றதுமுரைக்கலுற்றும். ௪௨

மோதுவெம்படைக்கைப்பார்வோன முன்னுற வெகிப்தில்மோசே
தூதுசென்றிட்டபோது தொக்கதேவியைமகாரை
ஈதரு*செனகன்பாலி வருக்கவய்த்தேகிக்கானூன்
போதுறக்கழைத்திலானாய்ப் புறப்படலுற்றுளானே. ௪௩

(வேறு.) மீதியானகர் வேதியனெத்திரோ
சோதிவானவன் தொக்கவிசிரவேற்
சாதியாரைத் தயைசெய்துமீட்டதே
யாதியாவையுமக்கறிந்தானரோ. ௪௪

ஆயசெய்தி யறிந்தவன்மீட்டுமோ
சேயனுப்பிய தேவியைமக்களை
யேயவன்படக் கெய்தியிருந்தகான்
மேயதெய்வ மலைமுன்விரவவே. ௫௦

கூட்டியெய்தினன் கூறும்செய்தியைக்
கேட்டெழுந்தம் மருகன்கிளர்மகிழ்
வோட்டமாமனை யுற்றுவணங்கியே
மூட்டுமென்பொடு முத்தமிட்டானரோ. ௫௧

ஆமவெல்லையனையவர்த்தம
சேமமோதத் தெரிந்தபின்செவ்வியோன்
மாமனோடும் மனைவிமகாரொடும்
பூமலிந்திடு பாளயம்புக்கனன். ௫௨

(வேறு.) தற்பரனெகிப்துநாட்டிற் றங்களுக்காகச்செய்த
பற்பலசெயலும்மீளும் கெறியிற்றும்பட்டபாடும்
அற்புதன்றம்மைக்காத்த அருளும்மாமன்கேட்க
மற்புயமோசேயென்னும் வன்னலங்கடைவிற்கொன்னான். ௫௩

மருகனங்குரைத்தமாற்றம் மாதலன்கேட்டுகெஞ்சிற்
பெருகுறமகிழ்ச்சிபூத்திப் பெற்றியினும்மைமீட்ட
ஒருபரன்வாழ்கவனன ஒருகனே தேவரயார்க்கும்
பெருமுதலென்பதின்ன பெட்பினுணர்ந்தேனென்றான். ௫௪

என்றபினிவன்சர்வாங்க தகனமாம் பலியையேகற்
கன்றுமுன்சொணர்ந்தானாரோ னனைத்துளமுதியோரோடுந்
துன்றியமாமனோடுந் தூயவன்சமுநந்தன்னிற்
சென்றிருந்தசனந்தன்னைத் திருத்தகவயின்றனன்றே. ௫௫

மற்றைநாட்சனங்கட்குற்ற வழக்குகணியாயந்தீர்க்க
உற்றனைமோசேகால முதற்பகலெரழியுமட்டுந்
துற்றவன்மருங்கிலன்னோர் யாவருந்துன்னிநின்றார்
மற்றவையனைத்துங்கண்டு மாதுலனைவகுக்கலுற்றான். ௫௬

கெழுந்தகைமருக னைகீ கேட்டியிங்கியற்றலென்னை
அழுக்குறவொருவனீயே யமர்ந்ததென்சனங்கயாரும்
எழுந்தவெங்கிரணபானு வுதயமுன்னெய்திமெல்பால்
வீழுந்திடுமளவும்பாவகே நிற்பதென்விளம்புகென்றான். ௫௭

மேலவன்பால்நியாயம் விசாரிப்பித்திதெற்காவென்
பாலிவண்படர்வார்யாதுங் கருமமுண்டாகிற்பார்த்துச்
சீலமுற்றுளநியாயந் தீர்த்தியான் தேவனைனோர்க்
கேலவேவிதித்துநின்ற யாவையுந்தெரிப்பலென்றான் ௫௮

என்றிவையுரைக்கக்கேட்டே யெத்திரோவ வனைநோக்கி
நன்றலவிதனைகீயே யொருவனாய்நடத்தலீது
துன்றுமிக்கதிகபாரச் சமையதாம் நீரிவ்வாறு
நின்றிடல்சுகத்துக்கினம் நிகழ்த்துமென்வாய்மைகேண்மோ. ௫௯

சொற்றிடுமுபாயஞ்சொல்வல் தூயனுமுனதுபாலில்
உற்றிடுஞ்சனங்கட்காக ஒப்பிலான்பால்நீயுற்று
மற்றவர்கருமமெல்லாம் வருவித்துவானோனீயுந்
கற்பிதபிரமாணங்கள் யாவையுங்காட்டுவாயே. ௬௦

தொழுதகுமுதல்வரைய தூயவனருள்பெற்றுள்ளோய்
ஒழுக்குறவவர்கட்கேற்ற வழியையுமுணர்த்தல்செய்வாய்
பழுதறவவர்கள்செய்யற் பாலனகிரியையாவும்
வழுதறவவர்களைரும் வகையுணர்த்திடுகமன்றே. ௬௧

இன்னமுமுரைக்கக்கேண்மினிச்சனத்தொகுதிக்குள்ளே
முன்னவர்கஞ்சுகின்றோர் மொழியுமெய்யுள்ளோர்கெஞ்சிற்
றுன்னியபொருளினுசை தொலைத்தவர்சமர்த்தராகும்
அன்னவர்த்தெரிந்துகொண்டே தலைவராவமைக்கமாதோ. ௬௨

ஆயிரர்க்கதிபராயும் தூறெனுந்தொகையுளார்க்கு
மாயிருந்தலைவராயும் வகுக்குமைம்பதின்மர்க்காங்கே
ஏயநன்முதல்வராயு மெய்திடும்பதின்மர்கட்குச்
சேயநற்சிரங்களாயுஞ் செறிந்திடவவரைச்சேர்ப்பாய். ௬௩

சேர்த்திடுமவரோளுஞ் சிறியகாரியநியாயந்
தீர்ப்பாற்பெரியயாவும் நின்முனேசேரவுய்ப்பார்

சீர்த்தவம்முறைபோற்செய்யிற் சுகமெனத்தெரித்தானென்
வார்த்தைகட்கிணங்கமோசே வருவறயாவுஞ்செய்தான்.

சேயநற்றலைவராகச் சேர்த்திடப்பட்டுளோர்கள்
ஆயவம்முறைமைதப்பா தனைவரும்புரியலுற்றார்
தூவனருள்பெற்றோக்குக் தோன்றல்பால் யடைபெற்றாங்கே
மேயமாதலனுந்தன்னூர் விரவிடமிண்டானன்றே.

வணம்புகுபடலம் முற்றும்.

அ. பத்துக் கற்பனைப் படலம்.

தங்கிய வெகிப்துநாடு தனையகல் வுற்றமுன்றூக்
நிங்கனின் முதலாம் நாளிற் சீர்பெறுமிசிரவேலர்
அங்குறு மிரிவிதீமா மத்தல மகன்று சீர்த்தி
பொவருற நின்றசீன வனத்திடை புக்கார் மன்னே.

இந்தமால் வரையின் முன்னு விறுத்தன் ரிவர்கள்மேலாய்
முந்திய சருவஞான முதல்வன்முன் னிவர்த்தான் மோசே
அந்தவான் சிமயத்துற்றாக் கவனையெம் பெருமா னோக்கிச்
சிற்தையுட் டெளியும் வண்ண மினையன செப்பலுற்றான்.

துன்றுமென் பணிகள் மீறாத் தொண்டனூ மோசேயேகேள்
நன்றுணர் யாக்கோப் பென்போன் நல்கிய மரபினேரை
ஒன்றீ விளித்துநோக்கி யுரைப்பதற்காக வுன்பால்
இன்றியா னியம்புமாற்ற முளதவை யினிதுகேண்மோ.

செங்கட னுட்டினோர்க்குச் செய்தவென் செயலினோடு
தங்கட னு் சிறைகள்மீது சகுந்தங்கள் சுமப்பதேபோல

ஊவன துயரீகிண்கொண்ணலர் கடாதுயா நந்
உய்வரு மாறுநலகு மொப்பிலா ஒருவனாகிக
செய்வன தபைகன் காண்பார சேயதவக் காணர்துடலோ
தெய்வதச் சுகங்குன்றற் திருத்தக நின்றதன்றே.

எழிகட ளைத்ததெவ்வா மிருங்கடல் கடக்கேபோலோர்
செறிதபை யருளப்பெற்ற செனத்திரள் நடந்துசேரும்
நெய்யிடை வரவுயர்த்து நியிர்நெதிர் நிறபரென்சப்
பொறிதிகழையை செய்வப் பொருப்பினைப் பொயியக் கண்டார்.

காண்டலு றெடுகாண்கிற் கடும்பணி புரிந்துவெய்ய
வேண்டலர் கொடுமையாலே மிதநய முழிநீராவென்.
ருண்டெதி ரலர்க்கண்மாரி சோரிதர உழுவாரென்ன
கீண்டழி யரிவிபாய றெடுக்கிரி நின்றதன்றே.

உங்களைச் சுமந்தென்பால்யா னுறுவித்த வதையும் நீவிர்
அங்குளந் தெளியும்வண்ண மனைவருங் கண்டுளீரே. ச

ஓதுமென் னுரைக்குநீவி ருன்னவா றமைந்துளீரேற்
போதுமென் னுடன்படிக்கை புரிந்துகைக் கொள்வீராகில்
மோதமம் புதிநீர்வைய முழுதுள சனங்கட் குண்ணீர்
தீதுறலற்ற செல்வ மெனக்கெனச் சிறந்துவாழ்வீர் ௫

வையக மெனதே முற்று மாயினும் மற்று நீரென்
செய்யவா சாரியப்பே ரரசமோர் தீதுஞ்சேராத்
துய்யநற் சனமுமாகித் துன்னுவீ ரென்றே னென்றா
உய்யவங் கவர்க்கு நீபோயுரையென வுரைத்தான் மாதோ ௬

பொற்பினு லுயர்ந்தமோசே போய்முதி யோர்கடம்மை
முற்பட வரச்செய்தங்கு முடிவிலா யெகோவாவின்
கற்பித மொழிகன்யாவங் களறின னனைத்துளோரும்
அற்புதனுரைபோற்செய்வோ மனைத்துமென்றிடித்துச்சொன்னார். ௭

அவருரை தேவன்முன்னே யறைந்தனன் மோசேயையன்
இவருனை யெந்தநாளுந் துணிந்திட யானுன்னேடு
துவலுமங் வாய்மைதன்னை நொடித்திட வரும்ப்போது
தவழ்தரு கரியமேகந் தனில்வெளிப் படுவென்றான். ௮

திரும்பவு கோக்கிமூன்றாந் தினத்திவ ரெவர்க்குமுன்னா
இருந்தவிச் சீனாவெற்பி னிடையிறங் கிடுவல்யாருந்
திரந்துடை தோய்த்துச் சுத்தஞ் செயச்செய்தின் றுதியாங்ங்
வருந்திரு மூன்றாநாட்கு வாய்ப்புற இருக்கச் சொல்வாய். ௯

பருப்பதத் திவர்த்திடாமற் பராரையைத் தீண்டிடாமல்
இருப்பதற் கெச்சரித்தோ ரெல்லேசந் நிலும்வைப்பாய்நீ
திருப்பொலி யதனைக்கிடடித் தீண்டுவோ நெவனென்றாலும்
உருப்பொலி வொழியுமாறு கொலையுண லுண்மையாமே. ௧௦

ஒருகையு மதனைத்தீண்ட வொணாதடுத் தொருவன்தொட்டால்
தருமுரை நிசமாமன்ன தன்மையோன் கல்லாலேனும்
உருவவெய் கணையாலேனு மொறுத்திடப் படுவொளுக
யிருகமே நரனையென்னும் விகற்பற வீத்தல்வேண்டும். ௧௧

நீண்டிடுத் தொளியெக்காளம் நிகழ்த்திடும் பொழுதில்யாரும்
ஈண்டிமால் வரையின்பாங்க ரெய்திநின் றிடுகவென்றான்
ஆண்டகை மோசேயங்ங னவர்கன்பா லணித்தாய்கண்ணி
வேண்மொ சொளசமன்னார் மேவுறச் செய்வித்தானே. ௧௨

பொருந்துறு முடைகடோய்த்துப் புனிதஞ்செய்தனர்கள் யாரும்
இருந்தவங் வீசிரவேலர் யாரையுமோசே கோக்கி
வருந்திரு மூன்றாநாளை உரவுபார்த் திருமின்மதை
வீரும்புற மருவுஞ்செய்கை விலக்கிடல் வேண்டுகென்றான். ௧௩

(வேறு.) விடுங்கதி ரெழுமல் வேலைமுன்னுநாள் மேவியபாணயத் தெவரும்
கடுங்கிட இடியின் முழக்கமுமின்னும் நண்ணியகாளமா முகியும்
கடுந்தொனி யுறுமெக்கானவோ சையுமக்கடிவரை மிசையெழுந்தனவால்
கெடும்புக ழிறைமுன் சனங்களை மோசேநேர்மின்னெ றப்பொழுதடைத்
தான். ௧௪

சீனமால்வரையின் சாரலிலவர்கள் சேர்ந்தெதி ராகிநின்றனரால்
ஞானநாயகனல் கக்கினியாகி கண்ணின் னுதலிநாலே
ஆனவார்தாம மடர்தருஞ்சுள்ளை யகத்தெழும் புகையெனவாகி
வானமுந்திசையும்மறைதரச்சலவிமருங்கெலாமவரைந்துகொண்டதுவே*

அப்பெருஞ்சிகர அரிவியங்கிரியித் கதிர்ந்தொழுமுதுமெக் காந்த
தொப்புறுமொலிநீ ரெங்கொடுமேலு மொலித்தவ குரைசிலமோசே
தப்பறுங்கருணைக் கடவுள்முன்னுரைத்தான் றற்பரனன்னவன் தன்சுக்குத்
செப்புறுந்திருவாக்குத்தரஞ்செவியிற் றெளிவுறச்செப்பறுற்றன். ௧௫

உன்னதச்சிகரச் சீனமால்வரையி னுச்சியிலச்சயனிற்ங்கிச்
சன்னிதிமுன்ன ராகெனமோசே தனையழைத் திடவவன்சார்த்தான்
அன்னவன்றன்னை நோக்கினீயிறங்கி அச்சனம் பார்ப்பதற்காக
என்னயலெல்லை கடந்துவந்தநேக் கிறந்திடா தெச்சரித்திடுவாய். ௧௬

தக்கவென்சமுக்கஞ் சார்மறையவர்கள் தற்பரிசுத்தமேசெய்து
தொக்குறல்வேண்மெலதிவண்டுளிலென் றறுசினமநிமெனச்சொன் னுன்
பக்கமுற்றெல்லைபணித்ததைப்புனிதம் பண்ணநின்மொழிப்படிபகர்ந்தே
னிக்கிரிதனிவந் தேறுதல்புரியா ரெனவிவனப்பொழு திசைத்தான். ௧௭

எம்மதாமிறைவ னனையனேநோக்கி யிறங்கியேகுச பின்புன்
நம்முனாரோன் றன்னுடனிர்த்தத் தடவரை மீதுவந்துகிக
இம்மகாசமுக்க தன்னிலவேதியருஞ் சனங்களுமெல்லையைக் கடந்தால்
அம்மயானவர்மேல்விழுந்துதாக்குவலென் றறைந்தனன்மீண்டெங்கம்மா

மின்னிடேதோன்றி விளங்குகாமேகம் மீதிருந்திடுத்திட விழாத்
துன்னிடுஞ்செய்ய கனலிடதுன்றிச் கலவிந்தெழுந்திடுந் துமன்
தன்னிடமதனை விண்முடில்கவரத் தானதனிமபிடிந் திடவக
கனனெடுங்கிரியி னிருந்தபைங்கொண்டவ கரணமீதெழுந்தெனக் கயிறும்.

பத்திமைறொயின் வழிபடுவராய்ப் பகர்பெருந் தொகையினராகிச்
சுத்திசெய்புனித மேவியசனங்கல் தொடர்ந்துமுன் றுன்னிரைணியே
மெத்தியகடவுள் மகிமைமேல்விரவி விளங்குமச் சிகரவேதண்டம்
முத்தியந்தலத்தின் காட்சியாமென்ன மொழியொணு வியப்படைந்ததுவே.

முன்னுறவுரியா ரன்றிமற்றெவரும் முடுகொணு முறைமையதாடிந்
துன்னினர்பலருந் னாரின்றுறைஞ்சந் தாய்படைபெற்றயிர்க்கை தலவக்கும்
வன்னியும்புகையும் மலிந்துளிபடாத வந்தலால் வான்பலியதனைச்
கின்மாற்றுவதவச் சமைத்தவேதிகைபோற் சிறந்தது சீனமால்வரைபே. ௧௮

முன்னவனுரைத்த மொழியெலாங்கேட்டம் மூதயர்கிரியினிற் நிழிந்தே ஆன்னவ னிசிரவேலர்பாலணுகி யாங்கவர்க் கவ்விறை யுரைக்கச் [என் சொன்னவையனைத்துருசோர்வறயாருந் தொகுத்துணர்ந்திடும்படிசொன் பின்னரொப்பரியோன் சுற்பனைபத்தும் பெட்புறப்பேசலுற்றனனே. ௨0

(வேறு.) பன்னுமனையசுற்பனைகள் பத்துமடைவீற் பகர்ந்திடுவாம் உன்னையடிமைத்தொழிலீச் செய் துற்றவெகிப்தை யொருவிடச்செய் தின்னபடியேநடத்திவரும் யேகோவாவா மிறைநானே என்னையொழியப் பிறதேவ ரெய்தாதொழிக ளீயன்றே. ௨௧

(வேறு.) உண்டபண்ணியவெவ் வருவத்தையெனினு முயரவானகத்தினி ற் கீழே [குங்

மண்டலமதனில் வைப்பினிற் கீழாஞ்சலத்தினில் மன்னுமெப்பொருட் கொண்டிடும் பிரதியுருவத்தை யெனினுங் குறித்துநீ யியற்றவு மவற்றைத் தெண்டனிட்டிடவு மவ்வவற்றினுக்குச் சேவனைசெய்யவும் வேண்டாம்

உன்பரன்யேகோ வாலியான்பிதாக்க ளுளுற்றமக் கிரமத்தையென்னில் அன்பறமக்க ளானவரிடத்தில் மூன்றுநான் காந்தலை முறைக்கும் முன்புறந்தேக்கு மெரிச்சலுள்ளேனல் முடுகுமென்னன்பராயென்சொற் கன்புவைத்தமைவோர்க்காயிரம்வரைக்குமருள்புரிந்திடுபவளுவேன். ௨௩

(வேறு.) உன்னுயர் தேவனாகி யுற்றிடும் யேகோவாவின் மன்னிய நாமம்வீனா வழங்குதல் புரியேல் மற்றத்

தன்னிகரில்லான றன்பேர் தனையப வழக்கத்தய்க்கும் அன்னவன்றனைத் தண்டி யாமல்விட்டிடுவதென்றே. ௩0

(வேறு.) ஓய்வுநாடனைத் தூயதாக்கொள்ள உன்னுகமூவிருதினத்தும் வய்வுறும்வேலை எதனையுட்புகி டுந்தவே ழாந்திருவைகல் தேய்வறும்புகழ்சே ரெம்பிரான்ருளையச் சிறத்திடுமொப்பிலாத் தேவின் தூய்துறமோய்வு நாளசேடாகுஞ் சொற்றவித்தோமறுதினத்தில். ௩௧

உற்றுநீயெனினு முன்மகனெனினு முன்மகளாயினும் பணிசெய் கிற்பவனெனினும் பணிசெய்வாளெனினுங் கிளத்துகின் விலங்குகளெனி லும்

இற்கடைவாயி விடத்தினில்வதிதந் திடும்பரதேசியெனினுந் துற்றிடும்வேலை யெதனையென்றாலுஞ் சொற்றவத்தினத்தியற்றொணாதே.

சுற்றாருந் தனிமுதல்விசம்பைத் தலத்தினைச்சலநிதியதனை மற்றவையிடத்து வதிதரும்பொருள்க ளானத்தையும் வைகல்மூவிரண்டில் உற்பலிப்பித்து மற்றையதினத்தி லோய்ந்திருந்தனனதனால் வற்புதனூசீர்வதித்ததைத் தூயதாகவே புரிந்தனனன்றே. ௩௩

(வேறு.) உன்பெருந்தேவனாகி யுறுகின்றயேகோவாவங்

கன்புவைத்துனக்கேயாக அருளுமத்தேசந்தன்னில்

நின்பெருமாயுண்டி நினைத்தருபிதாவோடுன்னை

இன்புறவீற்றதாயென்றிவர்களைக்கனஞ்செய்வாயே.

குறைந்துயிரழியும்வெய்ய கொலைத்தொழில்செய்யாபாக
 திறம்பியல்விபசாரத்தைச் செய்திடாதிருப்பாயாக
 இறும்புகழ்க்களவுச்செய்கை வியற்றுதலொழிவாயாக
 பிறற்றனக்கெதிர்பொய்ச்சாட்சி பேசுதறவிர்த்தமாதோ.

௧௫

(வேறு.) மற்றொருவனமாமனைக்கு வாஞ்சையுறெல் அகன்றதை மனை
 விதன்னை

உற்றபணிசெய்பவனைப் பணிபுரியுமொண்டொடியை முதமன்றான்
 பெற்றமதைக்கத்தவத்தைப் பின்னுமவற்குள் உவநையெனினும்பெட்ட
 லற்றிடுவெனவிந்த வாசகங்களுவர்க்கருளாலருளினே.

௧௬

(வேறு.) இடிமுழக்கொலியுங் காகளத்தொனியு பெறித்திடமின்னல்பெற
 ளியும்

கெடியவான்சிலம்பினேர்த்தெழும்புகையும் நின்றவச்சனமெலாங்கண்டு
 கடிதுளத்தஞ்சி யுகன்றுநம்மொடுநீ களறுகதேவுரையாத
 படிதவிர்த்திடுவாய் பகரினாமழிவோமென்றுமோ செயுடன்பகர்த்தார்.

௧௭

அதற்கவனீவிரஞ்சலீரும்மை யாண்டவன்சோதனைசெயவும் [ருன்
 விதிர்ப்பொடுபாவம் விலக்கியேதன்மேல் விழவுறுமெண்ணமுங்களுக
 உதிக்கவுமிவ்வாற்றற்றனனெனச்சொற் றறுஞ்சனஞ்சேணில்நின்றிடத்தா
 ன்

அதிர்ப்புறவமல் னிருத்தகார்மேக மதற்கயலண்ணினனன்றே.

௧௮

(வேறு.) அன்னபொழுத்ததிவந்த மோசேயை யளக்கரிய அண்ணல்கோ
 க்கி

மன்னிசிரவேலருக்கு வழத்திடச்சொல் மாற்றமதை வருத்துக்கேண்டொ
 இன்னதினத்துங்களுக்கு யான்வானத்திருத்தின்பபடியேயாகப்
 பன்னியதையனைவீரும் ஒருங்குழீறுப்பாங்கினின்று பார்த்துளீர்.

௧௯

எனக்குமுனீர்வெள்ளியிறை பொன்னதறை நேவரும்கியற்றொழுது
 மனக்கிசையவேதிகையை மண்ணதறைசெய்ததன்பால் மருவிவீர்
 புனத்துலவுதமதாடு மாடுகளைப் பொலிதகனபலியதாவும்
 நினைத்திடுதோத்திரப்பலியதாகவுமே நெறியினுடனீட்டுவீரால்.

௨௦

நின்றிடுமென்திருகாமம் நீர்நினைவுகூர்வதற்கு நெறியதாகத்
 துன்றிடுமெத்தலத்தினிலுந்தன்னியும்பால் துமங்காசிதுடர்த்துசெய்வென்
 என்றனக்குச்சிலையதனால் வேதிகையையியற்றுவதற்கெண்ணமுண்டெல்
 ஓன்றுமுளியிட்டகல்லாலுருற்றலீருளியிடுகிலசத்தமாமே.

௨௧

நீங்கள் மிசையேறுதற்கு நோந்துகிடுதண்டென்னில் நெறியன்றாகும்
 ஆங்கணுங்கணிருவாணத்தோன்றிடலுமாமதனால் மேலதாகப் [ன்
 போங்கதிக்குவேதிகைமேற்படியேறிப்போகவுள்ளம் பொருத்தொண்டெ
 ரோங்குமென்வாய்மொழிகளிலை யுரைத்தியவர்க்கெனமேலோ னுரைத்
 தான்மாதோ.

௨௨

திருவாக்குப்புராணம்.

PART II.

THE GOSPELS AND ACTS.

Will shortly be published

Specimen pages.

சுவிசேட காண்டம்.

INTRODUCTION.

க. சுவிசேட வரலாற்றுப்படலம்.

ருவனானர் திகழ்தரச் சிறந்தெஞ்ஞானத்துத்
மயேரடு சருவவல்லமையுந் தோன்ற
புலனமாதி யாவையு மருளிக்காக்கும்
ஒப்பருந் கருணைசாலு மொருவனைப் பரவி வாழ்வாம்.

(வேறு.) வானாதியெஹ்றினையும் மட்டில்லாவல்லமையால் மகிழைமுர்த்தி
தானாதிகாலமநிற் றந்துநரர் தமைத்தனைப்போ லருளித் தன்னை
மானாதிப் பரிசுத்த நிலையலகை வஞ்சனையால் வழுவிச் சாபம்
ஆனாதிப்பொழுதுமுற அடைந்தவர்க ளருந்துயர முழந்தகாலே.

அருள்புகுந்த வுனத்தினனா யவர்க்கருள்செய் தச்சாப மடர்தபாவ
இருள்புகுந்த வவர்குலத்துத் கெய்துமிடர் கெடவலகை யிரியவென்றே
தெருள்புகுந்து நரர்தழைக்கச் செயத்தனதோர் செயவர்கள் மரபிற்றேன்
றும்

பொருள்புகுந்த திருவாக்குத் தத்தமொழி புகன்றுயர் போக்கினனே. ௧

(வேறு.) அன்றியுமனைய மைந்த னருள்செய்துத் தமரானேரை
ஒன்றியபாவவாரிக் குய்திடப் புரக்கத்தோன்றி
நின்றிடுஞ் செய்கைதன்னை கெடும்புனல் மிசைநல்லோரை
அன்றுகொண்டெயர்ந்த காவாயறிகுறியாலுஞ் சொற்றான். ௨

செய்பவந் தொலைத்தாட்கொண்டீவான் நேவனின் மகனேயென்னும்
மேய்விசுவாசிகட்குத் தாதையா யச்சேய்மேவல்

சுவீசேடகாண்டம்.

உய்விசு வாசிகட்டுப் பிதாவென வொருபேர்பெற்ற
தய்யவாபிரகா மென்னுந் தோன்றலாற் துலக்கச்செய்தான.

௫

துவந்தருமளியால் வையத் துறுநரர் சமக்குட்பாரப்
பவந்தெறு பலியேயாயப் பன்சுத னெய்துஞ் செய்கை
உவந்தருள் பிதாவுக்கோசே யாய்ப்பலியாசவுற்ற
அவந்தெறு செயவினீசாங் காகுமுற் குறியாற் சொற்றான்

சு

ஆறிரு தாசர் தம்மால் அமலனின் சனக்கள் பாரில்
வீறியலுறவே மல்க வியன்பரன் சுதன்செய் மேன்மை
ஏறியபுகழார் மேலோ னிருஞ்சனக் தொகவிராராய்க
கூறிய குமரர் நல்குவ குரிசிலாற் குறித்திட்டானே.

எ

திருப்பொலி யனையதெய்வச் செய்தனைச் சீடன்வெள்ளி
விருப்பினால் விற்றுமிந்த மேதினிபுரக்குஞ் செய்கை
உருப்புறுந் துணைவர்வீற்று மூவந்துதன் சனத்தைவெய்ய
சுருப்பினி லெகிப்திற் காததோன் சுருணையாற் காட்டினானே.

அ

மட்டிலுத் தமர்வான்காளுன் வளம்பதி மருவவானின்
றொட்டிலுற் ததன்பின்றோன்றித் துயரற நடசதுஞ் செய்கை
பெட்டியி னுற்றுமேன்மை பிறங்குகா னுணுக்கேக
இட்டிறை சனத்தையுக்கு மேந்தலா வியாபினானே.

கூ

மேக்குமர் மகிமையேச விழைவொடு தனைப்பார்ப்போர்மேற்
முக்குறுந் துருணைகல்சச் சிலுவையிற் சிறக்குங்காட்சி
நோக்கினர் தழுவாய்ப்பாம்பின் நோதகு விடத்துக்குய்ய
மீக்கினர் தூற்றகஞ்ச வியாழந்தால் விளக்கினானே.

ஈ

மூகபேய் முனையைவென்று முத்தியங் காணூடு
பேசுதன சனத்தைமேலோன் பின்னேசேர்த் திரெமச்செய்கை
தேசலாக் காணநாட்டிற் செருக்கடந் திசிரவேலை
தேசவாம் பொருட்பேர்வீர னிருத்தலாற் நெரிவித்தானே.

கக

பழிபடுரைணமெய்திப் பரன்சுதன் பிரேதசேமக்
குழியினில் மூன்றவைகல் குறுகிப்பின் குலவுந்தன்மை
அழிவறக் கடலுளோர்மீ னகட்டில்முத் தினம்வை கிப்பின்
பெழிலுற வெளிப்பட்டோளு லிசைவுற விளக்கினானே.

கஉ

போதகம் புரிந்துலாவிப் பொருவிவற் புதங்கள் செய்து
மேதகுமிறைசேய் மீண்டும் விண்ணெழுந் தருளுமாறு
திதறவனையசெய்கை செய்தெவியாமுன் விண்ணின்
மீதறவுயர்ந்துசென்ற வியப்பினால் விளக்கினானே.

கங

பொருளினை விளக்கப்போதுந் நிழலெனப் போத்தவின்ன,
தெருளுமுற் குறிகளாலே தெரித்தமன்றித் தன்பா
லருளினையடைந்த திராக்கதரிசிக னாரோராலும்
மருளினையகற்றத் தன்சேய் வருவதை வகுத்துற்றானே.

கஃ

சுவிசேட வரலாற்றுப்படலம்.

பூரணத் திருமெய்ஞ்ஞானப் புங்கவன் குணமேனாட்
பாரணங்ககற்றத் தெய்வப்பாலக ஐயிக்குமித்தக்
காரணச் சுவிசேடத்தைக் கருணையா லுரைத்தானென்றால்
யாராந் திதனின்மேன்மை யியம்பிட வல்லாரம்மா.

28

இம்முறை பலவாற்றாறு ஸிதையவன் நெரிந்ததென்ற
செம்முறைப்படியே யந்நச் சேய்ச்செகத் துதித்தபொழுத்
தம்முறைப்படியே மேம்பார் தங்கிய பழனத்தொழி
எம்மிறை ஊதார்தாமு யிரிபியம்பினர் க ளும்கொ.

29

மேலவன் குமரன்சென்றம் விளக்கிநிந்தநியாய விண்ணின்
பாலவ ஐதயமான படரொளி குலவுநீ யும்
ஐலனந்தறித்தோர் பாசை கோச்சமுன் கடந்தத் தெய்வப்
பாலுன் மேலாய்கின்றப் பாண்டைய விளக்கிந்தமமா.

30

கிளத்தருஞ் சருவஞானக் கிருபையப் கடவுடன்கூல்
ஆளக்கருங் கருணைசால் அடைந்தவர் பல்லார் பெருள்
விளக்கமா யுரைத்தகாற்ற மெய்யோ வாழ்மன்ன
கொளத்தருஞ் சுவிசேடத்தின் காட்சியாய்க் குலவினானே

31

விண்ணகம் திறந்துநிற்க விளம்புதற் கரியதாய்
பண்ணவ னுவிதானும் பறந்திழி புறவம்போல
கண்ணுருப்பரித்துத் தெய்வ நம்பிநிறங்கி யிந்த
எண்ணுகற் செய்கிக்கேற்ற இனியசான் றாய்ந்தம்மா

32

தெரிதருவிளக்கமாகத் தெரிததய்ய விவையுமறையி
விரிதருங்ககனமுநி மெயச ரீந்தானும்
உரியவிப்பெரியவுண்மை யுறுதியைவிளக்கிநின்ற
கரியதாமென்னில்மேலும் களறவேண்டிவதென்னம்மா

33

இத்தருசுவிசேடத்தை யெம்பிரானருள்பெற்றுய்ந்த
உத்தமரெனுமத்தேயு வொடுமார்க்குலூக்காய்க்க
வித்தகயோவானென்போர் வீற்றுவிற்றிடவாழ்புந்நேர்
புத்தகக்களிலேநீட்டிப் பூதலத்துதவினாரே.

34

இருந்தவம்முறைகணுந்ரு ளிசைவனருலூக்காவென்ன
வரும்பெயராயுள்வேதன் வரைவினினுட்பமாகப்
பெருந்தகைமருவுதேயோப் பிலுவினுக்குரைத்ததுல்போற்
பொருந்தமற்றவர்கணாலும் புகட்டியீண்டறையலுற்றும்.

35

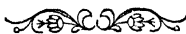
தேவினாரைக்கப்பட்டித் தேவனினருளேசால்
மேலினார்மதுவாக்கால் விளம்பிடப்பட்டும் மண்ணோர்
நாவினால்கவிவற்கெட்டா நலக்கொளிச்சுவிசேடத்தைப்
பாவினாலமைக்கவுன்னும் பரன்மைபே தமைப்பாலாமே.

36

ஆயினுமவ்வநூல்க ளுரைந்தவவ்வுண்மையாய்ந்து
கோயினில் வருந்தும்பாலர் துக்கநல்லவிந்தந்தன்னைத்

தோயினிதும்பதார்த்தந் துவட்டியீந்திடலேபோல
வாயினிவ்வந்தசொல்லால் வல்லனவகுக்கலுற்றும்.

சுவீசேடவரலாற்றுப்படலம் மூற்றும்.

2. யோவானுற்பவித்த படலம்.

மாற்கு. க: க.

உலகெலாம் பரவியேத்த ஒப்புயர்வற்றுமேலாம்
விலகிலார்புகழாண்மிக்க மேலவனருளாற்றந்த.
அலகிலாவருளியேசக் கிதிஸ்துவாமனையவன்எல்
நலமதாஞ்சுவீசேடத்தி னுரம்பநவிலலுற்றும்.

யோவான். க. க.—கஅ.

ஆதியில்வார்த்தைவைகிற் றவ்வார்த்தைதேவன்பாலில்
மேதகவிருந்ததந்த மேம்படுவாக்குத்தானே
கோதில்மெய்ப்பகவனாகுக் குறித்திடுமதுமேனானிற்
நீதிலானந்தனானத் தேவின்மாட்டுற்றதன்றே. ௨

வருமதன்சிருட்டியன்றி மற்றில்லைத்தனிற்சீவன்
மருவியதனையசீவன் மாந்தருக்கொளியாய்மன்னிற்
நிருளிடையனையசோதி யிலகியதிருளங்கந்தப்
பரவுறுஞ்சோதிதன்னைப் பற்றிக்கொண்டதாமற்றின்றே. ௩

(வேறு.) ஒருமனுடன் யோவானென் றுயர்பரனானுப்பப்பட்டுள்ளான்
சான்றாய்

வருமவன்றன் னாலெவரும் விசுவாசம் வைக்கவந்த வொளியைப் பற்றித்
தருமொருசான் றிட்டனைத் தருமொளிமற்றவனல்லன் சாற்றுமந்தத்
திருவொளியைக்குறித்தன்னான் சாட்சியிடுவதற்கேயாச் சேர்ந்தானன்றே

உலகமதிலுறுமனிதரனைவரையுமொளிரச்செய்பவனேமெய்யா
யிலகுமொளி யவனுலகத்தெய்தலுற்று னுலகவனா லெய்திற்றந்தத்
தலமவனையறிந்ததில்லைத் தனதுசொந்தந்தன்னிலவந்தான்சார்ந்தவன்றான்
கலகில்சொந்தமானவரோ வவனையங்கீகரிக்குகெறியற்றாரன்றே. ௪

தன்னுமந் தன்னில்விசு வாசமும்யத்துத் தன்னையங்கீ கரித்துளோராம்
அன்னார்க ளெவரோமற் றவரெவருந் தேவமைந்தராகுமாறு
மன்னானின் றிடுமுதன்மை வழங்கலுற்று னிரத்தமா மிசேச்சுமாதர்
துன்னானின் றிடுமிச்சை யிவற்றுவன்றிறையவனாற் றேன்றினுரே. 5

அவ்வாக்குமானிடனாய்க் கிருபையொடுசத்தியமா மவற்றால்மல்கிச்
செவ்வாக்கந் தரவெமக்குட் சேர்ந்தாழைந்தான் செய்யபிதா வினுக்கோர்
பேராம்

உவ்வாக்கமுடையவனுக்கேற்றதவாயுறமகிமையாகுமத்த
எவ்வாற்றுமிணையிலறெயெய்துமவன் மகிமைவினையாக்கண்டோமே.

இத்தகையோன் றனைக்குறித்திக் கெனக்குப்பின் வருபவனென்முன்னு
முள்ளா

னத்தகையோனாதலின லென்னினமேப்பாடுடையோ னாகமென்று
சத்தமிட்யொன்ருறித்ததுச் சாற்றியவத்தகுதியுள்ளோ னிகனெயென்று
வித்தகையோவானென்போன் சாட்சியிட்டு வெளிப்படுத்தியசம்பிருணெ.

குறித்தபிரமாணவகை மோசேயாற் கொடுக்கப்பட்டுவாயேசுக்
கிறிஸ்துவின்மன் மூலமதாய்க் கிளர்ந்தனவாக் கிருபையுஞ்சத தியமும
ன்னேன்

தெயித்தபரி பூரணச்சாற் கிருபைமென்மேற் சேர்ந்தனமாற் றெமையெ
ன்றும்

நிறுத்தவனுக் கண்டிலுமார் பகத்தோர்பே ருஞ்சேயே நிர்ந்திரினெ

வூக். க. ௫.— 20.

யூதேயா காட்டேரோ துற்றிறையா யரசுபுரிந்துறைந்த னாளின்
மீதேயாக் கபியாவாம் வேதியமா வகுப்பினிகைச் சகரியாடு உண
ரேதேர்சால்மறையவனைக் கொருவனுற்று னெவிசபேததெயூட்பெறாள
மாதாரோன்மரபினுளாள் மற்றவற்குமனையவளாய் வதித்தானமன்செய் ௧0

செப்புமிவரிருவோருக் தேவனுக்குமுன்னீதி சிறந்துளோராய
ஒப்பில்பரன்கட்டளாக ணியமங்களனேர்த்தும்வழா தொன்றி வாழ்ந்தா
துப்பிதன்மெல் விடையெவிச பேத்துவந்தி யாதலினுற் சுதர்ப்பெற்றநா
இப்பெயர்கொளிருவோரும்முதிர்ந்தவயதுடையருமாயிருந்தாராக ௧௧

தன்வகுப்பின்முறைப்படியே சகரியாதற்பரன்றன் சமுசந்தன்னில்
மன்னியவேதியத்தொழிலை மீயுயியற்றிகருகாளில் மறையோர்க்காயகெ
துன்னியவவ்வழக்கம்போற் றாயபரன்பரிசுதத தானத்தற்றிற்
இன்னறுமென்றுபமதை யிடுவதற்குச்சீட்டுப்பெற் றெய்தினெ. ௧௨

புரிந்தவன்றாயமிடும் பொழுதெவரும் புறம்பர்சுழீலுத் துதிசெய்துறா
விரிந்தபுகழிறைதுத னெருவனறும் வேதிகையின் வலப்பாலோனாய்த
தெரிந்தனைப்பொழுதுகண்டச் செய்யகெறியினனுள்ளத் திகிலுற்றுஊற்
புரிந்தவனையப்பொழுதப் பரன்றுதன்பார்த்துரைகன்பகர்வானான ௧௩

வேதியநீயஞ்சேலுன் விண்ணப்பமுவந்தேற்றுக் கொண்டாயிற்று
திதிலொருபுத்திரனைச் செறிந்திடுகின்மனைக்கிழத்தி சிறக்கவீவளா
ஒதியவம்மகனும் யோவானென் றுரைத்திடுக வனையதாலே
மேதினியின் மீதுனக்குச் சந்தோஷங் களிப்புமுண்டாம் மேலுத்தேண்
மோ. ௧௪

அவன்சுகநமகினியித்த மநேகர்மனக் களிப்பையடைந் திடுவாராவார்
துவன்றிடுதற்கெட்டான்தன் கோக்கினுக்குப் பெரியனெனும் கோன்மை
சால்வான்

துவந்துதிராட்சததிரசம் தனைமதவைத்துய்த்திமெத் தொழில்மற்றொல்லா

சுவீசீரிசிரவேல்மரபு னேகேகர்தமை யவர் தேவன கத்திற் சாய்ப்பான்
 சீரியதந்நையருள்தகைச் சிறுவர்முடிவங் கட்டளையை மீறுஞ்செய்கை
 சேருமவர் தமைநீறி சிறந்தவர் ஞானத்தினுக்குஞ், செறியச்சாய்த்தே
 நேரின்றைவற்கமைதகக சாறியொன்றை யாயததம் நெறியிற்செய்ய கசு

அன்னம்மற்றெலியாவி னாவியொடுபலமுமுடை யவனாய்த்தோன்றி
 முனனாயெய்திடுவெனென மொழியவற்றானுத்தகை முகந்தைகோகி
 இன்னேகின் மாற்றமதை யானெசுறெற்றுணி ர்திடுவல் விருத்தன்யானே
 என்னேசமீனையவளும் முதியவளெயென்றவனு மியம்பினானே. கசு

இன்னவைகேட் டிஹைதூத னிவனுக்குத்தரமாக யானெம்பெம்மாண்டி
 றன்னுயர்சந்தியினிந்துங் காபிரியேல்சார்ந்தனுடன் சம்பாவித்தது
 மன்னுசுவீசேடமதா மறறிவற்றைநினகசறிய உகுக்குமாறே
 இன்னதினத் தியானனுபப்பட்டுள்ளேனேற்றபொழுதென்சொற்காலும்

மேயவெனதுரைகளை வீசுவாசித்திலையதனால் விண்டவென்சொல்
 லாயவிவைநிறைவேற்ற மாசுமட்டுமொழிதிறனற் றாமனாகி
 யேயமர்கவென்றுரைத்தான் சகரியாவினைககாததே யிருந்தயாருந்
 தாயதிருத்தலததிலவன் றுமதித்ததற்காச்சரியந் தனையுற்றாரே. கசு

(வேறு.) தாமவேதிகை யகன்றுவந்துவெளி துன்னிவாசத மிழ்ந்துதற்
 காமவல்லப மகன்ற வன்பயில்க னாலுரைக்குமவ னாகியே
 யுமனாகியெதிர் நிற்கவகசருகி லொன்றிநின்ற குழுவாமவர்
 தாமவன்பரம னாலயத்திலொரு தரிசனைக்குளுள னென்றுளார். ௨௮

பூசனைக்குரிய தாயகாலமது போயயின்புநெறி புக்கவன்
 வாசமெய்திவதி தத்தபின்மனைவி வயினிடைக்கரு வன்புறத்
 தேசமன்னுநார் நடுவணிகையைகல் செயலிநாளில்ருள் செய்தனன்
 நேசமெய்துபர னென்னவைவந்துமநிகேர்ந்துளாள்மறைவி னீள்கணள். ௨௯

(வேறு.) திங்கள்குழ விரண்டாப்போதிற் சீர்திகழ் கலிலேயநவில்
 அங்குள நாசரேத்து ரதளிடை தவிது வேந்தன்
 புக்கநற் குலயோசேப்பு புரிந்துவேட் டிடவேகின்ற
 பொங்கெழில் மரியான்பால்முன் புகல்பரன் றாதன் வந்தான்.

கடவுளங் கணுப்பவந்த கபிரியே லென்னுந் துதன்
 மடமயி லணையசாயல் மங்கையை யினிதுநேரக்கிப்
 பட்டர்புரி பூண்ச்செங் கிருபைகொள் பாவாய்வாழி
 அடர்தரு மகிமைசாஹ மமலனுன் னுடனுற் றானே.

மங்கையர் தமக்குளாசீர் வதிக்கப்பட்டவனீ யென்றான்
 அக்கவ ளவனைக்கண்டவ் வவன்சொலார் கலங்கியிந்தப்
 பங்கமி றேவதுதன் பாங்கினின் றென்றே நேரக்கி
 இங்கருள் வாழியென்ன தகைத்ததோ வெனச்சிந் தித்தான்.

ஆதுவ் னவனோகோக்கித் தோகைநீ யஞ்சேல் தேவன்
மாதையயடைந்தாய் பார்த்தீ வயிறுவாய்த தொருகற் சேயை
ஆதரம்பெருக வீவாய் அம்மகற் கியேசுவெனே
யோதிடுகின்றதொரு மொருபெயர் சூட்டுவாயே.

௨௫

அம்மகன் பெரியோனா னவனாநீயும் உல்லதேவிள்
செம்மக னென்னுநாமஞ் செய்ப்பிடப்படுவகை கோவன
இம்மகலினுக்குத் தாயை யெனப்படுக தாயீந்தனையுந்
செம்மல் விற்றிருநத சீயச் சிருத்தவிசருள்வன மானோ.

௨௬

மற்றவன் யாக்கோப்பென்போன் மரபினச் சதாராலதய
கொற்றவனாகியாண்டு கொளமவ னரசிருக்கைக்
சூர்நிடு முடிபின்றென்றே யோதினனவ்ருந் கேளவற்
பெய் நிலே னெவ்வாறுமிப் பேசசென வ்ளம்பியுள்ளே

௨௭

ஆதனைக்கவனோ கோத்திற் தாயதேமாவீ யுளான்
மீதமா தரும்யாவுசரும் மேலவன் பலமுன் மீதே
மேதக நீழல்காறு முனையிடை வீரவாதாய
தாதலிற் தேவன்மைத னெனப்படு மறிதியன்றே

௨௮

இன்னுமொன் துரைக்கோணீ யெலிசபேததெனாருவ்
மின்முநீர் வபுதிலோர்செய் விரலினா கருவில வந்த
என்னுமன்வவளுக்காரும் மரியிது வெனவாயிற்று
பன்னரும பரமனாலே பணற்கருந் செயறு முணவீடா

௨௯

என்றன னனையபோதல் வேந்திழை யவனோ கோகநித்
துன்றிய மகிமை முர்சநி சொனடினன் யானீதோவாய
இன்றிசைத்திடுமுன் சொற்போ லெனக்கருக கடவமெனருந்
அன்றதன் பின்பத்தாத னைமுந் மொருயிடுனே

௩௦

அவகொரு நாளிலந்த ஆயிழை ருநிர்ச்சி சாரா
பொங்கெழில் யூதாநாட்டோர் புரத்தினே விசைத்து நண்ணித்
தங்கிய சகரியாவின் தன்னாத் தெலிசபேத்தாம்
மங்கைதன் ருன்னராதி வாழ்த்துதல்மேயிடுனே.

௩௧

மற்றவன் வாழ்த்தக்கேட்டம் மடமயல் கருபபந்தன்னி
ஹற்றுள புருணந்தாநிற் துரைகெழு மெலிசபேத்தாம்
வீபாற்றொடி தாயவாயிப் புரணமடைந்தே யந்தச்
சிற்றிடை மரியானென்றுந் தெரிவையை மகிழ்த்துகோக்கி

௩௨

அரிவையர் தமக்கு ளாசீர்வடுக்கப்பட்ட உணியாமுன்
கருவினிற் கனிமுமாகிக் கவினுடைத திறைதா யென்றுன்
வருவதற் கெதனினாலே வாய்த்துறா வாழ்த்துமோசை
இருசெவி யுறக்களிப்போ டென்வயின் சிசுதுள் எற்றால்.

௩௩

வருவிசவாசந்தன்னை னவத்திடு மவனே வாழ்வு
பெருகுறு மவளாமன்ன பெட்டினே யுடையாளுக்கல்

கொருபெருங் கருணைமூர்த்தி யுறத்தெரி வித்தமாற்றத்
திருவுற வாய்க்குமென்று தெளிதரச் செப்பினோனே.

கூச

அப்பொழு திகளென்னுன்மா வமலனைப் புகழுகின்ற
தோப்பிலென் னிரட்சாமூர்த்தி யொருவன்மீ தளியேனாவி
யிப்பொழு தன்பினோடு மிருக்களி கூர்வதாமால்
அப்பர னடியனென்றன் சிறுமைபார்த் தருளினோனே.

கூடு

இற்றைநாள் முதலாவெல்லாச் சந்ததி யினர்கடாமும்
மற்றெனை வாழ்வுபெற்றா ளென்னவே வகுப்பர் தூய்தா
யுற்றிடு நாமமுள்ள வல்லமை யுடையானெற்குப்
பொற்புறு மகிமைசாலு மவைகளைப் புரிந்தான்நே.

கூக

தயவுறுமவனிரக்கந் தலைமுறை தொறுமவற்குப்
பயமுறுகின்றோர் மீது பற்றிநின் றிடுவதாகும்
புயமதனாலே யன்னுன் பலத்தவை புரிவோனாகி
வயமுறு மிறுமாப்புற்றோர் மணங்களைச் சிதறத்தாக்கி.

கூஎ

சயமுறு மவரைச்சீயத் தவிசினின் றிழியத்தள்ளி
வயமுறுமவரை மேலாய் வைத்துவெம் பசியுளோரை
நயமுறு நன்மையாலே பூரண நண்ணச்செய்து
வியனுறு செல்வார்தம்மை வெறியராய் விட்டான்மாதோ.

கூஅ

எங்குல முதல்வர்க்கன்னு னீசைத்தருள் வாக்கின்வண்ணம்
அங்கனா பிரகாமுக்கு மவன்குலத்தவர்க்கு மென்றுந்
தங்கரு ளுதவவெண்ணித் தாசனா மிரிவேலைப்
பொங்கிய கருணையோடும் புரந்தனென்றாள் மன்னோ.

கூக

அங்கிவை நிகழ்நதபின்ன ரணியிழை மரியான் மூன்று
திங்களவ் விடத்தி னண்ணிச் செழுமனையினுக்கு மீண்டாள்
பொக்கெழி லெலிசபேத்து பூரண கருப்பமாகித்
திங்களவ் குழவியென்னைச். சிறுவனை யுதவினோனே.

சூ0

புங்கவ னையொருக்குப் பூரணதயையசெய் தானென்
றங்கவ ளயலார்கற்றத் தவர்களுந் கேட்டேயந்தப்
பைங்கெரியனைய செஞ்சொற் பாவையினோடுங் கூடப்
பொங்கிய மகிழ்வாலுள்ளப் பூரணமெய்தினோரே.

உருத்தகு மனையமைந்த னுதயமா யெட்டாநாளில்
விருத்தசே தனஞ்செய்தற்கு மேயகேளன்னு னுக்குத்
திருத்தகு தந்தைபேராற் சகரியாவெனும்பேர் செப்ப
அருத்திகொ ளன்னையிப்பே ரன்றுயோவானு மென்றாள்.

சூ2

இந்தநல் லுரையைக்கேட்டோ ரெலிசபேத் துனைப்பார்த்தேயுன்
பந்தமானவரு ளிப்பேர் படைத்தவ ரில்லையென்னுந்
தந்தைதன் வதன்னோக்கிச் சைகையாலென்னு பேருன்
மைந்தனுக்கியவுள்ளம் வைத்தனை யுரைநீயென்றுத்

சூந

தஞ்சாவூர் மகாபாசா சரபோ
 சரசுவதி மகால் நூல்
 கஞ்சாவூர்.